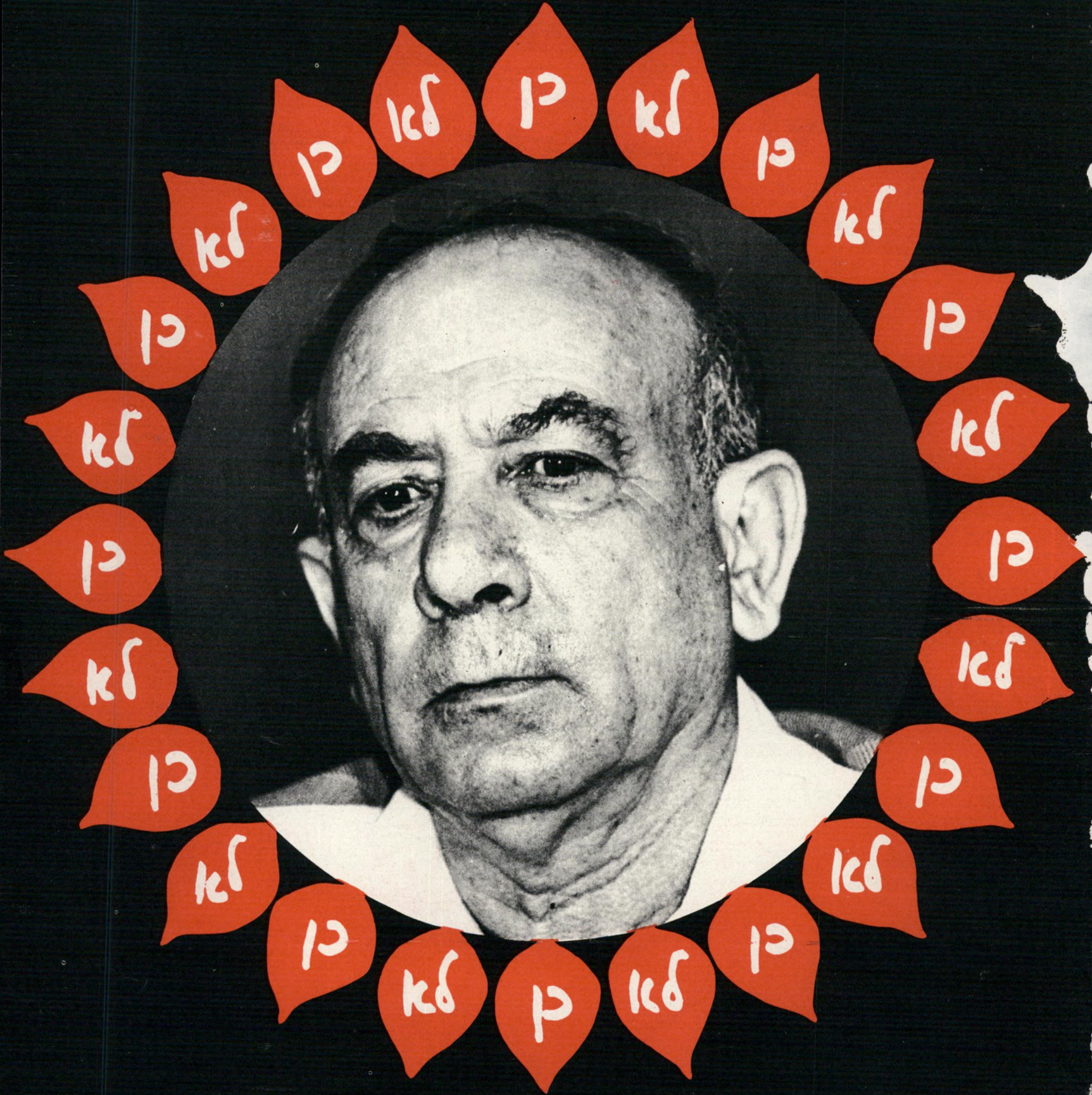

העולם הזה

מישנתה של הודביץ

פרסום רם ייצוג אג'י

ג'ורדאש ג'ינס הצלחה דוהרת בארצות הברית

היבואן והמפיץ:
סוכר ג'ינס
57 סוכר המכבי
תל אביב
456351
181 סלפון-הרצל
054-76274
רחובות: רח' הרצל 66
סלפון רמת גן: רח' ביאליק 2
מנת ד"ר כהן
734730 סלפון
ובתמויות המובחרות

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, פל. 03-232262/3/4. תאריך: 136. מען מברקים: "עולמפרם" • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורכת-בכנית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: ענת ישראלי • צלמי מערכת: ציון צפריר וגליה רזן • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מחלקת המודעות: רפי זכרוני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס בהדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רחוב כ"ר אביגדור • הפצה, גר" בע"מ • גדופות: צינוקורפיה, "כספי" בע"מ.

אינא יקר!

פרשת הטיפות של הילד ארון יר-גברה מיום ליום. אצל אנשי-התיקורת נוסף על המוע-קה הכללית גורם מיוחד לדיכאון. החל

השער שננו הכישלון הגדול!

השער שהופיע מדוע זה קרה?

ביום שבו מסר אבי הילד את כספי-הכוסר לחוטפים, היה ברור, כי משהו יסודי מאד אינו כשורה בטיפולה של המיטרה בפרשה.

ככל שעברו הימים, כך התעמקה הרג-שה זו. פרט נוסף על פרט, ובהדרגה הצטיירה תמונה שלמה של שיקולים מוטי-עים, חסר-היכולת להתמודד עם האתגר,

מעשי-איוולת ושלומיאיות. היתה זאת תמונה מחרידה, לנוכח הסכנה שהיתה נשקפת לילד. השאלה הגדולה היתה: האם לכתוב על כך? מתי לכתוב על כך? עד כמה לכתוב על כך? לא היו תשובות קלות על שאלות אלה. מצד אחד: האינטרס הציבורי המכריע לדעת מה מתרחש, וכות הציבור לקבל דיווח מפורט ומהימן על פעילות הגוף האחראי מטעמו על שמירת החוק, חובת הדיווח של העיתונות. מאידך: החשש שמא פירסום בלתי-שקול יפריע לפעולת המיטרה, יסכן את הילד, יגביר את מצוקת המישפחה. לקראת הופעתו של הגליון האחרון של העולם הזה (2233) גבר השיקול הראשון על השני. מאז החטיפה עבר יותר משבוע.

היסוסיה ולבטיה, היה ניסוח הכותרת ב-שער האחורי. מובן שהשער הקידמי הוקדש לילד עצמו. הכותרת הסתפקה ברמו-ניטולי: "השאלות סביב החטיפה". בשלב די מוקדם החלטנו לשים בשער האחורי את תמונתו של השוטר האחראי למיבצע מפקד-מחוז משה טיומקין. אך הת-לבטנו בניסוח הכותרת.

ביום הראשון בשבוע החלטנו שאסור לפסות על שתי הסעיפים, ושיש להגיד דברים מפורשים. החלטנו שהכותרת תהיה: "הכישלון הגדול". אולם למחרת היום גברו שוב ההיסוסים. שמא זה מוקד-היום? שמא זה יכול להשפיע לרעה על מהלך הפעולה בשלב זה? על כן עשינו דבר נדיר: גנזנו את השער, שכבר היה בשלב מתקדם של הכנה, והחלפנו את כותרתו בכותרת ניטרלית יותר: "המיש-טרה בפרשת החטיפה — מדוע זה קרה?" בגליון עצמו הופיעה הכתבה המרכזית תחת הכותרת "המחדל".

הוא שיעור קטן למי שסבור, כי העיתו-נות פועלת בפיוזות, ושאינה מתלבטת לעולם. אנהני נאלצים לקבל החלטות, בתאם לאחריותנו הציבורית. אך ההחל-טות אינן מתקבלות בקלות, ובוודאי לא בקלות-ידעת.

יתושים

באילת

פעמים רבות קורה שכתבה בעולם הזה, הנכתבת על מקום-ישוב קטן, מסעירה במשך ימים רבים את הישוב ויוצרת תגו-בות, הן בין התושבים לבין עצמם, הן בין התושבים והמערכת. אך שכתבה גו-רמת לשינוי משמעותי בחיי-עיר, וכשהי-שינוי הזה הוא לטובה, זה מעלה את ה-מוראל במערכת. אני מתכוון לסידרת-הכתבות על התי-רות בישראל, המתפרסמת עתה בהמש-כים בעולם הזה, ששני פרקים הראשו-נים הוקדשו לעיר-התיירות הרומית, אי-לת. כדי להכין את הכתבה הראשונה ירד ראש-המערכת, יוסי ינאי, לאילת, שהה בה במשך ימים אחדים, שוחח עם גור-מיתירות מקומיים וחזר כשבידו דיווח

זור בתי-המלון. כקוריו סופר מלצר כי לעירייה אין כסף לרכוש מיתקן להדברת היתושים שבעיר, וכי הוא תרם מכיסו סכום של 25 אלף לירות, כדי שהעירייה תוכל לרכוש מיתקן כזה. התגובה הראשונה לכתבה היתה של ראש-העיר עצמו, גדי כץ. הוא שיגר אליו חזרה את הצ'ק, בליוויית מיכתב-ניופה חמור, שבו האשים את מלצר בהשמצות. הטענה הרשמית של כץ היתה שהוא אי-נו מקבל תרומות מבתי-מלון, מאחר ש-הוא צריך לפקח עליהם. הצ'ק שמלצר שלח נגד היתושים היה מחשבונו של מלון השירך לו.

מלצר לא נשאר חייב. הוא מיהר לש-לוח לכץ מיכתב, שבו חזר על ההאשמות שפורסמו בעולם הזה וביקש מכץ: "במ-קום להאשים משמיצים, כדאי היה שת-פל בעיר, כדי שלא יהיה מה להשמיץ." כשהגיעה למערכת חליפת-המיכתבים בין השניים, לא נותר לנו אלא להצטער. לא על הריב שבין שני האישים המקו-ריים — זהו ריב שהחל עוד הרבה קודם לפרסום הכתבה, והשאל כבר חלק מה-שותפו של אילת — אלא על העובדה שתושבי העיר הפסידו מיתקן, אשר יעו-וד להם להתגבר על מכת היתושים.

אולם ימים אחדים אחר-כך נחל העוון הפרטי שלנו, התברר כי לא רק מלצר, כץ ויתר תושבי אילת קראו את הכתבה בעיון רב, אלא גם שר-התעשייה-הרומתי-רות, גידעון פת. הוא זימן אליו לישיבה דחופה את ראש-העיר, את הגורמים ה-מופקדים במשרדו על התיירות באילת, את מנכ"ל משרד-הפנים חיים קוברסקי, את הנהלת מקורות ואת נציב-המים, דב בן-מאיר. הוא ביקש נתונים על עלות פיתרון בעיית-הביוב של אילת, וקיבל אותם מיד: סכום ראשון של 15 מיליון לירות כדי לגיש עזרה ראשונה לביוב, וסכום בן 160 מיליון לירות כדי לפתור אחת ולתמיד את הבעיה. על-ידי הרחקתו של הביוב אל מחוץ לעיר.

פת, כנציג משרד-התיירות, וקוברסקי, כנציג משרד-הפנים, התחייבו למצוא את המימון לכך. משתתפי הישיבה לא יכלו שלא לשפשף את עיניהם בתדהמה. במשך שנים רבות דורש כץ, ועימו שאר תושבי

תירן מזצר

ראש-עירייה כץ

מען יצא חתוק

העיר, לפתור את הבעיה, והתשובה היתה עד כה שלילית: המחיר היה יקר מדי. עתה יזם הממון עצמו את הישיבה, וי-דרש לשלם את הכסף.

אילת הפסידה אולי סכום של 25 אלף לירות בגלל יריבות בין אישים והדברים שפורסמו בעולם הזה, אך הריוחה, ב-עיקבות אותה כתבה, 160 מיליונים — ופיתרון אחת הבעיות המאיימות להרוס את התיירות בעיר.

יוסי ינאי

מלא, שיעירו זעקה על הריסת אילת בעיר תירות.

במיטרה הכתבה רואיין חבר מועצת-העירייה, שמואל ("מוקי") מלצר, שהוא בעל חברה גדולה לנסיעות ולתיירות ב-אילת. למלצר היו טענות רבות כלפי ראש העירייה, גדי כץ, ומדיניות-התיירות שלה, והוא לא חשש לחשפן בשמו.

מלצר, שהוא יריב פוליטי של ראש-העיר, ושהתחרה עם כץ על תפקידו, שו-חח ארוכות עם יוסי ינאי על שתי הבע-יות המרכזיות של התיירות באילת: הי-ביוב המצחין בכל איזור בתי-המלון של העיר, ורעש המטוסים הממריאים הנהו-תים מנמלי-התעופה הנמצא בשכונת לא-י

בכל מסיבת-רעים ישבו אורחים וניתחו את פעולת המיטרה, שפרטיה נודעו ב-רבים, ומתחו עליה ביקורת קטלנית. אי-אפשר היה עוד לדחות את הביקורת ה-ציבורית המוסמכת.

השאלה היתה: כמה? מה מותר כבר לגלות, ומה מוטב עדיין לגנוז? באי-זו הריפות להתבטא? הרי עדיין לא היתה כל ידיעה על גורלו של הילד, ועדיין נמשכה פעולת המיטרה.

התחבטנו בכך מדי יום, ואף מדי שעה. היה עלינו לקבל החלטות. ידענו ש-העולם הזה יצטרך שוב ללכת בראש — וכי שאר כלי-התקשורת יבואו אחרינו. אחד הגילויים של התחבטות זו, על

שניים מתוך 27

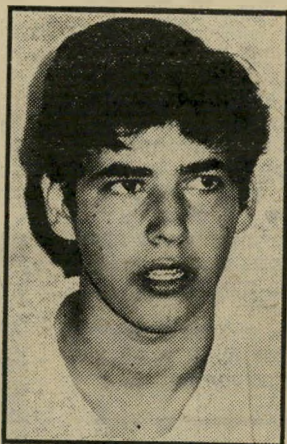
הוריהם וחבריהם של סרי בני השרות בשטחים יוצ'אים להגנתם.

בעה חודשי טירונות בקו הירוק, הוא נשלח כביכול לבית-שאן אך מצא את עצמו במחנה בגדה המערבית. במעשה הונאה זה ביקשו להשפילו ולשבור אותו. התוצאה: הוא החליט לא לשתף פעולה עם אותם שהוגו אותו. כשהועמד לפני מישפט משמעותי, בפני קצין שיפוט בכיר, הוא תבע להישפט בפני בית-דין. הוא נדון בשלב זה ל-14 ימי מעצר עד המישפט. מוגה קצין בודק האמור להגיש את מימצאיו לפרקליטות הצבאית.

הזכות לא-אציות לפקודה מטעמי מצפון מקובלת בארצות רבות; יש המהיבבים אותה ויש אף הרואים בה אלמנט בריא בהגנה על זכויות האדם והדמוקרטיה. אנו תובעים: ישוחררו גיא פילבסקי וגדי אלגזי! תכובד הזכות לא לשרת בשטחים הכבוי' שים מטעמי מצפון!

מרים זיוסף אדנזי, תל-אביב

החייל גדי אלגזי, מסרבני השרות בשטחים הכבושים, שסיים ארבעה חודשי טירונות הועבר במירמה מיחידתו בקו הירוק למחנה צה"ל בגדה המערבית, נמצא במעצר לפני מישפט - כך מסר קצין העיר בתל-אביב להוריו ב-11 בינואר. יום קודם לכן שיגרו הוריו של גדי אלגזי מיברק לראש הממ"ד שלה ושר הביטחון, מנחם בגין, שבו מחו על דרך העברת כנס למחנה בגדה המערבית, ותבעו ממנו: "כבדו את צו מצפוננו שלא לשרת בשטחים הכבושים ואל ת-אנסו את מצפוננו!"

סרבן אלגזי - זכויות האדם

נוכחות צה"ל בשטחים היא פשע/כנגד העמים ועתידם המשותף, כיוון שהיא מביאה עליהם מלחמת וחורבן, פשע המביא בעקבותיו פשעי-מלחמה. לכן בעינינו ה'פקודה' ללכת לשרת בשטחים היא פקודה שדגל שחור מתנוסס עליה, כביטויים של השופטים במישפט כפר-קאסם. בביטוי זה השתמשו בתארם פקודה, שיש לסרב לציות לה, ונתנו בה סימנים: היא נו' שאת 'אופי פלילי ברור', 'דוקרת את העין ומקוממת את הלב', (ראה) ססקים של בתי-המשפט המחוזיים בישראל, כרך י"ז, תשי"ט 1958-1959.

טבעי שבינוי 1980 הוא שיגר לשר הביטחון, מר מנחם בגין, מיכתב, שבו כתב, בין השאר: "מאורעות החודשים האחרונים ב'שטחים הכבושים רק חיזקו את החלטתי לעמוד בסרובי. כאשר חיילי צבא הכיבוש סובבים בחוץ בות הגדה ומטילים אימה ופחד, כאשר מנסים לחנוק את מתארת תושבי השטחים הכבושים בהגליות, בפיצוץ בתים, בהטלת עוצר ממושך והרעבת התושבים ובענישה קולקטיבית, כאשר נשללות מהם זכויות האדם - זכותם לשבות, להתבטא, למחות - לא יוכל עוד אדם ה'מבקש להיות שלם עם מצפוננו לתת ידי לכיבוש הפוגע בעם הנכבש ובעם הכובש. זכות הצעקה הופכת להיות חובת המחאה.

אנו תובעים את שחרורם של גיא פילבסקי וגדי אלגזי ואת מתן האפשרות לא לשרת בשטחים הכבושים!

דורית שיקוירסקי, בשם קבוצת ה-27, תל-אביב

על הכועז' ופס

סרבן פילבסקי - ודמוקרטיה

מאז ראשית החודש שצור חיילי נוסף, גיא פילבסקי, בשל סירובו לשרת בשטחים הכבושים. גדי אל-גזי וגיא פילבסקי היו מיוזמי פניית קבוצת ה-27 לשר הביטחון בקיץ אשתקד. הם שיגרו עתה מיכתב לשר הביטחון שבו ציינו, כי מאורעות החודשים האחרונים ב'שטחים הכבושים רק חיזקו את החלטתם לעמוד בסרובם, כי כאשר חיילי צבא הכיבוש סובבים בחוץ בות הגדה ומטילים אימה ופחד לא יוכל עוד אדם המבקש להיות שלם עם מצפוננו לתת ידי לכיבוש הפוגע בעם הנכבש ובעם הכובש. זכות הצעקה הופכת להיות חובת המחאה.

אנו תובעים את שחרורם של גיא פילבסקי וגדי אלגזי ואת מתן האפשרות לא לשרת בשטחים הכבושים!

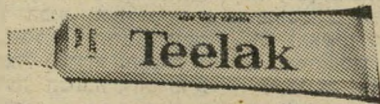
דורית שיקוירסקי, בשם קבוצת ה-27, תל-אביב

על הכועז' ופס

הם קוראים לנו יפייפוש, בשל (המשך בעמוד 6)

סריק

צחצחק עם טילאק

טילאק

שומרת על בריאות השיניים ומגינה על אמאיל השן

טילאק

מסירה כתמי ניקוטין, תה וקפה, מסירה אבן שן ומונעת עששת

טילאק

לנשימה רעננה

טילאק

משחת השיניים לכל המשפחה

להשיג בכל בתי מרקחת, פרפומריות ורשתות שיווק

דיסקו בע"מ

קולקציות קיץ
מטריפה
Roberto
יצרני יבואני חולצות לגברים
בסטייל איטלקי

המכירה לבעלי חנויות בלבד
ת"א, רח' לוינסקי 24

תן טרמפ לחייל

הקפה הנמס החזק של עלית!

חדש!

אכוחה 101

קפה נמס חזק!

עלית מכריזה על מבצע מיוחד: מערכת קפה מהודרת מפורצלן שמחירה בחנויות - 800 ל"י במחיר מבצע של - 300 ל"י בלבד; לכל השולח התלוש המצ"ב עם 2 תוויות של ארומה 101, 200 גר', הקפה הנמס החזק של עלית.

מבצע

לכי עלית תייד 19, רמת-גן עבור מבצע "ארומה 101"

הריני מצרף בזה

2 תוויות

של ארומה 101 (200 גר') ושיק ע"ס - 300 ל"י.

מס' שיק _____

בנק _____

שם: _____

כתובת: _____

אבקש לקבל מערכת קפה בת 12 חלקים. (6 ספלים ו-6 תחתיות).

נעמן

FINE PORCELAIN

טוב לי עם הקפה הנמס החזק של עלית

על מישור

העברית - המשך

ועוד על שיבושי לשון, שיי בושני כתיב וכו', בעיקבות מיכתבו של הקורא חיים נקר (העולם הזה" 2231).

מה שכתב חיים נקר על הע שגיאה המכוערת "למרות ש..." - אבראבו!

לא אדע מאי טעמא גגורה גורה על הביטוי היפה והנחוץ "אף-על-פי ש..." אבל מה שכתב נקר שם, כי עורך העולם הזה טעה בכתבו "נוכחתי לדעת" - אלה הם דק דוקיעניות, ולא אדע מבית מדרשו של מי יצאו. נכון, "נוכחתי" פירושו שוכנעת, אבל מה רע להוסיף "לדעת"?

הנה, בספר כלילע ודימוע (אי בלשונכם, כלילה ודימוע), בתרגומו של אברהם אלמליח (עמוד ג"ד, שורה ראשונה) כתוב: "ובהיודע לי הדבר הזה נוכחתי לדעת" וכו'. והרי חיים נחמן ביאליק העביר ידו על התרגום הזה! ואם כן, מותר גם להדריך שבמהדוריו לומר "נוכחתי לדעת"...

ירחמיאל מנדל פוקס, ירושלים

שמות יהודים

או שמות ציוניים?

בעיקבות ביקורתו של הי קורא משה זינגר על קלי"ע (קרן הלשון העברית) ועל שניים מפעיליה - הרצל ובבלפור חקק (הפורום העולם הזה" 2231).

...ובאשר לשמותינו הלועזיים: את שמותינו הציוניים קיבלנו מ-הורים ציונים, בימים של להט ציוני - סמוך להקמת המדינה, בעיראק! סבנו ביקש שנישא את השמות העבריים-יהודיים אלדד ומידד. מאבק זה בין "ציונות" (הרצל ובבלפור) לבין "יהדות" (אלדד ומידד) נסתיים בניצחון הציונות. כדי להשלים בנייהן רכזו כמחווה כלפי סבנו, הוספנו לנו

סעידה, הרציה-אודה, בלפור-מידד ועזרא חקק מחווה כלפי הסבא

את השמות העבריים (הרצל-אלדד ובבלפור-מידד).

הרציה ובבלפור חקק, ירושלים

מישפחת חקק - ראה תמונה.

(המשך בעמוד 8)

(המשך מעמוד 4)

אי יכולתם לשמוע את דברינו. אין הם יכולים לעמוד מול המראה ולשמוע את כל האמת על דרכם הנוראה. הם קוראים לנו יפה-נפש ובכך פוטרם עצמם מלדון ב-מעשיהם. מעשיהם כה נוראים. עד שאין הם יכולים לשמוע ביקורת, ואז הכי קל לאמר שהביקורת יפת-נפש ולהימנע מבוררות כואבת. והם שוכחים שגם לדוויין קראו יפה-נפש, כשהוא יצא נגד דיכויים של העבדים השחורים, וגם ירמיהו היה יפה-נפש ומיטרד לציבור עת נשא קולו ברמה נגד כל הכיעור. וכשגלילאו ניסה להסביר את ה-אמת המדעית, לא בדקו אם צודק קים טיעונו או מוטעים. אלא אמרו שהוא בן-בלעיל ועוכר המאמינים ובכך פתרו לעצמם את בעיית בדיקת הנתונים.

או שילכו לעזאזל כל אותם מכוערי-נפש, ושימשיכו את חייהם לבלות בתוך הרפש.

יוסי קאופמן, גבעתיים

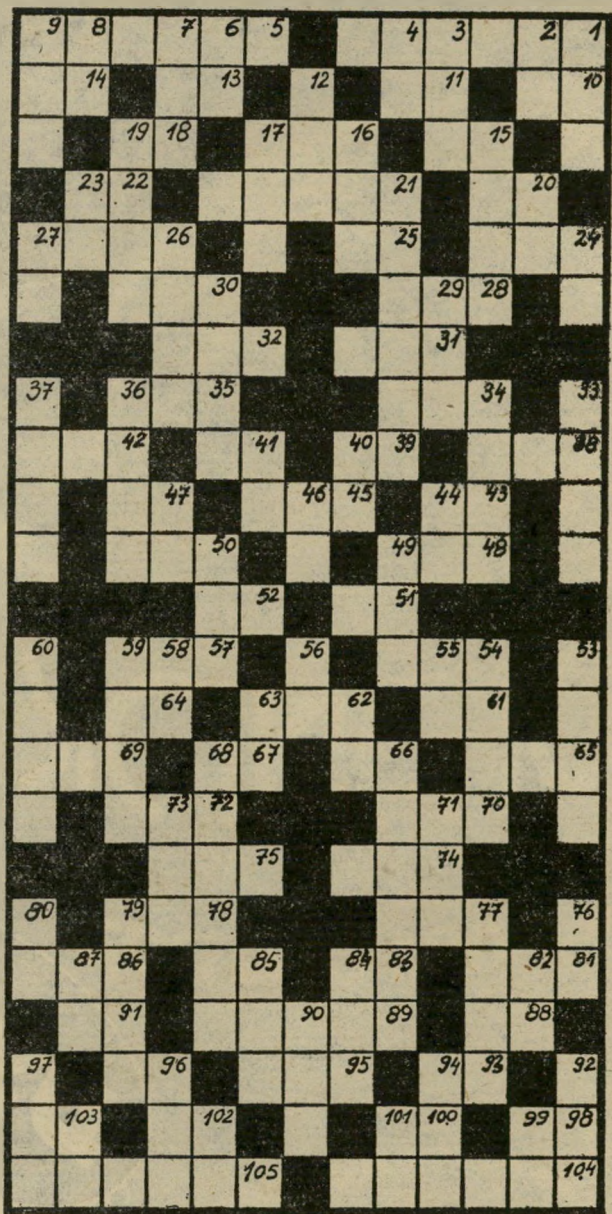
אחים ואמינים

על כתיבתו של יגאל לביב "מרימה בבת-האבות" (העולם הזה" 2232).

ח"כ דויד גרם אין ולא היה קשר

בכתבה פורסם כאילו אני נמנה על חברי אגודה המכונה אחים

משמש לשמירה מפני עש; 68) מלך יהודה שנלחם בחש-מונאים; (71) מלא כחש ו-מרמה; (73) קבע יחס גומלין בין דבר למשנהו; (76) עוזו, איל; (77) צופה אל פני אילת; (79) הנהר הזורם לארצה של ארצנו; (80) סוף, תכלה; (82) זהב; (84) אבי אברהם ונחור; (85) מטוס קרב; (87) אחד מסוגי הטעם; (90) שמה הד עברי (מקוצר) של קרתגה; (92) שרצבאה של דבורה ה-נביאה; (94) מתן סחורה ל-קונה תמורת תשלום; (96) כנוי לילד הבכור היוצא מרחם אמו; (97) כתובת-קעקע; (99) דמות מטושטשת ובלתי ברור-רה; (101) פה שלי; (102) דרך; (103) מידה, שיעור של אורך או גודל.

29) גחלת-אש; (30) שחקן ומשורר ישראלי שהלך לעז-למו; (33) הנותר לאחר שי-הוציאו את המשובת; (34) צייד, מניח מלכודת לצוד בעלי-חיים; (36) קרח, מים שקפאו; (37) כזה; (40) אדמה בנגב; (41) תואר-כבוד ב-בריטניה; (44) קידומת לשמות הולנדיים; (46) בעלי-חיים טר-רף ממשפחת הכלבים; (47) גוזל-חיים; (49) עובר-אורח; (50) מגן; (53) עמיד בפני אש; (54) רכב נושא גייסות משוריין; (55) במקום אחר; (56) נישא; (58) זה; (59) בחירת צוות שחקנים להצגה; (60) הענק שנשא את כדור-הארץ על כתפיו; (62) עומד על רגליו; (63) מוכיר באו"ם בעבד (ש"מ); (66) חומר הד

מאוזן:

1) ראשון לישובי, חומה ומגדל" בארץ; (5) כושר ה-עבודה, מרץ; (10) מרושע; (11) אלהים יצילנו (ארמית, ר"ת); (13) לא דק; (14) ה-הבל העולה מנזולים רותחים; (15) צעיר, חלש; (16) יחידת משקל; (18) חלק, מנה; (20) יחד; (21) תחיה - תקופה בספרות ובאמנות; (22) שלל, רכוש שנשדד; (24) אחד מ-חילות צה"ל; (25) מלת הסי-כמה; (26) החמרים המצטב-רים בקרקעית; (28) מרדות, התנגדות; (30) חן, הדר; (31) כל-אחד מהקיום היוצרים את המשולש; (32) דבר מלך-טש ומבריק; (34) אליה פלט הליותן את יונה; (35) פרח שורעו משמשים למזון; (38) בזה, מים מעטים ועכורים; (39) מצבור אבנים; (41) ב-סולם התווים; (42) איש ארמי במקרא; (43) אות באלפא-ביתא העברי; (45) מחבוא; (47) לא עוד!; (48) למד וחזר ולמד; (50) זוג; (51) בשבילך; (52) הב; (54) רביה; (57) שבת, קלס; (61) עוד, נוסף-על; (62) נבל, יבש; (64) כבר (צורה ספרותית); (65) להביא לידי מי-מוש; (66) ישן את שנתו; (67) קיצור שמו של אלהים; (69) תלוי, משועבד למשנהו; (70) עוף-ים; (72) משר-הזמן שעבד אדם בעבודה מסוימת; (74) ריקושט; (75) עורוד; (77) מקום גבוה, מבוצר; (78) מנוחה, שקט; (81) מחסן הד-מזון בגוף עופות; (83) נותרה רק מחצית ה-,חבית"; (85) שפת הפרה; (86) שירי גחלים לוחשות; (88) גורל; (89) מאוהב בעצמו; (91) אבן-חן; (93) גוף-שלישי רבים; (95) הגיה החוצה; (96) צד אחד של הפנים; (98) שמליח; (100) אחת מסכו"ם; (102) זעיר; (103) עומד לנפול; (104) כמות החום המעלה חומו של סמ"מ מים במעלה אחת; (105) מוקשים מארך.

מאוזן:

1) כתר; (2) קת, ידית; (3) משך את מקור הרובה ל-אחור; (4) מכללה בארה"ב; (6) בתנועה מתמדת; (7) כתם; (8) מספר, "כוכביא" בהגדה של פסח; (9) אחד מארבעת המי-נים; (12) אלי-המלחמה הרומי; (15) סופר גרמני, מחבר "ב-מערב אין כ להדש" (ש"מ); (16) מקצוע מאהבה של לידי צ'טרלי; (17) עצר, חשך; (19) עוגה ממולאה דבש; (20) פרפורי לילה מוזיקים; (21) השוהרע; (23) שם, מזרע קדושים; (24) משתחוה; (26) סופר אמריקאי שנפטר לא-מכבר; (27) מרחף באויר;

קבלת מודעות לכלל העיתונים במחירי המערכת
טלפון 227117, 772118

פירסום אידיאל
אבו גבירול 110 תל-אביב
(מינה אנטוקולסקי)

בריזה

מוסיקה
הרברט סמואל 80 טל 656992

בלוז, פולק, ג'ז, רוק

פתוח כל יום כולל יום א' משעה 21.00

Take your TIME
לחופשה בחו"ל

בצאתך לחו"ל קח אותה באריזה
 בת-10 החפיסות.

מכתבים

(המשך מעמוד 6)

על 1.7% — אפילו יותר משקיבלה בבחירות האחרונות.

כ"ן-ציון שירה,
דובר ר"ץ, תל-אביב
סליחה, טעות במיפולגה.
הקריאה להצביע בעד ל"ע לא
היתה מטעם ר"ץ, אלא מטעם ש"י
(ראה גלופה). למרות זאת קיבלה
הרשימה פחות מאחוז אחד של
הקולות. סיעת ר"ץ לא השתתפה
כלל בבחירות להסתדרות המורים.

ערב"י הדאמה

על השימוש בתקנות ההג-
נה לשעת חירום, מימי
המנדט הבריטי, נגד ער-
בים אזרחי ישראל.

אחד העיתונים הראשונים בי
עברית שאותו התחלתי לקרוא לפני
כמה שנים הוא השבועון העולם
הזה, וזה מהסיבה, ששבועון זה,
בהבדל מעיתונים אחרים, פירסם
לא פעם את האמת על המתרחש
בעולם הערבי, ובמיוחד בקרב העם
הפלסטיני. זה נעשה בהעולם הזה
באומץ, למרות כל ההשמצות ש-
הוטחו נגדו.

מסיבה זו ממש נדהמתי שדווקא
העולם הזה לא פירסם שום ידיעה
או מאמר על המעשה החמור ש-
נקטו השילטונות נגד ארבעה ער-
בים תושבי ישראל. כוונתי ל-
שימוש בתקנות ההגנה המנדטור-
יות משנת 1945, שבאמצעותן
הטילו צווי-ריתוק ומעצר-בית על
סליבה חמים, רמזי כורי, מוחמד
מיערי ותושב הכפר שלי — סלח
ברנסי. מעשה זה מוכיח יותר מכל

כ"ן-ציון שירה
— הקצבות

חיים על חשבון הציבור
הדיווח על הבחירות להס-
תדרות המורים במדור
„במדינה“ („העולם הזה“
2232).

בגליונכם ציינתם: „סוף ל"ע ר-
ר"ץ. בגוף הידיעה ציינתם, בין
היתר, כי שולמית אלוגי קראה
לתומכיה להצביע בעד ל"ע.
ובכן, צר לי לגרום לכם אכזבה,
אך ח"כ שולמית אלוגי לא קראה
לתומכיה להצביע ל"ע וגם אין
בכוונתה לעשות כן בבחירות כל-
שהן.
ר"ץ הלכה במשותף עם ל"ע

באריזת חסכון! חדש!

שיזורי בריא...

קונטראלוקס

עם "קונטראלוקס" אין צורך בשמשיה.
"קונטראלוקס" מעניק לך שיזורף מבוקר תוך הגנה מפני כויות. "קונטראלוקס" מהווה פילטר המסנן את קרני השמש המזיקות

להשיג בכל בתי המרקחת

תעשיות פרמצבטיות בע"מ

הול המכרסם

המשחה היעילה להגנה מלאה בכפי טקיצות יתושים ושאר מטופכים טורדניים בלתי ניראת ובלתי מורגשת

עם משחת קומפלנד כיף להיות בשכת הים!

קומפלנד

טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ

איתן עמיחי
הדברת מזיקים

מומחים להדברת תיקנים (גזקים), תולעי עץ, חרקי ספרים ובגדים. בשמירה על בריאותך ורכושך.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת.ד. 2272
טל. 790114-5-6 רש'מס' 21 עסק 481/75
ירושלים-664015, אילת-3012-059

רשיון נהיגה
2000 שקל
בי"ס לנהיגה „גבע“
טל. 253230

סיעת ש"י בהסתדרות קוראת לחבריה ואוהדיה להצביע בעד רשימת ל"ע

לבחירות להסתדרות המורים

מודעות בחירות של ש"י — ומישרות מכובדות

כי השילטונות שוללים חריוות דמוקרטיות ומאיימים להחזיר את המימשל הצבאי. והעולם הזה שר-תק.
חשבתי וחשבתי — מה מסתתר מאחורי זה? קשה לי למצוא תר-שובה. וכי ההתקפה הפרועה שבה פתחו אנשי הליכוד נגד ח"כ תופיק זיאד איננה מחייבת תגובה של העולם הזה? בעיקר כשמסתבר שדבריו של ח"כ תופיק זיאד סולפו היועץ המישפטי לא מצא שום עילה להסרת חסינותו.
אתם, לחמיי הדמוקרטיה והחר-פש, היכן אתם?!
לטיף חאג' יחיא, טייבה

לבחירות להסתדרות בשנת 1977, אלא שהסתבר כי צעד זה היה מישגה וכי מושגי ל"ע על שות-פות הינם כי כל ההקצבות והמש-רות המכובדות הולכים לנציגיה. מזה שנה שהנושא נתון בבוררות בפני ועדת הבחירות המרכזית, ור"ץ, כתנועה, סבורה כי תנועה כל"ע, שפעיליה חיים על חשבון הציבור — אין לה כלל זכות קיום, ומכאן משמע מאליו שאין היא מתכוונת לקרוא לחבריה לתמוך בגוף שכזה.
גם הנבואה על סוף ר"ץ איננה נכונה. מן הראוי שתדעו, שמוז-זמן מה, בסקר השוטף של המכון למחקר חברתי שימושי, יציבה ר"ץ

קח את הכסף... וסע

אדריני

הלוואה ללא ריבית וב-6 תשלומים חודשיים.

השנה תוכל גם אתה להרשות לעצמך טיול לחו"ל. "בוא ניסע" מאפשרת לך לקבל הלוואה מיוחדת: אתה משלם דמי הרשמה ומחיר כרטיסי הטיסה ומקבל הלוואה דולרית על סכום הטיול כולל: מלונות, מסעדות וכיו"ב. הלוואה הינה ללא ריבית והחזר הלוואה יבוצע רק לאחר שתחזור מהטיול הנפלא בששה תשלומים שווים.

אם לא עכשיו אימתי?

הכנס לסוכן הנסיעות שלך ובחר לך

אמריקה אמריקה

המוניטין שלנו לא מאפשר לנו להציע לך פחות מהטיול הטוב ביותר. כל אחד מראה לך את פסל החרות ומפלי הניאגרה, אבל רק אנחנו כוללים במחיר גם:

1. "הללויה הוליבוד" ה"שאו" בה' הידיעה בלאס וגאס.
2. ארוחה במסעדה סינית מפוארת בצ'ינה טאון של סן פרנסיסקו.
3. תכנית "רביר" ב"רדיו סיטי" בניו יורק.
4. סיור לילי ושיט באגם בשיקגו.
5. חוויה מופלאה ב"המיש קאנטרי" בפנסילבניה.

שלא לדבר על הטיולים עצמם. ויש לנו הוכחות: מאמר בבטאון המועצה לצרכנות.

"מה כדאי" ומה אומרת

המועצה לצרכנות?

במחקר מקיף שעשתה המועצה לצרכנות לגבי טיולים מאורגנים לחו"ל קובעת המועצה לצרכנות באופן חד-משמעי שטיולי "בוא ניסע" הינם חסכוניים ביותר בשוק. (מה כדאי - בטאון המועצה לצרכנות מס' 33, מאי 80).

טיולי אירופה לצעירים.

6. טיסה לאזור הפארקים של ארה"ב.
 7. ביקור בדיסני וורלד ובסיפרס גרדן שבאורלנדו.
- ולזה קוראים בעברית: תמורה מלאה לכסף!

המודעה הזו קטנה מלהכיל את כל הדברים הטובים שמחכים לכם בטיולי "בוא ניסע". לכן פנו אל סוכני הנסיעות ובקשו את חוברות הנסיעות של "בוא ניסע". את טיולי "בוא ניסע" ניתן לרכוש אצל כל סוכני הנסיעות.

"בוא ניסע" ידועה בזכות ההקפדה על חלוקה לקבוצות לפי גילים, איזון מיני נכון וסטנדרט גבוה בצד מסלולים מרתקים ומעניינים. שאל את מי שכבר נסע.

טיולי שביעיות שמיניות לאירופה.

חוויה חברתית מרתקת ומדליקה בצד מסלולי עיר ונוף נפלאים. המחיר כולל גם כרטיסי כניסה לאתרים שונים, גם שיט וביקורים במקומות מיוחדים.

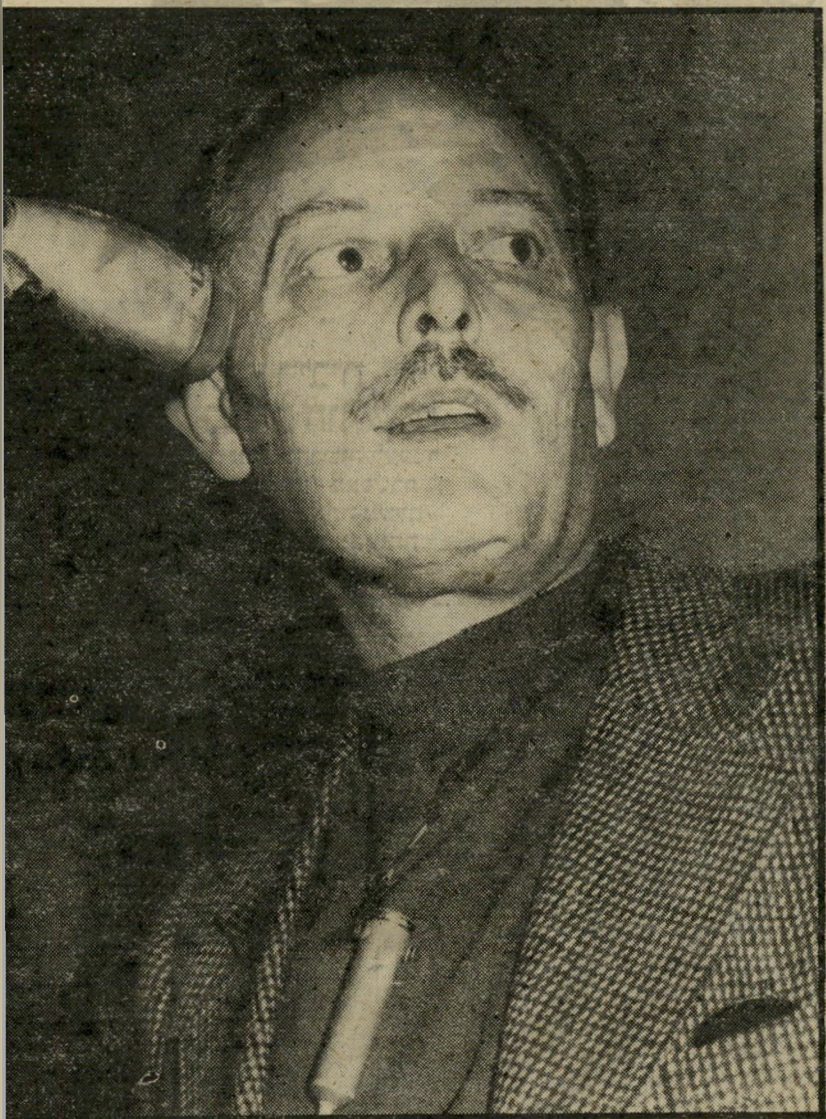
בשעה טובה, אתה כבר עם רגל אחת בחו"ל, עכשיו, רוצ' מוהר לארוז. אגב, אם אתה נוסע עם אשתך או בני משפחתך - כל אחד מכם זכאי להלוואה בנפרד. כשתחזור מהטיול עמוס חוויות, זכרונות ומוזכרות תתחיל להחזיר את הלוואה, בששה תשלומים שווים (אחת לחדש) ולפי שער הדולר ביום ההחזר. על מנת לחסוך לך הפרשי שערים (קניה ומכירה) תשלם סכום חד-פעמי בין 500 ל-600 ל"י לאדם בהתאם לסכום הלוואה. בדוק היטב היטב את הפרטים הקטנים, את תנאי הלוואות בחברות אחרות, והשווה. אנחנו בדקנו את הנושא - ההצעה שלנו כדאית ומשתלמת.

בונס

אחד מהטיולים הנפלאים שלנו (המבחר גדול). ברגע שתרשם לטיול ותשלם דמי הרשמה, נשלח אליך הפניה לקבלת הלוואה בגובה מחיר שרותי התיירות שפורסמו בחוברת שלנו. את הלוואה תקבל בסניף הבנק אליו תופנה על פי שער הדולר לאותו יום.

רצח מאהאווייר

מפקד חיל-האוויר דשעבר פקר
התמוטטות נפשית

תת-אלוף דן פקר-רוני
מיתקפה נגדית

קצין-הצנחנים צימל, שהוא עתה תת-אלוף אריה צידון. שמחנו להיפגש בפעם הראשונה אחרי המלחמה. והוא אמר לי שיש לו במכונית כמה חיילים ירדניים. כולם שבויי מלחמה, שנחקרו בפעם הראשונה במפקדת המימשל הצבאי. אחד מהם אמר לצימל, שהוא והיחידה שלו תפיסו במשך המלחמה טייס שצנח ממטוס הפוגה שלו מעל למעלה-האדומים. הם היכו אותו ואז שפכו עליו שמן והציתו אותו חי.

ידעתי מייד שזה היה סרן שבתאי בן-ארוך, ואמרתי שסיפור החייל מעניין אותי. אחרי שחשב על כך, אמר צימל שמאחר שהוא קיבל הוראות לקחת את השבויים למיכלאה במישטרת יריחו, הוא הציע שאקח את החייל המסוים הזה איתי. אשמע את סיפורו בעזרת הצנחן-סייר שדיבר ערבית. אחר-כך אוכל לקחת את החייל חזרה למיכלאה במישטרת יריחו. זה נשמע הגיוני למדי ואני לקחתי את אחד החיילים הירדנים לגייפ. מאחר שזה היה כבר מאוחר וחשוך, ובגייפ היו כבר ארבעה-חמישה אנשים, החלטתי לנסוע לעין-פשחה, לתת את פקודותי לסגני, להשאיר שם כמה מנוסעי הגייפ, מאחר שהעניין לא היה מעניינם. נתתי הוראות להתארגן לראווחת-ערב ואמרתי להם ש אני צריך לתור ליריחו לזמן מה. נסעתי חזרה צפונה, לכיוון יריחו והשארתי בגייפ רק שלושה: שבוי-המלחמה הירדני, הצנחן-סייר ואני. בעוד אנו נוסעים, אמר הסייר: "שמעתי את השיחה שלך עם רב-סרן צימל. אני יודע שהעניין חשוב. אם המידע הזה בעל ערך, אני מציע שנמצא מקום שקט, נעצור שם את המכוניות ונדבר, משום שבמישטרת יריחו הדברים הם בבילבול כזה שיהיה קשה לחקור את העניין בשקט ובסדר". הסכמתי איתו, אך מאחר שהששתים שנכנסו לשדה-מוקשים, המשכתי לנוהג

הירחון הצרפתי ישראל פלסטיון מביא בגיליון חודש מאי שלו את מה שהוא מכנה הסיפור המלא על פרשת דן פקר. חלק ניכר מהדברים היו ידועים למערכת העולם הזה, אך פירסומם נמנע עליידי הצנחורה הצבאית (העולם הזה 2222).

כותב "ישראל פלסטיון":
ב-1 בנובמבר כתב תת-אלוף דן פקר, אחד מגיבורי המלחמה של חיל-האוויר הישראלי, את המכתב הבא לעמיתו, מפקד בסיס חיל-האוויר עצינן:

"אכן ידידי, נהניתי באופן בלתי-ירגיל מהסיור בבסיס-האוויר עצינן. כשדיברנו בינינו אתה הזכרת סיפורים שונים ה' מושמעים בהתייחסות לעניין האישי שלי. חבל שאתה, קצין בחיל-האוויר, אינך יודע את הגירסה האמיתית. כתבר, באופן אישי ולא רישמי, אני כותב לך כדי לספר לך את הסיפור האמיתי על מה שקרה, כפי שנחקר ונבדק עליידי השיטונות החוקיים. בהמשך לחקירה זו, הורה ה' פרקליט הצבאי הראשי לסגור את התיק. מייד אחרי סיום מלחמת-שת-הימים יצאתי לעיר בידה המערבית עם הטייסת שעליה פיקדתי באותו הזמן. השיירה הי' תה: גייפ מוביל שבו נהגתי אני, ושתיים או שלוש משאיות שנסעו אחרי ובהם חיילי הטייסת. בגייפ נסע לצדי צנחן-סייר, טוראי צבא, ושניים או שלושה מצוות הטייסת. אלה הותלפו על-ידי אחת מפקע לפעם. בסוף היום השני של הטויל הגענו לעיר יריחו ואני הוריתי לשני סגני מפקדי הטייסת להמשיך עם האנר שים כפי שתוכנן, עד שיגיעו לעין-פשי' חזר ושמ לעצור לנוח, ואילו אני נכר נסתי למפקדת המימשל הצבאי ביריחו לנסות לקבל אישור לבקר בגישרי דמיה' ואלנבי, שהיו אז עדיין סגורים. כשעצרתי את הגייפ לפני המפקדה, ראיתי מכונית צבאית הנוהגת בידי חברי,

ליים. היו באיזור גבעות נמוכות רבות. החייל הבורח הסתלק מאיתנו. חיפשנו אותו זמן מה, אך לא אירגנו מירדף משום שהשעה היתה מאוחרת, ותת-הכרתית גם חששנו מהפתעות וממוקי שים.

פושע מלחמה

כשחזרתי דיווחתי על כך למפקד הבסיס, למפקד חיל-האוויר מוטי הוד ולמפקדו של סרן שבתאי בן-ארוך ה' מנוח. אחרי זמן מה שמעתי שכמה מאנשי הבסיס אמרים שהיו דברים שלא בסדר בעניין. דיברתי על כך עם אלוף מישנה רפי הרילב והוא הציע שאתייצב ואספר

צפונה, אך מאוחר יותר נכנסתי לדרך צדדית המובילה מהכביש ליריחו. נהגנו לכיוון נהר הירדן. עצרתי את הגייפ. כולנו יצאנו וצעדנו בערך עשרה מטרים לכיוון גבעה, לא רחוק מהכביש. או פתאום החל החייל הירדני לרוץ ריצת אמוק וביני-ואגים לכיוון מזורח, והתרחק מאיתנו יחסית במהירות. אני לקחתי את האקדה שלי והחלתי לירות על החייל הבורח. הוא התרחק יותר מעשרה מטרים, והסיכויים שלי לפגוע בו היו אפסיים. רצתי לגייפ ולקחתי את תת-המיקלע של הסייר שהיה מונח על כסא נהג הגייפ וחזרתי למקום, כדי שהסייר לא יהיה בקו האש ביני לבין הבורח. פתחתי באש ויריתי שני צורות קצרים הממותן. המרחק היה גדול למדי והאור גרוע משום שהחושך החל לרדת. הסיכויים לפגוע בו היו נמו-

הוחשד בהריגתו

את הסיפור האמיתי בפגישה הקרובה של מפקדי טייסות לוחמים, כדי שגירסות לא נכונות לא יופצו. מפקד הבסיס סירב להרשות לי לעשות כן, באומרו: העניין כבר נדון עליידי מפקדי חיל-האוויר, נהי אק והתיק נסגר. עתה זה לא עניינו של איש."

שש שנים מאוחר יותר, בשנת 1973, חודשיים לפני שעמדתי להיות ממונה על תלניוף, נשלח לשרי-הביטחון, משה דיין, מיכתב אנונימי, וזה שלח אותה למטכ"ל דויד אלעזר ז"ל. הוא נתן את המיכתב למפקד חיל-האוויר מוטי הוד, ששוב קרא לי וביקש הסברים. כתבתי תוכיר, הוזה למיטמך הזה וביקשתי ממפקד-החיל להרשות לי לא לקבל את הפיקוד על הבסיס עד שהעניין לא ייחקר עד תומו. חודש מאוחר יותר, בשיחה עם מפקד חיל-האוויר, אמר לי מוטי, בשמו של הרמטכ"ל בעצמו, שמניין הערבי נחקר שוב, הובא לידעת הרמטכ"ל והתיק נסגר על פי הוראתו.

בשנים 79-1978 נסעתי ללמוד בארצות-הברית. התכתבתי עם כמה מחברי מהחיל. אחד מהם כתב לי: "יש כאן כמה הממתינים לך בפניה חשובה עם סיפור הערבי, ויפוצצו את הסיפור מייד כשתחזור. שוב כתבתי מיכתב ארוך לשר הביטחון, לרמטכ"ל ולמפקד חיל-האוויר, חזרתי על הסיפור בפרטים וביקשתי מהם שלא להכין לי כל תפקיד עד שהנושא ייחקר ואין מיכתבו של פקר לאבן."

עוד כאן מיכתבו של פקר לאבן. ממשיך ישראל פלסטיין וכותב: "נראה שרון פקר סוטה מהאמת ושהמרירות שלו גרמה לו לא רק לכתוב לממונים עליו על מיקרה הערבי, אלא גם להציג האיש מול חריפות כלפי כמה מהם (ממפקדיו) כולל בני פלד, שהיה מפקד חיל-האוויר, ב-14 בפברואר 1979 כתב לך פקר מי בוסטון, ארצות-הברית, מיכתב שבו לא ציין כלל את המיקרה שלו. המיכתב היה מוקדש לאותם שהפסידו כה הרבה במהלך מלחמת יום-הכיפורים."

כתב פקר:

יצאתי מהמילחמה בהרגשה רעה. הרגשתי שחיל-האוויר לא העלה את עצמו לרמת הציפיות שהיו ממנו. הרגשתי שהם לא תמיד קראו נכון את תמונת הקרב ולכן הצליחו לפזר את כוחותינו ללא יעילות מיבצעית. היתה זו חובתנו לנקות את השורות, לחשוף שגיאות או לאבד

רמטכ"ל דשעבר דויד ("דו") אדעיר לטגור את התיק

את הערך החשוב והיקר ביותר שלנו: מוראל הלוחמים ואמונתם במפקדיהם. את זאת אמרתי למפקד חיל-האוויר (אז האלוף בני פלד) פעמים רבות בצורה כנה ופתוחה, ופעמים רבות גם בכתב, שחור על גבי לבן. ביקשתי רק דבר אחד: תן לנו לחקור את המילחמה הזו ברצינות ובכנות כדי שבאמת נדע מה זה מה, ונלמד את השעור הנכון למען העתיד. בקשתי נוחתה וכל מיני תירוץ צים עלובים ניתנו לי עד שהבנתי ש-

מפקד חיל-האוויר פשוט לא רוצה להתייצב מול לוחמי. הבנתי שהכל אבוד והחלטתי לחקור את מלחמת יום-הכיפורים בעצמי, בבסיס שלי ובאמצעים שלנו בלבד. מיבצע זה ארך שלוש שנים, ובסיומו הפקנו עשר חוברות שדנו במיגוון של נושאים. המיבצע שלנו הוחרם עליידי הפיקוד הבכיר, אך התקבל בהתלהבות עליידי היחידות המיבצעיות של חיל-האוויר. בקיץ של שנת 1977 הזמין אותי בני

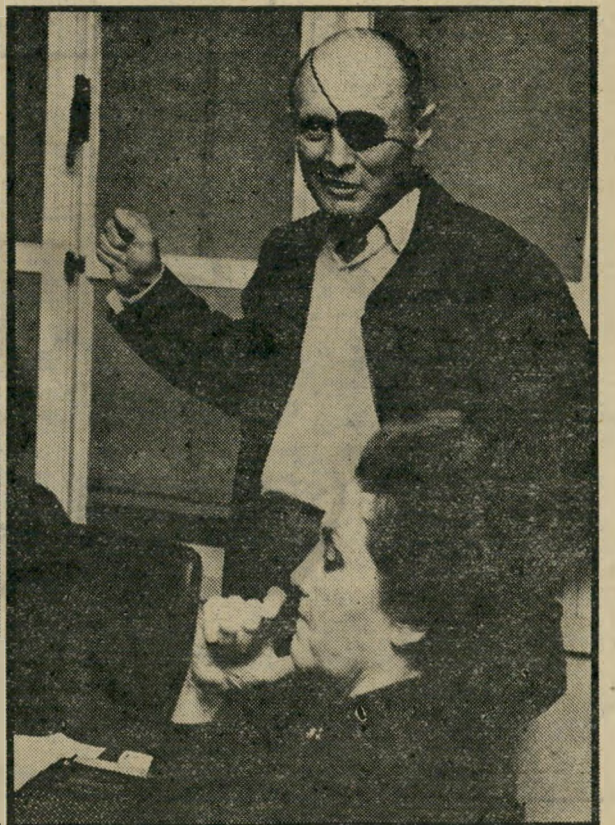
פלד לשיחה שנערכה בגן ביתו בנווה-רום. זה היה ביום שישי, והיתה זו אחת השיחות הקשות שהיו לי בחיי. שוב שמתי הכל על השולחן. אמרתי לבני, בין דברים רבים אחרים, שמי שרוצה להנהיג אנשים, צריך לאהוב ולכבד אותם. עוד אמרתי לו, וגם זה לא בפעם הראשונה, שהדרג הלוחם, סרגים ורבייסר-גים, הם אנשים המוכנים למות למען המולדת, אך דורשים שהמפקד השולח אותם לקרב יבין וידע מה הוא עושה. בני נשבר וצעק: לך יש ביקורת עלי? במילחמה הייתי לבד. רפי (הרילב, סגנו של פלד במילחמה ואחר-כך מנהל אר"ט) נכנס להלם-קרב בתחילת המילחמה ולא יצא ממנו עד סוף המילחמה.

עד כאן מיכתבו של פקר.

ממשיך הירחון ישראל פלסטיין: "בכל אופן, מיכתבו של פקר לא כולל רק דיווח על שיחתו עם האלוף בני פלד. הוא גם מאשים את פלד בהתנהגות, שאם היא נכונה, תהפוך את מפקדו לשעבר של חיל-האוויר לפושע-מילחמה על פי המישור פטים האנטי-נאציים שנערכו בנירנברג. "פקר מאשים את פלד כי הרבה לפני שהוא מונה כמפקד חיל-האוויר, בעצם מירת כמפקד בסיס מיבצעי בחזית הדרום, הוא טס בהליקופטר מעל מיכלאות בחצי האי סיני שבהן הוחזקו שבויי-מילחמה מצריים. הוא טס נמוך מעל המיכלאות, לקח מכונית ירייה וירה על רבים מהאנשי שים חסרי-האונים שהיו כלואים שם. לפי דו"ח פקר, ולפי קצינים רבים אחרים בי חיל-האוויר המכירים את הסיפור, עדים רבים יכולים להעיד ולחזק את האשמה. "כדי להשלים את המלאכה, תוקף פקד את מפקדו הנוכחי של חיל-האוויר, האלוף דויד עברי, שעליו כותב פקר לפי הו"ש ראד פלסטיין: "חסרי-יכולת, אף פעם לא הנהיג אנשים בקרב, ויש לו חוש-מנר יגינות מוטל בספק וחלש. לתכונות אלה יש השפעה הרסנית על דימוי חיל-האוויר בתוך צה"ל ולחלקו של חיל-האוויר במיסגרת התקציב הכללי של צה"ל. אם המצב הכלכלי של ישראל לא היה כל כך רע ואר"ט לא היתה סגורה בפני טייסים נוספים, מאות טייסים ולוחמי חיל-האוויר היו פורשים מהשרות. למרות זאת, רבים יחסית עוזבים גם היום, חלקם מטובי הטייסים שאי פעם היו לנו."

מפקד חיל-האוויר עברי חוסר יכולת

שר-ביטחון דשעבר דיין לחקור מחדש

מבצע ללא תקדים

CITROËN

מענק של עד 50,000 ל"י בקניית החסכוניות של "סיטרואן"

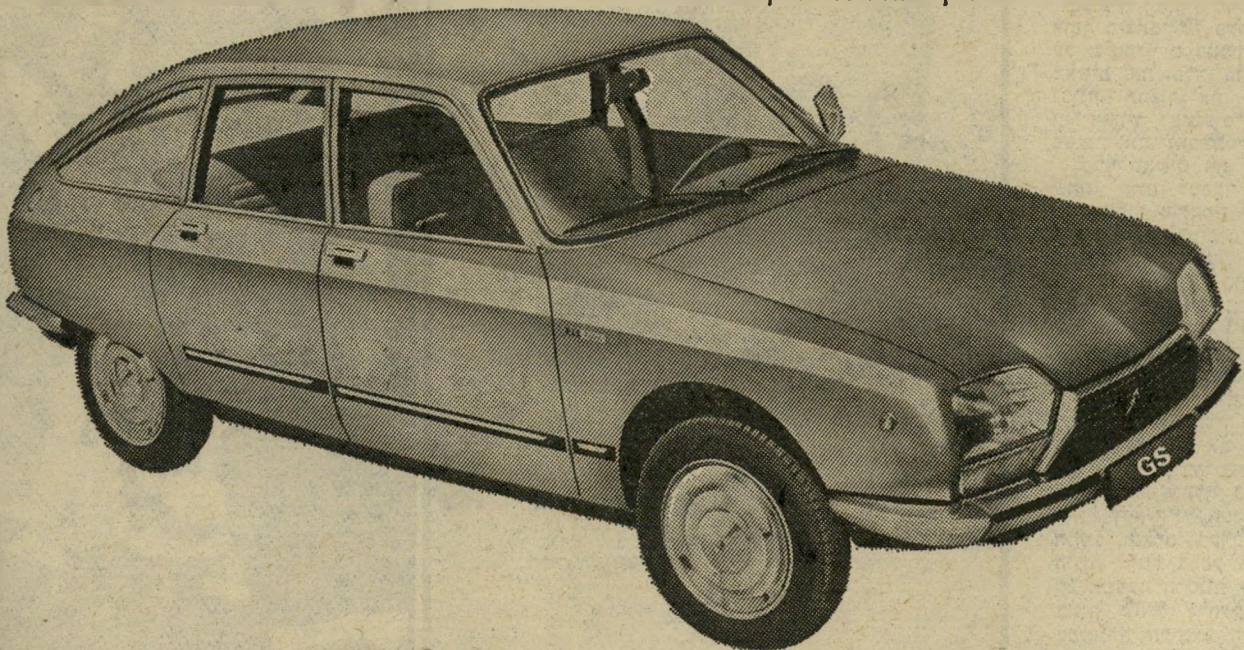
למרות העלויות החריפות בשערי הפרנק הצרפתי אנו ממשיכים למכור את דגמי 79 במשך חודש יוני (עד לגמר המלאי) במחיר הישן.

החסכוניות של סיטרואן מצוידות במנוע חדיש וחסכוני המעניק להן ביצועים מפתיעים וצריכת דלק נמוכה. לכולן אבזור בטיחות ויציבות משוכללים, אמינות לאורך שנים ואחזקה חסכונית. הוצאות רישוי ובטוח מהזולים בישראל ומעל לכל, השרות האמין של סוכני סיטרואן בישראל.

דגם המכונית	מחיר מכירה שנת ייצור 1980	מחיר מכירה שנת ייצור * 1979	מענק בתקופת המבצע	הפרש בין-דגמי 79-80
דיאן 6 DYANE 6	388,000	363,000	35,000	60,000
ויזה VISA	465,000	430,000	40,000	75,000
ג'י.אס.ספציאל G.S SPECIAL	578,000	533,000	45,000	90,000
ג'י.אס.פלאס G.S PALLAS	640,000	590,000	50,000	100,000

הרוכש מכונית בתקופת המבצע זוכה במענק של 35,000-50,000 ל"י וחוסך הפרש ניכר בהשוואה למחיר הדגמים הזהים של שנת 80. (ראה טבלה).

* המחיר כולל מע"מ נכון ליום 1.5.80 לפי שער 10.25 ל"י = 1FF במידה ושער הפרנק יעלה או ירד יעודכן המחיר בהתאם.

חיפה: רכב הצפון בע"מ שד" בן גוריון 8 (שד' הכרמל) טל. 04-538228
באר שבע: אשגב הנגב, דרך חברון 3, טל. 057-33210
נתניה: לוינקה הרמן, רח' שוהם 4, טל. 053-53081, 37821

דוד לובינסקי בע"מ

מפיץ סיטרואן בישראל

דוד לובינסקי בע"מ, תל אביב: רח' שונגיניו 16 טל. 333214*6
ירושלים: רח' הס 3, טל. 222666, 228888
שונגיות, תל אביב: ב.ג. מוסכים ומפיצים בע"מ, רח' תרוץ 12, טל. 03-331339

יושב-ראש מועצת המנהלים לשעבר של אל-על, מרדכי בן-ארי, ניסה לתווך בעסקת מכירת שני בואינג 707 של אל-על ולהרוויח מיליונים

שערוריה רודמת

שערוריה

אנשי הוועד, אי אפשר לשלוח לארצות הברית אדם שאין לו כישורים בנושאי תעופה ומיסחר, רק משום שהיה בן חסר תו של המנכ"ל הקודם. כל זה בשעה ש-פועלים לצימצום מיספר המועסקים, וקור-אים להידוק החגורה ולחיסכון. כשנודע כמה תעלה לובה וולק באר-צות-הברית, עוד גברה התסיסה. משכור-תה החודשית תגיע לכדי רבע מיליון לירות. ליתר דיוק: 264 אלף לירות. גר-סף על כך כבר שכרה לעצמה דירה על חשבון החברה בסכום של 2400 דולר לחודש, שהם 115 אלף לירות ישראליות. העובדים טוענים כי בעיקבות סגירתם של שבעה סניפי אל-על ברחבי ארצות-הברית, אפשר היה, במיסגרת מדיניות הי-צימצום, לבטל כליל את המישרה, וגם אם לא, היה צורך לשלוח לניו-יורק, מקום-מושבו של המנהל המיסחרי, אדם שיש לו ידע בנושאים שעליהם הוא מופקד. חמת-זעמם של העובדים גברה כשנודע להם שאל-על אף סידרה לבעלה של לוי-בה, אריה וולק, מהנדס במיקצועו, עבר-דה בארצות-הברית, שאליה הוא נוסע יחד עם אשתו. לדברי העובדים, שכר-הדירה שהוציא הנציג המיסחרי הקודם של אל-על בניו-יורק, משה ("מוסק") יפה, שקיבל את המינוי הקודם של לובה כי-מנכ"ל סניף לונדון, היה חצי משכר-הדירה שמוציאה וולק.

עובדי אל-על מאיימים בסנקציות, אם אכן תיסע וולק לניו-יורק. הם קיבלו תמי-כה ממקור בלתי-צפוי: נציג מבקר-המדינה היושב קבע באל-על, משה בן-יהודה, שמע (החשך בעמוד 56)

חברת "אל-על" רותחת שוב. בעוד שיושבי-ראש מועצת המנהלים של החברה, אברהם ("בומה") שביט, משי-תחל בין מיספרים המורים על גידול ב-גירעון החברה, מבטיח הבטחות לשיפור שרק מעטים מאמינים בהן, אחרי ששת חודשי-החסד שניתנו לו, ממשיך הביז-בוז להשתולל בחברה.

העילה להתפרצות החדשה היא מי שהי-תה מזכירת החברה, לובה וולק, שקיבלה אחר-כך תואר של סמנכ"ל אל-על. במשך שנים היתה וולק שנואת-נפשם של ה-עובדים ובת-חסותו של מי שהיה מנכ"ל אל-על, ואחר-כך יושבי-ראש מועצת-המנהלים שלה, מרדכי בן-ארי. לפני שבן-ארי סולק מתפקידו, נודע בחברה שהוא הבטיח ללובה וולק את ניהולו של סניף אל-על בלונדון.

הכעס על הבטחה זו היה רב. בכירים בחברה, יחד עם אנשי צוותי-אוויר, עובדי-די-תחזוקה ואנשי-קרקע, מחו על ההח-לטה. הם טענו כי כישוריה של וולק מסתכמים ביחסיה על בן-ארי, ושאינן לה כל ידע תעופתי. בעיקר חסרה היא ידע חינוכי למי שמתעתד לעמוד בראש אחד הסניפים החשובים של אל-על.

כשעף בן-ארי מאל-על, נדמה היה לכל שפרשת לובה וולק הסתיימה. האיש ש-תפץ ביקרה איננו עוד בחברה. לכן היתה תדהמת העובדים רבה. כשנודע בשבוע שעבר שלובה אינה נוסעת ללונדון, אך היא מונתה כמנהלת המיסחרית של אל-על בארצות-הברית.

ועד-העובדים מהיר לשלוח מיכתב גלוי להנהלה, שבו מחה על המינוי. לדברי

יושבי-ראש מועצת המנהלים שביט (עם אשתו) שיגעון הנסיעות לחורג

ענייני הבית והמישפחה מעסיקים אתכם השבוע. טלאים המעוניינים לקנות דירה, כדאי להם להמתין כמה שבועות לפני שהתמו על דברים גמורים. ידידים שהיכתם לא מזמן, יצינו על לכה הצטרף אליהם להטיעון עם אנשים אל מעבר לים. כדאי להתייעץ עם אנשים רב, ולא להיענות לצועה בהתלהבות ובמהירות. מיכתב שיעיני מחבר, שעל קיומו כמעט שכחתם, יתפת תקופה מיוחדת, ופילו מסעירה.

21 במרס - 20 באפריל

21 ביולי - 20 באוגוסט

מלאי המרץ עומד להתחדש, ובעיקבותיו תוכניות חדשות הקשורות בעיקר בענייני עבודה. סרטנים שלא מרוצים במקום עבודתם, ומרגישים ש"ה" לא זה, ייפתחו לקבל הצעות שונות, ביניהן הצעות עבודה בארצות אחרות. לקראת סוף השבוע ישתפר המצב הכספי, וסכום כסף ש"לא ציפיתם לו עשוי לפתע להגיע. לא מן הנמנע שיהיה זה כסף הקשור בירושה כלשהי. יש להשיג במיוחד שלא לאבר מיסמכים ותעודות חשובות.

אתם עומדים בפני קידום מיקצועי וכי נסו לא להחשיף לביקורת, ולשמור בסודיות כל דבר הנוגע לחיייה האהבה. התקדמות בקריירה קשורה קשר ישיר לרושם הטוב שתשאירו על הממונים עליכם. כדאי לדאוג לכך שהם לא ישנו דעתם, לאחר שהשקעתם מאמץ כה רב כדי להתיידד עימם. מיסמכים חשובים הם קשורים לעבודה עלולים ללכת לאיבוד, לכן כדאי לסדר ולתייק כל מיסמך.

21 בספטמבר - 22 באוקטובר

21 בדצמבר - 10 בינואר

הבעיות שצצו ביניכם לבין שותפכם תיפתרנה כאשר תפגינו מעט ותרבות ותלכו לקראתו. דרך זו עדיפה על פני התקשורת. הוויתור ימס את לב השותף, ותוכלו להשיג שיתוף פעולה מלא ביחסי החיים. לכוניותיכם, הימנעו מלחתום על מיסמכים חשובים בתיקופה זו, מכיוון שביבול ותוסרי הבנה עלולים לגרום צרות צרורות בעתיד. בשבוע זה אל תתכנן את חופי שת הקיץ, המתינו לפחות שבוע.

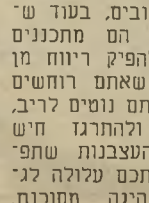
הקשיים שנתקלתם בהם לאחרונה, בעיקר בשטח הרומנטי, נראים יותר גרועים מאשר במציאות. אמנם חלו עיכובים ונוספו אייבה נוח, שקילקלו מעט את היחסים, אך ברגע זה קשה לכם לדון בצורה אובייקטיבית על מצבכם. תוך זמן קצר תחוו דיל לשלוח ולאופטימיות האופייניים לכם. המזון טעים מאוד לתאונה והתוצאות מתחייבות לנת להיראות - השקיעו מאמץ ושימרו על המישקל. זה יתרום לשיפור מצב הרוח. יחד עם חוב שעל קיומו שכחתם.

21 במרס - 20 באפריל

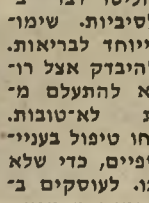
המתח הרב שבו הייתם שרויים לאחרונה ירד מעט, ופעילויות בתחומים שלא הכרתם עד כה קורצות לכם. קצת ריענון בחיים יוסיף לכם שלווה ומרגוע. בתחום הרומנטי עליכם עדיין להמתין לתקופה יותר מבטיחה. מתח רב וקשיים בלתי-צפויים מפריעים ליחסים תקינים עם בן הזוג. ידידים חזשים עלולים לאכזב, או להתגלות שונים מכפי שהצינו עצמם בתחילה. לכן לא כדאי לכם להתחייב, או להבטיח הבטחות.

מתקרבת תקופה שבה תחשו מועקה ומצב-רוח רציני. תהיו שקועים בחשבון נפש ובהסקת מסקנות לגבי השנה שחלפה. הגב גורם בעיות, וכדאי לחשוב על שיטות טיול לא שיגרתיים. טיול לים ועיסוקים ספורטיביים יחלצו אותכם מאווירת-נכאים זו. אי הבנה עם בן-הזוג תחלוף בעזרת חוש ההיגיון המפורסם שבו בורכתם. וזאת רק אם תתעלמו מן הרכילות שתגיע לאוזניים - משובשת.

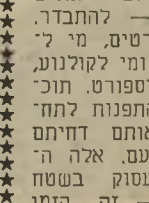
21 ביולי - 21 באוגוסט

רעיונות מקוריים שיצוצו בראשכם עלולים להישמט מידכם מבלי שתרגישו בכך. היהרו במיוחד מאלה המציגים עצמם כידים דים קרובים. עבוד ש"למעשה הם מתכננים כיצד להפיק ריווח מן האמון שאתם רוחשים להם. אתם נותנים לריב, לבקר ולהתרגז חיש מהר. העצבנות שתפקוד אתכם עלולה לגרום נהיגה מסוכנת. נסו לשלוט במעשים נמהרים על מנת שלא תסכנו את הסובבים אתכם. אדם מעשי, בעל גישה ישירה, יציע את עזרתו. הוא עשוי לשנות את חייכם.

22 באוקטובר - 22 בנובמבר

עייפות תפקוד אותכם בתחילת השבוע. תרצו להתבודד ולהימנע מעט בחברת עצמכם. מדיטציה ופולמוס בהקף יעניקו לכם כוח מחדש, ולקראת סוף-השבוע תרגישו שוב עירנות וקליחות. תכננו שהות של כמה ימים ליד הים, כיוון שדליים המחפשים בנות-זוג חדשות יוכלו למצוא אותן בקירבת הים. הן תיראנה כמו נימפות העולות מן הים, וזו התחלה מבטיחה לכל הרפתקה רומנטית.

20 בינואר - 18 בפברואר

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

החיים לא קלים בתקופה זו. התוכניות שמציעים לכם - מלהיבות, אתם שואפים לממשן במהירות, אך נתקלים במיכשולים. אל תחליטו דבר בימינפולסיביות. שימרו לב במיוחד לבריאות. כדאי להיבדק אצל רופא ולא להתעלם מרגשות לא-טובות. אל תדחו טיפול בעניינים כספיים, כדי שלא תסתבכו. לעוסקים בפורט: עליכם להישמר במיוחד מפני עות, שעולות לעכב התקדמות חשובה.

האזרחים

התאחדות האזרחים
היא ארגון המייצג את
האזרחים הישראלים
באגודות האזרחים
במדינות שונות
במרחב העולמי.

"הפטיפון חשוב פחות משאר חלקי המערכת, נכון? לא נכון!"

TP 20
הנעת רצועה,
חצי אוטומטי.

TP 1010
הנעת רצועה,
בקרת סטרובוסקופ.

לא תשמע צלילים צורמים. כשאתה קונה פטיפון "סניור" אתה מקבל מוצר טכנולוגי ממדרגה ראשונה. ל"סניור" מגוון פטיפונים לכל כיס ולכל מטרה. תמצא ביניהם כאלה עם מנוע סרוו אוטומטי, הנעה ישירה ובקרת קווארץ; אחרים עם הנעת רצועה, מהירות מבוקרת ע"י סטרובוסקופ ופעולה חצי-אוטומטית. בכלם תמצא זרוע מאוזנת היטב עם תדר תהודה נמוך. חשוב היטב לפני שאתה רוכש פטיפון. זכור כי הוא חשוב לא פחות מהמגבר ומהרמקולים שלך. אם אתה מעוניין בפטיפון אמין, זכור כי ב"סניור" חושבים על התקליטים שלך.

זה מאד מאכזב לבוא הביתה עם תקליט חדש; להוציא אותו מן העטיפה, להניחו על הפטיפון – ולגלות שדווקא הידוע שבזכותו קנית את התקליט נשמע מוזר, או שהסימפוניה האהובה עליך מקבלת פירוש חדש. וכל זה בגלל סטייה קלה במהירות הפטיפון. עיניך לא מסוגלות להבחין בה, אבל אוזניך מגלות אותה בשמיעה ראשונה. אפילו המגבר המשוכלל ביותר והרמקולים החדישים ביותר, אינם יכולים לחפות על מהירות לא יציבה של הפטיפון. לכן חשוב כל כך שתבחר בפטיפון של "סניור". כי "סניור" עושה הכל כדי שאתה

 SANYO אמניות זה

PLUS Q40
אוטומטי,
הנעה ישירה,
מנוע סרוו + קוורץ.

 SANYO

היבואנים: ס.ט.ס. אלקטרוניקה בינלאומית בע"מ ת.ד. 2579, ירושלים טל. (02)245283
 נכירות: תל-אביב: רח' החשמונאים 91, טל. 210068-03)269858 • ח'יפה: שד' ההסתדרות, מפרץ ח. טל. 725681-04)740495 • ירושלים: רח' לונץ 10, טל. (02)224829
 מעבדות שירות: תל-אביב: 455925-03)442258 • ירושלים: (02)242534 • ח'יפה: (04)725676

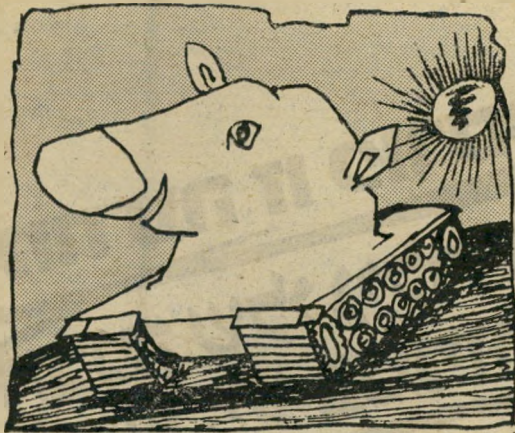
השבועון

נובר

ושב

מאת שלמה פרנקל

החזיר ותקציב הביטחון

חזיר הביטחון

מי שלחמו במרץ נגד נפילת הממשלה בגלל תקציב הביטחון היו המיפלגות הדתיות. הסיבה לכך ברורה. עד עתה היתה נהוגה מסורת נעימה שממשלות בישראל נופלות מסיבות דתיות. המפד"ל והאגודה כבר הכינו למטרה זו את חוקי-בשר-חזיר, ומשרדי הפירסום שלהם כבר התכוננו למערכת-בחירות נפלאה על הרקע הזה.

כאן נכנס תקציב-הביטחון, והתחיל לגנוב את ההצגה. עכשיו יושבים טובים המומחים במיפלגות הדתיות, ומחפשים את הקשר בין תקציב-הביטחון וחוקי-איסור-בשר-חזיר. אבל העבודה קשה והמיפלגות הדתיות בצרה. אם לא תהיה ברירה,

ניסו מישפטי המיפלגות הדתיות להעביר תיקון בחוקי-יסוד: הממשלה, המאפשר להפיל את הממשלה פעמיים, פעם על הביטחון ופעם על החזיר.

ואלה מסעות

החבר ירוחם

לפני שבועיים-שלושה היה הדבר. כש-גיליתי לכם שמזכ"ל ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ-ישראל, ח"כ ירוחם משל, בא לביקור בישראל.

לא עברו ימים רבים, ומקור בכיר בי צמרת העיתון הזה הדליף לי שהחבר משל הביע רוגז. על מה הרוגז, לא הבנתי. מה, זה לא נכון שמשל עכשיו בביקור בארץ? זה לא נכון שהוא מרבה לבקר בארץ? אסור לציבור לדעת על ביקוריו? ובכן, לתועלת הציבור אספר לו על ביקוריו של החבר משל בארץ-ישראל בשנה האחרונה.

● ב-28 ביוני, 1979 הגיע החבר משל לביקור בארץ, אחרי שהות של 15 יום במינלנד, שבשבידה, בנורבגיה ובדנמרק, ה" ידועות יותר כסקנדינביה.

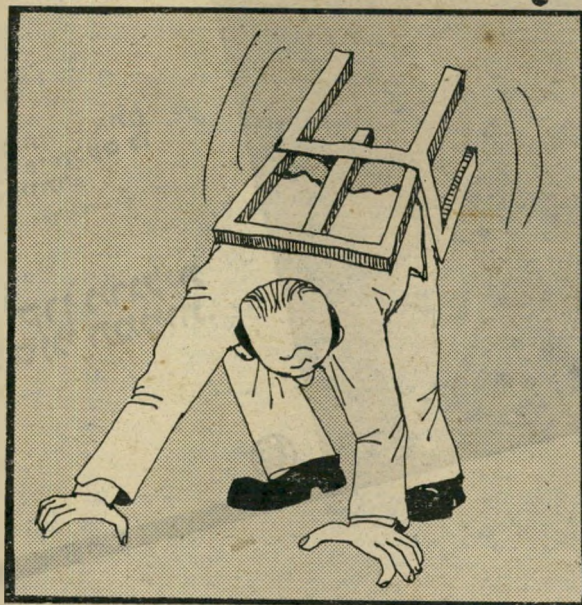
● ב-28 ביולי - בדיוק חודש לאחר מכן (!) הגיע החבר משל לארץ אחרי שהות של שישה ימים, הפעם במצרים.

● ב-19 בספטמבר, אחרי שהקיץ ה" נעים דאשתקד חלף עבר לו, הגיע החבר משל לביקור בארץ אחרי סיור בן תשעה באוסטריה ובספרד.

● ב-20 בנובמבר הגיע החבר ירוחם משל לביקור בארץ אחרי שהות בת 10 ימים בארצות-הברית של אמריקה ובי-ספרד - כן, שוב אותה ספרד.

● ב-17 ביוני, שנה זו, הגיע החבר משל לביקור בישראל אחרי שהות

תגלית חדשה: AD-OLAM

שר המנסה להתפטר

מה עוד מחזיק את שרי-הממשלה שלנו בניסאותיהם? ככל שעובר הזמן, וכמה שבועים את זה יותר, זה נראה כמו חידה קשה מאוד. משהו בשביל טובי המוחות. תענוג הרי אין להם מזה. בישיבות הממשלה, למשל, אסור

לעשן ואסור לירוק אבל מותר לקלל, וברוך השם עפות שם קללות, שלא נדע. מישהו רוצה לומר שאנשים תרבותיים כמו שרי-הממשלה שלנו נהנים מזה? לא מאמין.

תוצאות טובות הם הרי לא רואים. עובדים קשה, השרים שלנו, אבל איכשהו הכל מתחרבן להם. ידיו עובד על רווחה ויוצא לו מצוקה. דויד לוי עובד על שיכון ויוצא לו אוהלים. הורביץ עובד על התקציב ויוצא לו קישקוש. שמיר עובד על האג יוצא לו ונציה. בנין עובד על כולם וכולם עובדים עליו. אז למה? אין להם לאן ללכת? דווקא יש. ידיו לארכי-אולוגיה, מודעי ל"רבלון", הורביץ לחלב, אריק לבשר, בורג למישרד-הפנים, בגין למגירה, וככה כולם.

לא, רבותי. אני כבר לא מאמין שיכולות להיות לזה סיבות פוליטיות, פסיכולוגיות, פילוסופיות או סוציולוגיות. הסיפור הזה נגמר. שום דבר מאלה לא יכול להיות די חזק בשביל להחזיק את האנשים האלה בכיסאות שלהם.

רק מדע אחד יכול להסביר את התופעה: מדע הכימיה. אני לא מתכוון לכימיה מופשטת, כמו זו שהיתה בין בגין לקארטר. אני מתכוון לכימיה אמיתית, זו של המבחנות, סירחון של ביצים ישנות, פרס נובל.

כן, הגיע הזמן גלגות את האמת. נוצרה כימיה אמיתית בין השרים וכסאותיהם. במהלך הישיבה הממושכת בטמפרטורה המתאימה הופרש מחלקם האחורי של השרים שלנו חומר נוזלי צמיג שצבעו כעין העינב, חומר שהכימאים היו קוראים לו AD-O. במקביל הופרש מהכיסאות עצמם חומר שקוף, מוצק למחצה בשם LAM. שני החומרים הללו התערבבו יפה ויצרו דבק מעולה וחזק: AD-OLAM.

זוהי הסיבה היחידה שאני יכול למצוא לתופעה. זה לא שהשרים לא רוצים להיפרד מכיסאותיהם. הם פשוט לא יכולים. ואם אתם רואים בימים אלו איש מניח את ידיו על הריצפה, מניף באוויר את חלקו האחורי, שאליו צמוד כסא, ומתחיל לנפנף במרץ, תדעו לכם שזה שר בממשלה שלנו, כפי שהוא נראה בניסיון התפטרות נואש.

חקירה מאומצת ביותר

מי שמסתובב עכשיו ברחובות ורואה מאות אנשים עובדים מבוקר עד ערב, מתמוטטים מעייפות, עצבנים ומתוחים, שיידע לו שזה בגלל החקירה.

החקירה, רבותי, בעיצומה. אני לא מתכוון לחקירת החטיפה של הילד. זה מיקרה פשוט, יחסית. לא, אני מתכוון לחקירה המאומצת והגדולה ביותר בתולדות המדינה, כפי שהגדיר אותה ראש-הממשלה שלנו בעצמו. חקירת ההתנקשות בראשי הערים מהגדה המערבית. חקירה כזאת עוד לא היתה.

איזה חמש מאות חוקרים עובדים על זה ששום מידע - אבל ממש כלום - לא ידלוף החוצה. שאף אחד לא יידע מי חוקר, כמה חוקרים, את מי חוקרים, איפה חוקרים, או מה מצאו כבר. וזה הולך, צריך להגיד. ממש כלום לא דולף. עוד 100 אנשים בערך חוקרים איך זה שנועד לציבור שהטלפונים בבתיים של ראשי-הערים מראמאללה ובשכם נותקו זמן קצר לפני ההתנקשות, וי-50 איש עוזרים להם ועושים רשימה מלאה של כל האנשים שמאמינים לזה.

לפחות 200 חוקרים מעולים יושבים ממש עכשיו במיטב הסיפוריות ועולם כולו ובדוקים במקורות השונים אם יתכן ולוא גם מהבחנה התיאורטית והפילוסופית, שיהודים יהיו אחראים למעשה.

עוד 100 חוקרים בערך עוקבים בקפדנות אחרי תוצאות

החקירות המתנחלות עתה באיטליה ובאנגליה, שם מחפשים את רוצחיהם של אלדו מורו והלורד מאונטבאטן, כי אחרי שימצאו אותם לא יהיה נעים אם לא ימצאו גם את המתנקשים בגדה, וצריך לקבל הודעה מראש, מתי זה יקרה.

10 חוקרים צמודים אל כרים חלף, ראש עיריית ראמאללה, ומחכים שיסירו את הגבס מרגלו, כדי לבדוק אם באמת נפל ממנה איזה חלק, כי הרי יכול להיות שכל ההתנקשות זו המצאה תעמולתית של אש"ף. למטרה זו גם נשלחו 10 סוכנים חשאיים לירדן, והם שומרים על הגבס של בסאם שכעה משכם מחופשים בתור טפטים.

ולאור הלקחים מחקירת הילד החטוף הוחלט גם בדרגים הגבוהים ביותר לפרסם שלושה מיספרי טלפון, שאליהם יוכל הציבור הרחב לטלפן ולמסור מידע.

אריה במידבר סהארה

רבים תוהים מה סיבת המעצרים שעורכת עתה המישרה בכל רחבי הארץ בפרשת חטיפתו של הילד אורון ירדן, ובכן, זה פשוט ניסוי לתוכנית-החירום שתפעיל המישרה אם לא יימצא הילד.

וזו התוכנית: יועבר קו דימויני במפה בין מטולה לשרם-אל-שייך, דרך רמלה, וכל האנשים ממזרח לקו ייעצרו לחקירה. תוך כדי מעצרים תערוך המישרה סריקה נרחבת בשטח הפנוי. אם לא יימצא הילד, יועבר קו דימויני נוסף בין רמלה לאשדוד, דרך גזרה, וכל האנשים מדרום לקו ייעצרו לחקירה, ובשטח היתר סריקה. אם גם כאן לא יימצא הילד, יועבר עוד קו בין גזרה בדרום למייג'ור חדאד בצפון, וכל אלה שמערים לקו ייעצרו כנ"ל, ותהיה סריקה כנ"ל.

הסיבה היחידה שהתוכנית - הנקראת, כמובן, בשם הצופן "אריה במידבר סהארה" - לא הופעלה, היא, שחוששים כי בטעות יימצאו כך המתנקשים בשכעה ובחלף, והרי אין זה מתפקידה של המישרה לערוך חקירה זו.

החבר מושג מוגיע לביקור בישראל

חטופה בת שלושה ימים בלוויית ידידו המנוח ג'ורג' מוני, בארצות-הברית.

● ב-24 במאי הגיע ירוחם משל שוב לביקור בארץ - זה הביקור שעל אודות תינו דיווחתי לכם כבר - אחרי שהה 10 ימים ביפאן ובנגוקוק.

נו, אז אני שואל אתכם, אפשר להגיד שמשל לא מרבה לבקר בארץ? ותשימו לב, בבקשה, שבחמישה מתוך שישה ה" ביקורים המוזכרים כאן, הקפיד החבר נושל להגיע לארץ כמה וכמה ימים אחרי פירסום עליית המדד, מה שמחזק מאוד את הטענה שקשה לו לראות את העמ" לים בארץ במצוקתם.

מודעה זו כורסמה ביוני '79 הבנק שלי גילה דרך חדשה ובטוחה יותר להשקיע במניות.

חדש!
קרן מרגלית מנייה
קיצת תדע באווה ענה להשקיע אינך חייב לחשוב על כך.

אתה מתכוון להשקיע במניות —
האם אתה יודע יודע באילו מניות כדאי
לדלחשקיע
שוק המניות מתחלק כידוע, למספר ענפים:
בנקים, ביטוח, מסחר ושרותים, תעשית
מקרקעין ופתוח וכו'. חלקן של כל ענף בבורסה
שונה יש ענפים המרכיבים בינם סכומי כסף גדולים
ואחרים — הרבה פחות. בחתום לכך שונות גם
התנודות של המניות בכל ענף.

כך אתה מבטיח לעצמך השקעה, שהיא ממוצע של כל סוגי המניות מבחינת חסיבותן, עם
סיכוי רווח טובים מן הממוצע.
חידוש נוסף בקרן "מרגלית": ניתנת לכך
אפשרות לחסוך באמצעות מניות ולזכות בהטבה
מיוחדת מסכום חסיונו. אם תשמור את הכסף
בקרן למשך 6 שנים ותגדיל השקעתך באופן
קבוע בתקופה זאת.

ברגע שאתה משקיע בקרן "מרגלית" — אתה
השקעת בכל ענפי שוק המניות על פי חלקם בו
ובכל ענף — במניות המבטיחות ביותר.

קרן מרגלית
השקעה וחסכון בכל סוגי המניות.

פיא
חברת ישראלית
לניהול קרנות נאמנות בע"מ
הנאמן:
בנק לאומי

שנה עברה, וכך כתבו על קרן מרגלית:

מעדיב 7.6.80

קרן הנאמנות
הרווחית מכולן —
מרגלית של בל"ל

מאת אילן זילברג
קרן הנאמנות "מרגלית" של בנק לאומי,
השונה את הרווחיות הגבוהה ביותר מבין כל קרנות
הנאמנות מתחילת השנה — 123.5 אחוז — לעומת
עליה של כ-45 אחוז במרבית המדדים לצדכן.

ב-12 החודשים שחלפו מאז הווסדה, היתה מרגלית
הקרן הרווחית ביותר בארץ עם תשואה של 231.4%.

פיא
חברת ישראלית
לניהול קרנות נאמנות בע"מ
הנאמן:
בנק לאומי

אין מודעה זו מהווה הצעה לרכישת יחידות בקרן. קרן "מרגלית" מוצעת אך ורק על פי תשקיף שפורסם ב-9.6.80.

מאת יגאל לביב

חברות הביטוח עושקות

את המבוטחים

כמה חברות לביטוח חיים נוהגות לשלם סכומי פידיון של ביטוח חיים רק 90 יום מהמועד שבו הגיעה לידיה דרישת הפידיון, ולחשב את המדד הקובע לגבי סכום הפידיון לפי המדד של דצמבר או יוני, ולא לפי המדד של חודש הפידיון.

המשמעות המעשית, בתנאי האינפלציה הקיימים, היא כי המבוטח מפסיד לפחות הפרשי מדד של 4.5 חודשים, ויכול להפסיד עד 11 חודשי מדד. הפסדו יהיה לפחות מחצית מסכום הפידיון.

חברת "סדן" לביטוח חיים פנתה בשם המבוטח יואל שגב לחברת הביטוח "ציון", וביקשה למדוד פוליסה לביטוח חיים של שגב. הבקשה הוגשה לציון ב-2 בפברואר השנה. "ציון" שילמה את הפידיון כעבור 90 יום, ב-2 במאי. כאשר נעשה חישוב התשלום, התברר כי הפוליסה לא נפתה לפי המדד של מאי, אלא של דצמבר. המבוטח הפסיד, אפוא, מדד של 4.5 חודשים, או כשליש מסכום הפידיון.

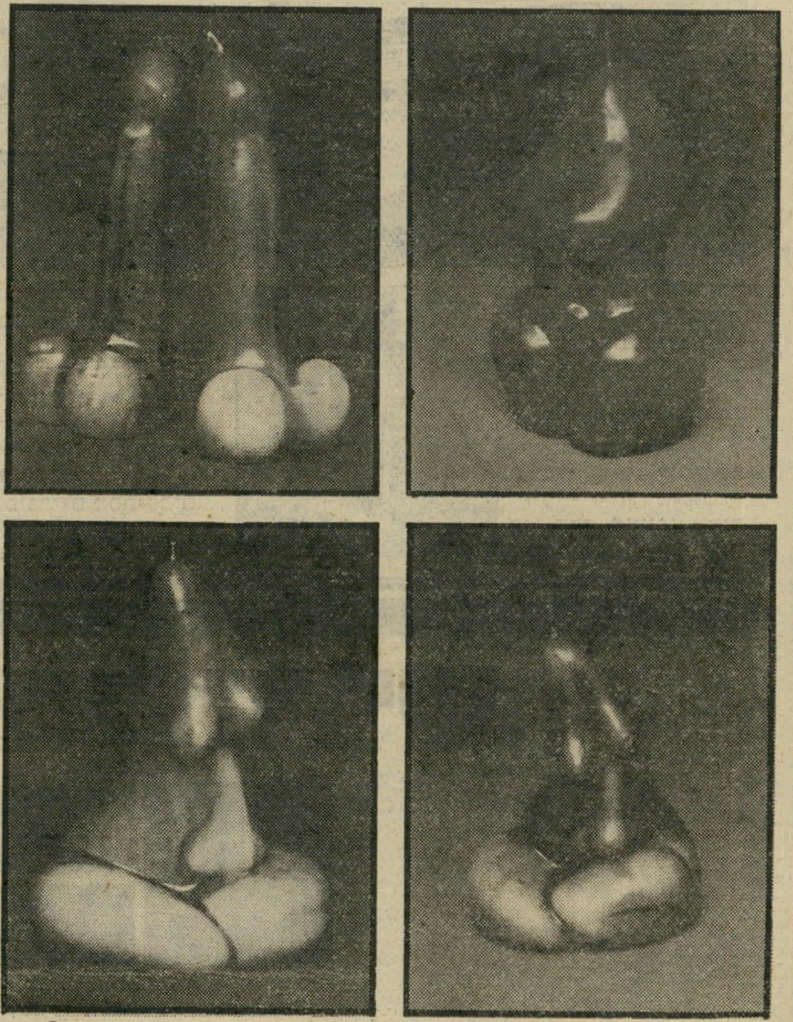
"סדן" פנתה במכתב ל"ציון", והפנתה את תשומת-לבה לכך שמרבית חברות הביטוח נוהגות לשלם לפי המדד האחרון, ולא לעקב את התשלום. אמנם, פוליסות הביטוח הישנות, שהוצאו על-ידי חברות הביטוח קובעות כי התשלום יהיה 90 יום אחרי הדרישה, וכן יהיה לפי המדד של דצמבר או יוני, מה שיותר קרוב לחודש הפידיון, אולם סעיף זה נוסח בשעה שהאינפלציה היתה של אחוז עד שניים לחודש לכל היותר. בתנאי האינפלציה של היום, שמירה על סעיפים אלה הם עושק המבוטח.

"סדן" הודיעה כי אם לא יתקן העוול, תפנה למועצה הציבורית לביטוח.

בדיקה שעשיתי הראתה כי כל הפוליסות החדשות, המוצאות כיום, אינן כוללות סעיפים דראקוניים כאלה. כימעט כל חברות הביטוח נוהגות לשלם למבוטחים של פוליסות ישנות לפי התנאים החדשים, ואינן מנצלות את הסעיפים כדי לעשוק את המבוטח. נראה כי חברת "ציון", שהיא בין הגדולות בארץ לביטוח חיים, מעדיפה להיצמד לתנאי הפוליסות.

לייצאים נרות ארוטיים

החברה הישראלית "ארטיסטיק דזיין" פנתה בהצעות ברחבי העולם למכור נרות בעלי תכונות מיוחדות בכל צורה ורמות. ההצעה לוותה בתצלום כמה מדגמי הנרות המוצעים למכירה, תוך הדגשה כי הם בוערים זמן רב. החברה מתרכזת בייצור מוצרים אכזוטיים, כולל נרות ארוטיים.

נרות ארוטיים לייצוא מוצרים מארץ הקודש

„שרותי נפט“ מסרה עבודות

איחסון הנפט לחברה חסרת

נסיון ויקרה מתחרותיה

עבודות מאגרי-הנפט בנגב, בהיקף של יותר מ-5 מיליארד לירות, נמסרו על-ידי חברת „שרותי נפט“ הממשלתית לחברה צרפתית חסרת ניסיון בתחום זה, במחיר כפול מהצעת חברת „דאנ-לופ“ האמריקאית, שלה מוניטין בינלאומי. בעיקבות ההעדרה המוזרה, הופסקה עבודתו של הפרופסור דן זסלב-סקלי מהטכניון, שהתנגד להחלטה. וה' מהנדס המתכנן של הפרויקט, יוסי רודוי, שהתפטר מעבודתו ב„שרותי נפט“.

חברת „שרותי נפט“ מונתה על-ידי הממשלה להקים את מאגרי-הנפט בנגב, הצריכים לחוק את יכולת-העמידה של ישראל ולהגדיל את רווחת-הנפט אחרי החזרת שדה עלמה. התוכנית היא ל-3 אחסן במאגרים תת-קרקעיים 1.5 מיליון טון תזקינים, בתקציב משוער של 3 מיליארד לירות, שנקבע לפני שלוש שנים. מחצית התקציב יועדה לעבודות איטום, כאשר 1.2 מיליארד לירות הוקצבו ל-עבודות-בטון לצורכי האטימה.

מנכ"ל אפרת מישהק במיליונים

החוזה היתנה הקמת דגמים בצרפת. ארבעה נסיונות בדגמים כבר נכשלו, ו' למרות זאת ממשיכה „שרותי נפט“ לעבוד עם החברה.

באפריל 1979 הוגשה לחברה על-ידי יוסף רודוי, מהנדס פרויקט-האיטום, הצעה לבחון תוכנית של חברת „דאנלופ“ האמריקאית לאיטום המאגרים בנומי. ההצעה זכתה בהמלצות של מומחי „שרותי נפט“ לאיטום, חברת „די-סי-איי“, ושל הפרופסור דן זסלבסקי, שהוא בעל מוניטין בינלאומיים בתחומו.

מחיר „שיטת דאנלופ“ היה מחצית ממחיר ההצעה הצרפתית. הצעות „דאנ-לופ“ אף לא נבחנו, ו„שרותי נפט“ מתעקשים להמשיך בשיטה הצרפתית. מנכ"ל „שרותי נפט“, האלוף (מיל.) יונה אפרת, אף לא ענה לפנייתו של רודוי וזסלבסקי.

חובע ג. סיימי פאב" תשלום

הצייר שאול נמרי תובע מבעלי „סיי טי פאב“ בתל-אביב 1700 דולר, יתרת-חוב על ציורים שעשה במקום. ה' תביעה מוגשת אחרי שכמה פניות חוזרות לבעל המקום, אברהם ארביב, נענו בסירוב.

נמרי עשה המישה ציורים על אריחי-הרסינה עבור הפאב, קיבל את מחצית התמורה בסך 1700 דולר עם תחילת העבודה, ואת היתרה היה עליו לקבל עם סיומה. עד עתה טרם קיבל את המגיע לו.

לירות, כדי להגן על המקורים המקומיים, שהם יקרים יותר. מנכ"ל „סלון מרכזי“ טוביה נדב, פנה באמצעות עורך-דין למנהל-המכס ותבע עיכוב שינוי התקנים, עד מיצוי ההליכים המישפטיים שינקוט נגד-ה' מכס, כדי למנוע את השינוי.

שגרירות ארצות-הברית

התערבה לאניעת

אפליה בייבוא מקררים

הנספח המיסחרי של שגרירות ארצות-הברית בישראל פנה למישרד-התע"ש וביקש הסברים לכוננתם של שיל-טונות-המכס לשנות את תקנות-המכס על ייבוא מקררים, כך שמקררי חברת „אמנה“ יופלו במכוון ובמיוחד לרעה. תקנות המכס כיום מחייבות תשלום מסים לפי הנפח הפנימי של המקרר. עד נפח של 450 ליטר קיים מכס ב' שיעור מסויים, ומעל נפח זה קיים מכס גבוה יותר. נפח מקרר „אמנה“, הקרוי 16 קוב, הוא 448.5 ליטר. המכס חייב את היבואנים „סלון מרכזי“, לשלם מכס לפי התעריף הגבוה, וטענו כי הנפח ה' פנימי גדול מ-450 ליטר. הסלון פנה למכוון-התקנים והציג מימצאי בדיקה

יבואן נרבי כמה שזוה קובז

בדבר הנפח, שהוא קטן יותר. כאשר המכס לא ויתר, פנה לבית-המישפט, ש' חייב את המכס לגבות מסים לפי מימ' צאי מכוון-התקנים.

„אמנה“ מוכר כיום את המקרר הזה במחיר של 75 אלף לירות. מחיר מקררים מקבילים מתוצרת הארץ הוא 83 אלף לירות. עתה רוצה המכס לשנות את התקנות לרעת „אמנה“, ולגרום ל-ייקור המקרר שלה למחיר של 100 אלף

הרהיטים השווים כל מחיר עולים עכשיו פחות:

**מבצע מיוחד
עד 31.7 בלבד.**

עד 35%

הנחה על קניה במזומן

או עד 20% + 5%

הנחה תשלומים

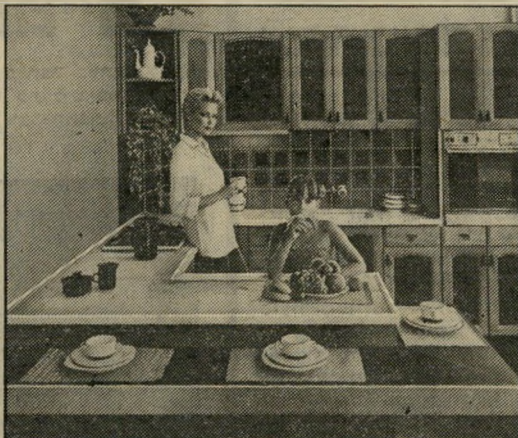
במבצע מיוחד לתקופה קצרה תוכלו לקנות את רהיטי "מבט" המעולים המופיעים במודעה זו במחירים נמוכים ובתנאים נוחים: עד 35% פחות ובתשלומים. נצלו את ההזדמנות עוד היום. כמות הרהיטים מוגבלת.

תשלום

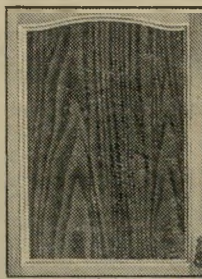
פינת עבודה "משרדית":

- רהיט חזק ורב תכליתי
- משנה את יעודו לפי הצורך • פתח את הדלתות ויש לך פינת עבודה או משרד פרטי בלי להוסיף חדר
- סגור אותן - ואיש לא יידע • ניתן למיקום בכל חדר • ציפוי עמיד מפורמייקה.

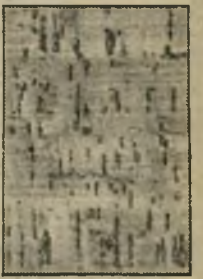
מטבח "תדהר":

- דלתות בעיצוב כפרי דקורטיבי • מסגרת מעץ אלון עם צפוי לכה עמיד בפני רטיבות ודטרגנטים • ניצול מקסימלי של השטח ע"י יחידות מודולריות • מעמד למיקסר • עגלות כלבו • ארונות פינתיים מסתובבים ועוד • משטחי עבודה לבחירתך.

חדר שינה "רקפת":

- עיצוב מודרני ומקורי
- ציפוי חדיש דמוי שערם
- מיטה נוחה ומרווחת עם פינות מעוגלות • שולחן איפור קומפקטי עם מגירות ומראה גדולה • 2 שידות מרווחות • אצטבאות לספרים • ארון קיר עם סידור פנימי מגוון.

איכות אפטר להרגיש.

רהיטי

פרטים נוספים בסניפי "מבט": תל-אביב - "מרכז תצוגה", בית כלל, דרויאנוב 5; "מבט", בני-הודה 120; "מבט" ככר המדינה, ה' באייר 64; "רהיטי מוניטין 122" / נחלת-בנימין 122; "דימור" ארלונורוב 53; פתח-תקוה, "רהיטי לביאון" גונן 10 רמת-סיב. רעננה - "רהיטי רעננה", אחוזה 109; נתניה - "מבט" שמואל הנציב 13; חדרה - "מבט", הגבורים 88; חיפה - "בית הזרע - שמרת", אלנבי 112; "מבט" הרצל 13; קרית-אתא - "בית הרהיט" מרדכי הגיטאות 2. נהריה - "רהיטי נתן" שד' הגעתון 20. נצרת-עלית - מיטלמן, מרכז מסחרי 5. רחובות - "רהיטי סולו", הרצל 187. קרית-מלאכי - "ישראליאן" הרצל 31. קרית-גת - "רהיטי לכיש" שדרות לכיש 7. אשקלון - "רהיטי גוית" פינת ההסתדרות. באר-שבע - "מבט" רח' קק"ל 106. דימונה - "רהיטי אביב" מרכז מסחרי, ירושלים - "רהיטי רויאל", דרך בית לחם 120, תלפיות. קרית-מוצקין - "תדהר רהיטים", השופטים 5.

אופ"ק: הזלילה הגדולה

בריטניה:

ליברפול

הלא-נחמדה

קבוצת-הכדורגל ליברפול, שבה משחק הכוכב הישראלי אבי כהן, עלתה השבוע לכותרת בבריטניה, בשל התנהגותה מעוררת-הסלידה כלפי דיירים השוכנים על אדמתה.

ליברפול החליטה לבנות יציע מיוחד, ובו תאיר זכוכית מהודרים לעשירייהעיר. כדי לבנות את התאים מנסה ליברפול לנשל 28 מישפחות, החיות בקירבת-מקום. בבתים השייכים למועדון, מנהלי ליברפול עושים כמיטב יכולתם כדי למרר את חיי הדיירים, מעלים את שכר-הדירה באורח שרירי, רותי, ואפילו מאיימים עליהם לפנות באמצעות בירוניהם.

מועצת-העיר, הנמצאת בשליטת הסוציאליסטים, מפעילה עתה לחץ ציבורי על ליברפול. המועדון מתעקש, ומעורר מרירות רבה. כתב ניו סטייטסמאן, בוב רוהרר, שנולד ליד איצטדיון אנפילד המפורסם, ושהיה כל ימיו אוהד הקבוצה, אף איחל לליברפול ירידה לליגה השנייה בעונה הבאה.

אין ספק שתקרית זו, שאינה פרי המיקרה, תפגע קשות בשמו הטוב של המועדון המפורא.

ארצות-הברית:

ספרות אסורה

לנועם חומסקי ולאדוארד הרמן היו קשיים רבים בי הוצאת ספרם המונומנטלי, הכלכלה המדינית של זכויות האדם (התורם הזה 2230). עתה נעשה מאמץ של מפיצי הספרים למנוע את שיווק הספר בחנויות.

בכל חנויות-הספרים הממוסדות מוחרם הספר לחלוטין. רק בחנויות ספרים שמאלניות, בעיקר באזור גריי ניו-יורק, בניו-יורק, ניתן לרכוש את שני כרכי הספר, במחיר זול מאוד. המוטו של הספר יעורר חיוך מריר אצל ישראלים ב-1980. המחברים מצטטים את מאמרו של ג'ורג' אורוול משנת 1945, "רשימות על הלאומנות". אור מר אורוול: "הלאומן אינו תומך רק בכל מעשי-הוועה שמבצע הצד שלו. יש לו גם יכולת מיוחדת-בימינה שלא לשמוע אפילו על מעשים אלה."

הפרוזה הנפלאה של חומסקי מתגברת בטבלות, בנחונים ובמיספרים שהוכנו על-ידי חברו אדוארד הרמן, מומחה לענייני-כספים ופרופסור לכלכלה באוניברסיטה של פנסילוואניה. הרמן הכין תרשים מאלף על מידת הסיוע הכספי והצבאי העצום שהגישה ומגישה ארצות-הברית למדינות הנוקטות בשיטה של עינויים כלפי עצי רים פוליטיים, כחלק משיטת המינהל שלהם. מילבד אי-ראן, דרוס-וייטנאם, ספרד, פורטוגל ויוון, שבהן חלו שיי נויים מסיבות שונות, מסייעת מנהיגת העולם החופשי לארצות הבאות, שבהן נהוג לענות עצירים פוליטיים ולדכא את חירויות האדם בכלל:

- ארגנטינה,
- בוליביה,
- ברזיל,
- צ'ילה,
- קולומביה,
- הרפובליקה הדומיניקאית,
- גוואטמלה,
- האיטי,
- ניקאראגואה,
- פרו,
- פאראגוואי,
- ונצואלה,
- אורוגוואי,
- תוניסיה,
- מרוקו,
- ערב-הסעודית,
- דרום-קוריאה,
- הפיליפינים,
- אינדונסיה,
- תורכיה.

שמונים אחוז ממעשי הוועה והעינויים בעולם מבוי צעים היום בארצות אמריקה הלטינית. הנשלטות כלכי לית על-ידי ההון של ארצות-הברית. 200 אלף קצינים מדיקטטורות דרום-אמריקאיות, הוכשרו בארצות-הברית מאז 1949, מתוכם 25 אלף אנשי המישטרות הפוליטיות, המבצעות את העינויים הלכה למעשה.

לחבית. עבור לוב, אלג'יריה וניגריה, המייצרות נפט מאיכות מעולה במיוחד, נקבעה תיקרה של 37 דולר ל-חבית. למרבה האירוניה תחקה אותם גם בריטניה, המרי בה לגלות סולידריות פומבית עם מדינות אירופה הרעי בות לנפט. היא אינה מעלה, חלילה, את מחיר הנפט המופק בים הצפוני, אלא רק "מצמידה" אותו למחירי אופ"ק.

משבר עולמי. הוועידה הבאה, שתערך בסוף השנה בבגדאד, תציין את יובל העשרים ליסוד אופ"ק. עבור העיראקים תהווה הוועידה הזדמנות לחזק את מעמדם כמעצמה מרחבית ראשונה במעלה. הסעודים, שהסכימו להעלות את מחיר-הנפט שלהם בארבעה דולרים לחבית, למועדו השנה בצל על-ידי עיראק. שר-הנפט הסעודי, זכי ימאני, לא הראה כל תרעומת. הוא חזר והדגיש כי אווני כתבים שעליית כוחה של עיראק היא כיום גם אינטרס סעודי מובהק. צעדו הראשון, עם שובו לריאד, היה חתימת עסקת-נפט אדירה עם יפאן. על חשבון חברות-הנפט האמריקאיות. תמורת טכנולוגיה יפאנית, תספק ערב-הסעודית ליפאן רבע מיליון חביות נפט נוספות ליום, ובכך תפגע ישירות בחברות אקסקסון, טקסאנו, סוקאל ומוביל, שמרכזן בארצות-הברית.

אם אמנם תחול ירידה מתוכננת בכמות-הנפט שתופק במדינות אופ"ק, יחול משבר אנרגיה מלאכותי בעולם. כתב סאנדיי טיימס, פיטר רוג'רס, מעיר, ובצדק, שהגיון השוק עלול לדחוף את מפקות-הנפט להעלאת-מחירים אדירה, בלתי-מתוכננת. קשה להאמין, אמר רוג'רס, שר אפילו העיראקים, שהפכו מניצים למתונים, לא יסתערו על סכומי-הכסף האדירים שיוצעו בגלל הביקוש הנואש לנפט בארצות התעשייתיות. התיאום והתיכנון שקודמו באלג'יר עולים ליפול קורבן למשבר החדש. העלול לפקוד את המשק הבינלאומי בעתיד הלא-רחוק.

רק עיתונאים מעטים הצליחו לחדור למסיבה הגדולה שערכו ראשי אופ"ק, בעיצומה של ועידתם, שנערכה בשבוע שעבר, באלג'יר. המסיבה היתה אמנם בטול-אלכוהול, אבל תריסר הכבשים הצלויים שהוגשו במגשי-כסף ענקיים היוו כנראה, פיצוי הולם. ותיקי האו-ראס, המחתרת הצרפ-תית הלבנה והפאשיסטית בשנות ה-50, בוודאי התפוצצו

מכעס אינאוניים. המסיבה נערכה בארמונו של המושל הצרפתי לשעבר ואירחה ערבים, ניגרים ואינדונסים. 200 אנשי החדשות, מרביעם לבנים, אמריקאים ואירופים, נשר ארו בחוץ והסתפקו בנסיגות נואשים, מגוחכים במיקצת, להציץ פנימה.

ועידת-אופ"ק העלתה כוכבים חדשים על במת הויר ה הבינלאומית. בעיקר בלט שר-הנפט העיראקי, טייא עבד-אל-כרים, ערבי ארוך-שיער ונמרץ, שהיה דמות המתח בכל המגעים ליצירת מדיניות ייצוא וייצור אחידה של אופ"ק. עיראק, שהיתה תמיד נץ מובהק בכל הנוגע למחירי-הנפט, נקטה הפעם עמדת-ביניים מתונה. הפרג' מטיחם הטאקטי החדש, שהנהיג הנשיא סאדאם חוסיין, היקנה למדינה זו מעמד חדש בוירה הבינלאומית.

עיראק היא כיום ספק-הנפט השני בגודלו באופ"ק, מיד אחרי ערב-הסעודית. שר-הנפט העיראקי הצליח לגשר במידה רבה על פערי-המחירים שבין ארצות-הנפט השונות, כדי לגבש מדיניות מחירים אחידה לכל 13 חברי רות אופ"ק בעתיד הנראה-לעין.

סטאלין וטרוצקי. אין זו משימה קלה. ערב-הסעור דית עושה ככל יכולתה כדי לשמור על מחירים נמוכים. השקעותיה הענקיות בכלכלה המערבית הופכות אותה לשותף, למעשה, במשק התעשייתי של המדינות המפרי תחות.

הסעודים גם תלויים בארצות-הברית מבחינה צבאית. העלאת רמת-ההשכלה בערב-הסעודית מתחילה כבר להר ניב תסיסה שמאלית בקרב הנוער הסעודי. השליטים חוששים הן ממרידות פנימיות, הן מהתפתחויות ראדיקליות במרחב ובדרום-מערב-אסיה.

גם מבחינה זו מהווה כיום עיראק מדינת-מפתח. מבלי לשנות את מטרותיה האיסטרטגיות המהפכניות והפאן-ערביות המוצהרות, פונה עתה עיראק לבניית "סוציאליזם בארץ אחת" בנוסח סטאלין.

אורינטציה זו כלפי פנים, בניגוד לסיגנונה הראדיקלי, כימט הטרוצקיסטי, בעבר, מקנה לעיראק מעמד של "גורם מייצב" במרחב. מכאן הסטייה החדשה במדיניות-החיוץ העיראקית, במחווה שלה כלפי ארצות-הברית. לכך נוסף, כמובן, העימות העיראקי-איראני, המחזק בי עקפיין את הסעודים.

שקרים וקדלות. ועידת אופ"ק באלג'יר לוותה בי סממנים רבים של דרמה אמיתית. בעיקר בלטו היחסים הגרועים, שהגיעו גם לכלל מריבות קולניות, בין העיראקים לבין שר-הנפט האיראני, עלי-אכבר מוניפאר. הרטוריקה החומייניסטית של מוניפאר חובב-הפירסומת, ומיזגו הסוער של עבד-אל-כרים, גרמו לא פעם להפסקת הדיונים.

בשלב קריטי פרץ שר-הנפט העיראקי לחדר-העיתונות, קרע ממכשיר הטלסקס של רוטר את נוסח נאומו של יריבו האיראני, כדי להוכיח לנציגים החדשים שמוניפאר אינו אלא שקרן מושבע. מוניפאר הגיב בנאום שר-הוגדר על-ידי כתב גרמני כ-"בלתי-ניתן להדפסה בעיתון", והאשים את עיראק בגזילת לקוחות מאיראן בעת המש' בר שאחרי הרתת השאה.

האיראנים מעוניינים בהקטנה דראסטית של תפוקת-הנפט באופ"ק, כדי שהירידה בתפוקה, שחלה בארצם, תאוזן על-ידי שאר מפקות-הנפט.

ואמנם, הורדת התפוקה היתה הסעיף החשוב ביותר על סדר-יומה של הוועידה. ברגע זה קיים שפע, עודף עצום בייצור-נפט, המאיים אפילו על המחירים הקיימים. בישיבת-התשה שנמשכה כל הלילה, הסכימו לבסוף 12 מ-13 חברות אופ"ק לשקול ירידה בהפקת הנפט. רק סעודיה סירבה, אך לבסוף, בלחץ עיראקי, הודיעה אחרי הוועידה, שתוריד את תפוקתה במיליון חביות ליום. טווח-המחירים שנקבע מאפשר למדינות המייצרות נפט בינוני באיכותו להעלות את המחירים עד ל-32 דולר

שר-נפט עבד-אל-כרים כוכב חדש עלה באופק

אנשים בעולם

הנרי מילר: המקום הנוח ביותר

מדוע בחר הסופר הנרי מילר להצטלם, בעודו בחייו, כמוך, דווקא כשהוא יושב על אסלת בית-שימוש? התשובה: היה זה לפי עדותו, המקום החביב עליו ביותר בביתו שבקליפורניה. הוא נהג להתגאות בפני אורחיו על התפאורה שעיבב לחדרי-הנוחיות: אוסף של ציורים נאיביים על נושאים מיניים. אך יש גם קורטוב של עצב בצילום זה: הוא מבטא את בדידותו של מילר, שנפטר החודש בגיל 88. על ציור של איש לבדו, שאותו נתן מילר לידידו הסופר ג'ורג' בלמונט, מתרגמו הקבוע לצרפתית. כתב: "הבו לי מעט תיקוה. מעט שמיים. והרבה אהבה." (ראה "נמר של נייר", עמודים 84-85).

סטפאני מונאקו:

נסיעה בפעם

הראשונה

היא מכונה בצחוק "הבנימין של נסיכות מונאקו". זוהי סטפאני בת ה-15 (צוחקת, בתמונה העליונה), הנראית יותר כבנה הצעיר של מיש-פחה המלוכה ממונאקו מאשר כנסיכה של ממש. בדרך כלל היא לובשת מכנסי ג'ינס ומסורקת בתיספורת נערית קצרה. לכן עצרו נתיני הממלכה הקטנה את נשימתם. כשסטפאני הופיעה כנסיכה ל-מש בנשף עשרים השנה ל-נישואי הנסיך והנסיכה לבית לובקוביץ, צאצאים למישפחת נסיכי האבסבורג. סטפאני (הנראית עם אחיה גרייס, בר-ערב החגיגי, בתמונה הימנית) לבשה שימלה שעוצבה בידי ואלנטינו, בצבע תכלת הר-שמיים, צעיף ורוד, חגורה כחולה-כהה וסנדליוזהב מעור-דנים. היא הצליחה לגנוב את ההצגה בלי כל קושי ומשכה את תשומת-ליבו של אדוארד דה-לובקוביץ, בנם יפה-התואר של חתני השימחה. היתה זו כניסתה הרישמית של סטפאני לחברה הגבוהה. היא שימשה אטרקציה חדשה לעיתונאים, שכה הרגיוו את אחותה, קאר-רולין, כשהגיעו את גלגלי ה-שמועה החדשה בדבר זעזועים בחיי הנישואין שלה.

רודולף נורי"ב: דוקטור-כבוד בפילדלפיה

סוף-סוף זכו הרגליים המפורסמות ביותר על בימת-המהול לעטרה על הראש: הרקדן רודולף נורי"ב קיבל, לראשונה בחייו, תואר דוקטור-כבוד באוניברסיטה של פילדלפיה, והריהו צוהל בגלימה ובמיצנפת אקדמית.

קארולין וז'אקלין קנדי בחתונתה של האחיינית קורטני. קארולין שימשה כאחת משלוש-עשרה השושבינות של הכלה

כנופיית

קנדי

מחתנת בח

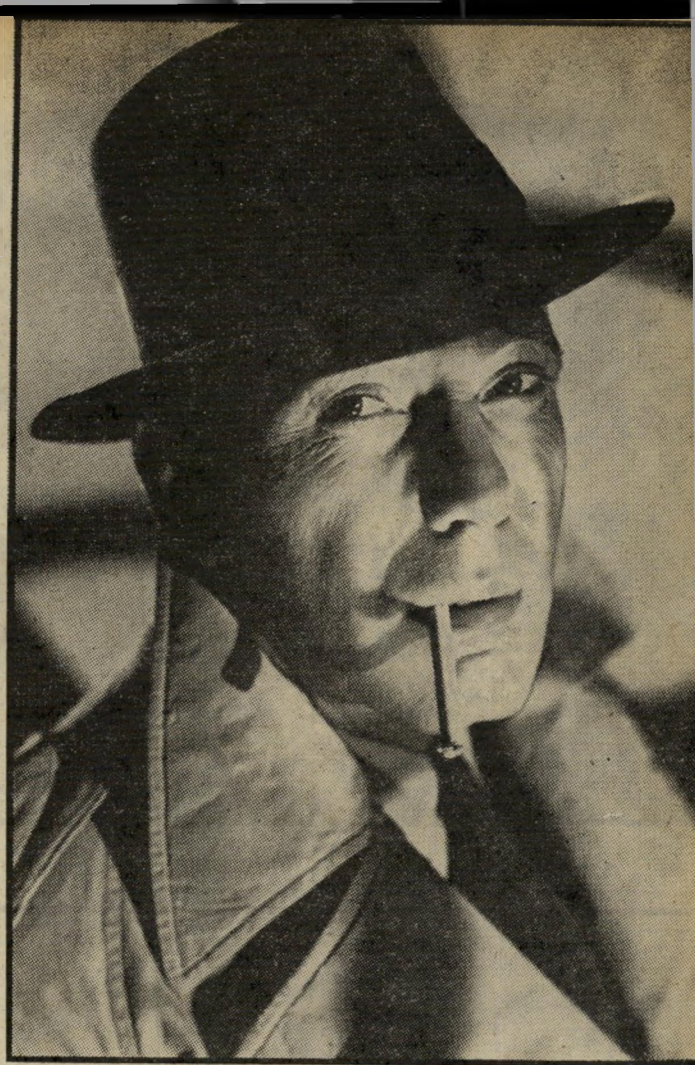
סנאטור אדוארד קנדי עשה אתגרתה משיחת במירוץ הבחירות לנשיאות, כדי ללוות לחופה את בת אחיו, קורטני קנדי (הנראית בתמונה הקטנה עם אביה, רוברט בובי, כי שהיא בת 7) בת ה-24. אתל ובובי, שנרצח גם הוא כאחיו ג'ון, והשי לישית שנישאה מתוך אחדיעשר הילדים. החתן הוא ג'ף רוה בן 28, המשמש כעוזר ראש מחלקת-החדשות והספורט ברשת-הטלוויזיה אייביוס. הי כלה, קורטני, סימשה תקופה של עבודה בסדנת טלוויזיה לנוער ויצאה לחופשה על מנת שתוכל להשתלב במסע-הבחירות של דודה.

אם הכלה, אתל, הגדירה את טכס הכלולות, שנערך בכנסיית השילוש הקדוש בושינגטון: "מסורתי עם כמה תיקונים מקוריים". ואמנם בני הזוג השמיעו באוזני הכומר שהשיא אותם את הנוסח המקובל: "אבינו שבשמיים, אנו כורעים עתה בך לפניך באישר רב, אבל בקורטוב של עצבנות." בכנסייה שבה נישאו השניים נהג להתפלל ג'ון פיצג'ראלד קנדי, הנשיא שנרצח. היתה זו בתו של הנשיא המנוח שהובילה את שורת 13 השושבינות של הכלה. המורסיקה שליוותה את הטקס כללה את שירו של בוב דילן צעירים לעד.

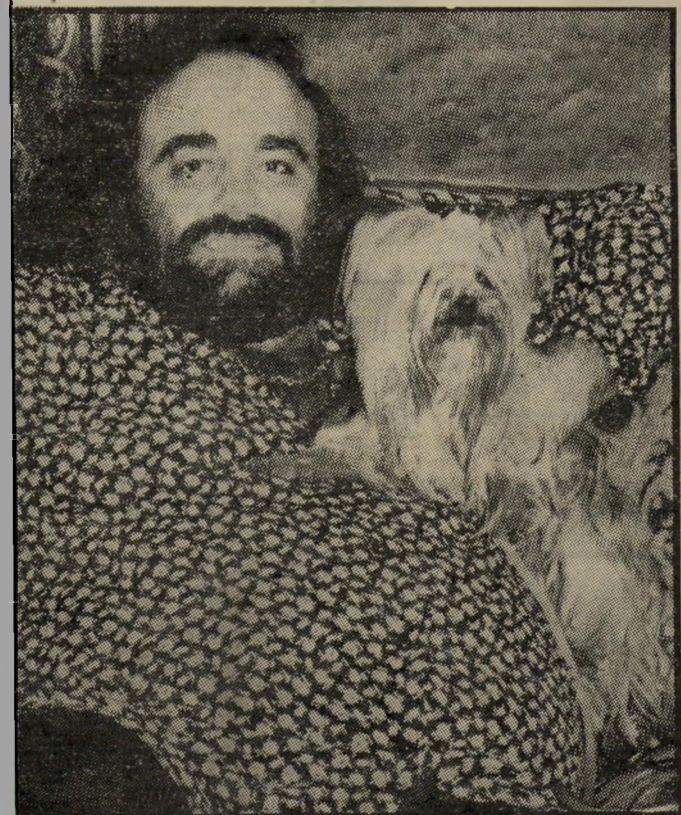
אתל קנדי, אם הכלה, משוחחת עם גיסה, טדי קנדי. הזוג הצעיר, קורטני (לשעבר, קנדי) וג'ף רוה בטכס נישואיהם

אנשים בעולם

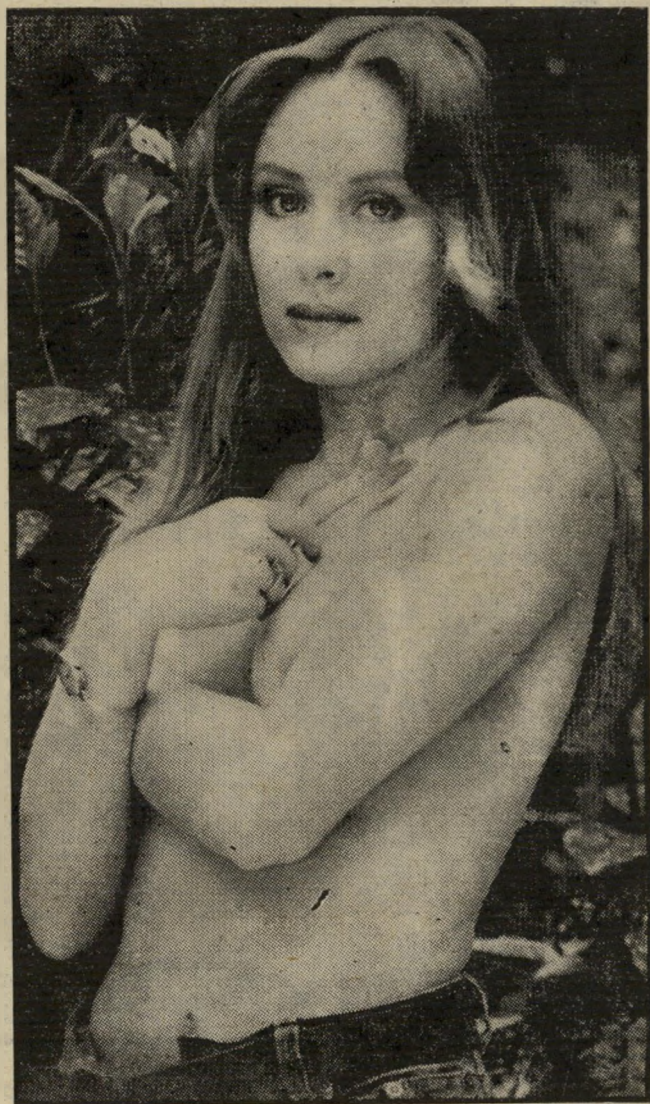
האמפרי בוגארט: המקור והחיקוי

קשה להתנתק ממיתוס כמו האמפרי בוגארט (למעלה). אבל מה שהצליחו לעשות מאפרים הוליוודיים לרוברט סאצי (מימין). גובל ממש באמנות. סאצי מגלם את דמותו של בוגי בסרט חדש הקרוי האיש בעל פני בוגארט, לימינו מישל פיליפס. המגלמה את דמות רעייתו.

דמיס רוסוס: איש העולם הגדול

לראשונה מזה כמה שנים שהוא לובש חולצת-משי על מכנסיים שחורים, תחת שימלה ארוכה ורחבה, כפי שהוא נוהג בדרך כלל. כך בביקורו בפאריס, במיסגרת מסע לקידום המכירות של אלבום אריך-נגן חדש בשם דמיס רוסוס — איש העולם הגדול. הזמר בעל המידות הגדולות והקול הגבוה גר בבורלי-הילס יחד עם מישר פחתו הקטנה: בת'זוגו דומיניק, בנה אלכסנדר, ובנם המשותף בן החמש, סיריל. רוסוס אוהב את המקום ובעיקר את השכנים — רוד שטייגר וניל דיאמונד — אך כאשר ייצא לגימלאות יבחר בארץ האהובה עליו מכל — אירלנד. מדוע? תשובתו: בגלל הקור! אבל בזהירות. מייעצים לו ירדיו, שכן באי הירוק פורצות מעת לעת התחממויות קטלניות.

קארול בסי:

הפמיניסטית

של פליני

די להתכונן בתמונה שמימין כדי להביך, שלעלמה הצעירה יש כמה מעלות קודמות לכי שרון-מישחק, שבעבורן בחר בה הבמאי פדריקו פליני כי שעשה את אמרז'ורד. אבל אז היא היתה עדיין קטנה ואיש לא זכר אותה. הפעם, בעיר הנשים, נתן לה פליני פיצוי — תפקיד של פמיניסטית. וכדי להתפרסם באמת שינתה הגברת את שמה מז'וסטין טנוילי לקארול בסי, קצת יותר צרפתי מן המקור. ומה קרה לה? איש לא יודע שהיא נשארה על ריצפת אולפן העריכה, בין עשרות הקילומטרים שהגאון תוך מתוך סלילי הצילום.

מועדון לצעירים בלבד.

*גילאי 12-18

בנק זה עסק רק למבוגרים? מי אמר?
חצב — מועדון אקסקלוסיבי לחוסכים צעירים:
"חוסך צעיר בל"ל".

רוצה להצטרף? אין פשוט מזה.
כל צעיר או צעירה החוסכים בתכנית "כח נעורים"
מצטרפים למועדון חצב.

ומה נותנת לך החברות במועדון חצב?
כרטיס חבר.

אתה מקבל כרטיס פלסטי בסגנון כרטיס אשראי יוקרתי.
תלוש שי המקנה זכות לקניית תקליט או ספר.
אפשרות לקבלת הלוואה בתנאים מועדפים.

מה עוד מחכה לך?

המועדון יציע לחבריו מדי פעם מבצעים, מתנות,
ארועים ועוד הרבה הפתעות.

כל כך הרבה בכרטיס אחד?

כן. רוצה לדעת עוד? אז כמו שאמרנו.
בוא לחסוך ב"כח נעורים" בקבוצת בנק לאומי.

מועדון חצב

חוסך צעיר בל"ל

הצטרפו גם אתם.

טל' ארז

בנק לאומי

תל-אביב, רח' מטלון 11, בן יהודה 108
חיפה, שד' ההסתדרות (500 מ' מהצ'ק פוסט)
באר-שבע, רח' ההסתדרות 90
רעננה, אזור התעשייה.
ניו-יורק,
שד' לקסינגטון 200, טל. 267 0806

תל-אביב
"זרובסקי", הרצל 37
ירושלים
"אפריון", שלומציון המלכה 9
"כורנשטיין", יפ"ר 72-91
חיפה
"קמחי", הנביאים 15
"אדם ומעונו", יפ"ר 24
הרצליה
"רהיטי נתר", סוקולוב 67

הרצליה ב'
"פורמה בע"מ",
הכושלים, אזור התעשייה
רמת-גן
"גלעד", קריניצי 59
"יפ", שד' ירושלים 46
נתניה
"רהיטי רודה", פינסקר 20
פתח תקווה
"התינוק", הברון הירש 28

ראשון לציון
"עמי ותמי",
רוסשילד 43, ירושלים 14
ירושלים 14
הוד השרון
"האחים", דרך השרון 94
כפר ברק
"רוח", ר' עקיבא 16
רחובות
"אלון", אחד העם 22

יהוד
"ישיר", רהוט מנדרי, צבי ישי 10
קריית-גת
"כל בו לילד", מרכז חדש 14
דימונה
"נעורים", בנין אגד
ערד
"סגנון", מרכז מסחרי
אילת
"הוכמן", מדין 2

נהריה
"ברק", הרצל 79
עכו
"רהיטי ישראל", לכר פרחי
עפולה
"סלון העמק", ככר העצמאות
נצרת עילית
"כבי מרקס", מרכז מסחרי חדש
צפת
"צמרת", ירושלים 131
טבריה
"רהיטי פאר", קובי נפתלי ככר רסקו

שם, חזרה מבגול

מי כתב אגדות על השולחן שלי?

ומי יזכה בחדר ילדים חיינם?

- בכל חודש תיערכנה 3 הגרלות בין קוני רהיטי ברג על החזרות סכום הקניה:
- שתי הגרלות בחודש בין קוני רהיטי/ים בודד/ים מסכום של 5,000 ל"י— 29,999 ל"י.
- הגרלה חודשית בין קוני חדר ילדים שלם או רהיטי/ים מסכום של 30,000 ל"י ומעלה.
- (המחירים וסכום הקניה שיוחזר לא כוללים מ.ע.מ.), פרטים ותלושי השתתפות במבצע, בחנויות.

אם גיליתם את התשובה, מלאו את התלוש, שלחוהו אלינו ותשתתפו בהגרלה זו שבועית בה יוגרל משחק אגדות מקורי (100 זוכים).
כן ישתתפו בהגרלה, כל הקונים רהיטי מרהיטי ברג.

לכבוד רהיטי ברג
ת.ד. 5104 ת"א
עבור "משחק אגדות".

כתב אגדות על השולחן שלי.
שמי.....
כתובתי..... טל'.....

במקצוענו היה מרצה למתמטיקה, אך את עולמו קנה כסופר אגדות. באחד מימי יולי 1862 יצא לשוט בסירה עם אליוס, בתו בת ה-10 של דיקן הקולג' שלו. כדרכו סיפר לה סיפור דמיוני שכה מצא חן בעיניה, עד שהפצירה בו שיעלהו על הכתב. כך נולד אחד מספרי המופת של האגדות, המתאר עולם מופלא שבו נעלם התהום שבין האבסורד וההגיון ובין האדם ובעלי החיים. אחדים ממרכיבי עולם זה, מופיעים בחדר "דורות" שלפניכם, תוצרת רהיטי ברג. התוכלו בעזרתם לזהות את שם הסופר?

רהיטי ברג—אחת מאגדות הילדות

אם הרמטכ"ל יהיה „מצביא צבא ישראל“.

ראוי מנחם בגין לתואר „סגן-אלוהים“

■ גם שר-הביטחון לשע-
בר, עזר וייצמן, נעזר בידי
דיו. בימים אלה הוא יושב
בבית דחף, שם נתן לו ידו,
אדיעזר ז'ורבין, מנכ"ל ה-
משרד, הדר כדי לעבוד בו.

■ חבר-הכנסת **עדי אמור**
ראי פגש במינוח הכנסת ב-
ח"כ **אברהם מזלר** ושאל

נשאר את הוועידה הזו בלי
ליכלוד.

■ פרס סיפר בארוחת-ערב
כי לפני שנים רבות, באחד
מביקוריו בשדה-בוקר אצל
דוד בן-גוריון, אמר לו זה:
„המשוגע הזה. (משנה) **דיין**,
עומד בחוף ויורה ברובה. אם
לא תפסיק אותו מיד, אפטר
את שניכם.“ כאשר יצא פרס

סגן נשיא התאחדות התעשי-
ים, אחרי ששמע ששר-החק-
לאות אריק שרון הודיע כי
בוועדה שלו הוחלט על קיצוץ
של 15 מיליארד לירות מתק-
ציבה-הביטחון, אמר תמיר: „אני
הולך עכשיו אל גיסי לברר
מה קורה.“ גיסו הוא מנכ"ל
משרד-הביטחון, **יוסף בעז**
יין. ושותיהם הן אחיות.

שר-הביטחון לשעבר, **עזר
וייצמן**, לא עשה הרבה בשר-
ביל תנועת-החרות. אלא בא
אל המוכן ישר מן הצבא, הגיב
וייצמן: „אני נאבקתי כדי ש-
הליכודי יזכה בבחירות, בעוד
ששר-החקלאות **אריק שרון**,
נאבק כדי שהליכוד יפסיד.“

■ למיסעדת אולימפיה ב-
תל-אביב הגיע **פגז תמיר**,

למישמע דבריו של
מנחם בגין שביקש לקבוע
דרגה חדשה לרמטכ"ל — מצר-
באי צבא ישראל — הגיע ה-
רמטכ"ל לשעבר, **מרדכי
(מוטה) גור**, לחשוב על ה-
אפשרות להעניק לראש-הממ-
שלה תואר של סגן-אלוהים.

■ בתגובה על אמירתו של
בגין כי **רפאל** („רפול“) אי-
תן נתגלה כדמוסטנס. העיר
ח"כ **אבא אבן**: „דמוסטנס
אולי, אבל מדוע איננו מוציא
את חלוקי-החצץ מפיו?“ הנר-
אם היווני הדגול למד את תר-
רת-הדיבור כשהוא גואם מול
הים, כשפיו מלא אבני-חצץ.

■ על אותה אמירה הגי-
בה ח"כ **חייקה גרוסמן**:
„היום הוא מכנה את רפול
דמוסטנס, ומחר יקרא לשר-
הבריאות **אדיעזר שוסטק**
— אינשטיין.“

■ השבוע נערכה מסיבת
פרידה למנכ"ל אקו"ם **מנחם
אבידוב**, שעזב את תפקידו.
במקומו בא רן קידר. לכבוד
המסיבה, נתבקש הפיזמונאי
דידי מנורי לכתוב חמשי, אך
כאשר ראו חברי אקו"ם
את יצירתו, ביקשו ממנו שלא
לקרוא אותה במסיבה. והרי
החמשי: „המנכ"ל מנחם
אבידוב, / פרש מאיתנו כי
יום, / רק מזכיר, בלי חם, /
עוד אחד מנחם, / המסרב לע-
זוב ת'מקום.“

■ עם הקרנת הסרט על
משה סנה הגיב איש-החרות
הוותיק, הסופר **אפרים
אבן**: „תמיד אמרתי שיש בר-
מדינה שני אנשים גדולים.
בגין וסנה.“

■ אחרי שבגין אמר כי

לא מצאו. במקומו מצא את איש-הטלוויזיה נפתלי רו, מראשי
„שלום עכשיו“. נפתלי אמר לו: „בושה בשבילנו להופיע איתך
בנימות!“ אמר לו דיין: „עם אש"ף אתם מוכנים, אבל איתי לא?“
ענה רו: „איתך לא, כי אתם מסוכנים למדינה יותר מאש"ף.“ רו
לא רצה ללחוץ את ידו, אך דיין לקח את ידו של רו (משמאל).

אותו: „מה שלומך?“ ענה לו
מלמד: „ככה.“ שאל אמוראי:
„מה זה ככה?“ ענה לו מלמד:
„ככה זה ראשי-התיבות של
כלו כל הקיצין.“

■ ההיסטוריון הירושלמי
ד"ר **דוד תמר** שואל בכל
פעם, כאשר הוא פוגש באיש-
הסוכנות, **אדיעזר בן-
מושיח**: „נו, מתי כבר יבוא
אבא שלך?“

■ דוד תמר ביקר בבית
ידידים כדי לצפות ביחד בסרט
וחנה של נסיכה. כאשר נשאל
מתי יבוא לבקר שוב, אמר:
„כשהרגו עוד נסיכה.“

■ כתב קול ישראל, **מי-
כאל** („מייק“) הולר, העסוק
בסיקור פרשת חטיפת הילד **אזי**
רון ירדן, מסתובב לאחרונה,
כאשר על בוהן ידו השמאלית
לקה אדומה עם נקודות שחור
רות-העיתונאים, המסקרים גם
הם את האירוע, מתלוצצים כי
איך הוא איש מן העולם הזה,
והנקודות השחורות הן ערוצרי-
תיקשורת למאדים. גירסה אחר-
רת באותו עניין היא, שהוא
אחד ממאה סוכנים מיוחדים
בעולם. כאשר נשאל מייק מה
פשר הלקה והנקודות, השיב:
„לעולם לא תדעו מה זה.“

■ מייק נהג לבוא למיפ-
קדת המיבצע בצומת-מסובים,
כשהוא לובש מכנסים קצרים
אנשי היחידה המרכזית ביקשו
ממנו: „תפסיק ללכת במכ-
נסים קצרים, משום שאין לך
שערות על הרגלים, ואנשים
יחשבו שאתה הוא הילד החי-
טוף.“

לראות כמה העניין, ראה את
משה דיין עומד ויורה ביונים.
לשאלתו של פרס מדוע הוא
עושה זאת, השיב דיין: „השר
בוע מלאו לי 40 שנה, ואני
מכין יונים לאורחים שיבואו
למסיבה שלי. עד עכשיו צדתי
רק 20 יונים. נשארו לי עוד
20, ואז אפסיק לירות.“

■ במינוח-הכנסת ניגש
שימעון פרס לשולחן שבו יש-
בו שר-הדתות **אהרון אביר-
הצירא** ואחד מראשי סיעת
למיפנה, הרב-**משה סלומון**.
שאל אותם פרס: „מה קורה
עם הקדמת הבחירות לכנסת?“
ענה לו אביר-הצירא: „קורה
סקר **מינה צמח**.“ אמר לו
פרס: „הרי לא נקבל מה ש-
כתוב בסקר!“ אמר לו סלומון:
„אם אתה מוכן להכניס ממקום
48 ואילך לרשימה שלך כמה
מפד"לניקים, העניין יסודר.“

■ סגן ראש-הממשלה
שימחה ארליך אמר על
הממשלה: „כאשר בן-אדם
חולה, הוא לוקח תרופה
ומבריא. אחר-כך אם הוא
שוב חולה, הוא לוקח שוב
תרופה ומבריא. רק אדם ש-
מקבל שבץ מת ודי, כך זה
גם עם הממשלה. יש לה כל
הזמן מחלות, והיא מטפלת
בהן.“

■ שימחה ארליך שמח
בעזרת ידידי, בעבר סידר ל-
אברהם („קושי“) **קושניר**,
מי שהיה כתב כלכלי בטלוויזיה
יה, את מישרת הנספח המיס-
חרי של ישראל בלונדון. עכ-
שיו סידר לו קושי שהות ומנר-
חה של שנה בלונדון. בתום
קדנציה זו, וארליך מתכוון לנ-
צל אותה לכתיבת זיכרונותיו.

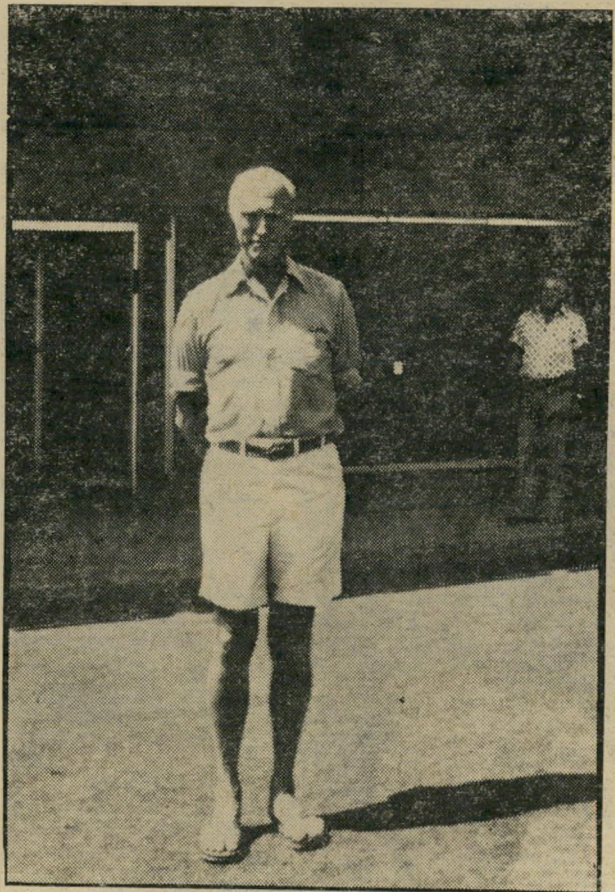
(מימין) מזכיר תנועת „כך“, וסגנו של „הרב“
העצור מאיר כהנא, הגיע אל הפגנת „שלום
עכשיו“, שנערכה במשך שבוע ימים מול משרד ראש-הממשלה
בירושלים. מנהלת בית-ספר „דנרמק“ הזמינה את יוסי לעימות עם
אנשי „שלום עכשיו“. הוא חיפש את עמרי פדן, ראש התנועה, אך

בגין התרעם כאשר ראה
את נציגי התנחלות האוהלים,
שבאו אליו להתדיין בדבר פיר-
נויים. הם הופיעו בלתי-מגור-
לחים ובחולצות פרומות-כפ
תורים. „הנה, כך יש להקפיד
על הופעה“, אמר להם בגין
ונתן להם, כדוגמה, את אחד
מהם, שהיה לבוש בחליפה ועי-
ניבה. הסתבר כי זה היה נציגו
האישי של ח"כ **שמעון
פראמו-שרון**.

■ יואב בן השנתיים, בנו
של ח"כ שמואל פלאטי-שרון,
תגג את יום-הולדתו השבועי,
בביתו שבסביון. אך אביו החי-
מיץ את התגיגה והגיע אליה
באחרון. שרון היה עסוק באור-
חה עת פגישתו עם המיליונר
השווייצרי **ניסים גאון**, שותפו
בתעלול-הפירסומת של אוהל
מורה.

■ חבר מיפלת-העבודה,
שאיננו תומך בשני המועמדים
לראשות המפלגה, חברי-הכנסת
סת **שמעון פרס** ו**יצחק
רבין**, מספר מהו ההבדל בי-
ניהם: „פרס קם בבוקר ושוי-
אל את עצמו, איך אני רוכש
היום שני ידידים, אך אינו
מצליח. רבין לעומת זאת, קם
בבוקר ואומר לעצמו, איך
אני רוכש היום שני אויבים,
ומצליח.“

■ בוועידת פועלי-הבניין
שהתקיימה בקיבוץ שפיים נבר-
חר **מרדכי אמסטר** בפעם
נוספת כמזכיר הסתדרות-פוערי-
לייהבניין. כאשר בירך, את ה-
יושבים באולם, ציין את שמו
של חברי-הכנסת שימעון פרס.
צעקו לו מן האולם: „מדוע
אינך מברך גם את יצחק
רבין?“ ענה אמסטר: „בואו

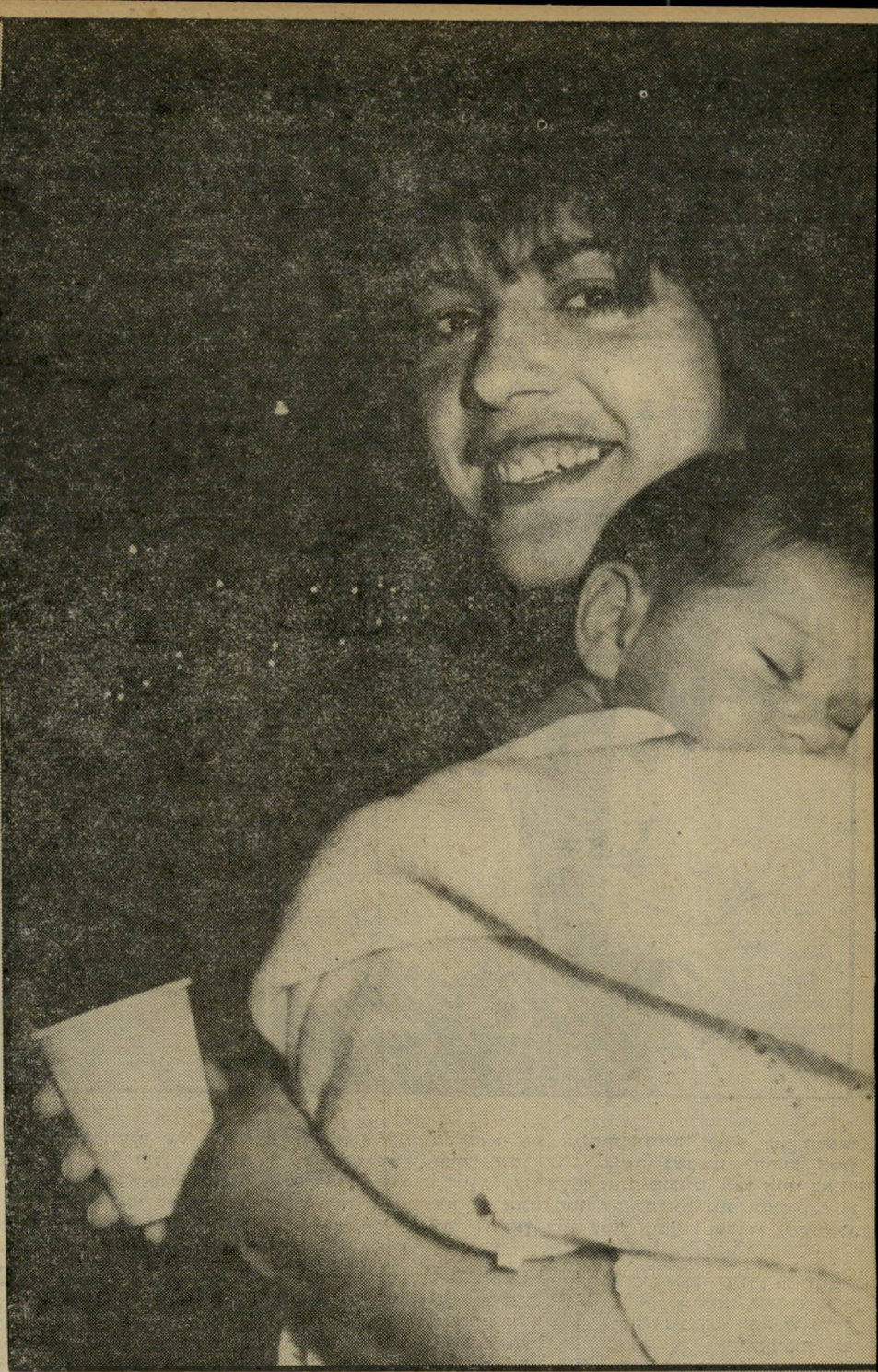
סטאן וטרמן עלם תתי-מימי, שעילם בין חיתר את
הסרטים „מלעותות“ ו„עונק“, הגיע
ארצה כדי לעלם סרט תעודי על חייהם ממפרץ אילת עד ראס-
נוחמד. בתום הצילומים, לפני שחזר לארצות-הברית, בילה
כמה ימי חופשה ביבשה התל-אביבית. „ניסיון מאלף
אחרי בילוי של שלושה שבועות על סירה“, אמר סטאן וטרמן.

החגיגה דעשה

עד לב

השמיים, והעידייה

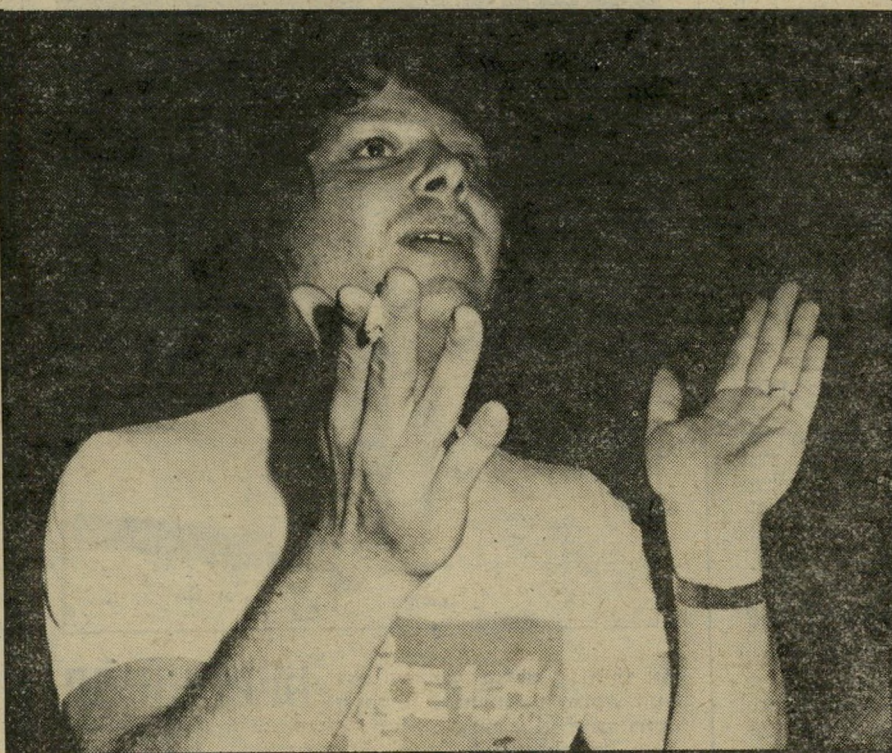
סגרה את המקום ל'יומיים

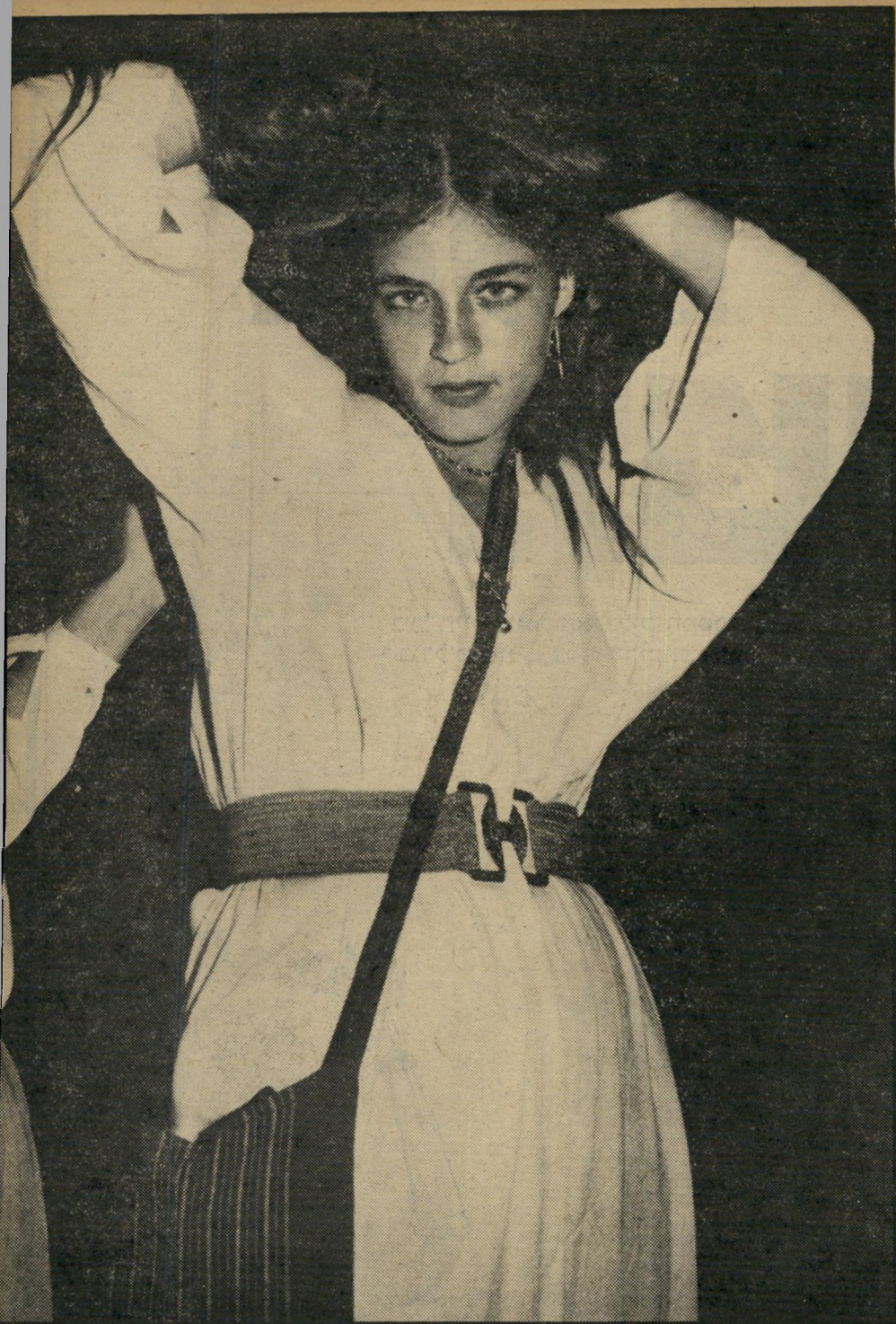
אפרים שמיד (מימין) שר שיריט חדשים, שכתב ללהקת "חמסין", לידו אוהד אונגר. למטה מימין: הזמר שלום חנוך והמשורר יהונתן גפן נהנים משתייה.

"הגיע הזמן שהקטנה תראה איך אבא שלה מת-פרנס," אמרה רותי. היא ישבה כל הערב והראתה לידידה את בתה, שהצליחה להרדם למרות הרעש.

ותי ברוזה אשתו היפה של הזמר דייוויד ברוזה, הגיעה יעדון עם בתה התינוקת בת החודשיים, מורן.

צ'רצ'יל — הוא הזמר-מלחין יצחק קלפטר, שבדרך-כלל נשאר אדיש במור פעים מעין אלה, אך הפעם נסחף בשימחת המוסיקה, צפה במטה ומחה כפיו עם הקצב המסחרר. צ'רצ'יל בא לראות את חבריו שאיתם ניגן בעבר, מנגנים.

המקום נראה לה אידיאלי לביקוי של צעירים, חוץ בבי רוק אמיתי, שבאים להאזין, לרקוד ולהשתתף בהילולה. "כל החברים שלי כאן, לכן לא העזתי להחמיץ את הפתיחה הזאת," אמרה.

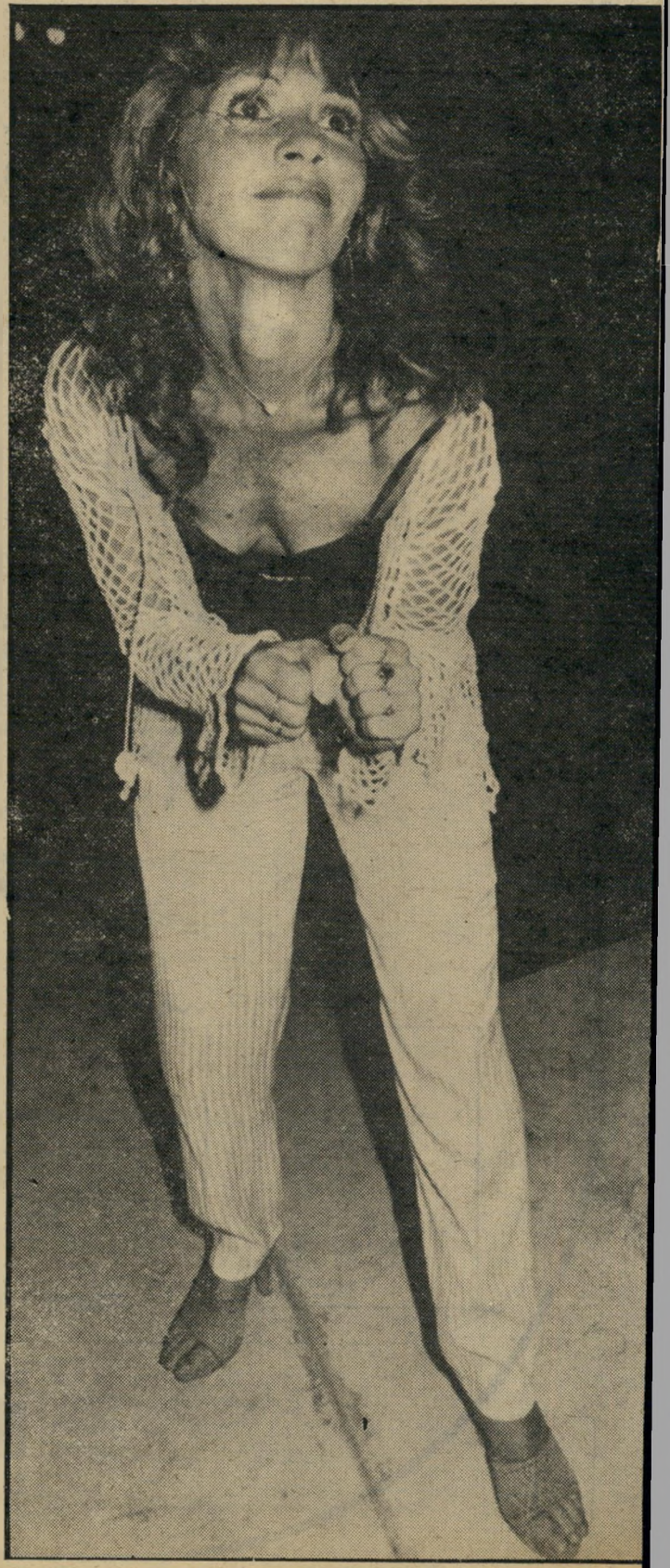
ירדנה גודביץ
 השחקנית-סטודנטית באה כדי לברך את ידידה, מפיך הסרטים מיכה שרפשטיין (משמאל), שהוא שותף במועדון החדש "אמצע הדרך".

ענת עצמון
 השחקנית הצעירה, הלור מדת באוניברסיטה ביחד עם אביה השחקן שמואל עצמון, שתתה מן הסגריה והסכימה לעשות פוזה סכסית למען הצלמת.

"עוד לא היה דבר כזה בתל-אביב," אמר הזמר גידי גוב. "סוף סוף יש לצעירים היכן לבלות," אמרה השחקנית ענת עצמון.
 בתוך הקהל העצום שהגיע אל מועדון אמצע הדרך, שנראה ענק בגודלו ובתוכו במה עצומה עם רמקולים משוכללים, הסתובבו זמרים רבים ושחקנים שבאו לחזות במקום החדש.
 "זה חיקוי למועדון בדוגמת ה"בוטום לייב" בניו-יורק והרוקסי ב"לונס-אנגלס," אמר הזמר שלום חנוך, שחזר מסיוור אמריקאי.
 עם סגריה ביד, מעשה ידני משה איש-כסית, המומחה בהכנת משקה משכר זה, הסתובבו מאות האורחים במצב-רוח עליון וציפו לקופעה. התחיל הזמר דיוויד ברוזה, ששר את הבלדות שלו בחן רב. אחריו עלתה לבמה הלהקה החדשה החסינה, שבה משתתפים הזמר אפרים שמיר, נגן הבאס אהוד אונגר והמתופף אלון הילל.
 כאשר פצחו בשיר ובנגינה היה הרעש מחריש אוזניים. הצעירים שבקהל פרצו במחאות-כפיים, בעוד המבוגרים יותר מיהרו להסתלק מן המקום. הרעש היה כה אדיר, ששכניהם במגרשי יריד המזרח, פנו לעריה והתלוננו, וזו סגרה את המקום ליומיים. בעלי המועדון התחייבו להגמיך את הרמקולים, ובכך יזכו בקהל הצעירים, שקרוב לוודאי יבוא בהמוניו.

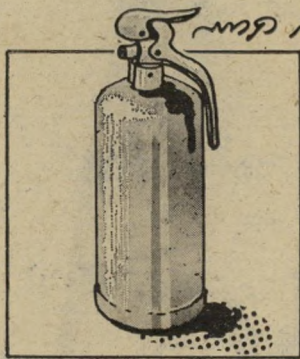

לאה לופטיין
 הזמרת שהחליפה את גלי עטרי בלהקת "חלב ודבש" עם חברי הלהקה. מימינה ראובן גבירץ ומשמאלה יהודה תמיר ושמואל בילו. למטה הזמרת ג'וזי כץ רוקדת. "המוסיקה הזו תמיד מצליחה להלהיב אותי," אמרה.

אלדליק מטפי

בעל חיים מוגן. האלדליק המטפי מוגן מפני שריפות. גופו, העשוי מטפים בגדלים שונים, מונע דליקות בסביבתו ומבודד אותו מפני מגע עם אש.

אין חיה כזאת

ואתה לבטח אינך "חיה כזאת". גם בני ביתך ורכושך אינם מוגנים, באופן טבעי, מפני שריפות. נכון - אתה מבוטח. ודאי ביטחת גם את משפחתך וביתך. אבל ביטוח מחזיר רק את הכסף. שום ביטוח שבעולם אינו מפצה אותך על הצער והפחד כאשר פורצת שריפה בדירתך. לכן, "ההסנה" אינה מסתפקת במכירת "כל ביטוח לבית ולמשפחה", אלא מציעה לך לרכוש מטף כיבוי ביתי, ליתר ביטחון. כסף אינו מפצה על צער.

רכוש מטף כיבוי לביתך ולרכיבך.

צור - חברה לביטוח בע"מ
שמשון - חברה לביטוח בע"מ
רותם - חברה לביטוח בע"מ
בידרמן - חברה לביטוח בע"מ

קבוצת **ההסנה**
חברה ישראלית לביטוח בע"מ

התחביב של אברהם חלפי היה

לצפות לתפקיד מעניין ולהילחם בניבוליה

אליציה הבאה של המפלגה הליברלית? גם ח"כ יצחק רבין הגיע למקום ושאל את שריר, האם הוא מכין לעצמו את הקואליציה הבאה.

פירסומאי דויד ארמוון מס' תודדים, כאשר הגיע למקום מנכ"ל רשות השידור לשעבר, יצחק ריבני, העיר: "האם אתם מדברים על הקמת הקר"

רך בתל-אביב. בערב אחד ניר תן היה לראות שם את יורם פהרר, שחתם על סיפרו הנשיקה הראשונה; דויד ארמוון, שחתם על ספר שיריו אנרגיה משורבטת; יגאל מור סנזון, שחתם על ספרי חסמי בה: "יער דיון, שחתמה על סיפרה שלושה שבועות בסתיו; יגאל גלוי, שחתם על ספריו התרבעות ומים ביד; יותם ראיבני, שחתם על סיפרו הר אחרון התפכחות; והמשוררים אשר רייך רוזני סומק. גם א.ב. יהושע הסתובב בשטח, אך לא חתם על ספריו.

בתום שבוע הספר התי כנסו כל הסופרים והמשוררים במועדון צוותא בתל-אביב, בר הנחיות המשוררת דליה רביקוביץ. הם סיימו את ה ערב בשתייה.

הארכיטקט ישראל גודיבין קיבל, ערב פתיחת תערוכתו על הביורוקרטיה, מיברק ממבקר-המדינה ארי נסט נכנצאל, הנמצא בימים אלה בדרוס-אפריקה לרגל עי בודתו. תוכן המיברק: "אני מברך אותך על הרעיון להביא את הפרופסור נורתקום ברכינסון לארץ. זהו איש אשר עצמי שמו מטיל אימה על בני-ארצי, יותר מאשר כל דו"ח ארוך ואף יותר מאשר יום הדין."

כאשר הגיעה ח"כ ארי רה נמיר לקול ישראל, כדי להתראיין במגזין בכל ציבוע הקשת, באה חצי שעה לפני תחילת הראיון. באולפן ישב הוטרניר הד"ר יקותיאל ("קותי") שרעבי, ששוחח על כלבות מיוחמות, כאשר מא זינים רבים מטלפנים אליו ור שואלים אותו שאלות. אורה האזינה לדבריו ואמרה בשאט- נפש: "התוכנית הזו היא תתי רמה!"

במסיבת בתל-אביב ניר א ח"כ אברהם שריר והי

אגמון את השחקנים ריבקה נוימן ודורון תבורי, וגם את גייה ארמוון ועודד תאומי, שיחקו כזוגות נאי הבים כמה פעמים בתקופת ה קאריירה שלהם. אגמון הגיש לשני הזוגות טכסטים ממחזות ישנים, שבהם שיחקו כזוגות, והם קראו ושיחזרו את אותן הסצנות. גילה ועודד נתנו קטע מן המחזה מרוס. שבו שיחקו לפני 17 שנה. ריבקה ודורון שיחזרו סצנה מן המחזה הרצח של פייר, שבו שיחקו לפני ארבע שנים.

יעקב אגמון ציטט באור תה תוכנית את ויליאם שייקספיר, שאמר כי כל העולם במה, אמר אגמון: "כשאני מס' תכל על העולם אני חושב שר

בתוכנית האולם כולו במה, שהוקלטה לגלי צה"ל ור התקיימה בבית לטין, בהנחייתו של יעקוב ארמוון, סיפר ה מנחה על השחקן והמשורר של התיאטרון הקאמרי שנפטר, אברהם חלפי. ב-1971 הציג עו לו לשחק בהצגה ההודי רו צה לברונס. חלפי סירב לשחק בה, ושלה מיכתב למנהל ה תיאטרון דא, ישעיהו (שיי-קה) ויינברג, בוו הלשון: "התכונת להיטיב עמי, אך עמדת להרע לי הצעת לי לה עק מחזה גדוש ניבוליה. ידוע לך יחסי אל גושא זה. לא פעם היית עד למילהמות היהודים שלי על ניבוליהם על הבמה. האלימות כלפי היהודי האומלל מצידם של שני חידלרי

אבי פרץ האמרגן והמפיק, הוא מעריך מושבע של להקת הרוק האנגלית פינק פלויד. כאשר שמע שלהקה זו עומדת להופיע בלונדון בתוכנית החדשה בשם "קיר", שבה הם בונים על הבמה קיר מלבנים אמיתיות במשך כל ההופעה, ולבסוף ממוצאים אותו, נסע ללונדון וקנו 400 כרטיסים. עכשיו הוא מוכר אותם לישראלים חובבי-הלהקה, וכבר אירגן מטוס מיוחד אשר יטיס את כולם ללונדון לחזות במופע. כל כרטיס להופעת להקת הרוק עולה 7000 ל"י.

ד"ר נחמה שיינברג היא רופאה-מרדימה בבית-החולים "איכילוב", ביחידה לטיי פול נמרץ. לעת ערב היא נהנית לצאת ולרקוד. היא הגיעה למסיבה בתל-אביב, יצאה בריקוד עליו עם השחקן שלמה וישיניסקי. בתמונה, משמאל רוקד עורך-הדין יזרח אלמוג, בעלה של העיתונאית בלה אלמוג.

ארו ב"טון (מימין) המשורר, הוא בעל תושיה. מלבד ספר-שירים שפירסם לאחרונה, השתתף בתחרות הארצית של העיוורים על אליפות השחמט, שהתקיימה בבית חינוך לעיוורים בירושלים. חמשת המדורגים הראשונים ייצגו את ישראל בתחרות השחמט הבינלאומית לעיוור ים, אשר תיערך בחודש אוגוסט באמסטרדם אשר בהולנד.

האישים אינה פחותה מהאלירימות של הכופים את סינגונם המתועב על התיאטרון. אינני מבין מדוע צריך מועדון צוותא, שעיקר מגמתו היא הפצת תרבות, להיות המקום שממש תצא הרבותם של מחזאים, שאי אפשר לעמוד בדל"ת אמותיהם. בצער, אברהם חלפי, מיכתב זה בלקח מתוך אסוף המיכ"תבים של השחקן.

עוד נמצא שם שאלון עם שאלות אישיות, שעליו ענה חלפי. בסעיף "מין" כתב: "מסתבר זכר". לשאלה מהו האדם הקרוב לו ביותר, כתב: "לא מובן". לגבי השכלה ביימתית כתב: "אין". לגבי תחביב, כתב: "לצפות לתפקיד מעניין".

ההצגה חייבת להימשך, זאת הוכיח התיאטרון הקאמרי. יום אחרי הלווייתו של חלפי, ערכו בבית התיאטרון מסיבה לכבוד יובל ה-60 של השחקן יוסי רייך, אך במשך המסיבה העלו רבים זיכרונות על חלפי. באותה תוכנית הפתיע

מקסימום אירופה במינימום מחיר

בוא נחסוך 30 אלף ל"י ויותר בטיול משגע לאירופה עם

קמפינגטורס

לראות יותר, לבלות יותר ולהנות יותר במחיר הנמוך ביותר

החסכון	טיולים אחרים	לעומת	טיולי קמפינגטורס
כ־600 \$ או כ־30,000 ל"י	23 יום כ־1950 \$		24 יום אירופה 1376 \$
כ־370 \$ ועוד 7 ימי טיול נפלא	23 יום כ־1950 \$		30 יום אירופה 1576 \$
כ־75 \$ ועוד 19 ימי טיול נפלא	23 יום כ־1950 \$		42 יום אירופה 1876 \$

מחירי הטיסה מבוססים על התעריפים ליום 31.5.80

28 יום סקנדינביה + פריז ולונדון: 1496 \$
ללא כל מקום להשוואה עם טיולים אחרים!

טיול מיוחד למשפחות ל-24 יום לאירופה,
מ-5.8 עד 28.8 (הנחות לילדים עד גיל 12).

מחירי טיולי קמפינגטורס כוללים:

כרטיס טיסה, אוטובוס צמוד לאורך כל המסלול*, שתי ארוחות מלאות ליום*, דמי כניסה לכל האתרים המתוכננים (לפי החוברת), מלווה מנוסה המומחה לקמפינג, ערבי בידור ופולקלור.

* למעט לונדון

בטיולי קמפינגטורס -

אופי אחר בנוסף לביקורים באתרים הקלסיים, הטיולים כוללים:

סיורים רגליים, שייט, דיסקוטקים, טירות ועיירות שמחוץ למפת התיירות המוכרת.

אווירה שונה אוירת צעירים וצעירים ברוחם, מלווה מנוסה, לינה בחניוני קמפינג והווי אותו לא תמצא בכל טיול אחר.

מחיר ללא תחרות המסלולים הארוכים והמעניינים ביותר, במחירים הנמוכים ביותר.

הטיולים מחולקים לגילאים: 17-18; 20-26; 26-40.

תשלומים נוחים בדולרים

שאל את סוכן הנסיעות שלך על הטיולים והחוברת של קמפינגטורס 80 וכן על הטיולים המיוחדים לארה"ב.

קמפינגטורס
Campingtours
חברה מס. 1 בטיולי הקמפינג
7 שנות נסיון - אלפי מטיילים מרוצים.

אנשים

ח"כ נמיר נלחמת בשצף קצף כדי למנוע את הושבתו של ח"כ **בזאיר עמיר** לידה, בשורה השלישית של ספסלי המערך בכנסת. "אני רוצה לר- אות אותו מרחוק", היא אר- מרת. עמית ישב עד כה מבר- בד בקצה השורה השלישית.

העיתונאי **נחום ברנע** מספר כי השם שלזינגר ביל- בל קצת את סגן שרהביטחון **מרדכי ציפורי**. לביקור ב- ארץ הגיע **ארתור שרזינגר** ג'ר, מי שהיה מוכירו של נשיא ארצות-הברית ג'ון קנ- די, שהוא כיום היסטוריון. שלזינגר בא כאורחו של סגן-נשיא האוניברסיטה העבר- רית בירושלים, **שימחה די** ל"ן, מי שהיה שגריר ישראל בארצות-הברית. מוכירתו של ציפורי טילפנה אל דיניץ ו- ביקשה ממנו שיסדיר פגישה בין סגן-השר לבין האורח. דיניץ רצה לוודא שהיא יודעת באיזה שלזינגר מדובר, והב- היר לה שקיים גם **ג'יימס שרזינגר** מי שהיה שר ה- אנרגיה של הנשיא ג'ימי קארטר ושר-ההגנה של הנ- שיא לשעבר **ג'רדל פורד**. המזכירה אמרה לדיניץ שאם כך, עליה לברר אם הבוס שלה מעוניין באמת בפגישה זו. ותלפן אליו שנית. היא לא טילפנה.

אחרי שראש עיריית ירושלים, **טדי קולק**, הכריז בטלוויזיה האמריקאית שראש- הממשלה **מנחם בגין** אחראי "פילוסופית" להתנקשות בחיי ראשייהערים בגדה, התפנה לעסוק בתחביבו האמיתי - הבאת אמנים לירושלים. הפעם השיג את הסכמתו של **רבי קיי**, שיבוא לנצח על התי- מורת הפילהרמונית בטכס-הפ- תיחה של הבמה החדשה בבי- רכת-הסולטן בעוד שלושה חודשים. אחרי הביקורת ש-

נמתחה על מופע צה"ל בכרי- כה ביום ירושלים, ובעיקר על מיליוני הלירות שעלה המופע למשלם-המסים הירושלמי, הח- ליט טדי להתחזר לבריכה את המופעים הרציניים. המופע הי- ראשון במקום זה היה קונצרט בניצוחו של **ז'ובין ז'וביץ** עם האמנים **איזק שטרן** ו- אחרים, שהתקיים ביום העצי- מאות ה-30 למדינה.

המשורר **דוד אבידן**, שצפה בסרט מוחה של נסיכה ציין כי ראה את הסרט בחלקו, והוא משעמם ביותר. עוד יותר שיעמם אותו הדיון שנערך בי- תום הסרט. בו במקום הציע אבידן תסריט חדש לסרט: הי- נסיכה נמלטת מסעודה, מגיעה ארצה, לומדת באוניברסיטה העברית בירושלים ומזומנת ל- ראיון טלוויזיוני, כדי לספר על סעודה.

לקראת שבוע הספר הוציא הסופר **עמוס אהרן** את סיפרו החדש, מציאת מצ- רים, שבו הוא כותב על אישים מצריים. על עורך השבועון אוקטובר, **אניס מנצור**, כתב: "מנצור מקבל אותי בי- מישרדו בטיילת הראשית על חוף-הנילוס. הוא עומד בקצה חדר גדול, כשגבו לדלת, ו- מעיין בספר. מאחרי שולחן- עבודתו מדף ספרים. רוב הי- ספרים - על יהודים, יהודים הם הנושא החביב עליו, לצד שדים ורוחות. עצמים בלתי- מזהים, אנשים בחלל החיצון, רופאי-אליל ודתות מזרות. על כל אלה כתב מאמרים ופירסם ספרים בעבר. מנצור יובש חליפת-ספארי הדורה, ראשו שופע תלתלי שיער חום, פניו עגולים ונאים. הוא נראה כי נער מפונק, הלהוט אחר גילויי- חיבה. הוא מזמין אותי לשבת בסלסול מה, ומתחיל לדבר על עבודתו. הוא אוהב לדבר על עצמו, שכן הוא אדם שמרבים

הנסיכה הסעודית לא הוצאה להורג. היא ברחת לירושלים

לטעות ביחס אליו, כדבריו. היה רוצה שיראו בו אמן. כתב 63 ספרים, הוא אומר בגאווה. הוא כותב יום-יום, מחמש עד עשר בבוקר.

לרגל הכנס העולמי של

דוד קולק הירושלמית, בתו של בן-דודו של ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, אינה מרבה לבקר באי- רועים תל-אביביים. אך כאשר הגיעה השבוע למיסעדה בתל-אביב קיבל אותה בשימחה יזידה, דובי קלייד, השותף במישרד-הפקות. ורד עוסקת בהפקת סרטים ועומדת להוציא לאור עיתון מקומי.

יש כרמליטו יש חגיגה!

כרמליטה סנגריה אין מה להוסיף, הכל כבר בפנים. כרמליטה סנגריה מתחרה בהצלחה מזה 10 שנים בסנגריות הספרדיות ברחבי העולם, עשויה ממיטב הענבים של כרמל כרמליטה סנגריה זה מה שהיה חסר אצלכם בחגיגה.

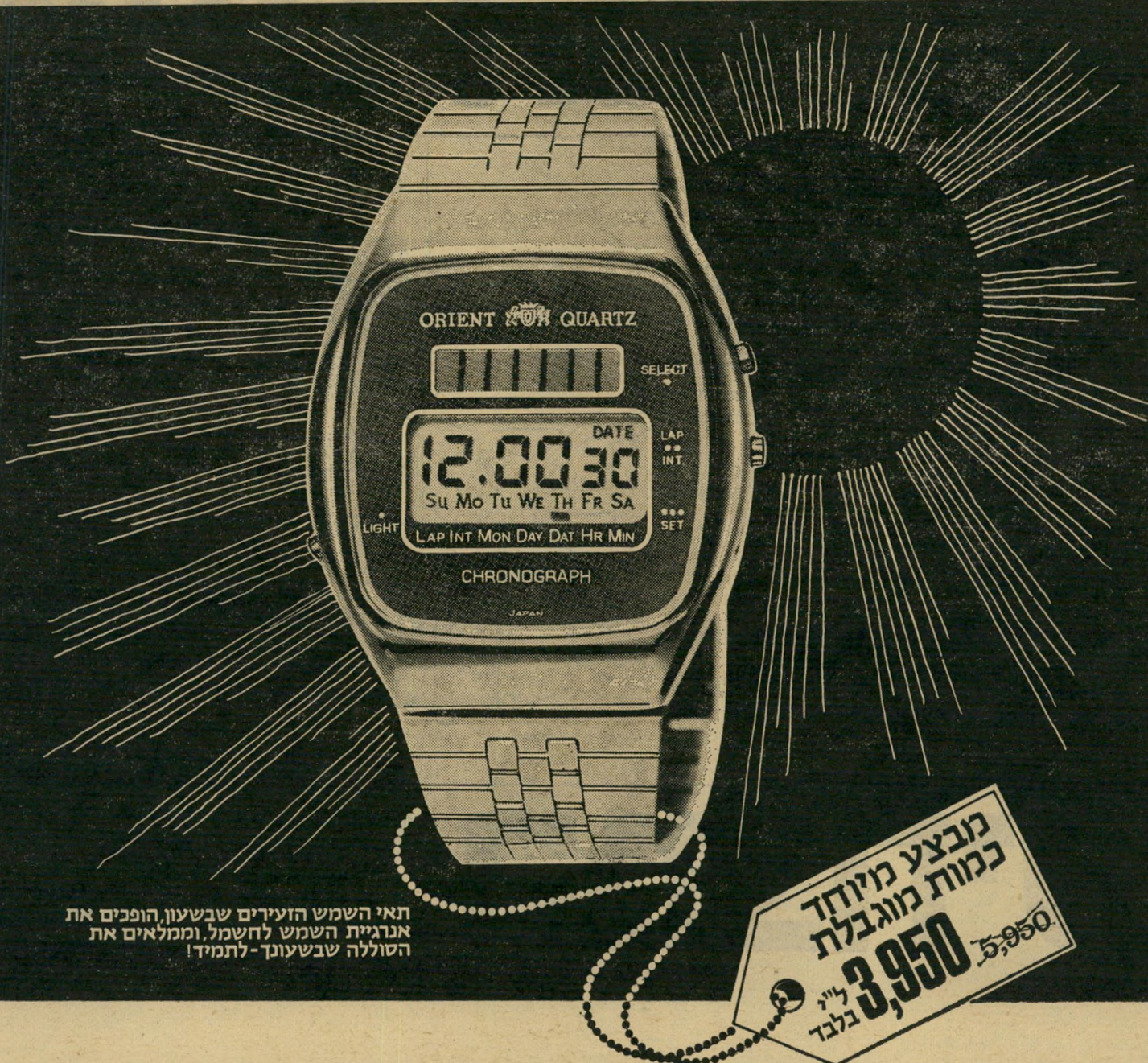
כרמליטה סנגריה הלהיט החדש של

כרמל מזרחי

שושנה דמארי הזמרת אינה מוטרדת בשמירה על הדיאטה שלה. כאשר היתה במסי- בה, נהנתה מן העוגה שהוגשה לה ואמרה: "כבר מזמן ויתרתי על הרעיון שאהיה רזה. עכשיו אני פשוט נהנית לאכול דברים טובים."

גליה טופול אשתו של השחקן חיים טופול, אינה מוטרדת מן העובדה שבעלה נמצא בחוץ-לארץ. היא יצאה למסיבה, שתה ורקדה. גליה, הנראית צעירה, מדהימה את הכל, כשאומרת שבתה כבר השתחררה מהצבא.

תאי השמש הזעירים שבשעון הופכים את אנרגיית השמש לחשמל, וממלאים את הסוללה שבשעוןך - לתמיד!

מבצע מיוחד
כמות מוגבלת
3,950 ~~5,950~~
ל"ג בלבד

ORIENT

SOLAR CHRONOGRAPH

שעון הקוורץ החדיש. המופעל באנרגיית השמש

שעון עצר רב-תכליתי (סטופר כפול),
כולו פלדת אל-חלד: זכוכית קריסטל;
מצג שעות, דקות, שניות, תאריך, חודש, יום;
תאורת לילה - אחריות לשנתיים

להשיג בחנויות המובחרות בארץ
יבוא, שיווק והפצה: בני משה קרסו בע"מ.
רח' ריבל 26, תל-אביב. טל. 332379.
סוכנים בלעדיים של: ORIENT WATCH CO. JAPAN

אוריינט - בדיוק בזמן הנכון.
SOLAR CHRONOGRAPH

הטעם המדליק

במחיר המצחיק.

מאלט

8.40 ל"י בלבד

בבקבוק גדול 480 מ"ל

השווה בעצמך:

המשקה	המחיר ל-250 מ"ל
קוקה קולה	14.70 ל"י
קינלי	14.70 ל"י
שוופס	14.00 ל"י
קריסטל	10.50 ל"י
מאלט	4.37 ל"י

השוואה למחירי בקבוקים קטנים 250 מ"ל נכונה ליום 16.80

בהרזיה - אין ניסים

אחת כמה וכמה בשטח ההרזיה. — ש" רבים התאכזבו ממנו בעבר. אולם, כאשר סוף סוף נמצא פתרון בטוח ואמין בהרזיה, בפיקוח רפואי, התלה- בוח עצומה! חברי, "מרוי מורית" הפכו לשגרירי רצון-טוב והם משכנעים את משפחותיהם, חבריהם ושכניהם ל- הצטרף, אחרי שגם הם הצליחו. ככל שגוברת האמינות, ככל שגוברות ה- הצלחות — כך מצטרפים יותר ויותר חברים ל"מרוי מורית". "מרוי מורית" זו לא רק ההרזיה עצמה — אלא גם ההדרכה הניתנת לשמירה על המשקל החדש. סיבה נוספת להצטרפות הוא המחיר המינימלי — 980 ל"י בלבד! תמורתו מקבל החבר לביתו: תכ- נית הרזיה אישית חתומה ע"י רופא, חכנית התעמלות אישית (המוענקת בחינם לחברי מורית הרזיים בה), תכ- נית לשמירת המשקל שיושג, כרטיס כסף (לשמירת השייכות לצוות החבר- רה) ותליון מצופה זה טהור. וזה לא הכל: לרשות החבר עומד בכל יום צוות יעוצות בטלפון רב קווי, כל זאת בנוחות מלאה בביתו ובסודיות מוחל- טת.

מדליון זהב טהור — למצטיינים

„בהודמנות זאת” — הוסיף מר מגור — „רציתי להביא לידיעתך חלק מ- שמות הזוכים במדליון הזהב טהור 14 קראט (בשווי — 5,000 ל"י) והזו- כים במדליוני הכסף טהור (בשווי — 2,000 ל"י), המוגרלים מדי חודש בין החברים המגיעים למשקלם הרצוי.

זוכי מדליון זהב טהור

1. **ביוניסקו רותי** — חיפה, אד. פלג 50, הפחיתה 30 ק"ג
2. **ברקוביץ יצחק** — באר-שבע, הדסה 46, הפחית 20 ק"ג
3. **יחיאל אדיעזר** — חיפה, סטלה מארים 24, הפחית 14 ק"ג
4. **דובנר נחמה** — ירושלים, מעבר המיתלה 4, הפחיתה 26 ק"ג
5. **כבר שרה** — צהלה, תל-אביב, הפחיתה 11 ק"ג
6. **אזקבין אברהם** — מושב הגור, הפחית 22 ק"ג
7. **רייז רחל** — נתניה, ירושלים 7, הפחיתה 32 ק"ג
8. **כהן אתי** — בת-ים, פרלשטיין 15, הפחיתה 16 ק"ג

זוכי מדליון כסף טהור

1. **שושני אמיר** — רחובות, לוי אפשטיין 17, הפחית 26 ק"ג
2. **דוברין ליאת** — כרמיאל, הכלנית 4, הפחיתה 18 ק"ג
3. **כרמזי אריה** — ראשל"צ, אוסישקין 18, הפחית 21 ק"ג
4. **דור מלכה** — ק. ביאליק הגליל 18/4, הפחיתה 16 ק"ג
5. **בלומר גיה** — תבור 35/4, נצרת, הפחיתה 40 ק"ג
6. **בנימינה** — בנימינה, הפחית 25 ק"ג
7. **בר גיה** — רעננה, הרצוג 6/16, הפחיתה 13 ק"ג
8. **גירסון יהודית** — באר-שבע הצבי 29/6, הפחיתה 23 ק"ג

לפני שנפרדתי ממנכ"ל רופא, "מרוי מורית" הכשתתי שאעשה הכל כדי להמליץ בכל פה על שיטת "מרוי מורית". כל מה שעליכם לעשות הוא לכתוב לת.ד. 1329 ירושלים, או לחייג כבר עכשיו לטל: 02-634528, 02-636742 ולהזמין ללא כל התחייבות עלון הסבר ושאלון הרשמה. גם כלילות ופשיטות תוכלו להתקשר לטל: 02-634528, 02-636742, לבסור שמכם וכתובותיכם למזכירה האלקטרונית, וניד יישלח אליכם עלון ושאלון.

הרזיה נעימה!

ד"ר ה.ב. בסבר פנים רציני ונעים. „ידענו שהצוות הרפואי שלנו מנוסה ומקצועי. כידוע לך כל המעוניין מקבל לביתו ללא כל התחייבות, עלון ושאלון הרשמה מפורט. על פי השאלון מת- אים לו הצוות הרפואי תכנית אישית המתאימה לנתוניו ולאורח חייו. ה- התאמה המיוחדת שלנו מבטיחה הפח- תת משקל מכסימלית ובריאה, בזמן קצר. שיטת „מרוי מורית” הינה הראשונה בארץ ובעולם המותאמת אישית לכל פונה ומכאן הצלחתה העצומה. בכל שאר השיטות שהגני מכיר קיימים תפריטים אחידים וכלליים הזוהים לכו- ר, ולכן הפחתת המשקל הינה מינימ- לית ולפעמים אפסית. יותר מכך, ה- תפריטים הכלליים לעיתים מסוכנים מאחר ואינם מותאמים למיגבלות ה- בריאותיות של המבצעים. רק רופא ה- מתאים הרזיה אישית יכול להבטיח

- מומחי הרזיה מזהירים: כדורי הרזיה מסוכנים; מכונות או בגדי הרזיה אינם מרזים ויוצרים אשליות מכאיבות.
- הסוד להצלחה בהרזיה בריאה: שלוב של תכנית הרזיה המותאמת לך אישית ע"י רופא עם ייעוץ ועידוד מקצועי שוטף.
- השילוב הבטוח להצלחה — שיטת „מרוי מורית”, המבטיחה ומקיימת הרזיה בריאה, במחיר מינימלי (980 ל"י).
- אלפי חברי „מרוי מורית” שהפחיתו 3—10 ק"ג ב-10 ימים ולמדו לשמור על משקלם החדש גאים לספר על השגיהם בגלוי.

הצבור הישראלי כמעט ואיבד בשנים האחרונות את אמונתו בפתרונות הרזיה. מכוני הרזיה שונים נסגרו, זריקות וכדורי הרזיה נתגלו כמסוכנים ובגדי הרזיה הוכיחו שאינם מרזים כלל וכלל!!! דווקא על רקע זה בולטת הצלחתה ואמינותה של שיטת „מרוי-מורית” הטבעית, שכבשה ובצדק את אמונתם והעיצתם של הישראלים והוכיחה לכולם כי עדיין יש הרזיה טבעית בטוחה ונכונה בישראל.

עלי להודות שטעיתי!

עקבתי אחרי חב' „מרוי מורית” מיום הקמתה לפני כשנתיים. לומר את ה- אמת? — בתחילה פקפתי בפרסומים ובהבטחות החברה. אך לשמחתי עלי להודות — שטעיתי! בשבועות האחרונים שוחחתי עם 150 מחברי „מרוי מורית” (פשוט לא היה לי זמן וכו' לשוחח עם כל 30,000 החברים). נדהמתי! כולם חזרו והדגי- שו פה אחד: „אנו מודים לצוות „מרוי מורית”. אנו גאים לספר שרזינו וגם למדנו לשמור על המשקל החדש, וזאת במחיר כספי מינימלי. אנו מאושרים, בריאים ורוצים שכולם יידעו שניסינו את כל השיטות ורק שיטה אחת עזרה לנו. שיטת מרוי מורית”.

התאמה אישית — סוד המלחמה בקילוגרמים

עלינו השבוע לירושלים לשוחח עם מר מ. מגור, מנכ"ל „מרוי-מורית” ועם ד"ר ה.ב. (שמו שמור במערכת מטעמי אתיקה מקצועית), במשרדיהם המרווי- חים: — מר מגור, שיטת „מרוי מורית” הפכה היום לשם-דבר בישראל, איך עשיתם זאת?”

— „זה לא היה קל!” ענה מר מגור, „המטרה החשובה שלנו היתה להוכיח שיש אמינות והגינות בהרזיה. כש- הוכחנו לצבור החברים שאנו לא רק מבטיחים אלא גם מקיימים, כשהוכחנו שבמחיר מינימלי אנו נותנים תמורה מלאה — רק אז רכשנו את אמונם. ו-

השילוב הבטוח להצלחה בהרזיה — נמצא בשיטת „מרוי מורית”

כאשר האימונו בנו ועקבו היטב אחר ההנחיות ירדו במשקלם!”

תמורה מכסימלית במחיר מינימלי

כאשר האימונו בנו ועקבו היטב אחר ההנחיות ירדו במשקלם!” — ד"ר, האם לא הששתם להבטיח 3—10 ק"ג ב-10 ימים? „שאלתי את רופא החברה. — „להיפך!”, ענה לי

רותי ביוניסקו, א. פלג 50, חיפה, הפחיתה 30 ק"ג
 אזקבין אברהם, מושב הגור, הפחית 22 ק"ג
 כהן אתי, פרלשטיין 15, בת-ים, הפחיתה 16 ק"ג

בשבוע שעבר היה "העולם הזה" העיתון הראשון שהעז לבטא את

השאלות שניקרו בלב הציבור - השבוע הוא מגיש את השאלות הברורות:

- אלו אפשרויות של הגעת החורף לחבית ניצפו עלידי המיטרה?
- מה היו התוכניות וההוראות לגבי כל אחת מהאפשרויות שניצפו?
- האם נצפתה האפשרות שהחוטף מסתתר ליד חבית, ואם כן - מה היו ההוראות לגבי אפשרות זו?
- מה היה דרך-מנוסתו המדויקת של החוטף?
- האם בדרך מנוסתו של החוטף היו מוצבים בלשים? אם כן - כיצד פעלו; ואם לא, מדוע לא הוצבו?
- מהו ההסבר להצלחתו של החורף להיעלם?
- מי אחראי לכישלון?
- האם הייתה למיטרה תוכנית פעולה לקראת אפשרות שהחוטף יצליח להיעלם, ואם כן - מה היו פרטיה?
- כיצד נערכה המיטרה לפעולה מהרגע שבו איבדה את עיקבות החוטף, אלו תוכניות שונות ואלו נשארו על כנן?
- האם נסגר האיזור בקירבת חביות באופן מוחלט, ואם כן - מתי?
- כעבור כמה זמן הוחל בחיפושים ובסריקות?
- איזה כוח השתתף בחיפושים הראשוניים, ומה הציוד והאמצעים שבהם השתמשו?
- מה היו כל האמצעים שבהם נקטה המיטרה מייד אחרי שהחוטף נעלם?
- מה היה סדר-הכוחות שהשתתף בסריקות הנרחבות, מה הייתה פריסתו בשטח ומה היו שיקולי הפריסה?
- מה היו השיקולים שהביאו לאי-פירסום החטיפה במשך כשלושה ימים, והאם הועלו השיקולים הנגדיים - שבכך נמנע מהציבור לעזור?
- מה היו ההערכות הפסיכולוגיות לגבי החוטפים, וכיצד פעלה המיטרה טרה בהתאם לכך?
- האם נערך החפ"ק מחדש, אחרי פירסום הידיעה וההצפה במידע מן הציבור, ואם כן - כיצד?
- כיצד טונו ובדק החומר הרב שזרם מהציבור לחפ"ק?
- מה הייתה מידת יעילות התייפיקוד של החפ"ק אחרי הפירסום?
- האם כל כוח-האדם, שעמד לרשות המיטרה במיבצע, נוצל כהלכה?
- אלו תוכניות גובשו להמשך פעולה?
- באיזה תדירות תידרחה הקצונה הבכירה את פיקודיה בחומר עדכני ובהוראות חדשות?
- מי היו עדי-הראייה, שעל-פיהם שוחזרה החטיפה והורכבו הקלטות-ניו, ואיזה פעולות ביצעה המיטרה כדי למצוא עדים נוספים?

1000 שאלות להישיטה

איך נכשל מיבצע אנטבה, הייתה נוספת הממשלה. כאשר קיבל ראשי-הממשלה דאז, יצחק רבין, את החלטתו על פריסת המיבצע, הוא ידע זאת היטב. הפיכתו שנקמה בחשבון היה אדיר, הן מבחינת חייה האדם שהיו כרוכים בו והן מבחינת ההשקפות שלו. אולם איש לא טען אחר המיבצע כי הייתה זו החלטה פזיזה.

המיבצע הזכיר את עצמו לא רק מפני שהצליח. ניתוחים שנערכו אחרי המיבצע העלו כי הוא היה מתוכנן למופת. נלקחו בחשבון כמה וכמה התפתחויות אפשריות בשטח.

המיבצע להחזרת אורון ירדן היה דומה, מבחינת הפיכתו שנקמה, למיבצע אנטבה, אם כי בזעיר אנפין. היו מזרחים על כף המאזניים חיו של ירדן כן, וגם יוקרתה של המישיטה כולה. השאלה היא אם אכן הכינה המיטרה תוכנית מפורטת, מחושבת ופרטי-פרטית, תוך בחינת כל האפשרויות, או שהיה כאן מישי-הקפיקה.

אוסף פעולת המיטרה בשטח ותוצאותיה מציירים תמונה עגומה מאוד. את המסקנות המופיות יהיה אפשר להפיק רק אחרי גמר הפעולה, אך כבר עתה אפשר להציג את דשאלות. התשובות למאה השאלות, המופיעות כאן, מרכיבות את פיתרון החידה.

- האם המיטרה הייתה בכלל ערוכה לקראת מיקרה-חטיפה מסוג זה?
- האם היו תוכניות פעולה מוכנות מראש למיקרה כזה, כפי שנהוג להכין בצה"ל ואם כן - מה הן היו?
- מתי הגיעה המיטרה למסקנה כי המדובר בחטיפה, ולא במתיחה?
- מה היו הצעדים הראשונים שנקטו, כאשר הגיעו למסקנה זו?
- מתי הורכב מכשיר לאיתור מקום השיחה הטלפונית?
- איזה סוג של מכשיר זה, אלו מכשירים אחרים נמצאים בשימוש בעיר לם, מהי יעילותם ומה הייתה מידת היעילות של השימוש במכשיר שהורכב?
- כיצד נערכה המיטרה כדי להגיע במהירות המירבית למקום השיחה, אם יתגלה?
- האם הוכנה תוכנית לניהול משא-ומתן עם החוטפים, ואם כן מהי?
- מתי הורכב החפ"ק?
- מה הייתה המיסגרת האירגונית והכפופות הפיקודית בחפ"ק?
- מה היו תפקידי המוגדרים של החפ"ק?
- מה הייתה מידת היעילות של תיפקוד החפ"ק עד לפירסום החטיפה באמצעי-התיקשות?
- באיזה דרג נפלו ההחלטות?
- מה הייתה מידת היעילות של התיקשות, ושל העברת-הפקודות וההוראות מהדרג המחליט לדרג המבצע?
- מה הייתה תוכנית-הפעולה של המיטרה עד לביצוע העיסקה עם החורף, וכיצד היא יושמה בפועל?
- מה החליט הטמין מלכודת לחוטף בעת מסירת הכופר, בניגוד להבטחת משפחת ירדן לחוטף?
- מה היה סדר-הכוחות שעסק במיבצע עד לביצוע העיסקה, ממי הורכב ומה הייתה חלוקת התפקידים?
- האם דאגה המיטרה לקבל את הידע הדרוש ממיטרות בחו"ל לפעולה במיקרה כזה, ואם כן - מתי, ואלו הנחיות אומצו?
- מתי הוכנה תוכנית-הפעולה לקראת ביצוע העיסקה, מה היו פרטיה ואלו פריטי ציוד ואמצעים הוכנו לקראת מיבצע העיסקה?
- מה היה סדר-הכוחות שהוקצה למיבצע-העיסקה, ומה היה הרכבם?
- כמה זמן עמד לרשות המיטרה, מהרגע שבו הצג החוטף את תנאיו, כדי להכין את הכוחות בשטח?
- מי פיקד על הכוחות בשטח?
- כיצד פוזרו הכוחות בשטח?
- אלו פרטים בתוכנית מיבצע-העיסקה סוכמו מראש, ואלו הושארו להחלטה של הרגע האחרון, בהתאם להתפתחויות?

אורון בכך 5

אורון לפני החטיפה

- בידי מי היו מופקדות ההחלטות של הרגע האחרון?
- מה הייתה מידת השליטה של הפיקוד הבכיר על הנעשה בשטח?
- כמה בלשים הוצבו מסביב לחבית, והיכן?
- מה הייתה מידת יכולתם לנוע בשטח, מבלי שירוש בהם?
- האם הובא ציוד אינפרא-אדום לראייה-בלילה ומישקפת-כוכבים?
- האם שותפו במיבצע שוטרים מוכירים את השטח כראוי?
- האם נשקל השימוש בכלבי-תיקיפה, ואם כן, מה היו השיקולים?
- האם הוכנו מראש כלביגיוש, והיכן הוחזקו?
- האם נשקל השימוש בשיטות ובאמצעים אחרים, ואם כן מהם, ומה היו השיקולים?
- מה היו ההוראות שקיבלו הבלשים בשטח: (א) לתפוס את החוטף מייד כשיגיע; (ב) לעקוב אחריו מבלי שירגיש בכך; (ג) לצלם את החוטף; (ד) אפשרות אחרת?
- כיצד סומן הכסף, והאם נרשמו מיפרי השטרות?
- מה היה השיקול להניח בשקית כסף, ולא חתיכות נייר?
- אלו מכשירי-עקוב הוטמנו ב-שקית-הכסף, אלו מכשירים אחרים נמצאו בשימוש בעולם, מהי יעילותם, מי היה אחראי להפעלת מכשירי-העקוב,

הורי הילד אורון ירדן: יהיה סיום הפרשה כאשר יהיה, השאלות מחייבות מענה

ספציפיות, ואם כן — מהן ההצעות ואלו אומצו? (90) אלו צעדים ננקטו כדי להקשות על תנועת החוטפים ולמנוע את יציאתם מהארץ? (91) האם החלה המיטרה בשלב מסויים לבדוק מחדש את פעולותיה השונות, כדי למצוא טעויות ולהפיק לקחים להמשך הפעולות; אם כן — מה נבדק ומהם הלקחים שהוסקו? (92) מה היתה היעילות ורמת ביצוע המשימות של כל אחד מהגופים הבאים: המיטרה, מישמר הגבול, הצבא, המישמר-האזרחי וגופים נוספים שהשתתפו? (93) מה היתה רמת-הביצוע הכללית במשימות במיבצע? (94) מהן ההחלטות שהתקבלו בדרג

מפקדי-המחוז טוומקין וראשי-המיבצע בני-החוש האם היה מחזול?

(71) מתי הורכבו הקלסטרונים?
(72) מדוע עוכב פירסום הקלסטרונים באמצעי התיקשורת, והאם מנע הדבר זרימת מידע חיוני למיטרה?
(73) מדוע עוכב פירסום הקלטות ה"קול של החוטפים, שיכול היה להביא מידע חיוני?
(74) ממי קיבלו דוברי-המיטרה את המידע שמסרו לעיתונות?
(75) האם נמסר לעיתונאים מידע לא-נכון, ואם כן — מה היתה הסיבה לכך?
(76) האם נחקר הרקע של מישפחת ירדן, כדי לגלות אם יש לה אויבים ומתנקמים פוטנציאליים, ואם כן — מה היו התוצאות?
(77) אלו הנחות לגבי זהות החוטף-ים, מקום מיסתורם ואופן פעולתם גיב-

חבית הכישרון מי אחראי?

העליון במהלך המיבצע, ומה היתה מידת היישום שלהן בשטח?
(95) מה היו הטעויות במהלך המיבצע?
(96) מי הם האחראים הספציפיים לטעויות השונות?
(97) האם היו מחדלים, ואם כן מהם?
(98) מיהם האחראים למחדלים, אם היו, ובאלה צעדים יש לנקוט נגדם?
(99) מהם הלקחים שהופקו?
(100) מהי הערכת המיטרה לגבי סבירות התרבותם של מיקרי-הטיפה מעתה והלאה, ואיך נערכת המיטרה לקראת אפשרות זו?
יוסי היימן

מפכ"ר שפיר מי החליט?

שה המיטרה בניחוד למשמע הקולות המוקלטים, וכיצד פעלה על פיהן?
(78) באלו גורמים נוספים נעזרה ה"מיטרה במהלך המיבצע, ומה היתה תרומתם?
(79) איזה ידיעות מודיעיניות הצטברו בידי המיטרה, וכיצד פעלה על-פיהן?
(80) מי תיאם בין הגופים השונים שעסקו בחקירה ובחיפוש ומה היתה מידת התיאום?
(81) מדוע נטפלה המיטרה לפושעים פליליים ולזונות, כאשר היתה צריכה לדעת, על פי ניתוח הקולות המוקלטים, שיש לה עסק עם אנשים מסוג אחר?
(82) על סמך מה נפל החשד על ה-

חשודים שנעצרו עד כה בפרשה — ובאיזו מידה בוצעו מעצרים רק כדי ליצור רושם של פעילות והצלחה?
(83) האם העצורים בפרשה הוכו ו/או נחקרו בדרכים לא-חוקיות, ואם כן, מי נתן את ההוראה?
(84) מה היתה הגירסה שגובשה בעיקבות חקירת החשודים?
(85) באלו צעדים להמשך חקירה נקטה המיטרה בהתאם לגירסה זו?
(86) האם היו כיווני-חקירה נוספים על אותם שנסובו סביב החשודים שנעצ-

רו בפרשה, ואם כן — מהם?
(87) האם נשקלו הבטחת חנינה רש"מית לחוטפים ו/או יציאתם מהארץ, אם יחזירו את הילד בשלום, ואם כן — מה היו השיקולים?
(88) האם היתה לכישלון — הצלחת החוטף להיעלם עם הכסף — השפעה על החלטותיה ותיפקודה הנכון של המיש"טרה, ואם כן במה?
(89) האם עמדה המיטרה בקשר מתמיד עם האינטרפול ומיטרות אחרות בעולם, כדי לקבל הצעות-פעולה

שאלות פתוחות:

נוסף על השאלות המופנות אל המיטרה, ישנן שאלות שנשארו פתוחות, והקשורות בחטיפה עצמה. שאלות אלה מרכיבות את התעלומה, שאותה לא הצליחה המיטרה לפענח עד כה, ואלה הן:

- 1) כמה חוטפים לקחו חלק במעשה, מי תיכנן את הביצע אותה?
- 2) מדוע בחרו דווקא במישפחת ירדן?
- 3) כיצד בוצעה החטיפה?
- 4) היכן הוסתר אורון?
- 5) מדוע המתינו החוטפים במשך יומיים עד שהציבו את תנאיהם?
- 6) מדוע ביקשו סכום של שני מיליון לירות בלבד?
- 7) מה היתה מידת ידיעתם והבנתם של החוטפים באופן פעולת המיטרה, וכיצד פעלו הם בהתאם לכך?
- 8) מדוע לא החזירו את אורון אחרי שקיבלו את הכסף, והאם יש לכך קשר עם המארב שהוטמן להם?
- 9) מדוע ניתקו את הקשר עם מישפחת ירדן, למרות שלא החזירו את הילד?
- 10) היכן נמצאים החוטפים?
- 11) מה עשו בכסף?
- 12) מהי מערכת השיקולים שהנחתה אותם בביצוע הפשע?
- 13) מה קרה לאורון?

בכנסת אין לעיתונאים דריסת-רגל. בין 120 חבריה-כנסת, יש רק עיתונאי מיקצועי אחד. גם ועדת הכנסת תשמע את העיתוניים בנימוס, ואחר-כך תחליט מה שתחליט על הצעת-חוק לפי ההשקפות והאינטרסים של העסקנים.

זוהי האמת המעציבה: במדינת-ישראל אין לעיתונות ולעיתונאים מעמד כלשהו, אין חוק המגן על תפקידם, או המגדיר ביכלל מהו.

יותר מכה חייב במוצב חשוף, מופקרת העיתונות השגונוני שר כר עסקן חוגף, ודעתו הקדומה שר כר שופט, וזהבא — עם תקבל הצעת החוק — גם רחשיהודון שר כר אדם הרואה את עצמו נפגע ממה שנכתב בעיתון בדשהו, והזומם דנקום בו את ניקמתו.

עסקן-המפרד"ר רפאל במועדון "ידו" בפאריס החובה לדוות, הזכות לדעת

שבו הופיע כפרקליט התובעת. הוא לא הסתפק בפסיקת בית-הדין השופט העליון בזכות העיתון, תבע דיון נוסף לפני הרכב של המישה שופטים, וזכה בו בהכרעה נגד העיתונות.

במרכז שר הכרעה זו עמדה שאגה, העומדת גם במרכז הוויכוח הנוכחי: האם יש לעיתון חובה ציבורית לדוות לציבור?

במלים אחרות: האם ממלאה העיתונות תפקיד ציבורי?
הרוב של בית-הדין השופט (בניגוד לשופט העליון מאיר שמגר) קבע: אין חובה כזאת.

זהו מוקד כל הוויכוח.

גם בוועדת-המישפטנים היתה דעה-מישפטית בזכות העיתונאים. אחד המישפטנים, הד"ר גבריאל קלינג, הסתייג מדו"ח הוועדה בכל הנוגע לאמצעי-התיקשורת. הוא הסתמך על מומחה אמריקאי שקבע כי "העיתונות מוגנת (באמריקה) לגבי פירסום שיש בו פגיעה בפרטיות, כל עוד מדובר בחדשות". ומה הן "חדשות"? "כל אירוע וכל פריט של מידע החורגים מן השיגרה, ושיש בהם אותה איכות בלתי-מוגדרת של מידע המעורר תשומת-לב ציבורית...".

לעומת זאת קבע בית-הדין השופט הישראלי (באותו מישפט שבו הופיע גולדנברג) כי "היחסים הרגילים בין עיתון וקוראיו אינם מטילים עליו חובה לפרסם דברים בעלי עניין ציבורי".

קדינג קבע כפירוש שיש להעדיף את "התפתחות הערכים הדמוקרטיים כחברה הישראלית" על פני ההגנה על הפרטיות, והוא הציג סעיף מרכזי, הקובע כי "פגיעה בפרטיות שנושאת עידידי עיתון, או עדידי רשות-השירות, או עדידי עובד שר אמצעי-התיקשורת, תוך כדי עבודתו ועקב עבודתו, היא עוולה אזרחית רק אם נעשתה בזדון".

גולדנברג לא יכול היה לסבול הסתייגות זו. הוא היבר חוות-ידעת משלו, שבאה לבטל מכל וכל את דעת-שר קלינג. הוא התעלם כליל מן המקובל בדמוקרטיה העיקרית בעולם, ארצות-הברית, שנתנה הגנה כימעט מוחלטת לעיתונות בכל הנוגע למילוי תפקידה, במובן הרחב ביותר של המושג. תחת זאת הסתמך על בריטניה והבריה-עמים שלה, שבהם שרדה גישה עויינת לעיתונות עוד מתקופת השלטון המוחלט. (אך בריטניה לא קיבלה חוק להגנת הפרטיות, למרות כל הנסיגות לחוקק).

לפי ההלכה הבריטית, "אמצעי-התיקשורת לא יוכלו להזדקק להגנה זו (של חובת הפירסום) מעבר לתחום הפתוח לכל אזרח מן השורה... אין להפלות בין מעמדו של עיתונאי לכל אזרח אחר".

כדאי להרהר שנית בקביעה זו, כדי לעמוד על כוונת משמעותה האנטי-דמוקרטית.

שטר הממלא את תפקידו אינו דומה לכל אזרח אחר. מותר לו לאסור אדם, ובמקרים מסויימים גם לירות בו ולהרגו — בגלל תפקידו המיוחד.

חבר-כנסת זכאי להשמיע כל אדם, וגם לחדור לפרטיות של כל אדם, כשהוא "ממלא את תפקידו". הוא נהנה לגבי מעשים אלה מחסינות מוחלטת, שאינה ניתנת כלל להסרה. (אם יתקבל חוק זה, חולירע 2, ייווצר שוב המצב שנוצר כאשר נתקבלה חולירע 1 בגירסתה המקורית. עיתונאי המבקש למלא את תפקידו יצטרך להיבחר לכנסת).

עורך-דין יכול להשמיע כל אדם — יהיה צד או עד — בבית-הדין השופט, ונהנה שם מחסינות מוחלטת. זהו תפקידו, ורק במקרים חריגים ימנע בעדו השופט מלעשות כן. הוא פועל במיסגרת תפקידו, ואילו השופט זכאי, כמובן, להגיד כל דבר העולה על ליבו במהלך המישפט ובפסקי-הדין, כי זהו תפקידו.

אך לעיתונאי אסור לפעול כפי שדורש תפקידו, לצלם אנטי-ציבור ברשות הרבים, לפרסם תצלומים "המביכים" פוליטיקאים, לעיין בחומר "שלא נועד לפרסום" כדי לחשוף מעשי פשע ועוולה, ליקווים ופגמים. כי לעיתונאי אין תפקיד ציבורי, אין לו חובת-דיווח. הוא סתם סקרן, הבא לספק את תיאבוננו של ציבור סקרני.

באחד מפסקי-הדין המוכחים עידידי גולדנברג כאסמכתא, קבע שופט ניויורקי שזכותו היחידה של העיתונאי, המוגנה חומר מרשיע על אישי ציבור או על פקידים-מדינה, היא זכות אד האיש הממונה על אותו אדם וזהביא לו את החומר!

ציורם רפאל ער חפיות-הגפרורים ("העולם הזה" 2א8) מה זה "עניין ציבורי"?

ממליצה-היושר (וגם ממליצי אייהושר) של הצעת-החוק טוענים השכם והערב כי נוצר כאן "איוון" או אף "איוון הוגן", בין שני הצרכים — ההגנה על זכות האזרח לפרטיות וההגנה על חופש העיתונות. זהו כזב גמור. הפרטיות של האזרח לא זכתה בהגנה מפני האויב העיקרי שלה — השלטון על אף זרועותיו, ואילו זכותו של האזרח לקבל מידע מקיף ומהימן נדרסת ברגל גאוה, כפי שהוכחנו בפרקים הקודמים של סידרה זו, שבהם ניתחנו את הצעת-החוק סעיף אחרי סעיף.

חובה וזדון

רוח החיה בוועדת-המישפטנים, שמסרה נשק קטלני זה בידי שמואל תמיר, היה עורך-הדין אמנון גולדנברג, שהוא כיום נשיא לישכת עורכי-הדין. אולי יש משום אירוניה בכך שגולדנברג, שעמד להתמנות כשר-המישפטים מטעם הליברלים בממשלת-הליכוד, עורר בפרשה זו בידי שמואל תמיר, שתפס ברגע האחרון את מקומו המיועד ליד שלחן-הממשלה.

גולדנברג הוא מישפטן מעולה, אך גם אדם שמרני ביותר. את גישתו האנטי-עיתונאית הקיצונית הבליט במישפט שכבר הזכרנוהו, חברת החשמל נגד העיתון הארץ,

הטלפון צילצל. ג'יין קפצה מהמיטה,

הסינדרום

זוהר על קביים
 במלון הילטון, זוהרת כהרגלה. מאחוריה נראה מנהל תיאטרון חיפה, עודד קוטלר. פונדה להגיע לערב הראיונות, שנערך לכבודה העובדה שהיא מסתייעת בקביים לא מנעה מג'יין

הם יורים גם

במהלך סיקור ביקורה של ג'יין הגבול כאש על צוות "העורב הזה" בגלגל הימני הקדמי של המכונית וצלם, ופוצץ אותו. איש לא נפצע.

את הביקור. אביטל הסבירה, כי פונדה עיר-מדת לקיים פגישה פרטית, שאין בה עניין לאמצעי-התיקשורת. פונדה ידועה בדעותיה המתקדמות עוד מהתקופה שבה יצאה למאבק נגד מילחמת ויאטי נאם. בעבר לא הסתירה גם את דעותיה על הסיכסוך המיזרח-תיכוני, התואמות את עמדת מחנה השלום. כך נולדה השמועה שפונדה עיר-

ג'יין פונדה עומדת להיפגש עם כארים ח'אלף! שמועה זו נפוצה ביום הראשון השבוע בקרב עיר-תונאים המסקרים את ביקורה של הכור-כבת בישראל. למרות שמישרד-החוץ, הימארה הרשמי של פונדה ובני מישפח-תה, הכין תוכנית מפורטת של סיורים וביקורים, שבה לא היה כל זכר לביקור-אצל ראש-עיריית רמאללה הפצוע, היו לשמועה רגליים משלה.

תרמה לכך לא במעט המלווה של פונדה בארץ מטעם מישרד-החוץ, קולט אביטל. כאשר יצאה פונדה מארוחת-צהריים עם ראש-עיריית ירושלים, טדי קולק, שהתיקיימה במיסעדה של מלון נשיונל בירור-שלים המיזרחית, פנתה אביטל לעיתונאים וביקשה מהם להפסיק לשעה קלה לסקל-

הכוכבת והסנמור
 פונדה יחד עם בעלה, טום היידג, וילדיהם — ואנסה בת ה-12 ופרוי בן ה-7 — בעת ביקורם בלישכתו של ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, היידג, מתכוון להיבחר כסנמור.

עדה במדרגות השיש ושברה את רגלה

רק לגעת

בעת הסיור בירושלים סבלה פונדה מכאבים ברגלה השבורה. בשל כך נמנעה מלרדת מן המיניבוס שבו סיירה. אולם ליד הכותל המערבי לא יכלה להתאפק וירדה. פונדה לא השמינה פתק והסתפקה בניגיעה בלבד.

במוצאי השבת, בשעה אחת אחר חצות צילצל הטלפון בבית מארחיה של פונדה. המטלפן לא הזדהה ואפילו לא השמיע מילה אחת. הדבר חזר ונישנה שוב ושוב. גיין גאלצה כל פעם לעשות את דרכה מחדר-השינה. הממוקם בקומה העליונה, למכשיר הטלפון המותקן למטה. בפעם החמישית, החליקה על מדרגות השיש ושברה את רגלה.

הנוצץ של שחקנית הקולנוע האמריקאית, היא פרשת שבירת הרגל. פונדה מתארכת בדירת הפנטהאוז המפוארת של מפיס ה-סרטים הישראלי וידידה האישי ארנון מילצ'ן. מילצ'ן הוא זה שהזמין את פונדה לארץ, אך מישרד-החוץ גנב ממנו את ההצגה. הדירה של מילצ'ן, בבית קומות בהרצליה, מורכבת משתי קומות. עובדה שהיתה בעוכריה של פונדה.

הישראלי

בואכה רמאללה, כאשר העיתונאים עוקבים אחריה במתח. ביום הראשון נודע גם כי ח'אלף עומד לצאת לארצות-הברית, כדי לקבל טיפול רפואי ברגלו. ידיעה זו בצירוף כיוון הנסיעה של הקאדרי לאק, הולידו את הניחוש.

בשלב מסויים שינו נוסעי המכונות הישורה את דעתם, ופנו בחזרה לכיוון בית-לחם — בהתאם לתוכנית הביקורים המקורית. מאוחר יותר טענה אביטל, כי "פונדה לא התכוונה, בעצם, להיפגש עם אישיות כלשהי. הגבס שברגלה לחץ לה, והיא רצתה לנסוע לרופא. אך לבסוף שינתה את התוכנית." אלא שידיד קרוב של פונדה גילה, כי היא אכן שוקלת להיפגש עם אישיות פלסטינית. תעלומה אחרת, האופפת את ביקורה

בעיתונאים

זדה בבית-לחם, פתחו אנשי מישמר יווה את מכונות המכונות. כדור פוגע פגעת של הצוות, שבה ישבו כתב

ודת להיפגש ביוממה עם אישיות מהגדה. לעיתונאים סברו כי אביטל, נציגת מישרד החוץ, שפגישה כזו בוודאי אינה נוחה לה, יקשה מהעיתונאים להסתלק, כדי שהדבר לא יזכה בפירסום. הקאדריאק השחורה, שהעמיד מישרד-החוץ רשות פונדה ובני-מישפחה, עשתה את דרכה לכיוון היציאה הצפונית מירושלים.

מה קודם?

כשחקנית אמיתית הפכה פונדה גם את הקביים לאבזור בימחי, להנאתם של הצלמים שעטו עליה כל העת, כשעלתה במדרגות, התלכטה פונדה, שאינה מנוסה במיוחד בהליכה על קביים. מה להניח קודם.

שכים המעקבים והבדיקות, וכמה אנשים מועסקים בבדיקות אלה. במישפט התגלה רק, כי החוקר הפרטי, אבנר דניאל, חיכה כנראה אחרי כניסת השבת ליד ביתה של גילה בשיכון דן ברמת-גן. הוא ראה אותה יוצאת מהבית בערך בשמונה בערב, ונכנסת למכונית שבה נהג צעיר, במושב האחורי ישב זוג נורסי.

לובשת מכנסיים. החוקר נסע אחריהם כיבדת דרך, וניסה להתחיל עם הצעירות. הוא ביקש מהן גפרור לסיגריה שהצית, וכך יכול גם להעיד כי גילה הדליקה לעצמה סיגריה ועישנה אותה זמן רב אחרי כניסת השבת. אחרי שקיבל גפרור רים מהבחורה השניה שישבה במוכונית, חייך החוקר אל יושבי המכונית ואמר כי הבחורה כל כך נחמדה שהוא מוכרח לצלם אותה. הוציא מכיסו מצלמה וצילם את גילה.

התמונה שהוצגה בבית-המישפט מטושטשת, ונראה שצולמה בתנאי נסיעה, אבל אפשר לזהות בה בירור את הצעירה השחרחרת שישה על ספסל הנאשמים בבית-המישפט. בתמונה נראתה גילה מחייכת בכל לב, בבית-המישפט היתה גילה אומללה מאוד.

כאשר עלתה על דוכן העדים סיפרה גילה כי זו הפעם היחידה בחייה שבה עישנה בשבת או נסעה ביום המנוחה. אך בחקירה הנגדית התברר שגילה אינה בקיאה כלל בחוקי הדת היהודית. היא לא נשקה למזווה כאשר נכנסה לאולם הישישפט, ואפילו לא בדקה אם יש כזו. היא משתמשת בשבת בשואבי-אבק חשמלי, היא לובשת מכנסיים מדי פעם, ואינה יודעת כי הדבר אסור. היא גם הודתה כי שיקרה במישטרה כאשר הכחישה שהתמונה היא תמונתה, אולם אז לא חשבה על כך שהתורה אוסרת לשקר.

אביה של גילה, יליד עיראק, יצא רן חולצות אמיד, ניסה לשכנע את בית-המישפט כי גילה רק מילאה את רצונה. הוא חושב כי מקומה של האשה בבית ולא התיר לבתו לשרת בצבא. למרות טענתו כי הי

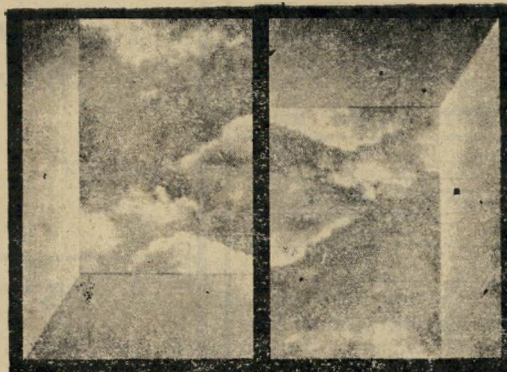
התצלום שהביא המאמר: גילה דניאל כפי שצולמה עדידי הכדש בלובשת
"לא אלך לשבת בין זונות וגנבות!"

— מתן תצהיר כוזב, והשגת פטור משרות ביטחון בעזרת תצהיר זה. השופט מצא הזדמנות להתריע על אוירת ה"מגיע לי" שהשתררה במדינה, על כך שכל אחד מנסה להטיל את החובות על שכמ חברו, ומשתמט מלמלאם בעצמו. הוא ציין (המשך בעמוד 48)

מתאימה. הגערה ועדיה עשו על השופט רושם שלילי. הם שיקרו במזיד בבית-המישפט, והגערה שיקרה גם במישטרה וניצלה את שמותיהם של שני עדים תמימים בלי ידעתם כלל. השופט הרשיע את גילה בשתי העבירות שיוחסו לה בכתיבה-אישום

כאנשים המוכנים להעיד על היותה דתיה, כמעט ולא הכירוה, ומעולם לא התבקשו על-ידיה להיות עדיה. הם נחקרו על כך במישטרה והכרישו כל ידע בעניין. השופט חיים דבורין ידוע כשר פט רחום. אולם הוא ראה כאן מיך רה חמור המצריך תגובה שיפוטית

מישפחה דתית, הסתבר שהוא עצמו אינו הולך לבית-הכנסת אלא ב" חגים בלבד. חברים וחברות של גילה, אשר העידו כי הכירוה כי גערה דתית, לא יכלו בעצם להוסיף מאומה לבית-המישפט. רושם שלילי. התברר כי הי עדים אוחם צירפה גילה לתצהירה,

האם אתה מודע?...

חשבת פעם על ערכו של תכנון פנים הולם?
האם אתה מודע לתיכנן יכול Design
נכון להוביל את העסק שלך, את המשרד,
את הדירה שלך?

עיצוב פנים
השקעה יפה... חשוב על כך.

משה אבדו, אדריכלות פנים

רח' אברבנאל 3, תל אביב. טל. 82 92 89. מעון 11 33 64

חברת האלקטרוניקה JVC התמנתה "ספק רשמי" של ציוד אלקטרוני למשחקים הבינלאומיים בכדורגל

חברת האלקטרוניקה היפנית JVC התמנתה לאחרונה, בשיתוף עם פדרציית הכדורגל העולמית, כ"ספקית רשמית" של ציוד אודיו ווידאו למשחקי כדורגל ברחבי העולם ב-3 השנים הקרובות. בין המשחקים הכלולים בהסדר זה: משחקי הגביע העולמי (משחק הגמר ביוני 1982 בספרד), אליפות אירופה (משחק הגמר ביוני 1980 באיטליה) ומשחקים אחרים.

חברת JVC המשווקת מתוצרתה גם בארץ באמצעות שרות אמפא אלקטרוניקה, היא חברת ענק יפנית, המייצרת מוצרי אלקטרוניקה מתוחכמים החל ברדיו-טייפים ומצלמות וכלה בטלוויזיות צבעוניות וציוד אודיו ווידאו.

במדינה

בארישבע, עם אדם המכונה על-ידי המישטרה כ"חשוד העיקרי", פנה חלאוי למישטרה לפני כשבוע, וציין שהאיש מבארישבע דומה ל"קלסטרון שפורסם עליידי המישטרה, וכך החל העניין.

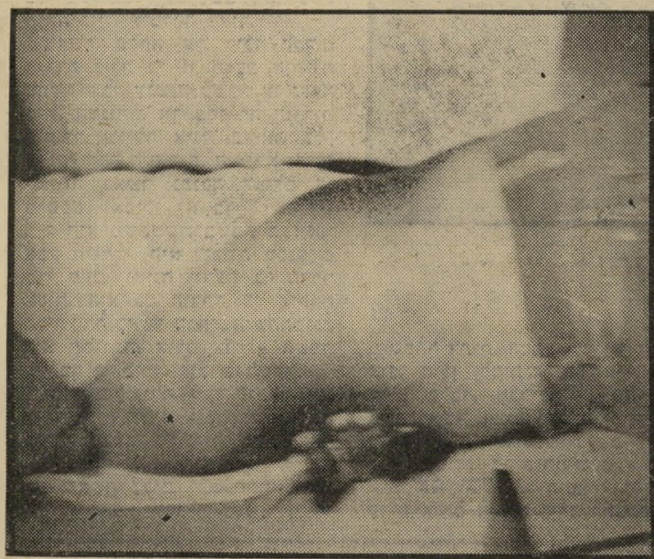
אחרון החשודים בחבורה זו הוא רחמים שלום, גרוש (38), בעל תדירה שבה התגוררו כל השאר בהודו-השרון. במקצועו הוא מרכיב כבלים בחברת גרא גל ושות', והוא אף לא סיים את בית-הספר העממי. רמת-המישכל שלו היא על סף הפיגור השיכלי, ולדברי אחיו מער' לם לא השתמש בטלפון. מפני ש-הדבר נשגב מבינתו.

עורך-הדין יורם שפי ערער על החלטתו של שופט-השלום הראשי בתל-אביב, חיים שפירא, לעצור את כל הארבעה למשך 15 יום. הוא גם ביקש מרחמים להרים את חול-צתו ולהראות לבית-המשפט את ביטנו החבולה. הבטן היתה מכוסה כולה בשטף-דם בצבע כחול, שלא בסתר מעיני השופט.

(המשך מעמוד 47)
כי אינו ממצה את הדין עם גילה כיוון שהיא רק ניצלה את הפירצה שהמחוקק פתח לה. השופט גינה בלשון שאינה מש-תמעת לשתי פנים את החוק, שיצר פיתוי להשתמטות ועודד בנות למתן הצהרות-שקר, כפי שעשתה גילה. על גילה הטיל השופט עונש מאסר של 18 חודש, מתוכם שישה חודשים בפועל. בשלב זה התמוטטה הנאשמת.

בית-המשפט גם סירב לבקשת הסניגור, לדחות את ביצוע גזר-הדין, כדי שיוכל לערער עליו. גילה נלקחה עליידי השוטרת ל-חדר-המעצר. פקידים ומתמחים סיפרו אחר כך כי גם השופט סבל מאוד מגזר-הדין שחרף. אבל הוא הסביר בפסק-הדין כי הוא ממלא את חובתו כדי להרתיע בנות אחרות מללכת בדרך זו.

אם אמנם היה העונש אפקטיבי, צריכים שילטונות הביטחון לקיים מעקב מתמיד אחר גערות המצ-

תמונה חשאית עורך-הדין יורם (שפי") שפוטל, צילם בבית-המעצר את ביטנו החבולה של לקוחו, רחמים שלום, החשוד בפרשת החטיפה. בתמונה נראים שיטפי-הדם, שאותם הראה החשוד גם לשופט. רחמים טוען שהוכה בידי המישטרה.

הירוח כי אינו יכולות לשרת ב-צה"ל מטעמי דת. אם לא ייעשה הדבר, יהיה פסק-הדין מהווה ריק וחוסר תועלת.

מישפט

המוח מאחורי החטיפה

האם החשודים, שהשבתתם הממוצעת היא בקושי עממית, הם מתכנני החטיפה המתוחכמת?

לאחר שכל המדינה, שמעה את קולו המוקלט של החוטף, ואת קולו המוקלט של האדם שדיבר עם אייבי נתן וטען כי הוא החוטף, דחה ה-שופט אריה סגלסון את הערר על מעצרו של ארבעת החשודים כי "מוח המתכנן של החטיפה".

החלק הנשי של "המוח" הן שתי הפרוצות מהודו-השרון. האחת היא דליה אלבו (27), לא-נשואה ואם לילד (4), אשר סיימה את בית-הספר העממי, ועוסקת במקצועה בפרדסי הודו-השרון. השנייה היא פרידה בראונשטיין (23), אשר לדי-בריה, סיימה את בית-הספר העממי, ובאה מבארישבע כדי לעבוד בפר-דסי הודו-השרון.

לא מושתמש בטלפון. הגי-ברים הם חלאוי סעיד (32), יליד הארץ ממוצא עיראקי, בעל השכלה עממית. בעבר עבד כנהג-מוניות וכיום הוא הסרסור של שתי הפר-צות. בגלל סיכסוך שהיה לו ב-

לוגית צעצועי הרכבה מחומר מיוחד-היחידים בעולם עם אחריות לשנתיים!

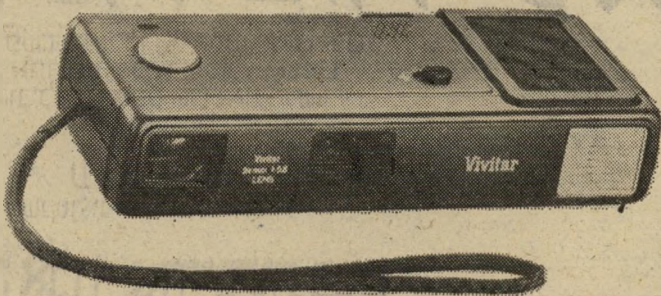

- * צעצועי לוגית בשלל צבעים מרהיבים מתוצרת ישראל נמכרים בהצלחה ברחבי העולם.
- * צעצועי לוגית בטוחים לחלוטין למשחק ילדים: - עשויים מפלסטיק מוקצף דמוי עץ, בלתי שבירים, ללא סיכום ומחומר בלתי רעיל.
- * צעצועי לוגית במיכל שימושי מהודר.
- * צעצועי לוגית נמצאים תחת השגחת מכון התקנים.

להשיג ברשתות המשכיר, בכל כו שלום וככל חנויות הצעצועים ברחבי הארץ.

גב-עם שווק והפצה: רח' שמואל הנגיד 26 ירושלים טל. 02-233383

סביון ירושלים

כל המתמודדות על תואר מלכת המים '80 תזכנה במצלמת הפוקט

Vivitar

(המשך ממחזור 43)

זוהי שלילה מוחלטת של תפיס קיד העיתונות. קל להעלות על הדעת מה היה קורה לאנשים כמו אשר ידלין אילו חוק זה היה בשעתו בתוקפו!

בפרקים הקודמים של סידרה זו כבר הוסרחה הטענה החוזרת בפי סניגורי החוק, כאילו מעניקה הצעת החוק הגנה אמיתית לעיתונות. כל עוד מספלת ב"עניין ציבורי", במציאות, אין להגנה זו כל ערך, ואין כל קביעה ברורה לגבי מהותו של "עניין ציבורי".

נדמה כי בעניין זה לא תיתכן פשרה בין השקפת המיסד הישראלי, שחסרה לו התחושה היסודית של מהות הדמוקרטיה נוסח-אמריקה, ובין העיתונות הישראלית, שקיבלה בדור האחרון באופן מכריע את ההשקפה האמריקאית — לא מעט תודת העולם הזה.

קוף על העץ

5 א תיתכן גם פשרה בין הכימסד העסקני, הרוצה להגן על עצמו מפני ביקורת, ובין העיתונות, שקיבלה את הגישה האמריקאית, של כל אדם העולה על הרמה הציבורית מותר על זכותו לפרטיות.

אימרה ערבית אומרת שככל שהקוף המטפס על עץ ומתקרב יותר לצמרת, כן הוא חושף יותר את עכוזו האדום.

זהו הגיון דמוקרטי פשוט. אדם העולה על במה ציבורית חובע לעצמו זכויות יתר למכביר, שולח את ידו אל הקערה הציבורית, קר בע את גורלו של הציבור, עד כדי החלטה על מילחמה ושלומו, חיים ומות.

הוא הדיו, בצורה אחרת, לגבי מי שעולה על במה ציבורית כשטחים אחרים, כמו שחקן קולנוע ותיאטרון.

מי שחושף את עצמו לציבור כור בהקשר הרצוי לו, מוכיח רח להסתכן בכך שהוא חייב שף את עצמו לציבור גם בהקשר שאינו רצוי לו.

מי שטוען כי חתונתו היא בעלת עניין ציבורי, מודה בכך שגם גירושין הם בעלי עניין ציבורי. מי שרוצה להצטלם בפרהסייה כאשר הוא נואם בוועידה מיסלגתית, צריך להיות מוכן שיצלמנהו גם כשהוא אוכל באותה ועידה, או כשהוא שוכב בה על הדשא.

מי שמוסר לציבור חומר שנוי עד לרוממו ולהנחיל לו קולות בחירות, מוכרח להיות מוכן לכך שעיתונאי בעל-שליחות יחפש גם חומר העלול להטיל צל כבד על מעשיו, ואשר יגרום לו לאובדן קולות.

מי שממסר מוסר לאחיה רים ומבקש לחזק חוקים לשמירת המוסר, מוכרח להיות מוכן שיוצדק גם הי מוסר האישי שלו.

באוגוסט 1956 פירסם העולם הזה סקופ גדול: תצלום של מנהיג המפד"ל יצחק רפאל, כשהוא שותה (שמפניה?) במועדון-הילילה הפאריסאי לידו. התצלום צולם על-ידי צלם המועדון, וניתן למנהיג על גבי חפסת-גפרורים, כמקובל במועדוני סטריפטז ומועדונים דור מים. עם פירסום זה החלה נפילתו של רפאל עד שהודח סופית, כעבור שנים, על-ידי תלמידיו, ובראש שם דויד גלאס, יו"ר הוועדה, שי תספל בהצעת חוק-הגנת-הפרטיות.

תצלום זה היה כהחלטת הדירה לתחום הפרט, והוא גם היה מכיף.

(המשך בעמוד 72)

סרטי קנדי-ברקי מטה מצוינים:

המצלמה הנסתרת של: יהודה ברקן

אצחוק
אין
גבולות!!!

דו"ח ההצלחות בפסטיבל הסרטים הבינלאומי בקאן 1980

מפצי סרטים מהארצות: אנגליה, גרמניה, צרפת, ברזיל, יפן, אקדור, טורקיה, ספרד, הולנד, מכסיקו, פורטוגל, יוון והונג-קונג, אהבו את הסרט ורכשו את זכויות ההפצה בארצותיהם.

אהלן לאמה הארמנים הסטנטיס של היכבת לתסס

ביתנו: יהודה ברקן-יגאל שילון
חיך, אפאת **אותה...**

מחיק יהודה ברקן. מחיק בכועל: שלמה הכין, צלמים: גו דוצג-בני כרמלי, עורך: ציון אברהמיאן מוסיקה: אילן מוכיח, הכזה: סוטיבנט

משתתפים: יהודה ברקן • אריה מוסקונה • קרולין לנגפורד • אורי גרוס • דבורה בקן • יוסי שושן
ניהי - אסקנה: אנה טאג זוישאליס, טאג זכא העולם

תל-אביב "אורלי"	חיפה "רון"	רמת-גן "אורדע"	אשדוד "אסתר"
ראשון-לציון "תפארת"	אשקלון "מאור"	רחובות "חן"	קריות "סביון"

בכורה עולמית שבוע

10

חינו ברטיסים מראש!!!

כשצחי הנגבי, בנה של גאולה כהן (באמצע), צועד בראש, הסתער הימין הקיצוני מאוניברסיטת ירושלים על אוניברסיטת חיפה, כדי לחסל את זכות הדיבור

פולגת-הסער באה

כגון, מוות לציונות וליהודים' באוניברסיטת חיפה, ושלא יחובלו אנדרטות זיכרון. זהו מאבק שכל סטודנט וסטודנט חייב להתגייס למענו!"

דבריו של הנגבי, אשר ירש מאמו את אמונת-הנאום, התקבלו עליידי הנאספים בהתלהבות רבה. למרות שהנאומים לפניו

רת דברים מתונים יחסית. "אני קורא לסטודנטים בכל האוניברסיטות בארץ", אמר, "להתאחד למאבק אחד, שהוא חשוב יותר מכל ענייני שכר-הלימוד והבעיות האחרות. זהו המאבק על כך שכל הסטודנטים יקיימו את חוקי-המדינה. עלינו לדאוג לכך שלא יינשאו סיסמות

מקלות ורובים

אחד המפגינים נואם בפני חברי תנועת יש ושאר אנשי הימין הקיצוני. אחרי הפגנה אחר מנהיג הקסטל צחי הנגבי, כי הדיבורים הם רק ההתחלה. הנגבי איים להשתמש בעתיד במקלות וברובים.

סטודנטים של תנועתו ושל שאר תנועות הימין הקיצוני בקמפוס של אוניברסיטת חיפה, ובראשן תנועת יש (ישראל שלנו). במהלך הפגנה זו הושמעו סיסמות אלימות רבות, אך דבריו של הנגבי עלו על כולן. צחי הנגבי ידוע יותר כבנת של חברת הכנסת מתנועת התחיה, גאולה כהן. הבן הולך בעיקבות אמו, המתנגדת להסכמי השלום. כאשר נאם לפני פקודיו, באמצעות מכשיר-מגאפון נייד, הסתפק הנגבי באמרי

ע" כשיו אנחנו עדיין מדברים, אבל זו רק ההתחלה. אם זה לא יספיק, אנחנו נשתמש גם במקלות. ואם יהיה צורך — לא נימנע גם מלקחת נשק ל"ידיים! זה תלוי במצב. לא תמיד המגאפון הוא שימושי. עכשיו הוא עוד עוזר, אבל יש מצב שבו מדברים הרובים!"

דברים אלה אמר ביום החמישי שעבר מנהיג תנועת קסטל באוניברסיטה העיבית. צחי הנגבי, במהלך הפגנה שקיימו

אש"ף הביחה!"

קראו המפגינים, תוך שהם מניפים כרזוח הקוראות לסילוקם של תומכי אש"ף. כרזוח אלה היו מכוונות נגד הסטודנטים והמורצים, שביקשו לערוך באוניברסיטה סימי פוזיון על הנושא: התמורות בחברה הישראלית מאז מילחמת ששת-הימים.

מבצע פרסים

שלח 5 אריזות ממוצרי "עץ הזית" * ותשתתף בהגרלת מבצע "פרס קל" שבו יוגרלו 20 פרסים חדשיים ממוצרי "עץ הזית" בשווי של כ-2,500 ל"י כל אחד. את האריזות יש לשלוח לעץ הזית ת.ד. 193 פ"ת (לציין על המעטפה מבצע "פרס קל")

בכל בית מוצרי איכות של

עץ הזית

* רשימת המוצרים המשתתפים במבצע:

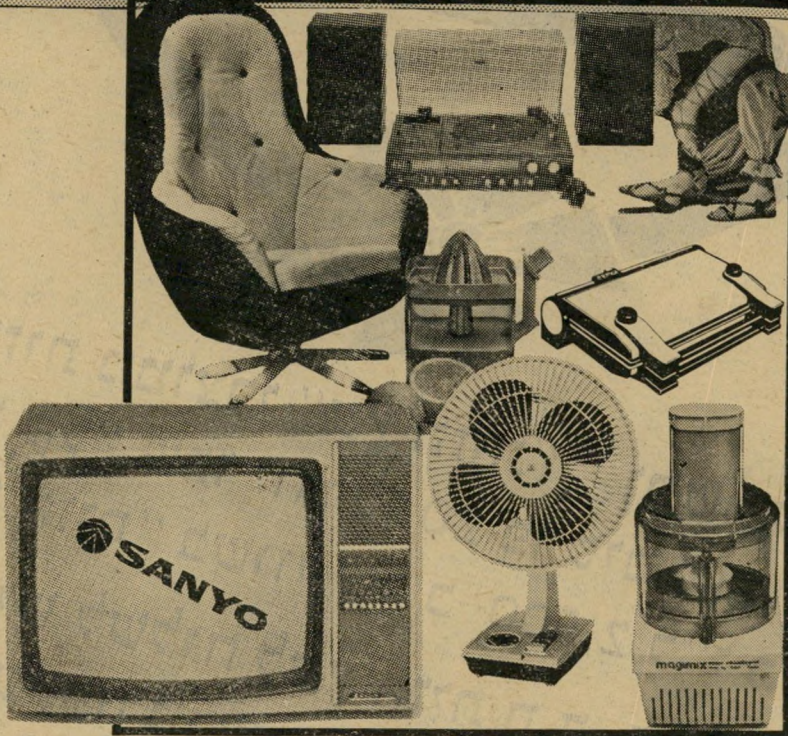
קרם ידיים: לה ולי, אוליביה.
משחות גלוח: אוליביה, טבק.

סבונים: אוליביה, לימור, בלק טבק, לה ולי, קפרי.
משחות שיניים: זברה, קיס מי, תותי דנט.

מבצע פרסים ענק עם חבילות גלידה ויטמן

דבר

לקח אותה

ההגרלה תיערך ביום 31.8.80, במפעל ויטמן, בנוכחות מנהל החברה, פרסומאי החברה ורואה-חשבון מוסמך. כל המעטפות שיגיעו לויטמן עד תאריך זה ישתתפו בהגרלה. הכתובת למשלוח המעטפות:

ויטמן, שק דואר נעול, בית המיון, רח' החרש 8, תל-אביב. (עבור מיבצע חבילות).

תוצאות ההגרלה יתפרסמו בעתונים ובאופן אישי ישלחו לזוכים בלבד.

...אז התחילי לאסוף ושיהיה לך במזל טוב.

מה יותר טעים ומרענן מגלידה קרה של ויטמן ביום חם של קיץ?

קני ויטמן בחבילות, שכל המשפחה תיהנה. קני ויטמן בחבילות ותוכלי לזכות גם בפרסים נפלאים.

מה צריך לעשות כדי להשתתף בהגרלה? פשוט מאד: הורדי את לשוניית-הפתיחה (ראי ציור) מכל חבילת גלידה ויטמן שאת קונה. איספי 10 לשוניות כאלה, צרפי אליהן את שמך וכתובתך, שלחי אותן לויטמן ותוכלי לזכות בפרסים נפלאים.

אם תאספי יותר מ-10 לשוניות - אל תשלחי את כולן יחד. שלחי כל 10 לשוניות במעטפה נפרדת. ככל שתרבי לשלוח מעטפות כך יגדלו סיכוייך לזכות.

פרס ראשון: טלוויזיה צבעונית סניו SANYO (20")

ועוד פרסים:

- מערכת סטריאו סניו SANYO
- magimix - מעבד המזון הצרפתי
- כורסת טלוויזיה - רהיטי תאיר
- 4 טוסטרים אמקא ניו-ליין
- 2 מאווררים ביתיים - גל'און
- 5 מסחטות רפיד - ליבסקי
- 5 זוגות סנדלים - נמחוד

SANYO

אמקא

נמחוד

רהיטי תאיר

ויטמן

magimix

גל'און

ל.מ. ליבסקי

רחל מרחלת על כל העולם

אהבה נסתרת

פעם הוא היה נשוי בנתניה. אחר־כך הוא התגרש. לא נורא, זה קורה. אז הוא החליט להיות גרוש עליו, עזב את נתניה, עבר לבית משגע בעין־כרם ש־בירושלים, והתחיל לחרוש את העיר במגמה למצוא חתיכות.

אני מתכוונת למושה עמירב, שחוק מזה שיש לו בית משגע בעין־כרם, הוא גם קצת דובר־רשות־השידוך ואחד ממו־בילי היי־הלילה של הבירה.

החתיכה הראשונה ששמעתי עליה היי־

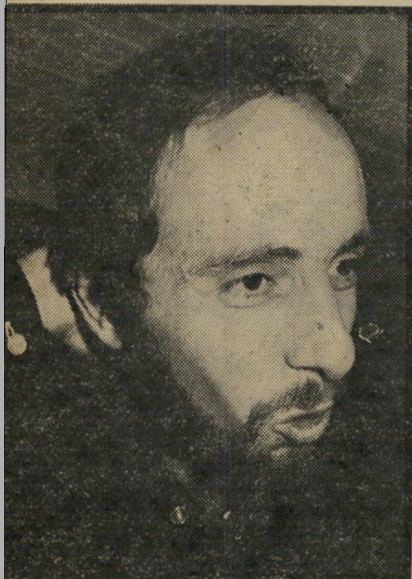
היפהפיה

הפכה חופשייה

מי שאוהב יופי אמיתי שייצמד לכורסה וימשיך לקרוא. כאן ההזדמנות של חייו. אני מתכוונת לעיתונאית קולט כלישר, אשר שמה מעיד עליה שהיא צרפתייה לשעבר ועובדת בארץ עבור עיתונים צרפתיים. קולט דגן היא בעלת יופי מהמם, גיזרה משגעת, ומי שזכה לשוחח איתה טוען בחום רב שהיא גם חכמה. פשוט בחורה מושלמת.

במשך שנים רבות היתה המושלמת הזו בלתי־ניתנת להשגה. אף אחד לא יודע איך, אבל בחור אחד בשם רפי, שלא דמה לה כלל וכלל, הצליח להשתלט עליה ולקחת אותה לעצמו. זו היתה אהבה של ממש. העובדה שמדי פעם בפעם הוא היה עושה לה בויונות, כלל לא הפריעה לקולט היפה והמסנוורת. גם העובדה שיש לו איזו אשה חוקית בבית לא הפריעה לה. היא קיבלה את החיים כמו שרק צרפתייה יכולה לקבל אותם, ככה כמו שהם, והסתפקה בעובדה שהיא פשוט אוהבת את רפי.

ועכשיו אני מגיעה לפואנטה של הסיפור. העניין עם רפי נגמר. זה כבר קרה לפני כמה חודשים, כך שהדמעות יבשו ושיבר־ריהלב התאחו. עתה קולט היא שוב יפה וזהרת, אבל בהבדל קטן אחד: היא נותנת למחזורים להתקרב אליה בלי לנשוך אותם — אם הם עושים זאת באלגנטיות, כמובן.

קולט כלישר
הפעם הפרידה סופית

מושה עמירב
לשמוע מהחברים

תה חתיכה של ממש. קראו לה מירי, וגם לה, כמו למשה, היה ילד מגיטו־אין קודמים. נראה היה שהעניין רציני. כאשר הם החליטו שלא לנסוע ביחד לחוף־לארץ ואת הכסף הנחשק להשקיע בסידור הבית, הימרת על חתונה. אבל לא. יום אחד קמה מירי והלכה. אני לא יודעת למה, אבל מישו סיפר לי שזה בגלל מישו. אחר — לא דובר ולא בית בעין־כרם, אבל בטח דברים אחרים כן.

עכשיו, כשעמירב התאהב בשנית, הוא החליט שאין חכם כבעל־הניסיון. הוא פשוט מסתיר את הרומן שלו. רק אני, עם החושים הבלשיים שלי, הצלחתי לגלות שהיא חתיכה, שהיא משבדיה ושהיא עיי־תונאית.

ירח־דבש

של

עשירים

דיווח קצר מירח־הדבש של השנה, זה של אשר ירדן ושל עורכת־הדף שלי ליבני.

מכל פינה באירופה מגיעים אלי סיי־פורים על חיים מטורפים שהם עושים. הם מתגוררים במלונות המפוארים ביותר, אוכלים במיסעדות המפוארות ביותר, ונוס־עים במכוניות שכורות מפוארות. לפעמים, אמנם משאיר אשר את תליה במלון, כשיש לו פגישות־עסקים, אבל בדרך־כלל הם יכולים לשמש פירסומת ל,מדוע כדאי להתחתן. כשהם יחזרו, אני מבטיחה לכם את הסיפור המלא.

אהבה קיצית

המשורר

מי שאוהב שירה, אוהב את נתן זך, ומי שאוהב את נתן זך, בוודאי ישמח שהמשורר הזה עומד להציף אותנו בשיר־רים רומנטיים נוגעי לב ומלאי רוך. לא

נתן זך
יחי הצעירות

שאני מבינה בשירה ולא שאני יודעת על מה כתב המשורר, אבל אני יודעת מה היא אהבה.

המשורר שלנו מאוהב, הפעם על אמה שבאמת. לא מפריע לו שהוא עבר כבר את גיל החמישים ושהאהובה שלו היא רק בת 28. לא מפריע לו שום דבר בעולם. הוא מאוהב במשוררת ש. תרצה.

אהבה בין משוררים יוצרת הרבה ריי־כה שירים יפים ורכים. אני משוכנעת שבשבו־הספרי־העברי הבא תוכלו לרכוש ספרים גם של זך וגם של תרצה בהנחה ניכרת ובסיגנון חדש.

יהודית נגר ושימעון עדן
לא כליך קבוע

רצים בדוגמות, ואחרי סידור קצוצר בר־לונדון, חזרה ארצה ונפרדה מהחבר הי־קבוע, שהיה לה בשנתיים האחרונות, ג'ון ראָ גולדרייך. אך לא בחורה כיהודית חשב ותזיל דמעות על לב שנשבר. היא פגשה בתל־אביב את נערי־השעשור־עים הנצחיים, שימעון עדן, שהיה כאן ביי־חופשה בת כמה ימים, ומשהו גדלק בין השניים. שימעון לא טרח להביא הפעם את חברתו הגרמניה, ולכן היה לו זמן ליי־התמסר לשחורה ולנאוה, ליהודית. השניים נראו מאוהבים ומבלים בכל מקומות־הכילוי בארץ, ויום לפני נסיעתו בחזרה לברלין, מקום מגוריו, הם הגו במיסעדה צרפתייה. אני לא מאמינה שיהודית נשאה עם לב שבור. היא בחורה מפוכחת וחסרת־אשליות, ומבינה שעם נערי־שעשועים הי־קשר לא כליך קבוע. היא שוב חופשייה ונהנית ביותר מכך. אני מצפה לרומן הבא, ומקווה שהיא תמצא לה אחד כזה שלא יסע לשום מקום, ושישמור עליה היטב.

מי שהיתה מלכת־המים לפני שנתיים, הדוגמנית היפהפיה יהודית נגר, אינה שוקטת על שמריה. מילבד עיסוקיה הנמי־

יורם חוזר הביתה

לפני כמה חודשים סיפרתי לכם איך חזר לשוק־האהבות אחד הגברים הנאים ביותר שאני מכירה, הצייר יורם לוקוב. הוא עזב אז את אשתו נאוה עם שני ילדיהם ואת הבית בקריית־אוננו, שכן לעצמו דירה ברחוב אלנבי בתל־אביב ופתח דף חדש בחייו. הוא אף טרח להתגרש ברבנות, כשהוא משאיר לנאוה את הבית, המכונית וכל מה שהיה להם. העיקר החופשי. אחרי שבע שנות נשואין, הוא הרגיש עייף.

ובכן, אותו יורם, שפעם היה שוכב לא־קטן ושניהל רומנים קצרים וממושכים עם יפהפיות רבות, חזר לשוק במרץ מחודש. כאשר לא היה עסוק בציור, בילה בכל המקומות המקיבלים, אחרי שבמשך שבע שנים לא נראה הרבה ברחוב דיונגוף או בקפה סכית.

לפני כשבועיים הפתיע את כל החתיכות שרצו ביקרו. הוא בישר לכולן: „די, אני חוזר הביתה, אל נאוהו!“

ואמנם כך עשה. הוא שב לקריית־אוננו ממשיך לצייר ברחוב אלנבי, ונהנה מאוד ממצב העניינים.

אני יודעת שהוא ואשתו נמצאים בתקופת־ניסיון, ואני מחזיקה להם אצבעות. אני מאוד מקווה שהניסיון יצליח, ואז נחכה לחתונה שנייה עם אותה האשה. מה יכול להיות יותר יפה מזה, בימים טרופים אלה של חמסינים וגירושין בכל פינה?

שערוריה רודפת שערוריה

כמה מבכירים העובדים מכינים עתה ספרי-לבוש על כל ביזבוזי אל-על מאז כניסתו של בומה שביט לתפקידו. פרשת ביזבוזים גדולה היא פרשת חברת הייעוץ האמריקאית מקנזי.

צפיית-שווא

שביט שכר את שרותי מקנזי כדי לחקור דרכים לחיסכון וליעילות בא-על. הוא לא התייעץ עם ועדי-העובדים לפני ששכר את מקנזי ושילם לחברה האמריקאית דמי-ייעוץ בגובה של 2 מיליון דולר, שהם 96 מיליון לירות. נציגי מקנזי שהגיעו לארץ גילו, שאין הם זוכים בשיתוף-פעולה מצד העובדים. הם יושבים

(המשך מעמוד 13) אף הוא על שערוריית וולק ודרש הסברים מהנהלת החברה על ה"מינוי המבקר ביקש מבומה שביט לענות לו על שאלה אחר: מדוע לא תמנע אל-על מלשגר לג'ורג' יורק את הגברת לובה וולק?

שערורייה אחרת בעלת אופי דומה, שהתפתחה בנסיבות הפר-כות, היא פרשת אחד העובדים הבכירים של אל-על, מוריס נח-חומי, שהיה איש מס' 2 בנציגות אל-על בניו-יורק. לפני ארבעה חודשים החזיר לישראל ומונה מנהל סניף ישראל של החברה. נחתומי ממשיך לקבל את משכורתו בניו-יורק שלו, הגבוהה בהרבה מן המשכורות הנהוגות בישראל, וזאת חרף העובדה שהוא מתגורר ועובד בארץ. משכורתו מסתכמת בכ-216 אלף לירות לחודש. בני משפחתו נשארו בניו-יורק, ומכיוון שהוא מתגעגע אליהם, הוא נוסע אחת לשבועיים שלושה לבקר אותם שם.

משכורת

והטבות

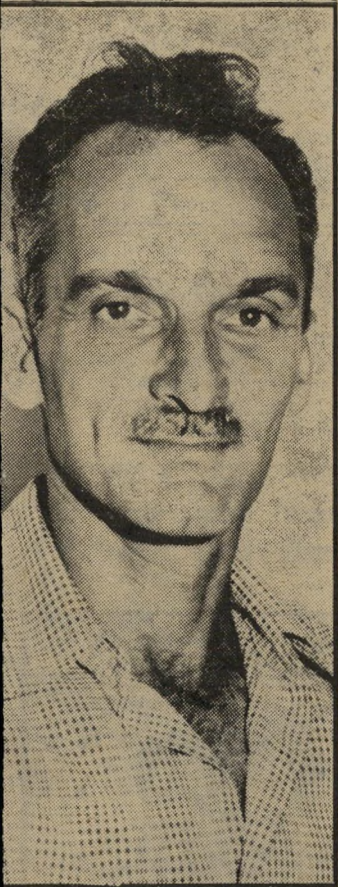
את מערכת היחסים בהנהלת אל-על מעכיר הריב בין שני בכירים: המנכ"ל החדש, יצחק שגדור, וסגנו של בומה שביט, יוסי אלשייך. שגדור מונה לתפקידו לפני שלבומה שביט יחסים ידידותיים במיוחד עם מישפחתו. רעייתו של שגדור היא עובדת בכירה בחברת כנס, שבה שותף שביט. אלשייך היה סגנו של שביט בהתאחדות התעשיינים. לדברי שגדור לאלשייך, "אין שום הבנה בתעופה. הוא נותן לשביט עצות מהסוג שנותן הד"ר נאמן לייגאל הורביץ. הוא הורס את החברה." אלשייך, לעומת זאת, חושש מהתגברות השפעתו של שגדור בחברה ומדחיקתו מן העמדה שאליה הגיע בעזרת שביט: מס' 2 בא-על. אך לא רק העובדים כיום בי אל-על אחראים למצב שבו שערורייה רודפת שערורייה. חלק מן האחריות לכך נופל על שכמם של עובדי החברה לשעבר. אחת הפרשות הגדולות, שהתפתחה בארץ, עבדמה ברגע האחרון בעיקבות התערבותו של שרי-האוצר יגאל הורביץ.

על פי החלטתו של שביט, ממשיך יושב-ראש מועצת-המנהלים לשעבר של אל-על, מרדכי בן-ארי, לקבל מהחברה משכורת והטבות רבות. בנוסף למשכורתו הוא מקבל גם מכונית צמודה ונהג, משרדים ומזכירה — הכל על חשבון אל-על. בן-ארי מנסה לעשות עסקים בנושאי תעופה, ולשם כך גם הקים, בשותפות עם בנק החירום המא-חד, חברה העוסקת בקניה ובמכירה של מטוסים בחוץ-לארץ. כשהתפטר מנכ"ל אל-על לשעבר, רפי הרילב, הוא עבר חיש מהר לעבוד עם בן-ארי.

דמי-

עמלה

כדי לנסות ולהציל את מאונה, מנסה אל-על למכור עתה כמה ממטוסיה. בן-ארי והרילב, הממשיכים להסתובב במשרדי אל-על, בקיאים בכל מה שקורה בחברת התעופה הלאומית. יום אחד הם הופיעו במשרדי החברה ובידם הצעה: לתוך במכירת שני מטוסי בואינג 707 של אל-על לחברה דרום-אמריקאית. לדבריהם יש קונה, המוכן לשלם עבור שני הבואינגים 13 מיליון דולר, שהם 426 מיליון לירות. כל מה שביקשו שני עובדי-החברה לשעבר הוא מצד העובדים. הם יושבים במישי-עמלה בגובה של שלושה אחוזים: 390 אלף דולר, שהם כ-19 מיליון לירות. העיסקה עמדה להיתחם, אלא שפרטיה נודעו לשר האוצר, שסרב לשלש לכיסם של בן-ארי והרילב את דמי העמלה. העיסקה פוצצה.

מנכ"ל לשעבר הרילב שותפות עם "מזרחי"

במישרדים שהוקצו להם בבניין המינהלה בלוד, אלא שהועד אסר על העובדים לדבר איתם. בינתיים הגישה חברת מקנזי דו"ח בניגים. עיון קצר בדו"ח מראה, כי החברה האמריקאית כללה בו הצעות ייעוץ והיסכון סטנדרטיות, שכמותן היא מגישה לכל חברת-תעופה בינלאומית, מבלי שהתייחסה לבעיות המיוחדות של אל-על. וכאלה, כידוע, יש הרבה. העובדים החוקרים את ביזבוזי אל-על עורכים חישובים לגבי הוצאותיו האישיות של יושב-ראש מועצת-המנהלים, שהרי שביט גאה בכך שהוא מקבל משכורת סימלית של לירה לשנה. לדברי העובדים נתקף שביט, מאז הגיעו לא-על, בבולמוס של נסיעות לחוץ-לארץ. עד כה, במשך ששת החודשים שבהם הוא מכהן בחברה, הוא סס חמש פעמים לחוץ-לארץ. היה מי שחישב ומצא, שבומה שהה באוויר ובחוץ-לארץ כשלוש ממשך שירותו בחברת התעופה.

הכל בא-על ציפו לדו"ח הבין-ניים של מבקר המדינה, שהיה אמור להתייחס גם לתקופת כהונתו של שביט. אולם לעובדים נכונה הפתעה. שביט הצליח להשפיע על מבקרת-המדינה, הד"ר ארנוסט נבני צאל, שידחה את פירוטם הדו"ח בהציג שנה.

יוסי ונאי

את שוב מלאה?

נפיחות? עצירות?

תה ביקונוס לעיכול טבעי: גמס היחיד בישראל - עלים וטבליות.

מיוצר מצמחים.

תה בקונוס Bekunis

חזרה לעיכול טבעי

להשיג בבתי המרקחת בלבד אישור משרד הבריאות 1146-929-002

מקנזי

אל תוותר על הטוב ביותר

אולסי פרי ממליץ החולצות של "מיסטר אבי" הטובות והאופנתיות ביותר שהכרתי להשיג בחנויות המובחרות

בנות נעורים פגרת הקיץ

קורס נורכז לשיפור הגוף

יציבה, גמישות וחיזוק השרירים

טיפוח החן יקנה לך שיפור עצמי מכף רגל עד ראש,

גייוני חברה

ויחסי אנוש יפים

וכל זה יתן לך

בטחון עצמי

הרשמה מיידי

המקומות מוגבלים

לשלפן לראיון טל. 267682

אולפן

לאה פלטשר

אבן גבירול 50.

אשקדון : "פרוספר". אשדוד : "מיסטר ג'יי", מרכז א. דימונה : "גינס ליי דימונה". באר-שבע : "פרוספר".

במדינה

מישפט

הנאוסט לא צעקה

האם העינייה הצעירה כי הגבר אנס אותה, או האמינה שאמנם כך קרה

הלן סיפרה לבית-המשפט בעייניים דומעות כי נאנסה במשך שלוש שעות תמימות וכי חששה להתנגד כיוון שידעה שהגבר הוא אליס. ולכן, למרות שניסתה לדחוף את האנס בידיה וברגליה, הצליח זה לבצע בה את זממו. זאת גם הסיי-בה, ששכניה הרבים והסמוכים, בי מעון-העולים בנתניה, לא שמעו צעקות או קולות אחרים מחדרה. הלן לא הצליחה להסביר מדוע לא היו על גופה סימני אלימות. בחדר, ואפילו על המיטה שעליה בוצע האונס הממושך, לא התגלו סימני מאבק. אפילו הגבר, משה סיילס, שאותו האשימה הלן ב-אונס, לא היה פצוע. אפילו שריטה לא נתגלתה על גופו.

כאשר סיפרה הלן את סיפוריה מעל דוכו-עדים, אפשר היה לראות את מבטי השופטים נעים מהמתי-לוננת כבדת-הבשר, גבוהת-הקומה והחסונה, אל הנאשם, סיילס, ליד זודו. הוא צננו ונמוך-קומה, שצו-רתו אינה תואמת לתמונת האנס האלים שציירה הלן.

בכתונת לילה ותחתונים.

הסיפור שנגלה לעיניהם של השופ-טים בנימינן כהן, יעקב קדמי ומנחם אילן, היה רחוק מהאונס הקלאסי. הגבר והעלמה הכירו איש את רעהו זמן רב. למעשה היו השניים חברים ונאהבים תקופה של שנה וחצי. הם הכירו בראשון-לציון, שם הת-גוררו. הלן, עולה-חדשה מארצות-הברית, גרה שם עם הוריה, ונקי-שרה בעבותות למשה בן גילה. למרות שמשה היה נשוי, הפך בן-בית במישפחה של הלן, כיוון שחי

* השם האמיתי נאסר לפירסום.

מוזכר סייס

„האם אני זוכרת כיצד השתופנו עירומים על הגג? ועוד איך זוכרת?”

מתיווננת הרן

וספרה בבכי את קורות הלילה. כאשר הגיעה למישטרה נתקלה שם באוזניים קשובות. החוקרת המיש-טרית רשמה את דבריה, ושלחה הודעה למישטרת ראשון-לציון לע-צור את סייס. עירומים על הגג. משה נעצר לתשעה ימים, עד שהמישטרה התי-חילה בחקירתו. ואז התבררו עובי-דות נוספות שגרמו לשיחרורו ה-מיידי בערובה. הצעיר לא הכחיש שבילה את הלילה במיטתה של הלן, אך לדבריו (המשך בעמוד 67)

רים, נשכבה על מיטתה כדי לישון. מתוך נימנום הרגישה את גופו של משה הלוחץ אותה בכוח. וחשה כי ידיו מפשיטות ממנה את כותני-חצות, ובערך בשעה שתיים שמעה נקישה בדלת. למרות שהיתה לבוי-שה כבר בכתונת-לילה ותחתונים בלבד, פתחה את הדלת מפני ש-חשבה לתומה כי ידידיה מהמעון הם המבקרים. בפתח ראתה את סייס. היא הכניסה אותו לחדר ו-ישבה לשוחח עמו. אולם כאשר ניסתה לשכנעו לעזוב, סירב לעשות זאת. כאשר התייגעה הלן מדיבורי-

בגפרד מאשתו והיה בהליכי גירוי-שין. גם כאשר עברה הלן למעון-עולים בנתניה המשיכו ביחסיהם, ומשה היה נוסע לשם לעתים קרוי-בות ומבלה עמה לילות בחדרה. חמישה חודשים לפני האונס ה-נטען נפרדו השניים. הלן טענה כי היא אשר ניתקה את היחסים, אחרי שמששה היכה אותה ונהג בה באלי-מות מרובה עקב קטטה מקרית. משה, מצידו, סיפר בבית-המשפט כי הוא שנפרד מהלן כיוון שהחליט לחזור אל אשתו. הלן ניסתה לקשור קשרים אחי-

האם האמיתי נאסר לפירסום.

אם שעה אחת של בישול במטבח הורסת לאשתך את כל היום... היא זקוקה ל- Venta

המאוורר האידיאלי למטבח ולשרותים

“שרון” תעשיות מיזוג אוויר בע”מ, האלעד 2, רמת-גן. טל: 733251/737626.

מצפון זה עניין יקר. כמה הוא יקר, זה תלוי בנסיבות. קחו למשל את העיר תל-אביב. הכל יודעים שלפי ההסכם הי קואליציוני של המפלגות השולטות בה בצוותא, אסורה הקרנת סרטים מסחרית בחוצות העיר, בליל שבת, שהרי זה חילול איום ונורא של היום השביעי שצריך להיות מוקדש כולו למנוחה ולתפילה.

אולם כל מי שחי בתל-אביב, יודע כי בלילות שבת מציגים סרטים בחוצות העיר. לפני שנבחר, התחייב ראש-העיר שיציגו סרטים בכל בתי-הקולנוע בעיר, בכל ליל-שבת, אבל הוא, כנראה, התבלבל ושכח את הבטחתו מאז. לכן, מי שמציג הוא זה שמתעקש להציג, אבל, להווי יודע שלחוצפתו יש קנס.

לפי סידור קבוע עם העירייה, מחזירה גיזברות העיר לבעלי בתי-הקולנוע 29 אחוז מן המסים שהם משלמים בכל ימות השבוע. משמעות הדבר, היום, ש-10 ל"י מכל כרטיס חוזרות לקולנוע. אבל זה רק כאשר בעלי בתי-הקולנוע אינם חוטרים ועבריינים, כלומר, כשהם אינם מציגים סרטים בליל-שבת. אבל אם הם מתים עקשים, הם מיד באים על עונשם כדי ללמד אותם לקח על שאינם מתנהגים לפי חוקי התורה, מסרבת העירייה להחזיר את המסים להצגות יום ו. אולי זה מרגיע את הזעם הקדוש של שותפים מסיימיוס בקור אליציה. זה לא מוסרי? אז מה? העירייה צריכה כסף וזה מעל לכל מוסר. חוץ מזה, כבר מזמן ברור שבישראל יש חוק מוסרי אחד הקודם לכל: לעולם תיחק.

סרטים

האימפריה רוכבת שום

כשסרט מכניס בסביבות רבע מיליארד דולר לקופות, אין צורך להיות נביא כדי לדעת שמדי יכינו לו המשך, ואכן, ל"י מלחמת הכוכבים יש המשך, המחלכה מכה שנית, שיוצג כבר בשבוע הבא על בדי הארץ. נוסף לכך מכינים לו עוד שבעה המשכים נוספים.

בכותרת שבה נפתח הסרט החדש נאמר שזהו הפרק החמישי של פרשת מלחמת הכוכבים. מאחר שזה המשך ישיר של ה סרט הקודם אפשר להסיק מכך שהוא היה הרביעי. מסביר ג'ורג' לוקאס, שהתוכנית

מארק האמיד עם יודה, המיפלג בתפקוד המזומר המצחיק של פראנץ אוז מעצב החבובות

כיום היא להרכיב סידרה בת תשעה פרקים. שלושה, שמבחינה עלילתית יקדימו את מלחמת הכוכבים המקורית, ויספרו על רפובליקה דמוקרטית כחלל, המנוהלת על-ידי האבירים המיסטיים המופלאים, ה-גידיי (שאלק גינס היה נציגם בסרט ה-קודם), התמוטטותה ועלייתו של מיסטר טוטאליטרי של אימפריה אפלה.

שלושת הפרקים הבאים, ששניים מהם כבר מוצגים, כאמור, מספרים על מיל-חמת שרידי הדמוקרטיה הנאורה באימפריה, ואילו שלושת האחרונים ישיבו את הרפובליקה על קנה. רק שתי דמויות ירפיעו בכל תשעת הפרקים, אלה הם שני הרובוטים העליונים, סי-פי-או וארי-טורדי-טו, שהם בעצם, לדברי לוקאס, המספרים של כל האגדה הזאת.

מי שראה את מלחמת הכוכבים יידע ודאי למה לצפות במחלכה מכה שנית, והקהל האמריקאי שיצא מכליו אחרי ה-ראשון, יוצא מכליו שוב. מלבד כל החזרות על מה שכבר נראה, מצטיין הסרט לפחות בשלוש המצאות מרגינות. הראשונה — ה-שילוב הראשון של חבובה בעולם החלל, מהוץ לחזירונים שמעופפים בו על המסך הקטן. לוקאס הזמין את פראנק אוז, האיש האחראי לדמותה של מיס פיגי, לעצב ולי-הפעיל עבורו את יודה, מדריך ה-גידיי המלומד והמצחיק, שנראה כמו שימפנזה קטנה, עם אוזני חמור מאוננות, עיניים של פיטר לורה והבעה של בודהה, אם שיי לוב כזה בכלל אפשרי.

החידוש השני — חיות רכיבה בשם טוג-טוגים, עם ראשים של איל, עמידה של קנגורו ופרווה של למה. חיות אלה משמר שות ככלי-רכב יקרי בכוכב-הלכת הות, שם מסתתרים המורדים נגד האימפריה. המצאה שלישיית — טנקים דמויי גמלים, ההולכים על ארבע ויורים מן הנחיריים. משוריינים נגד כל פגיעה מכלי ירי, והדרך היחידה להתגבר עליהם היא לשים להם רגל. ועוד חידוש — מאפינר של החלל, המספר בסחורות ובאנשים, אותו מגלים השחקן הכושי ביילי די ויליאמס.

אם כל זה מזכיר לכם סדרות של סיי-פורים מצויירים, הן בדימיון והן בתיחכום, אין זה מקרה. מלחמות הכוכבים של לוקאס, בעבר, בהווה ובעתיד, מיועדות למעריצים המושבעים של סדרות אלה.

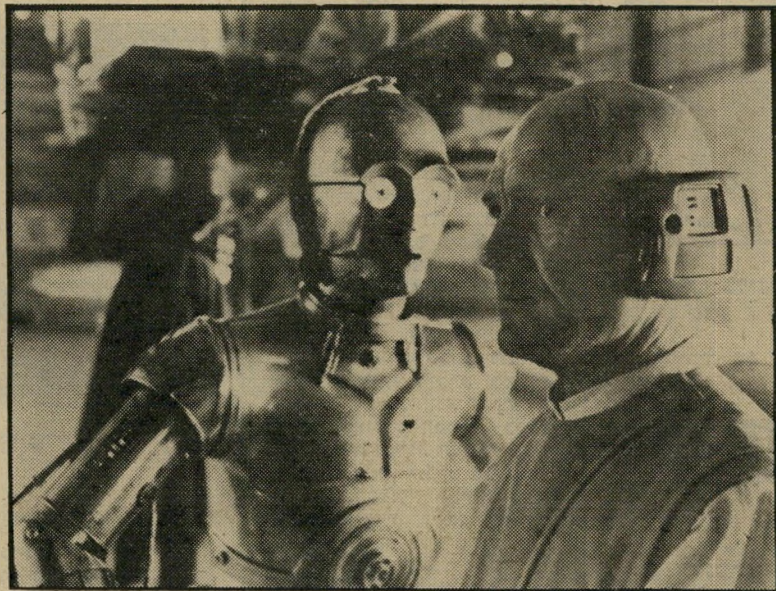
סרטים

האמת מאחורי "הנסיכה"

הישראלים חזו בדריכות בסרט מותח של נסיכה, שהוצג בטלוויזיה הישראלית (ראה יומן אישי) ולא יכלו להבין מדוע, בעצם, יצא קיצום של הסעודים על "סרט דימויני כלי-כף".

"בסך הכל פיקנטריה", כינתה אותו ביולול המדענית החוקפנית ממכון שילוח.

האמת היא שלא יכלה להיות בסרט

אישי-רוכז ורוכזי-אנושי כ,הממלכה מכה שנית" רפובליקה דמוקרטית נגד אימפריה אפלה

גיבור רוכב עז טונטון — היה כמליירכב ככוכב-הכת ראש של איל ופרווה של למה

יצירת מופת - סובארו 1980

תצוגה ומכירה אצל כל סוכני סובארו המורשים ובנציגות הבלעדית בישראל:

יפנאוטו בע"מ

תל-אביב, רח' יצחק שדה 28
טל. 338861

SUBARU 80

סובארו-
מקסימום
תמורה
למינימום
כסף

חבר

נימרוד

איכות שלבשה סגנון חדש

נימרוד - דיזינגוף 185 (סניף ראשי)

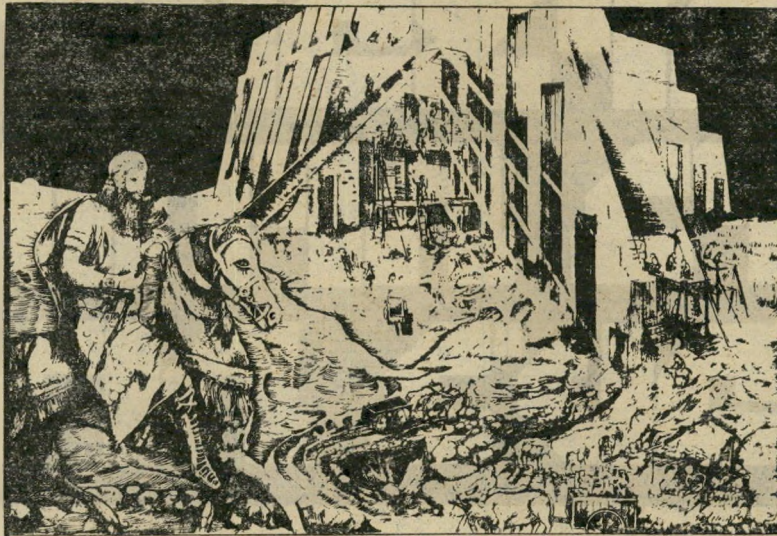
נימרוד - רמת השרון
 מאוטר - ירושלים
 אילת - נימרוד באר שבע
 רחובות - אטרנה
 חיפה - אוניון נתניה
 ליליפוט - ליליפוט
 כפר סבא - טיף וסף בת ים
 טופז - טופז
 ראשון לציון - אמו פתח תקוה
 נעלי מיקי - נעלי מיקי
 פתח תקוה - אוניון רעננה
 אוניון - אוניון
 אשקלון - זליג חדרה
 אביב - אביב
 עפולה - ויזל הוד השרון
 מגרי - מגרי
 אשדוד - אוניון נהריה
 דויטש - דויטש
 גבעתיים - דובון קרית שמונה
 נעלי עדין - נעלי עדין
 רימון - וילמית הרצליה
 אוניון - אוניון
 לוד - נעלי לילי טבריה
 נעלי אילנה - נעלי אילנה
 רמת גן - נעלי נוער בני ברק
 אוניון - אוניון
 כרמיאל - עמי ותמי נוה אביבים
 בינגו - בינגו

מפלאי הביורוקרטיה הישראלית: המודרנית:

להבאת הציוד לישראל, כאשר הגיע ב-20 בדצמבר מיכתב נוסף של ראש מינהל התיירות, אמנון אלטמן. במיכתב הודיע כי "מייד אחרי המצאת החומר הראשוני עלי-ידך התקבל מיום אחר חומר ביהם לעיר-תנ"ך באיזור בן-שמך-לטרון. בקשתו הראי-שנית של אותו יום הוגשה לנו ועברה דיון ראשוני עוד בחודש מאי, אך בשל אייבנה לא הוגש על-ידו בזמנו החו"מ המשלים שביקשנו. מאחר ששתי ה-תוכניות נמצאות בשלביהכנה ראשונים, ובהתחשב במיקומן השונה, ראינו מקום לאפשר ליום האחר לקדם את תוכניתו והודענו לו על כך."

היום האחר הוא השחקן מיקי גולדנברג, אחיו של הברון דודו טופז. תוכניתו הקרויה "חלומיקי", דיברה על השקעת 1.5 מיליון לירות ישראליות. לפי מיכ-תבו של אלטמן הוא לא המציא במועד את המיסמכים שנדרשו, ואף על פי כן זכה במעמד שווה לתוכנית הרצינית. הנס-כתב במיסדרונות מישרדהתעשייהוהתיי-לות מזה שנה.

עורר-הדין דן מירקין פנה מייד במיכ-תב חריף לאלטמן ומחה על הפרת כללי הנהל והמיכרום. המיכתב לא נענה כלל.

תפאורה לסדרה: מיגרה בכך
ההצעה הוגשה

מינהל התיירות נלחם בגדולי-הקול-נוע הצרפתי, שרצו להפיק בישראל סידרה על התנ"ך. מדוע? כדי שמיש-פחת הברון דודו טופז תקבל בילעדיות על תוכנית דומה.

בנובמבר 1977 נפגש מנכ"ל מישרד-התעשייה דאז, הד"ר משה מנדלבאום, עם הבמאי הצרפתי קלוד ללוש ונשיא חברת אריאן הצרפתית, אלכסנדר מנושקין. הי-שניים מסרו כי הטלוויזיה הצרפתית הח-ליטה להכין סידרה בת 26 סרטים, המבוי-ססת על התנ"ך, מספר בראשית ועד מרד-המכבים.

הכוונה היתה להשקיע יותר משישה מיליון דולר בפרוייקט אשר יכלול הקמת עיר-תנ"ך ליד מצדה, ואשר תעסיק כ-במאי-הסידרה אנשים בעלי-שם כמו קלוד ללוש, קוסטה-גבראס, אלן רנה, ג'וזף לוי-סי, פרנקו רוסיץ ועוד. תומרי-הרקע לסידי-רה הוכן על-ידי הפרופסור חיים גבריהו. מנהל החברה לחקר המיקרא, מישרדי-החוק-של צפת וישראל סיפקו המלצות לרוב, ומנכ"ל מישרדהתעשייה הבטיח את מלוא-העזרה לפרוייקט.

כשהם מצויידיים במיכתבהמלצה של ד"ר-מנדלבאום, החלו הצרפתים בעבודות הכ-

התנ"ך עובר למארוקו

בשיחות בעל-פה טען אלטמן, כי הוא מת-נגד לבילעדיות בנושא עיר-תנ"ך, וכי-המיכרו שהוצא היה טעות.

מי שווה יותר?

המשקיעים התחילו לפנות לשר-התעשייה, ומראשית ינואר לא נענו מיספר ניכר של פניות טלפוניות. ב-17 בפברואר נשלח מיברק, המודיע על התי-מוטטות ההשקעה. לא היתה תגובה. ב-7 במארס נשלח מיכתב מפורט לשר, ובו-בקשה לראיון כדי למנוע את המפולת. לא היתה כל תשובה. במשך חודש מארס-נעשו עשרות פניות טלפוניות לשר ולמנכ"ל מישרדו, יורם זיו, אולם אף-פנייה אחת לא נענתה.

ב-22 באפריל הודיעו המשקיעים לי-מישרד על ביטול השקעתם. רק אז מצא-השר זמן לפגישה. שם הציג השר עמדה-הפוכה מזו של אלטמן. הוא הודיע כי-יאשר סיוע רק לתוכנית אחת, בילעדית, ולא יאשר כל סיוע לתוכנית במרכז-הארץ, אלא באיזור פיתוח. השר הודיע-כל זאת במיכתב רישמי ב-5 במאי, ובו-תבע כי תמורת הבילעדיות שתיתן, על-המשקיעים להוכיח את רצינות תוכניתם-ולהציג תוכניות מפורטות. הוא התחייב-לתת תשובה למשקיעים עד סוף אותו-חודש.

מאז ועד היום טרם הגיעה תשובת-השר.

ב-6 ביוני פנו שליחיו של חזי כרמל-לאמנון אלטמן, שאמר כי למרות התי-חיבות השר, החליט המישרד שלא לקבל-כל החלטה.

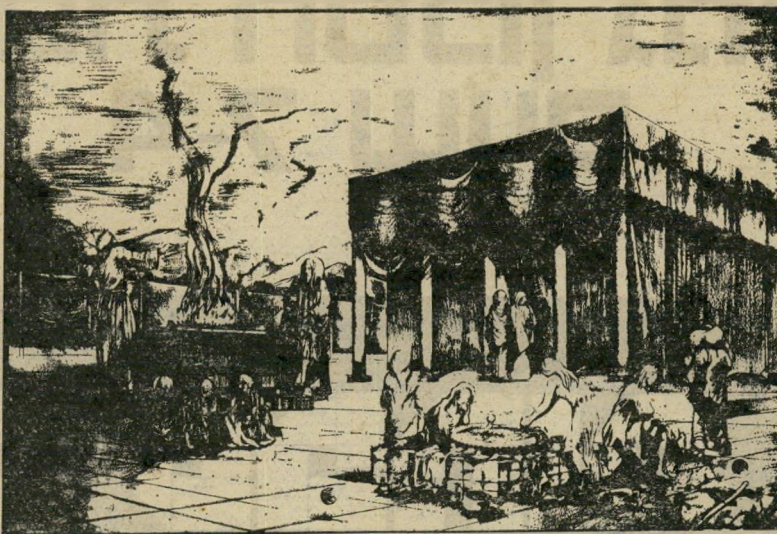
המשקיעים הצרפתים החליטו לבטל את-השקעתם ולהעתיק את ההפקה למרוקו.

לולא היו הדברים האלה מעוגנים ב-מיסמכים מפורשים, היה קשה להאמין-להם. מדוע יחבל מישרדהתיירות בתוכי-נית להפקה, הצריכה לפאר את שם-ישראל? במה זכה פרויקט "חלומיקי" של-מיקי גולדנברג לייחוס כזה, שמינהל ה-תיירות יילחם למענו, יפר את כללי המיכ-רוים ויעשה את הכל כדי לחבל בהצעות-אחרות? האם באמת דודו טופז שווה-לישראל יותר מקלוד ללוש וקוסטה-גברס?

המשקיעים הצרפתיים אינם מעוניינים-בהמשך המלחמה הזאת. הם סירבו לפי-נות למבקר-המדינה. אין הם אורחיישי-ראל, והם יכולים להפיק את אותו הדבר-גם במרוקו.

נציג כרמה (מימין) דוחק ידו גוננה ללוש ובעקבה קלוד-התבטחה הופרה

תפאורה לפידרה: אוהזי-המועד בשיחה-ההשקעה בוטלה

נה וסקר, שבהן הושקעו יותר משני מיל-יון לירות. במאי 1979 החלט להתחיל-בהפקה, ונציג חברת אריאן הצרפתית-בישראל, העיתונאי חזי כרמל, פנה לראש-מינהל-התיירות, יורם בליזובסקי, והגיש לו-בקשה בכתב לאישור תוכנית-ההשקעות. בליזובסקי הודיע כי ידונו בה בישיבה-הקרובה, וביקש מכרמל כי ימסרנה מייד-ביד לגירה עילם, מזכירת הוועדה, כדי-שהבקה לא תשתהה בדואר. כרמל-עשה כך.

מאז אותו יום, ובמשך 25 ימים נוספים, טענה גירה עילם, כי אין אפשרות לדון-בקשה, מאחר שהיא נמצאת בארגז-מיסמכים סגור, ואין כוח-אדם לפתחו. ב-29 במאי הודיעה גירה עילם לכרמל, כי-לא ניתן לדון בבקשתו, מכיוון שבימים-אלה אישר המישרד בקשה של גורם אחר-להקמת עיר-תנ"ך. בעיקבות זאת נשלח-בו ביום מיכתב לשר הת"מ, גידעון פת, ובו-בקשה לפגישה להבהרת הנושא. הי-מיכתב לא זכה בכל תשובה.

ב-11 ביוני 1979 שלח מישרדהתעשייה-מיכתב לעורך-הדין דן מירקין, המייצג את-אריאן, והודיע כי הוגשו למישרד שלוש-בקשות להקמת עיר תנ"ך, ומאחר שהמיש-רד יכול לסייע רק לפרוייקט אחד, הוחי-לט להוציא מיכרו שבו נתקשו שלושת-היזמים להגיש עד 31 ביולי רשימה אורי-כה של מיסמכים להוכחת רצינות של-הצעתם.

אי

הבנה

המיסמכים של חברת אריאן הוגשו-לה כולם במועד. בינתיים, ב-20 במאי, שובו התנאים של עירוד-ההשקעות לרעה.

ב-18 בספטמבר הודיע מישרדהתעשייה-לחזי כרמל, במיכתב רישמי, כי תוכנית-הצרפתים תואמת את מדיניות המישרד-ואת צרכיו, והם מתבקשים להמציא חומר-נוסף לצורכי דיון מפורט בחברה לפיתוח-תיפולי תיירות. הצרפתים המציאו, בין-היתר, מיכתבי-ערבות של שני בנקים, מהגדולים בעולם, סוויס בנק קורפוריישן-השווייצרי וקרדיט לינוס הצרפתי. המיכ-תבים אישרו את יכולת החברה הצרפתית-לממן את הפרוייקט בהשקעה של שישה-מיליון דולר. בשיחה טלפונית הודיעו אנ-שי מישרדהתיירות לחזי כרמל, כי שני-היזמים האחרים לא המציאו את החומר-הנדרש, ויצאו מן המירוץ.

הצרפתים החלו במרץ רב בהכנות

**האופציות
הריווחיות ביותר
נשארות ב"טפחות"**

טפחות רב תכליתי

3½% דיבית מצטברת וצמודה

**הצמדה מלאה לאחר
2 שנות חסכון**

**פטור ממס לאחר
3 שנות חסכון**

**תקופת חסכון גמישה
4-7 שנים.**

בנק טפחות

רק האנשים שיודעים להעריך סטריאו טוב קונים אצלנו.

רק אם אתה שייך לאלו שמבינים במערכות סטריאו או לאלו שמוכנים לשמוע מוסיקה צלולה ונקיה יאמרו לך השמות הבאים הכל:

LUXMAN, ALTEC, TEAC, B.I.C, KOSS, D.B.X.

שמות אלו מייצגים ציוד סטריאופוני מעולה, הטוב מסוגו בעולם. לנו, בטלמוסיקה, המבחר העשיר ביותר של מערכות סטריאו בנוסף לציוד מקצועי אחר כולל רשמיקול סליליים ומיקסרים מקצועיים. אם עדיין לא רכשת אצלנו מערכת סטריאו משובחת תוכל לעשות זאת עכשיו בתנאי תשלום נוחים ביותר.

- * אפשרות רכישה בתנאי יבוא אישי.
- * מחלקה מיוחדת לעולים חדשים.
- * שרות ואחריות מלאים ע"י מעבדות טלמוסיקה.

טלמוסיקה ליודעים לשמוע את ההבדל

חידוש החלפת גביעתיים
 טלמוסיקה
 כתובת: רמת השרון, כביש האלופ שדה, חתך-גביע
 טל: 03-765071

רח' כורזין 1 גבעתיים (בניין הסופרשוק החדש), פינת דרך האלופ שדה, מול רמת-חן. אוטובוסים: 51, 52, 55, 68, 71 וקו 400 מירושלים. אולמות התצוגה פתוחים בימים א'-ה' בשעות 08.00-19.00; יום ו' 08.00-14.00

טל. 03-765071

במדינה

חקירות

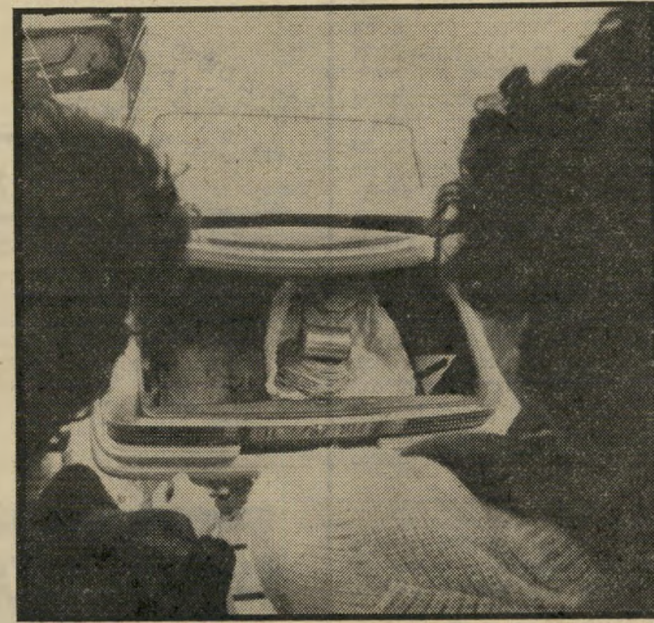
גם שוטרים

יכולים למנוע

השוטרים ראו כמו עיניהם את מה שזא קרה!

רק בספרים של ארל סטנלי גרנר ואגתה כריסטי מגלה עורך-הדין הנמרץ את האשם האמיתי, שהוא, כמובן, אינו לקוחו. הגנאשם הוא חף מפשע, ועורך-הדין המוכיח שר, המגלה את האמת, מוכה אותו. הן שיינמן, עורך-דין תל-אביבי צעיר, חשב כי התיק שקיבל בבית-המישפט המחוזי בצרת הוא תיק אבוד. שימעון אלביליה, בעל גלריה ובית-קפה ברובע האמנים בצפת, נאשם בהחזקת סוליית חשיש שלמה.

הראיות נגד אלביליה היו מר-חצות. חוליית מישטרה ואנשי-מכס באו בוקר אחד לפני שנה לגלריה שלו בצפת לערוך בה חיפוש. הם היו מצויידיים בכלבים וערכו חיפוש מדויק בבית ובגלריה. דבר לא נמצא בשני המקומות. הכלבים רי-חלק מהכוח הלכו לחפש בבניין אחר השייך למישפחה, והיתר ירדו למגרש החניה וחיפשו במכונית המרצדס של אלביליה. דבר לא נמצא גם שם. בתא המטען היה גליל של חוטי טלפון עטוף בנייר. ה-שוטרים חיפשו ולא מצאו דבר, ועמדו להמשיך בדרכם. ואו לדב-ריהם, לקח אלביליה את חבילת החוטים ובדחיפה זרק מתוכה מסנן-יתכן להתגבר על עדותם של שלד-שה שוטרים מכובדים. לאלביליה לא היה כל צ'אנס.

החוטים ומסנן-האוויר במכונית ה"מרצדס" טעות אופטי

מסנן מתחת למכונית. צלם במישטרה, חוקר מכס ומפקד הכוח העידו, כי ראו כמו עיניהם את ה-נאשם זורק את המסנן מתוך ה-חבילה. כל מישפטן יודע כי לא יתכן להתגבר על עדותם של שלד-שה שוטרים מכובדים. לאלביליה לא היה כל צ'אנס.

שינמן לא התיאש. הוא נסע לצפת, שיחזר את עבודת המיש-טרה, ביקש מאלביליה שיתנה את מכוניתו במקום שבו חנתה בבוקר החיפוש. אחר כך הלך לשוחח עם שכנים ובני-מישפחה. ואז קרה לעורך-הדין מה שקורה בספרים. צעיר, קרוב מישפחה של הנאשם, בעל עבר פלילי עשיר, הודה בפניו כי החשיש שלו וכי הוא אשר החביאו במסנן. כאשר ראה את המישטרה מגיעה, זרק את המסנן מתחת למכונית חונה.

יתר שני השוטרים לא זוו מעורר-תם הקודמת. אולם עדות נוספת, של צעירה שסיפרה כי מכוניתה עמדה במקום והיא יצאה משם בעת החיפוש, העלתה את האפשרות כי המסנן הוסתר תחת מכונית זו עד לרגע הגילוי. **צירוף מיקרים. שיינמן לא האשים את השוטרים בעדות-ישקר, הוא רק הסביר באופן פסיכולוגי מדוע ראו השניים את מה שלא קרה. היתה זו מסקנה הגיונית. מת-בקשת מאליה. שהמסנן שנמצא פתאום נזרק מתוך החבילה. ולמרות שהיה זה רק צירוף מיקרים. שוכ-נעו השוטרים בטעות האופטי. בית-המישפט קיבל את טיעונו המבריק של הסניגור, ואת הטעות האוטוסוגסטית שהשוטרים נפלו לה קורבן. אלביליה זוכה מהחזקת סמים.**

(המשך מעמוד 57)

עשה זאת בהזמנתה המפורשת. לא זו בלבד, אלא שימים אחדים לפני מועד האונס המיוחס לו, ביקרה הלן בבית הוריו בראשון-לציון. היא הגיעה בשעות הצהריים, ו-שוחחה עם אמו ואחותו, שעימהן התיידדה במשך תקופת חברותם. היא האריכה את ביקורה עד שעות הערב וחיכתה למשה עד שחזר מעבודתו.

הלן לא סיפרה למישטרה על ביקור זה, כיוון שלדבריה לא חש-בה שהוא קשור לעניין. אולם משה הבין את הביקור ואת שיחתה עמו כנסיון להחזירו אליה, בייחוד כאשר היא ביקשה ממנו שלא יבוא לבק-רה בשעות הלילה, אלא בשעות מקובלות.

סניגורו של סייסל, חיים מישגב,

סניגור שיינמן כמו שקורה בספרים

הגיש לבית-המישפט מיכתב-אהבה שכתבה הלן למשה בתקופת אה-בתם. המיכתבים הכתובים אנגלית קלה גילו את תלותה של הלן ב-משה.

"האם אני זוכרת את פגישתנו הראשונה? ועוד איך זוכרת! האם אני זוכרת את נסיעתנו המשותפת לחיפה? ועוד איך זוכרת. האם אני זוכרת כיצד השתפנו עירומים על הגג? ועוד איך זוכרת!" כתבה הלן למשה באחד מיכתב-האהבה. אבל כאשר זנה אותה והפסיק לבקרה כתבה לו מיכתב חריף, שבו כינתה אותו "חרא שכמוך", על שהשאיר אותה מחכה לו ברחוב ולא בא לפגישו.

מישגב הציג בפני השופטים את גירסתו של הנאשם, שהלן הנזנתה והכואבת העלילה עליו עלילת שוא, כדי לנקום בו.

בית-המישפט שקל היטב את ה-עובדות שלפניו. סיפוריה המגוונים של הלן על שלוש שעות האונס היה בעוכריה. איש מהשופטים לא האמין כי משה היה מסוגל למיבצע כזה. השופטים גם הדגישו כי הלן לא צעקה ולא טרחה להתלבש כאשר ראתה כי משה הוא המבקרה בשעת לילה מאוחרת זו. גם היעד-רם של סימני אלימות על הגוף ובחדר גרמו לבית-המישפט שית-ייחס בספקנות לגירסתה של הלן. משה זוכה מחמת הספק.

במדינה

דרכי חיים

בן הזונה

נודד לרא בוכב, ונגד לרא הורים

רפי כהן* הוא בן-זונה. לא אופיי, ואף לא התנהגותו הם אשר זיכו אותו בכינוי זה. מיקצועה של אמו, בעת לידתו, הוא אשר גרם לו להיות כזה.

היום הוא בן 22, וסיפור-חיינו סופר על ידו בבית המישפט. בעת הטיעון לעונש, פנה לשופט חיים דבורין: "אדוני, כל אדם נולד עם כוכב. אני נולדתי בלי כוכב." אמו לא יכלה ולא רצתה לגדלו. לכן התגלגל מינקותו במוסדות שונים. את אמו כימעט ולא פגש, ועל אביו לא ידע מאומה.

בילדותו התחיל לגנוב ולעבור עבירות רבות ושונות. אמו, שנישאה בינתיים ושילדה ילדים חוקיים, התעלמה ממנו ולא רצתה לראותו, לבל יזכיר לה את עברה ויויק לחיי-נישואיה. רק לפני כ"שנה, באחת הפגישות הנדירות בין השניים, גילתה לו האם את זהות אביו. כשהוא מלא התרגשות וציפיות הלך לפגוש את האב, אך גם כאן חיכתה לו אכזבה. הגבר סירב בכל תוקף להכיר בו כבנו.

רצאת נקי. מאז עזב את ה"מוסד האחרון התגלגל ברחובות. היה ישן על ספסלים בנך-העצמות והחל לצרוך סמים. התדרדרותו הסופית היתה כאשר התחיל לסחור בסמים כדי להתקיים. או נתפס על-יד שוטר מוסוה, שקנה ממנו סמים.

הוא לא התכחש למעשיו. כאשר שאלו השופט אם הוא מודה ב"אשמה, השיב בחיוב. וסניגורו, דרור מקרין, נתן לו לספר את סיפור חייו, שהוא הנסיכה המקילה ביותר למעשיו.

השופט התרשם מכנותו ומאומץ ללותו של הנאשם, הטיל עליו עונש מאסר של 18 חודש, ונעתר לבקשת סניגורו לשלוח את הצעיר לגמילה מסמים תוך כדי ריצוי עונשו.

מאחר שהנאשם יושב במעצר זמן ממושך, ביקש מקרין כי ה"גמילה" תחיל מיד עם תום הי"מישפט. וכך יסיים הנאשם את שני שלישי מאסרו מיד עם תום הגמילה ויוכל לצאת לחיים כאשר הוא נקי מסמים.

הפיתרון היה יפה להפליא לימישפט הנוכחי, אבל הגמילה מ"סמים לא תגמול אותו מהכינוי "בן זונה".

כך עושים כולם?

האמנם נפוצות ההברחות בין אנשי הידיהאוויר?

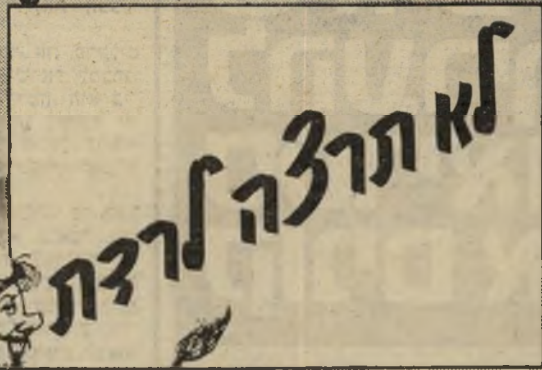
אנשי שילטונות המכס גילו כי ביתו של חיים פרימן פריטים רבים החייבים במכס, אך בידי פרימן לא היו קבלות על תשלום מכס זה.

פרימן שירת בחיל-האוויר יותר מעשר שנים. הוא היה מפקח-ה"מסה בכיר בנמלהתעופה לוד. בי מהלך תפקידו יצא ליותר מ-300 טיסות במטוסי חיל-האוויר למקור מות שונים בעולם. חלק מהטיסות, שהוגדרו כטיסות סודיות, נחתו בארץ בשדות-תעופה של חיל-האוויר, שם לא היו אנשי מכס, שבדקו את הנכנסים.

רשימת הפריטים בכתב-האישום שהוגש נגד פקח-הטיסה, היתה מרשימה ביותר. מכשירי חשמל, משקאות חריפים, סיגרים וסיגריות, תמרוקים וחפצי מותרות שונים. תנור וטלוויזיה. פרימן הגן על עצמו. הוא הצליח להביא

* שם בדוי.

עלה לזפת למלון רקפת

נופש בגדול מלונות צפת

הרחק מהעיר הסואנת, באויר הצלול, בנופים מקסימים, באוירה מיוחדת, תבלה את חופשתך בסגנון שונה

- * סיורים מודרכים בסמטאות צפת ובקריית הציירים
- * בגלריות המומלצות - 15% הנחה
- * בריכת שחיה בלב ההרים - 50% הנחה
- * מועדון לילה ובאר אינטימי ליליו בערבים

הזמן מקום מראש

מלון רקפת צפת טל. 5-30264 (067) ובכל משרדי הנסיעות

מחירי פרסים מיוחדים לפתיחת עונת הקיץ בהנהלת איריה בנדולי (ממלון נקח הגליל)

הקיץ במלון רקפת-הילוי שכולו קצפת

פרטים והזמנת מקומות במשרדי:

ת"א: (פתוח רצוף 09.00-19.00) בלילה - 222042, 237494, 450359, 892305, 228258, 777945, 731773, 997965, 054/25294.		ת"א: (פתוח רצוף 09.00 - 19.00) רח' אלנבי 111 טל. 612610, 612567. ככר דיוניגוף (רח' ריינס 4) טל. 248306, 229554. חיפה: שד' הנשיא 128, טל. 82277. רח' נורדאו 5 טל. 4-645403. ירושלים: רח' שמאי 8 טל. 224624, 224273. נתניה: רח' הרצל 4 טל. 22947. באר-שבע: רח' הרצל 31 טל. 73308. בני ברק: רח' עקיבא 91 טל. 708751.	
---	--	---	--

"אימדיה דוסר"

צבעי השיער הטובים והנפוצים ביותר בעולם.

15 גונים אופנתיים

מערכת צביעה (קיט) מושלמת המכללה: שפורפרת צבע, קרם מחמץ (במכל שאינו מחייב שמוש במכרשת) חוזג כפפות. להשיג: בפרפורמזית המוכרות בבתי המרקחת וברשתות השוק.

L'ORÉAL מביית MEDIA החברה הנגדולה והמפורסמת בעולם לתמרוקי שיער

מועדון 5 לתרבות חדשה

רח' הס 5 תל אביב טל' 297263

יום שלישי ה-17.80

יוקון סרט גרמני

ע"פ ספרו של

היינריך בל

בתום ההקרנה דיון

בהשתתפות

מבקר הקולנוע

יצחק לאור

המועדון פתוח משעה 9.00 בערב.

מלכת המים 80

המועמדות הסופיות

עץ הזית: בחסות

העונם הזה

חטעם:

בשיתוף:

א. גינדי

עבה אבוח

אפנת הנשים היפות

מגלי מרנו Merano

מודוה נימחוד

WELLA

אולמי אמבר

אלמנות, חולון, רבויטסקי 6, טל. 855680

פינה קולדה

אווה. אהבה

כרטיס הכניסה שלך ושילך לאוסנת העולם

OLYMPIC AIRWAYS

אופיר טודס

שלם נפלא בהשגתך.

מצלמת Vivitar

הדרו HADAR

עמי - זכור בע"מ

אוסטובוסים לתיירות ולסינועו מיוחדות

AV

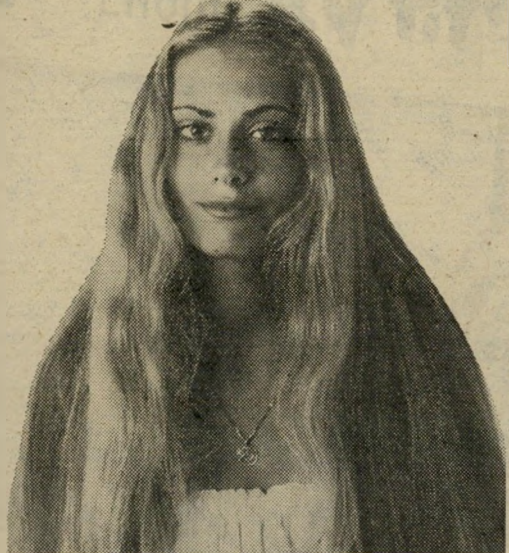
- * הדרכת המועמדות: אולפן לאה פלסטר
- * עיצוב תסרוקות: סלון גימי חיפה
- * עיצוב הכתרים: רחל גרא, יפו העתיקה
- * צילום המועמדות: אסף שילה
- * איפור: המעבדה לעיצוב ההופעה בהנהלת אביבה אורגד
- * עיצוב גרפי: סטודיו אוריי

עדי שריטר, שמיניסטית, בת 18, המחכה לגישה לצבא, גרה בנסי-ציונה, בשמלת שמש עשויה סירסקר (אריג קרפ/כותנה), מדגמי הקו החדש של אופנת ניבה.

החלום של דגנית זה להיות מדריכת-טיולים בארץ. היא אהבת את נופי הארץ ולשוטט בה, וכשתגדל תעסוק בכך כמיקצוע. היום לומדת דגנית בת ה-15 וחצי בבית-הספר אורט ברמת-גן, במגמה לשרטוט. יש לה שיער בלונדי ארוך וחלק, עיניים חומות וחיוך שובב. גובהה 169 סנטימטרים. כאשר היא לובשת בגדי ים, לא נותנים לה להשתוף בשקט בחוף. היא מיד מסבה את תשומת-הלב של כל הסובבים. דגנית נולדה ברמת-גן להורים ממוצא עיראקי. לאביה יש חנות לירקות ובשר. דגנית היא הבכורה במשיר-פחה, ויש לה עוד שתי אחיות ואח. בחודש האחרון יש לה גם חבר קבוע, ושמו מני מזור. מני השתחרר בימים אלה מהצבא ועובד כתסריטאי באולפני הרצליה.

דגנית נחום

התחביב העיקרי של דגנית הוא מישחק הכדורסל, והיא מתאמנת בספורט זה ברמת-גן. לפי גובהה היא יכולה להיות כדורסלנית מיקצועית. דגנית גם אוהבת להאזין למוסיקת פופ, ועיסוק נוסף האהוב עליה הוא קריאה. הספר האחרון שקראה, ואשר הרשים אותה הוא אם תשאל את אליס, המתאר בחורה המכורה לסמים, אשר מתה לבסוף. חיי זוהר קורצים לה, ואל תחרות מלכת-המים היא מתייחסת כאל חוויה נעימה. הנשפים ברחבי הארץ, קבר לת מתנות ונסיעה ליוון אכן קוסמים לה. ההערצה שרוחשים גברים רבים ליופיה איננה מסייבת לה את הראש. חבר אחד מספיק לה. "על נישואין וילדים עוד מוקדם לחשוב", אומרת דגנית, אך זה בהחלט בתכנית. לעת עתה היא כמו כל בתי נעורים בגילה, לומדת, מבלה והולמת חלומות קטנים על חיי זוהר והצלחה.

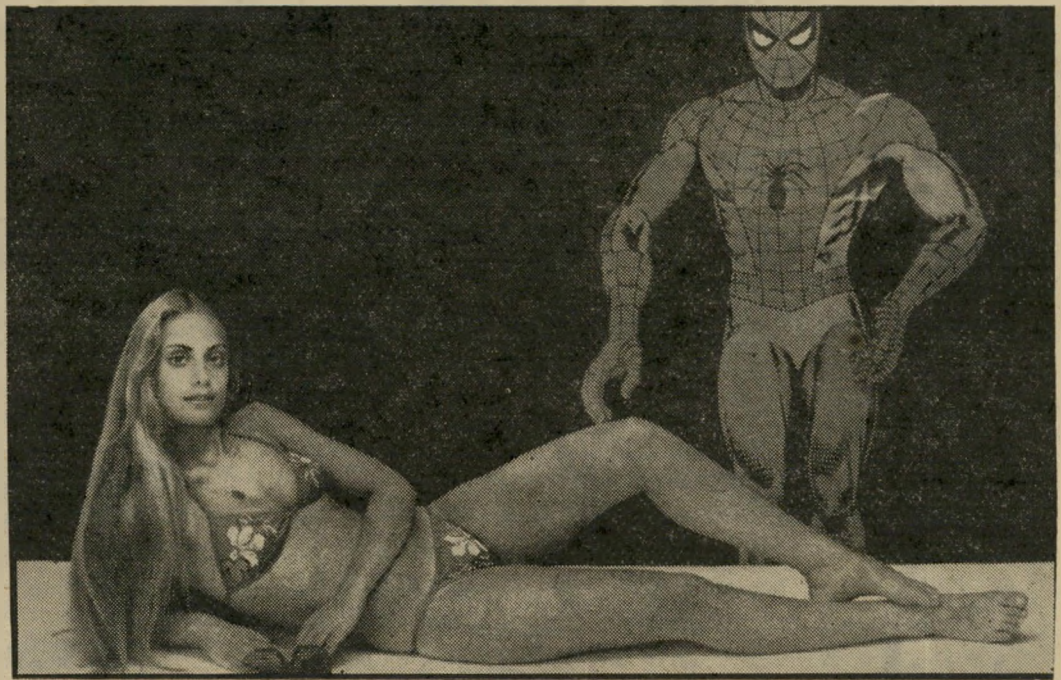
דגנית נחום, בת ה-15 וחצי, תלמידת תיכון מרמת-גן, המשחקת כדורסל ואוהבת להאזין למוסיקת פופ, בשמלה בהדפס פרחוני, עשויה בן-לון של אופנת ניבה.

כדורסלנית חובבת אהבה לב

היא שמיניסטית בת 18, בת לאב העובד בפקול-טה לחקלאות, ואם שהיא מורה לחינוך מיוחד. לעדי שיער ארוך מסולסל בצבע חום, עיניים חומות גדולות וגובהה 168 סנטימטרים. היא נולדה ברחובות ומתגוררת בנסי-ציונה. אמה עלתה ארצה מרומניה ואביה מפולין. אחרי סיום השמינית היא מתכוונת ללכת לצבא. חברים ניסו לשדל אותה כבר מזמן להשתתף בתחרויות יופי והפעם נעתרה. "אני משתתפת בתחרות רק לשם החוויה. עדיין לא ברור לי מה אעשה בעתיד. בעבר השתתפתי כמה פעמים בתצוגות-אופנה כי הרווחתי שם טוב", היא אומרת. הצעות בדוגמנות ומישחק עדיין לא זורמות אליה, אך אם תבואנה, תשקול אותן בכובד-ראש. "מה שחשוב לי הוא שלא ירדפו אחרי ולא יגדנדו לי", היא אומרת. "ההצלחה שלי אצל בחורים די מפריעה לי. מטלפנים אלי גם כאלה שאינני מכירה, ואני באופן עקרוני לא יוצאת לפגישה עיוורת".

התחביב העיקרי שלה הוא טיפול בבעלי-חיים. יש לה שני כלבים, אמה מגדלת אוגרים ויש לה ידית המגדל סוסים, שאותם היא מאוד אוהבת. תחביב אחר שלה הוא ספורט. היא נהנית משחייה ובבית יש לה אופני-כוסר, שעליהם היא מתאמנת מדי בוקר. מלבד בעלי-חיים וספורט היא נהנית להאזין למוסיקת רוק כבד.

כל מה שכרוך בתחרות או בדוגמנות אינו מרגש אור-תה. הדוגמנות לא נראית לה כמיקצוע לכל החיים, אך אם יודמן לה להרוויח קצת כסף במיקצוע זה — היא תעשה זאת. אחרי הצבא היתה רוצה לטייל מעט בחוף-לארץ. עדי אינה אוהבת את העיר הגדולה תל-אביב, ומעדיפה על פניה את נסי-ציונה השקטה. גם נישואין לא בראש

היא אמנם בת 16, אך כבר יש לה דיעות ברורות על עצמה. "על היופי שלי אינני שמה שום דגש. לדעתי הצד החזק שלי הוא השכל" אומרת היפהפיה. שלי היא בתם של הקומיקאי הוותיק זאב ברלינסקי ואשתו היפה והבה. כאשר היא נולדה, סערה הבהמה התל-אביבית מהתרגשות. הוריה נישאו בגיל מאוחר יחי סית, ולידת הבת ריגשה גם את כל ידידיהם. שלי נולדה בתל-אביב וגדלה כבת יחידה. שלי מיתמרת לגובה של 175 סנטימטרים. יש לה עיניים כחולות וגדולות ושער אדמוני מסולסל וארוך. היא לומדת בכיתה השישית בגימנסיה הרצליה בתל-אביב ובימים אלה עברה את בחינת-הבגרות הראשונה שלה.

שלי ברלינסקי

חלומה הגדול לעתיד זה להיות עיתונאית. בבית-סיפיה רה היא עורכת את העיתון, הנקרא חיוכים, באנגלית. לשלי תחביבים רבים, התחביב הראשון והעיקרי, מלבד הכתיבה, הוא הקריאה. הספר האחרון שקראה הוא אחי גיבורי התהילה מאת האוורד פאסט. היא גם קראה ונהנתה מספרייה של איאן ראנד כמעין המתגבר ומרד הנפילים. תחביב נוסף הוא נגינה על גיטרה קלאסית. היא גם ניגנה בפסנתר במשך שבע שנים. ונוסף לכל אלה היא עוסקת גם בספורט: כדורסל וטניס שולחן. מלבד זאת עברה קורס חובשות והיא עובדת בהתנדבות במגן דויד אדום, אחת לשבועיים. ואם לא די באלה, עוסקת שלי גם בלימוד שפות, וכבר כיום היא דוברת אנגלית וצרפתית ולומדת גרמנית. לשלי גם עיסוקים חברתיים — היא משתייכת לתנועת-נוער בשם המתנחל הצעיר, שהיא תנועה לא-פוליטית של הנח"ל, ובחופש הגדול תתנדב למישמר-האזרחי. "לא חסר לי שום דבר בחיים, מלבד זמן, להספיק לעשות את כל מה שאני אוהבת", היא אומרת.

שלי ברלינסקי, בת ה-16 הלומדת בכיתה השישית בגימנסיה הרצליה בתל-אביב בשמלת קיץ ללא שרוולים עם הדפס פרחים חופשי על רקע לבן של אופנת ניבה.

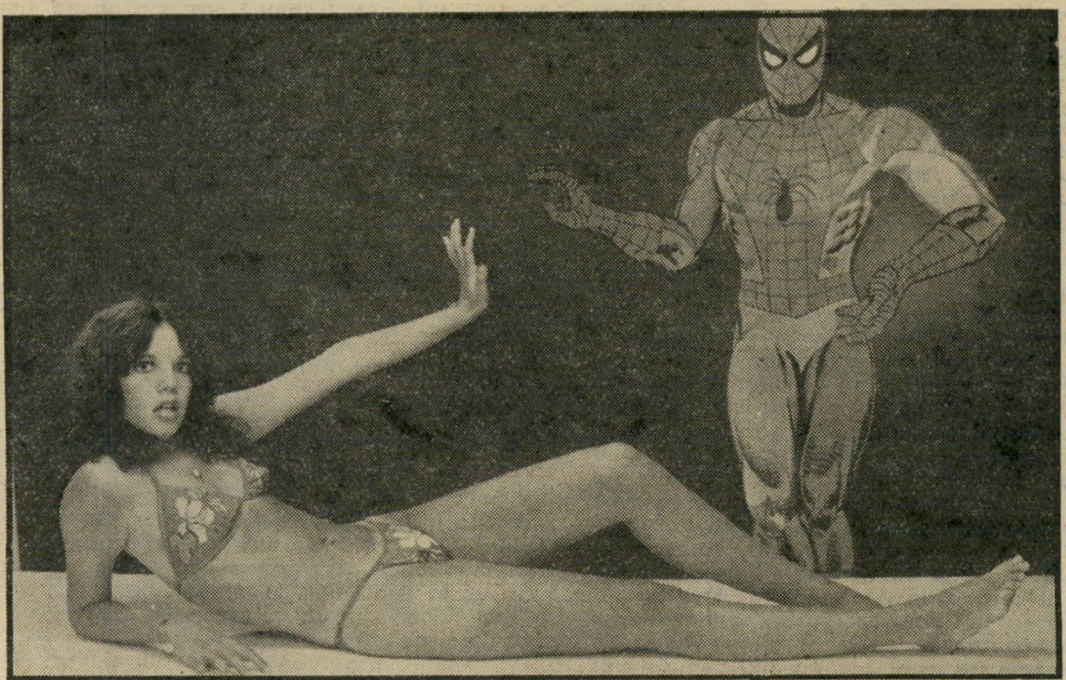
שלה כרנע. יש לה עוד זמן להתיישב ולגדל ילדים. עדי בעלת האף הסולד, היא נערה מאוד עצמאית. ההורים בבית לא מפריעים לה בעיסוקיה, והיא נהנית מחייה כתלמידת תיכון בנס-ציונה. היא יוצאת הרבה עם ידידים, ואין לה חבר קבוע. בשלב זה היא איננה רוצה להתקשר לאיש. הפירסום וכל הוזהר הכרוך בו לא גורם לה כאב ראש מיותרים. אם תזכה בתואר כלשהו, כמוכרן תשמח, אך אם לא — גם אז לא תתאבל. כאשר נשאלה לסדר בימים אלה עדי עסוקה ביותר, כאשר נשאלה לבית-הספר, סיפרה כי בכל בוקר היא הולכת לבית-הספר. אחריה צהריים היא עסוקה בטיפול בכלביה. אם יש לה

עדי שריטר

הודמנות, היא קופצת לידיד שלה, המגדל סוסים. שם היא משתדלת לבלות כמה שעות. היא רוכבת על הסוסים ועוזרת לטפל בהם, מברישה אותם ונהנית להימצא בחברתם. עם ערב היא שבה הביתה. מנסה להתעלם מכל צילצולי הטלפון של בחורים המנסים לקבוע עימה פגישה. יותר מאוחר היא יוצאת אל ידידות שלה, או אל מסיבה של החברה, אם יש כזאת. אחריכך טורחת לסיים את שיעוריה לקראת היום הבא בבית-הספר. עדי בעלת המראה החושני, יודעת בדיוק מה הם נתוני הפיזיים, אך איננה חושבת שזה מצדיק חיי הוללות. רצונה הוא להמשיך בעיסוקיה הקבועים. עוזרים לה גם בכך אחיה הצעיר והזריה, שאינם מתערבים במעשיה והיא חופשיה לנפשה. על מה שיקרה באם תזכה בתואר של מלכת-המים, לא מוכנה עדי להתנבא. "אני מעדיפה לחצות כל גשר כאשר אני מגיעה אליו, ולא לתכנן תוכניות לטווח ארוך. הוא הדין עם בורות מיקצוע לעתיד", היא מוסיפה.

נלי חיים אלופת התחביבים

צילום: אסף שילח

יעקב שרת / איש מאדים הפה שחזר לתיטבו

פעם אחת ביקרתי אצל צייר ישראלי מפורסם מאוד. האמן החביב היה ישיש, אישם בין שמונים ותשעים. בקושי שמע, בקושי דיבר, בקושי עמד, בקושי הלך. אבל ראו זה פלא: האיש ישב יום יום, שעות, מול כן-הציור הנושן שלו, והמשיך לצייר כמימים ימימה! היד כמו ציורה מאלוה, ממש במיטבה, כמינהגה עשורת בשנים!

למי יד, למי פה, אך האמינו לי — אין הבדל גדול. כלומר, יש הבדל גדול מאוד, מפני שהאמן בעל היד ישב לו בדירתו הפרטית וצייר ציורים שלא חיבבו איש להעריכם או לרכשם, או בכלל להתייחס אליהם. אבל הפוליטיקאי בעל הפה, שחזר אל עצמו ואל מיטבו, כידוע, מצייר ציורים שאינם אלא כתובות-קעקע בבשרו, ולאו דווקא במקומות צנועים, אלא הישר במצח! תארו לעצמכם, שיד ימינו שרה-החוף יצחק שמיר, מי שבשעתו היה חבר אירגון-מחתרת קיצוני מזה של ראש-הממשלה, נעשה לפתע סמל השפיות, מול בעל הפה שחזר למיטבו, וכפה עליו למתן את לשונו כלפי הגויים, ימ"י. מול ששמיר היה שם, על הסיון המדיני העשיר שלו. תארו לכם, שמודיעי היה שרה-החוף!

מחרי-מחתיים, כשהחזר למיטבו, אשר שואב עתה תעצומות עוז מהווייתו הברגוריונית כראש-הממשלה ושר-הבטחון, אבי האלופים והמצביאים, יבקש ללכת בעקבות נערצו זה משכבר הימים, ולחדש את ה"סזון" — אינו רוצה לומר חס וחלילה שקוטעי רגלי ראשי-הערים הערביים היו יהודים; הדבר לא הוכח כלל, אבל כידוע, גם האשמים טרם נמצאו, משום מה (וזו כנה לא רק על מדינת ישראל, אלא גם על המודיעין המהולל שלה), ויש אפשרות מסויימת, שאם הם ימצאו הם גם יהיו יהודים, ואז לא תהיה ברירה אלא להשליכם לכלא, ומה זה יהיה אם לא, "סזון" נגד מחתרת יהודית — אני מקוה שהשפויים בממשלה לא יניחו לו לגלוש לתהום שאחריה מי ישרוה!

ככה ש,במיטבו" זה אולי נחמד מאוד לחולי נוסטאלגיה, אבל אם זה טוב ליהודים או רע ליהודים זו שאלה אחרת לגמרי.

אז ראו הוזהרתם. כשאחרי ה"סזון" הוא יגזור כרת על ה"את" יהיה כבר מאוחר מדי!

אילו הייתי רוטשילד

אילו הייתי רוטשילד הייתי מזמין מיליון גלויות, מצד אחד כותב את המען של יגאל ידין ומדביק בול, מצד אחד כותב: "יגאל, עזוב את ההיסטוריה וחזור לארכיאלוגיה!" משאיר מקום לחתימה, ועובר מבית לבית ומחלק אותן. מי יודע, אולי הישראלי העצלן היה מוכן להזין עט ולחתום — וזה כל מה שצריך, כי אילו הייתי רוטשילד הייתי מחכה קצת עד שהעצלן הזה יגמור לחתום, וזרק את הגלויה לתיבה בעצמי.

מיליון גלויות! מה אתם אומרים? יעזור! אני חושב שכן, ועד שאתם תשיבו — האמינו או לא — אני הולך ושוכל גלויה אחת. בשמתי אחת פחות לרוטשילד, שיחיה לו לבריאות.

מודיעין עיתונאי

את חטאי שוב אני מזכיר היום. הייתי איש-מודיעין. בדרך כלל אין אנשי-מודיעין נוהגים להכריז על עצמם כמודיעינים, אפלו לא בתוספת "לשעבר", אבל מה לעשות, והעיתון הסובייטי החשוב ביותר, "פראוודה" ("אמת!"), כתב ביוני 1961 עלי, עבדכם הנאמן, שאני, "מרגל אמריקאי", משום כך איני ראוי לשחות יותר מ-48 שעות נוספות במדינה הסוציאליסטית, וחיוב לעקור חזרה לארצי המערבית, הדמוקרטית השוקעת. ובכן, האמינו לי כאיש מודיעין: 90% של המודיעין (לא של המודיעין מופקים מחומר גלוי — עיתונים, כתבי-עת, ספרים ותקשורת) אלקטרונית!

מדוע אני מגלה לכם סוד גלוי זה? האם כדי לשכנע אתכם לקרוא עיתון? והרי אם אתם קוראים פסקו זה בשבועון זה, חזקה עליכם שלפחות יומון אחד נסקר עלידיכם! לא ולא. הסיבה אחרת לגמרי. הסיבה, לעניות דעתי המודיעינית הגלויה, טמונה ברשימה גלויה מאת ידידי ועמיתי אהרן דולב, שראתה אור ב"מערבי" ב-16 במאי 1980 — לא כל כך מזמן. אצטט לפניכם מלים מיספר מתוך אותה רשימה:

עקיבא יעיר, שרון (מיל.), מרכז ענף המטע בקיבוץ ראש-צורים, אחראי לביטחון וסגן-אחראי לביטחון בנוש-עציון בכללה, אמר לאהרן דולב:

● "מי שיניח לנו לחיות בשלום, יחיה בשלום איתנו, ומי שינסה למרר לנו את החיים יהיה לו רע ומה, לא מידי המימשל הצבאי אלא מידי שכניהם היהודים — — —"

● "נכנסנו — סיפר ע' יעיר לא' דולב — לבית המוכתר (של נחליו) בצורה מכובדת — — — אמרתי: ואנו באים אליכם כשכנים, לדבר בשלום, בפעם האחרונה. בפעם הבאה נטפל באנשי נחליו בעצמנו. נרעיל את הכבשים הדורסים את מטעינו ונעקור עץ תחת עץ. — — — יש וגללים לסברה, שיחסי-שכנות קורקטיים ישרו מעתה ואילך עם הכפר נחליו." ● "עקיבא יעיר יוזם פגישות דומות עם נכבדי

כפרים נוספים — — — בעניין זה (אמר —) צריך להיות נוקשים וללכת עד הסוף. השכנות בינינו היא עובדה ומציאות, ועלינו להיות תקיפים בתביעותינו ליחסי-שכנות הדדיים, ולא לרחם, אפילו להשתמש בשיטות שלהם — לעקור כשעוקרים, ליידות כשמיידים, לירות כשיוורים, אבל קודם להכיר אותם, להזהיר אותם, ולהציע להם יחסי שכנות על בסיס של הדדיות. המימשל אינו מסוגל ליישם את תורת השכנות למען תושבי האיזור — — —"

ומה אומר המימשל? שם, באותה רשימה, מספר ע' יעיר כי מושל יו"ש תא"ל בנימין בן אליעזר אמר לו ולחבריו: "אדרבה, תתארגנו, תסתדרו עם השכנים, תעשו סיורים, תשימו מארבים, ואת אלה שתתפסו ולא תסתדרו איתם כשכנים תביאו אלינו, אנחנו נטפל בהם" (ההדגשה שלי).

ופה מתחיל המודיעין הגלוי שלי לעבוד: אם המושל תא"ל בן אליעזר אמר למתיישבי גוש עציון: "תביאו אותם אלינו, אנחנו נטפל בהם", יכול להיות שהמתיישבים, כמו שאומרים, "יקחו את החוק לידיים"? הייתכן, שמתיישבים יהודים ימרו פי מושל יהודי?

ואם כן, ברור כשמש, שחומר-הנפץ שנמצא לפני ימים מיספר בחצר המוכתר של בית-צורף, והיריות שנורו באותה הזדמנות ליד ביתו ממכונית צבאית, לא היו מעשה ידי "משלנו". כל החוטאים המודיעיניים ומוליכים לחוליה מיסטרית, המבצעת פיגועים פרובוקטיביים ומחוצפים נגד הרך משכם ועד הכרון, ואם המימשל אינו מסוגל ליישם לא רק את תורת השכנות, אלא גם את תורת המודיעין, לא אתפלא אם הבחורים של עקיבא יעיר ישימו מארבים, ואת אלה שייתפסו יביאו למימשל, לטיפול.

אישית, אני בטוח שהנתפסים הללו יהיו בלונדים, תכולי-עין, ואל תבינו אותי שלא כהלכה: הצלחות מיבצעיות מרשימות ללא שמץ גילוי, כפי שהיינו עדים להן בהרי יהודה ושומרון ועיריה, מרמזות רק בכיוון אחד, כלומר שניים: סיאייאי או קיגבי.

עניי עירך

בימים טרופים אלה קם איש אומויציה מובהק, אבא אבן שמו, הפשיל שרוולים, ישב אל המכתבה, וכתב מאמר מזהיר — כל כולו תעודת-יכבוד לכולת רוחנית עילאית בנייתו עניין ובניסוחו — ושמו "מערב-אירופה, ישראל והמוח" (המאמר פורסם ב"טיימס" הלונדוני, וכל סקרן יוכל לקרוא בבלושו העברי ב,דבר" (17.6.80)).

אבא אבן עושה חשבון צדק עם המערב-אירופים ומוכיח אותם על משובותיהם, חשבון כלפי הערבים והן כלפי ישראל. טיעוניו — ולא אפנק אתכם פה בהם; הזיוז קצת, במחילה, את התחת (כמו שאמר הרב בהרצאתו לנשות "הדסה" על "המין והבעיה היהודית") ולכו לכם אצל "טיימס" או "דבר" — קושט דברי אמת יורדים חזרי בטן. אלא מה! דבר אחד אם אבא אבן ביקש להוכיח, כי לעת פטרויטית שכזאת אין בכל קצווי ממשלת ישראל — לרבות מישרד-החוף — איש אחד המסוגל לבנות כמוהו, "קייט" מדיני ולנסחו כדבעי; אם זאת ביקש, אכן שוכנעו כליל ובעליל. אבל דבר אחר לגמרי, אם הוא ביקש לשכנע את האירופים.

ולא מפני שנימוקיו וטיעוניו אינם נשמעים לאוזן האירופית, אף לא מפני שהאירופים הם פשוט, "זוונות נפט" או סתם צבועים ומתחסדים, כרוכזאים החוסיים בצל המטריה הערענית והטילית האמריקאית, המעזים להתערב בנעשה במזרח-התיכון כאילו הם מעצמה בזכות עצמם.

חוששני, שהטיעונים המוחצנים כל כך פשוט נפלו על אוזניים שכה הירבו לשמוע עד מה ישראל צודקת בכל ענין ובכל שלב, עד שאין כוחם עינם עוד. הצדק שלנו העניק לנו אי-פעם אשראי עצום, אבל הוא נתכלה והלך, ומלאכה קלה עושים אלה התולים את כילווי במשבר הנפט (משבר האנרגיה קיים ועומד, כמוכן, ומשפיע על מדיניות; זה נתון שיש להביאו בחשבון מתוך הבנה, ששום אמירת-בוז: "אה, זה הכל בגלל הנפט!" לא תמחק אותה מהמאזן — אבל שטות גמורה היא לתלות בו הכל). שום איל-צדק ישראלי לא יבקע את חומת "ההגדרה העצמית" המקודשת בעיני מאות מיליוני אדם במאה העשרים לא פחות משמקודשת הבטחת "לך אתננה" בת אלפי השנה ל"מיליוני", גוש אמונים.

אם האנרגיה הישראלית תיצור לאפיק הפלת הממשלה והקמת ממשלה חדשה, אשר תכיר באי-חילוקותו של עקרון ההגדרה העצמית, אולי — אם לא יהיה מאוחר מדי — אשראי הצדק שלנו יגדל אפילו בבורסת מערב-אירופה הבודגנית, ואם, נניח, אבא אבן יהיה שרה-החוף בממשלה חדשה זו, יתכן מאוד שהוא יזגול אז בעקרון זה עד סופו, כלומר, לא יקבע לי-פלטטינים מיהו נציגם, אף לא יוכיח לירדנים כיצד עליהם לנהוג.

אילו הייתי שר האנרגיה הרוחנית, הייתי מצווה על אבא אבן למקד את טיעוניו קודם כל בישראלים, שלפי אחד הסקרים האחרונים יתר מ-36 אחוז שלהם גורסים שיטת "טיורר נגד טיורר" (תול-לעשות-היגיונים-בארץ-הזאת!), ובמידה שיוותרו לו עודף — להתמקד בשיכנוע הפלסטינים והירדנים, אבל להקדיש מרץ וכשרון להטפת מוסר למערב-אירופים הצבועים, אשר ברוב נמיכות קומתם עלולים להסיק, שאבא אבן תומך פתאום בבגין ושות'?

קוף על העץ

(המשך מעמוד 41)
על פי החוק המוצע הוא יהיה אסור בתכנית, מכחינה פלילית ואזרחית כאחת. פירסומו היה מבי נים את עורכי "העולם הזה" לבית הכוהר, נוסף על תשדומ הווי-עתק כפיצויים.

אולם הפירסום תואם בהחלט את המקור בל בעיתונות כולה בארצות הדמוקרטיות המערביות. פירסומו לא היה רק סקופ. הוא היה חובה עיתונאית. חשוב לציבור לדעת כי המנהיג, הנאם לפניו על טוהר המישפחה היהודית ועל השלטת ערכי ה-יהדות בכוח חוקי-כפייה, אינו מתנזר מ-מועדוני-לילה פאריסאיים ונהנה בהחלט מהופעות של סטריפ-טיו.

פירסום פרשה כזאת בארצות-הברית הוא מובן מצליח. ומגן על-ידי החוק והחוקה.

המיליונר

של הנושיא

עוד כמה קיצונית הגישה האמריקאית להגנה על חופש-העיתונות מסתבר מפסק-דין, שנתקבל לפני זמן לא-רבי. ע"י תון אמריקאי חשוב פירסם פרטים על מיליונר בשם רבנו, שהיה ידיו ושכנו של הנשיא ריצ'ארד ניקסון.

רבנו טען שהשימוצי אותו, ותבע פיי צויים. העיתון טען, שרבנו הוא איש ציבורי, ועל כן מותר לפרסם עליו את הכל.

אולם רבנו לא נשא בשום תפקיד ציי בורי רשמי שהוא. הקשר היחיד שלו ל-ענייני-ציבור היה ידידתו הפרטית-בהחלט לנשיא.

אולם כיתי-המושפם האמריקאי החליטו שדי בקשר פרטי זה, כדי להכפיו לאיש-ציבור. ומאחר שהוא איש-ציבור, אין לו זכות לפרטיות, ומותר לפרסם עליו את הכל.

בניגוד לרושם השיטחי, זוהי כמוכן קבי-עה נכונה ומציאותית. שהרי היתה לי-רבנו השפעה עצומה על הנשיא ועל מעי-שיו, שקבעו את גורל המדינה.

על פי החוק המוצע, לא תיתכן הכרעה כזאת. רבנו יוכל היה להושיב את העור-כים בבית-הסוהר, לתבוע מיליונים כפיי צויים. הוא גם יכול היה לבקש מן השופט להחרים את העיתון, וזה היה שולח שוט-רים כדי לאסוף את הגליונות בקיוסקים. עד כה זה קרה במדינת ישראל רק פעם אחת: כאשר שבווען בשם "נד פיר" סם חומר שנאסר על-ידי הצנזורה. אותו שבווען הוקם על-ידי שמואל תמיר, באחד מנסיונות-הסרק שלו לקעקע את העולם הזה.

נראה כי חווייה זו השאירה עץ תמיר רושם כליימוחה, ועכשיו הוא רוצה להפעיל שיטות אלה כלפי העיתונות כולה.

מסמר

בארון-המתים

סיכום הדברים: זהו חוק-תעבה. הוא הורס את חופש-העיתונות. די במילא את יסודות המישטר הדמוקרטי. זהו צעד גדול לעבר הדיקטטורה הוחר וזה, ובכך הוא נוסף על חופפות כמו הקמר תם של מחתרות מזוינות בישראל. התפורר-רות הממשלה והתגברות הקנאות התשו-כה.

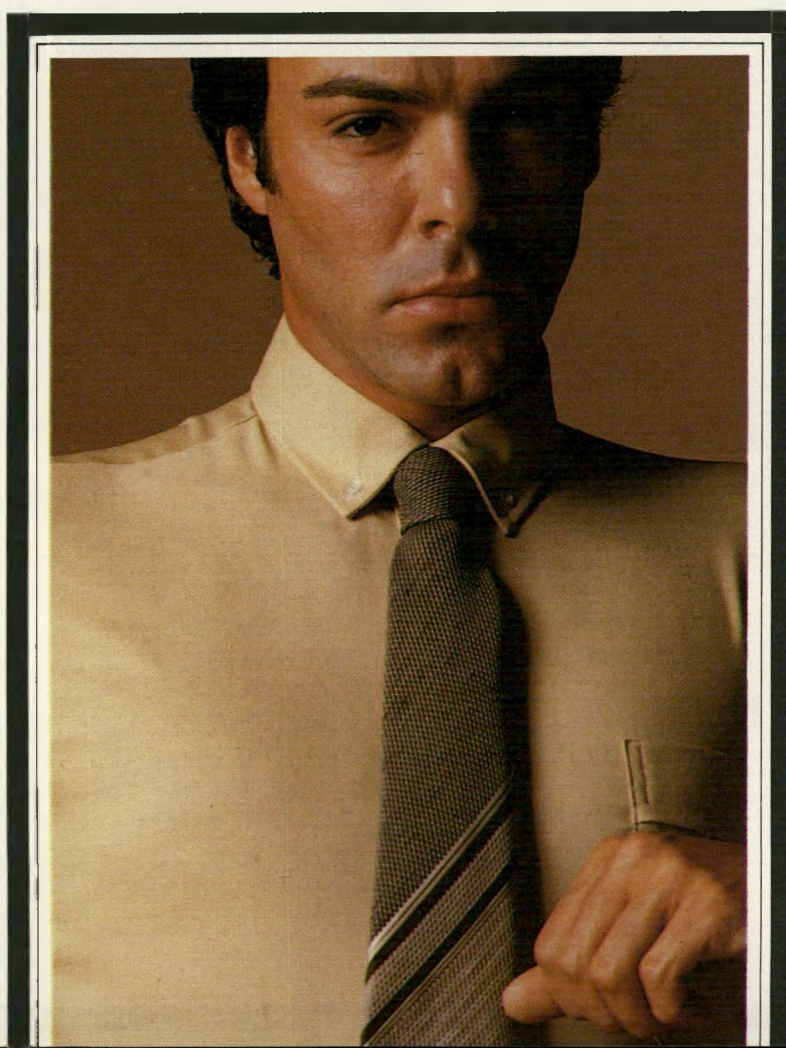
הפרטיות זקוקה להגנה. בהחלט כן. אבל האזרח רוצה גם לדעת מה מתרחש במדי-נה שלה, ובעיקר בצמרת שלה. הפרטיות זקוקה להגנה מפני השירות הגוברת של השלטון, מפני רצינות המחשבים, מפני ריכוז חומר עצום על חיו הפרטיים ביותר של האזרח בידי מנגנונים גלויים וחשאיים. החוק המוצע אינו מטפז כי בעייה מרכזית זו.

מי שסבור כי הפרטיות של האזרח זקרי קה להגנה רבה יותר מפני העיתונות — וזהו בהחלט נושא לגיטימי לויכוח הגון — צריך לפנות אל הכתובת הנכונה. הדי-חיה היכולה להחקים במישטר הדמו-קרטי: האתיקה של העיתונות עצמה. אם יש מה לתקן — שם יש לתקן. אם יש להדק ברגים — שם המקום. כד נסיון אחר הוא עוד מסמר בארון-המתים של הדמוקרטיה הישראלית.

מנהטן - הסימן השני לגבריות.

חיות מנהטן. הסימן השני לגבריות.
אבל בהחלט הסימן הראשון לאיכות. מאז 1857.
חולצות מנהטן. אלגנטיות. ספורטיביות. סולידיות.
יפות. חולצות מנהטן.

המהפכה של פז חוסכת לך אנרגיה

שמן מנוע אולטרה SF של "פז" – ש
המנוע של העידן החדש. סע גם אתה ע
הזמן.

**מאז שהמציאו
את המכונית
לא יצרו עבודה שמני
כה מהפכניים**

את העובדות הבאות על שמן אולטרה SF
למנוע ושמן אולטרה GIR לתיבת
ההילוכים והסרן האחורי:

- יש להחליף אותם רק פעם בשנה או כל
25,000 ק"מ.
- שומרים על המנוע, הסרן והגיר, משפרים
את ביצועיהם ומגדילים את הנאתך
בנהיגה.
- שמנים יציבים ביותר, עמידים בכל מזג
אוויר ותנאי נסיעה.
- מתאימים גם למנוע בניזן וגם למנוע דיזל.

חסכון בדלק, החלפת שמנים בתדירות
נמוכה וחיי מנוע ארוכים; עשית את
החשבון?!

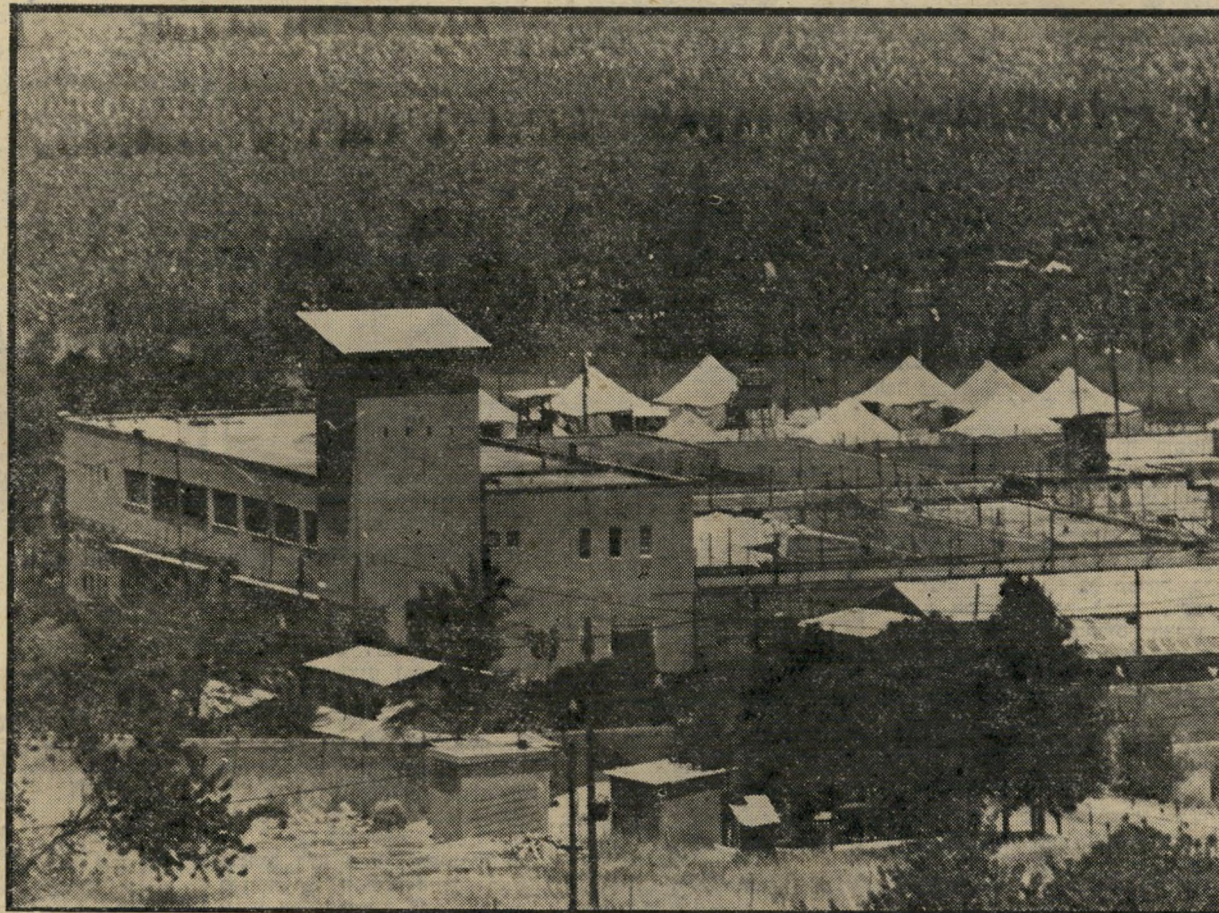
רק פעם אחת בשנים רבות יש לחברת
נפט הזדמנות לצאת בחידוש מהפכני.
"פז" היא החברה ושמן המנוע הסינטטי
אולטרה SF – הוא המהפכה. לראשונה
בישראל, שמן מנוע אולטרה SF של "פז"
מעביר אותך לעידן חדש. עידן השמנים
הסינטטיים. שמן סינטטי הוא שמן המחר,
אתה יכול להשתמש בו כבר היום. שמן
מנוע אולטרה SF – חוסך אנרגיה. שמן
מנוע אולטרה SF – מקטין התלות בנפט!
אם אתה נוהג בממוצע 15,000 ק"מ
בשנה בצריכה ממוצעת של 12 ק"מ לליטר,
שמן מנוע אולטרה SF יחסוך לך כ-100
ליטר דלק בשנה. ובזמן שאתה עושה את
חשבון החסכון בלירות, כדאי גם שתדע

הנפקדות והעריקות הפכו מכת צה"ל

שאינו מצליח להתגבר על התופעה

העריקים

כנא 6 ליד עתנית
כימעט כל עריק נדון למאסר

ליחידה, כדי לבדוק אם הוא נמצא שם. אם התייצב או נעצר תוך שבעה ימים אלה, יש להעמידו לדין במסגרת היחידה. בדרך-כלל העונש המוטל על נפר קד הוא מאסר, לעיתים רחוקות יותר מאסר על-תנאי.

ביום השמיני חייבת היחידה להודיע על העדרותו של החייל לשלישות הראשית. אם לא התייצב עד ליום ה-14 להעדרות, חייבת היחידה לדווח על כך בשנית לשלישות הראשית. השלישות הראשית בודקת אם היחידה עשתה את כל המוטל עליה באיתור החייל בכוחות עצמה, אם שלחה חיילים לביתו ואם ניסתה לאתרנו בעזרת המחשב, ורק אחרי שהיא ברר כי נעשה הכל כדי לאתר במסגרת היחידה, מאשרת השלישות הראשית את דו"ח היחידה, והמישטרה-הצבאית מוציאה נגדו פקודת-מעצר. קיימים בצה"ל מיקר רים מעטים בלבד שבהם לא נדונו עריקים לתקופות מאסר ארוכות יחסית. צה"ל רגיש ביותר לעניין זה, ומטיל על עריקים עונשים כבדים.

מצבת העריקים של צה"ל, בחודש אפריל בשנה שעברה, מציגה נתונים בלתי-מעודדים לגבי החיילים שאינם מוכנים לשרת. 882 עריקים משירות-סדיר, 4,254 עריקים משירות-מילואים או כאלה שלא התייצבו לשרות המילואים, סך הכל 5,136 עריקים. הערכת צה"ל שכי-3,500 מהם הם מנותקי קשר שלגביהם המישטרה-הצבאית איתרה ידדים ואינה מנסה כלל למי צוא אותם. בידי הצבא רשימה של עריקים משנות החמישים והששים והסכוי לגלות אותם אפסי.

לפני שנתיים סיים הענף לפסיכולוגיה צבאית מחקר בנושא העריקות בצה"ל. מסקנותיו של המחקר מדהימות. מתברר כי מרבית מיקרי העריקות נערכו במחיצת הראשונה של שנת השירות הראשונה. רוב העריקים נוטשים את הצבא בגלל אי-הסתגלות למסגרת הצבאית. חלק גדול מהעריקים עורקים יותר מ-פעם אחת, וממוצע העריקות לחייל הוא 1.6 תופעת העריקות, כפי שהגדיר אותה ענף הפסיכולוגיה, "שכיחה בעיקר בין חיילים ברמת איכות נמוכה, בעלי השכלה הנמוכה משמונה שנות לימוד, וכאלה ש"לא רכשו מיקצוע ולא למדו עד לגיוסם לצה"ל".

לאחר הגשת הדו"ח, מינה ראש אכ"א, (המש"ד בעמוד 76)

ל היות עריק מצה"ל היה, רק לפני עשור שנים, אחת הבושות הגדולות במדינה. כיום אין עריק או נפקד מהצבא מתבייש בכך, ובמקומות רבים בארץ, לא דווקא איזורי מצוקה, נחשב העריק כ"חברמן, שהצליח להימלט מהשירות ודפק את הצבא".

במינוח הצבאי קיימים שני סוגי חיילי סדיר או מילואים, הנעדרים מהשירות למרות פקודת-גיוס או צור-מילואים. צה"ל מגדיר כנפקד — הדרגה הפחות חמורה של עריקות — חייל שנעדר מיחידתו ללא רשות עד 14 יום. הגדרה זו נהוגה בצה"ל רק מחודש יולי 1979. עד אז, יכול היה חייל להעדר מיחידתו עד 21 יום ולהישרא בגדר נפקד ולא עריק. על פי רישומי צה"ל היו בשנת 1978 5,345 מיקרי עריקות. כ-20 אלף מיקרי נפקדות, וכמה אלפי מיקרים של ניתוק קשר בין חיילים למפקדותיהם, שבהם נכללו בעיקר ישראלים שירדו מהארץ ולא טרחו לדווח על כך לשילטונות הצבא. השוואה בין מיספרים אלה לבין מיקרי העריקות והנפקדות ארבע שנים קודם לכן, בשנת 1974, מראה שמיספר העריקים והנפקדים כמעט הוכפל תוך ארבע שנים אלה.

הליך הכרזת חייל — סדיר או מילואים — כעריק הוא ארוך ומורכב. אם נעדר החייל ללא רשות עד שבעה ימים, חייבת היחידה שלו לערוך בדיקה ברישומיה, לבדוק אם הוא בכלל היה צריך להיות ביחידה, ולשלוח לביתו את חבריו

שוטרת-צבאית ליד כנבא במרי שוטרת-צבאית

השילטונות נכשלו בתפיסת עריקים

העריקים

(המשך מעמוד 75)

האלוף משה נתיב, בחודש יוני 78, ועדה לעניין העריקים בצבא. הוועדה קבעה דרכי לחימה בתופעה הזו וקבעה את הצבא, והקדישה חלק ממימצאיה לדרכי הטיפול בעריקים. במסגרת בתי-הכלא הצבאיים, ואחר-כך במסגרת שיבוצו מחדש ביחידה. הוקמה ועדת-קבע הדנה בגורלו של כל עריק, לאחר ש-הכריה משוחזרים עימו בבית-הכלא הצבאי. מרבית העריקים מעוניינים להשתחרר מצה"ל מיד עם שחרורם מהכלא. הם נעזרים בקב"ן (קצין-בריאות-הנפש) שאי-תו הם מבקשים להיפגש בכלא, ועם הפסיכיאטר הצבאי השולח אותם גם למיבחנים פסיכוכיניים. אותם שאינם מצליחים להשתחרר באמצעות הפסיכיאטר, פונים לעזרת הוועדה. זו מוסמכת להמליץ על שירות קרוב לבית, אחרי ש-החורר מהכלא, על קיצור תקופת השירות של החייל-העריק ואפילו על שחרורו המידי מצה"ל.

אך למרות שגראה שהכללים והתקנים לטיפול בבעיות העריקים משוכללים למדי, מה שקורה בש-טח בצה"ל, רחוק מלהגיד את ה-דעת. צוות של מבקרה-המדינה, ש-

חיילת וחייך ממוישרה-צבאית בפתח בית-הדין
עונשי מאסר כבדים

מפקד מישטרה צבאית ארכז
הלוכדים נפשו

ביקר במדור עריקים ונפקדים ב-שלישות הראשית. גילה מימצאים חמורים. עשרות תיקים נמצאו ללא סדר וללא רישומי מעקב אחרי רי הטיפול. דו"חות מחשב היו מונחים ללא טיפול. בעיקבות ה-ביקורת של המפקד החליף ראש אכ"א את מי שהיה אחד הקצינים הבכירים במדור. ראש ענף-איר-גוף-רישום, ראש מדור-העריקים וכל צוות המדור הוחלפו.

בשנת 1978 התגלו 77 מיקרים של חיילים שהוכרו כעריקים, אך לאמיתו של דבר לא היו עריקים. לגבי 54 מיקרים אלה הוציאה השלישות הראשית אישור על עריקותם. בדיקה שנערכה לגבי 60 מתוך 77 מיקרים אלה העלתה את המימצאים הבאים: 15 חיילים שירותו ביחידותיהם למרות שהוכרו משום מה כעריקים. 13 היו עצורים בבתי-כלא צבאיים או אזרחיים ונבצר מהם להתייצב. 12 היו בחזקת נפקדים ולא עריקים, וחזרו או הוחזרו ליחידותיהם לפי גי תום תקופת הנפקדות. לעשרה היו אישור מחלה, 6 שירותו ביחידות אחרות של צה"ל אחרי ש-נשלחו אליהם על-ידי הצבא. שניים לא קיבלו כלל צווים ו-2 שוחררו משירות צבאי. למרות שהתגלתה הטעות, לא טרח צה"ל במשך שנה לבטל הכרזתם של אלה כעריקים. אך קרה גם ההיפך מזה. בשנת 1978 נעצרו או התייצבו מרצונם - לא בגלל עריקה - 225 חיילים עריקים. המישטרה-הצבאית והשלישות לא ידעו כלל שחייבים לים אלה עריקים. היחידות של-הם לא דיווחו עליהם. למרות ש-ביניהם היו כאלה שערקו בין חור-דש לשנתיים.

ראש אכ"א נתיב
הפסיכולוגים המליצו

תקופות אלה מתוספות לו עם תום שירותו הצבאי, ומכונות ב-עגה הצבאית "קבע דפוק". היחידות שמהן עורקים חיילים רבים הן בסיס-קליטה-הדומיון ובסיס-סייה-דרכה לגבי חיילי סדיר ויחידות-דוח-מעבר לגבי אנשי-מילואים. מיספר העריקים הגבוה ביותר הוא מבסיס-קליטה-הדומיון, שאליו מגיי-עים החיילים ביום הראשון לגיון-סם, שוהים בו בין יום לשבועיים, ואחר כך נשלחים לבסיס טירור-נות. הצעתו של מפקד בקו"מ להחגבר על הנגע, היתה לקצר את תקופת ההמתנה להצבה ביחידות. הנהלים ללכידת עריקים הם פשוטים. מדי יום ביומו מעבירה השלישות הצבאית למיפקדת קציני-מישטרה-צבאית-ראשי אישורי מעי-צר לגבי העריקים של אותו היום. במישטרה-הצבאית יש חוליות מיוחדות לתפיסת עריקים. חוליות אלה נוהגות לעבוד במשך 24 שעות רצופות, ולצאת לחופשה בת 24 שעות. במיקרים רבים התברר כי החופשה אמנם נוצלה, אך היממה

מפקד נבנצל
המבקרים חשפו

עצורים כשבועיים, שניים כחודש, ארבעה כחודש וחצי. מועד מישי-פטם של ארבעה עצירים נוספים נקבע לכחודש וחצי לאחר יום מעצרים. תיקיהם של שני עצירים נוספים הועברו לפרקליטות ועדיין לא הוחזרו.

יוסי ינאי

יוון והאיים. כל ההנאות של אירופה במחירים הנמוכים ביותר.

אתרים היסטוריים מעניינים, ומארוח ברמה
בינלאומית במחירים נמוכים ביותר.
תאהבו את חיי הלילה התוססים עם מועדוני
הקזינו ואת הטעמים המגוונים של מטבח יווני
עשיר.
ההווי הכפרי המרגיע עם צלילי הבוזוקי בטברנות,
יעשה לכם נופש אמיתי.
הזמינו לכם מקומות באולימפיק להתחלת
חופשה נפלאה....

בואו לחופשה באיי יוון. בואו באולימפיק.
רק אולימפיק יכולה להציע לכם לוח טיסות כה
נוח ונרחב ליוון וטיסות זולות אל האיים בכל
שעות היום.
באמצעות סוכני הנסיעות שלכם, אולימפיק
מעניקה לכם סיוע מירבי בסידורי לינה, ארוח
ושכירת רכב ויעוץ אמין לבילוי נפלא בהתאם
לטעמכם ואפשרויותיכם.
אתם תיהנו מחופי הים היפהיים בצידם של

צריך רק לקפוץ ליוון-וכדאי באולימפיק.

פנה לסוכן הנסיעות שלך או למשרדי אולימפיק.

OLYMPIC
AIRWAYS

פרק 3 בסידרה על התיירות בישראל:

הרגעים הראשונים בארץ הם איומים

מכה בפריצור

נמלי-התעופה עלישם דויד בן-גוריון סטיי-רוטלחי בוו אחר זו, המכאיבות לתייר ומבנות את הישראלי התורר. מהמטוס יורדים הנוסעים לאוטובוסים הממתינים להם ליד הכבש כדי לקחתם לבניין הנוסעים הנכנסים בנמלי-התעופה. האוטובוסים המיוחדים הם מהסוג המשרת את הנוסעים בנמלי-התעופה רבים בעור-לם, אך בישראל הם השיגו שיא. אוטור-בוס אחד או שניים מוונקים לקראת כל טיסה, גם אם זו טיסת ג'אמבו שבה יותר מ-400 נוסעים. אל האוטובוס נדחקים-נדי-

קשה שלא להבחין בהתרגשות הנוסעים היושבים במטוס העומד לנחות בלוד. התיירים שזו להם הפעם הראשונה בישראל מתרגשים במיוחד. הם עומדים לבקר בארץ הקודש. הארץ שעליה שמעו וקראו כל כך הרבה. התיירים הבאים לי-ארץ בביקור חוזר מתרגשים לקראת ה-חוויות המצפות להם. גם הישראלים החוזרים מטיול בחוף-לארץ מתרגשים לקראת הפגישה עם קרוביהם ולקראת החזרה לי-חיי היום-יום. מנגינת הבאנו שלום עליכם, המושמעת

1 | תחנה ראשונה — האוטובוס מהמטוס לבניין. אף פעם לא מגיעים יותר משני אוטובוסים למטוס הנחות, גם אם זה מטוס ג'אמבו. לעיתים, ממתנים שאר הנוסעים בחוף עד שיחזרו.

2 | תחנה שנייה — בתוך האוטובוס. התיירים נדחסים לאוטובוסים כסרדינים. בעיקר נראה הנסיעה. בת שתי הדקות לטרמינל בימי הקיץ, כשהחום והסירחון ממש חונקים.

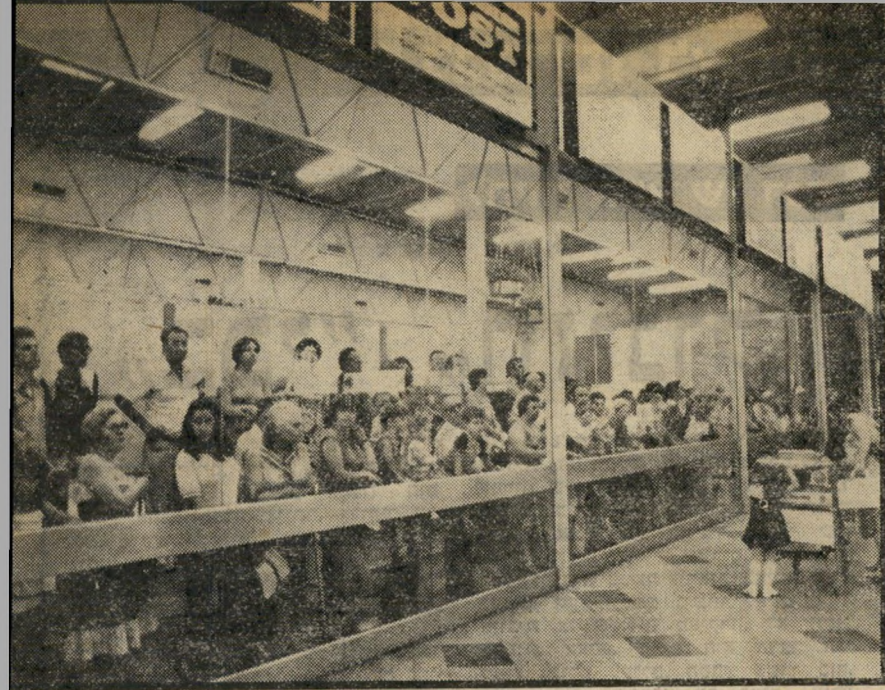

4 | תחנה רביעית — אחרי שכבר לקחו את המיזוודות שלהם, מעמיסים אותם התיירים על העגלות, העומדות לרשות הקהל. במקרים רבים הם מגלים, כי הגדלים עקומים וקשה להזיזן.

בדרך-כלל במטוסי אל-על בעת הנחיתה, מגבירה את ההתרגשות. מחיאות-כפיים נשמעות אחרי שהמטוס נוחת. הפרידה מהדיילת הניצבת על כבש-המטוס היא הצעד האחרון הנעשה בהתרגשות של שימחה. מיד אחר-כך ניחתות על המגיעים לי-

3 | תחנה שלישית — ליד המיזוודות. התיירים ממתנים ליד הפסגה הנופעת עד שיגיעו המיזוודות שלהם, אחרי שעברו תחנת-ביניים נראה נוספת — ביקורת הנבוכות של המישטרה.

השופים לקור, ובימי קיץ לוחטים חשור פים לשמש. למטוס אין הם רשאים להי ברכס לבניין הם מבחינים בכמה אוטובוסים העומדים ריקים ליד המסוף שלהם, ולצידם הנהגים המשחקים ששיבש.

„גם אתה לא היית מחייך“

ס תורת ההיחסי השנייה מצפה בכנייה סה לבניין הנוסעים הנכנסים. אדריי כל הבניין הכין עשרה דוכנים לביקורת גבולות. גם כשהמקום מלא מאות אלפי נוסעים, מאיישת המיטרה רק שלושה או ארבעה דוכני-ביקורת. ותורי התיירים, העצבנים כבר בדקות הראשונות לבואם לישראל, משתרכים עד דלתות הכניסה.

ניסיון אחר, שימיו לא ארכו יותר מימי מיץ-התפוזים היה יוזמתו האיטית של שרי-התעשייה והתיירות גדעון פת. כששמע פת כי משמידים בארץ פרוהים, הוא הציע לרכוש אותם ולהגיש לכל תייר הנכנס לארץ פרח עם חיוך. הפרחים של פת אזלו תוך ימים אחדים. באולם המכס מצוי דוכן התיירות של מישרד-התיירות. בדרך-כלל יושבות מע-בר ללפק שתיים או שלוש „דיילות“ תיירות העסוקות מרבית הזמן בשיחות טלפון או בשיחות רעים עם עובדים אחי רים של נמל-התעופה או מדריכי תיירים הממתינים לקבוצות התיירים שלהם. עי קר העבודה של דיילות התיירות הוא להכר ריז ברמקול — שכבר שנים אינו מכוון וקשה לשמוע בבירור את הנאמר דרכו — שמות של נוסעים שעבורם יש הודעות, או שמות של עובדי נמל-התעופה המת בקשים לגשת למישרדיהם. כשפונה אליי הן תייר הן עונות בדרך-כלל בפנים חמר צות, ורק כשהן מתבקשות, הן מפנות אר תו למלון, לא בלי לגבות דמי-קדימה על חשבון השהות במלון. אין שם בנמצא חומר הסברה, ומה שיותר חומר, אין נכיר נות לקבל בסבר-פנים יפות את התייר. דובר מישרד-התעשייה והתיירות יאיר קאופר סרב להתייחס לשאלות שהעולם הזה רצה להציג בפניו. עוזרתו האישית, ריבקה שרייבוים, הנושאת בתואר „נאמרת השירות לאורח“, הודיעה כי אסור לעובדות מישרד-התיירות בלונדון ולמנהלת שלהם לשוחח עם עיתונאים „למנהלת אין מה להגיד בכלל“.

לזכותו של הד״ר רמון הראל, מנכ״ל רשות שדות-התעופה, וישראל הוד, עובד ותיק של נמל-התעופה בן-גוריון, שבשנתיים האחרונות מכהן כמנהל הנמל, יש לציין שהם משתדלים בכל הכוח התקציבי העומד לרשותם להגיע עד כמה שיותר את הדקות הראשונות של התייר המגיע לישראל. אך נמל-התעופה בן-גוריון מחר לק לרשויות שכל אחת מהם עצמאית ואף אחת אינה כפופה לרשות מרכזית אחת, לרשות שדות-התעופה. המיטרה עושה ככל העולה על רוחה בנמל-התעופה, ולעיתים נדמה שהיא הר שלטת עליו. מישרד-התעשייה המופקד על ליטכת התיירות הוא ממלכה-וולטא בפני עצמה, החוששת משיחוף-פעולה עם גורי מים אחרים כדי לא לחשוף את המחללים. המכס כפוף למישרד-האוצר ואינו קשור לאף אחת מהמסגרות האחרות הקיימות בנמל.

6 מילחמות הנהגים

א חרי יותר משעת המתנה, בביקורת הדרכונים וליד הפסי-הנוסע, יוצא הי תייר דרך אחד משני המסלולים של המכס על הכביש הראשי של נמל-התעופה. הי מכס הוא אחת היחידות היעילות בנמל התעופה. על התייר לבחור באחד משני מסלולים: הירוק, כשאין לו על מה להצי ליר, או האדום, כשהוא רוצה להצהיר ולשלם מכס. עובדי המכס הם בעלי תבי עת-עין מעולה, אינם מטרידים לשווא כאלה העוברים במסלול הירוק, וכמעט בכל פעם שהם בוחרים מידגם-מכס, אדם העובר בירוק, ומפשפשים במיזוודותיו מתברר כי הם צדקו. המוכסים אינם עוסי קים בקטנות, בבקבוק ויסקי נוסף על פני המותר או בקרטון סיגריות. גם במסלול האדום, שבו מנדב התייר את מיזוודותיו לבידיקה, היא נעשית במהירות, ביעילות ובנימוס רב, כשהמוכס מקפיד וסוגר בר עצמו את המיזוודה שנפתחה. המכה האחרונה לתייר היא ברגע הי יציאה מבניין הנוסעים הנכנסים. למרות פתבות בעיתונים והבטחות של רשות שדות-התעופה, עדיין משתוללים נהגי המוניות של לוד. כל היוצא מפתח הבניין נתקף על-ידי נהגי מוניות, שמרביחים בעלי הופעה מוזנחת, ה„משכנעים“ אותו להשתמש בשירות שלהם. פעמים רבות אפשר להבחין בתמונה מבזה של שני נהגי-מוניות הרבים ביניהם תוך קללות עסיסיות, ולעיתים תוך הרמת ידיים. כשר כל אחד מהם אינו נותן לתייר שלו לזון מהמקום עד שיקבע מי חזק יותר.

יוסי ינאי

מנכ״ל הראל יותר מדי רשויות

כאשר מגיע התייר אל השוטר, הצריך להתחיל את דרכו, הוא עורך את המיפ גש הראשון עם כללי ההתנהגות של הי ישראלים. הפגישה אילמת לחלוטין. השר טר או השוטר אינם מברכים לשלום, ואינם טורחים להרים את עיניהם מעל לדוכן שלהם ולהתבונן במגיע. לבושם של השוטרים מוזנח, לעיתים קרובות, לפעמים אפילו מלוכלך, והם נראים לא פעם כאילו קמו מהשינה. הסבירה אחת הי שוטרות לכתב העולם הזה, שהעיר על פניה „החמוצות“, „אם אתה היית עובד 16 שעות, גם אתה לא היית מחייך“, מפקדה של אותה שוטרת שעבר במיקרה במקום הכחיש את מיספר שעות העבודה שהי שוטרת ציינה.

דובר מישרד-התעופה, ניצב-מישנה אריה ארד, באמצעות עוזרתו, פקד רבקה ויינטרוב, סרבו לאפשר לצוות העולם הזה לבדוק את מצב המיטרה בנמל-התעופה בן-גוריון. דובר מטה המחוז-הדרומי, ני צב-מישנה יוסף תמיר, קבע לעצמו בחודי שים האחרונים נוהג: הוא משתף פעולה עם עיתונאים רק באותם נושאים הי עשויים לדומם את שמו האישי או את המיטרה. תמיר ידע שנמל-התעופה בן גוריון אינו אחד מנושאים אלה, והתחמק מלהשיב על שאלות העולם הזה בנושא. שוטרים וקציני מיטרת נמל-התעופה קיבלו פקודה שלא לשוחח עם כתבים ולא לאפשר להם לצלם את עבודתם.

אין יותר מיץ תפוזים ופרחים

א חרי שהתייר עובר את סיטו ביי קורת-הגבולות של המיטרה הוא מגיע אל בניין המכס. עד לפני כשנתיים אפשר היה להבחין במרוץ מטורף של נוסעים אחר עגלות המיזוודות. לפני שני תיים נרכשו עוד כמה מאות עגלות, אשר רובן בעלות גלגלים מקולקלים מה שמקי שה על השימוש בהם. התייר ממתין למיזוודות שלו, המונחות על פס-נוסע עגול. סביב המיתקן עומדים התיירים וממתינים למיזוודות. בדרך-כלל כבר ניצבת ש חומת אנשים הממתינים גם הם למיזוודותיהם והתייר צריך להדחק כדי למצוא את מיזוודותיו. לשכונם שרי-התחבורה חיים לנדאו לי תפקידו הוא זכה בכותרות בעיתונים כשר

5 תחנה המיטות — מקבלי-הפנים הם אחת התופעות המכונות ביותר בנמל-התעופה. הם מוצבים מאחרי זמכות גדוזה ומזי כירים קופים בנחירות. הבאים אינם יוצאים אל מקבלי פניהם.

6 תחנה שיטית — שני המסלולים של המכס, האדום, לאותם המבקשים להצהיר, והירוק לאלה שמצהירים בעצם המועבר בו, כי לא הביאו עימם דבר. המכס פועל ביעילות הכי רבה.

7 תחנה שביעית — נהגי המוניות הם אחת השערוריות הגדולות של נמל-התעופה. לפני שהתייר מפסיק לצאת מהבניין, מתנפי לים עליו נהגים וכמעט מאצצים אותו לנסוע איתם.

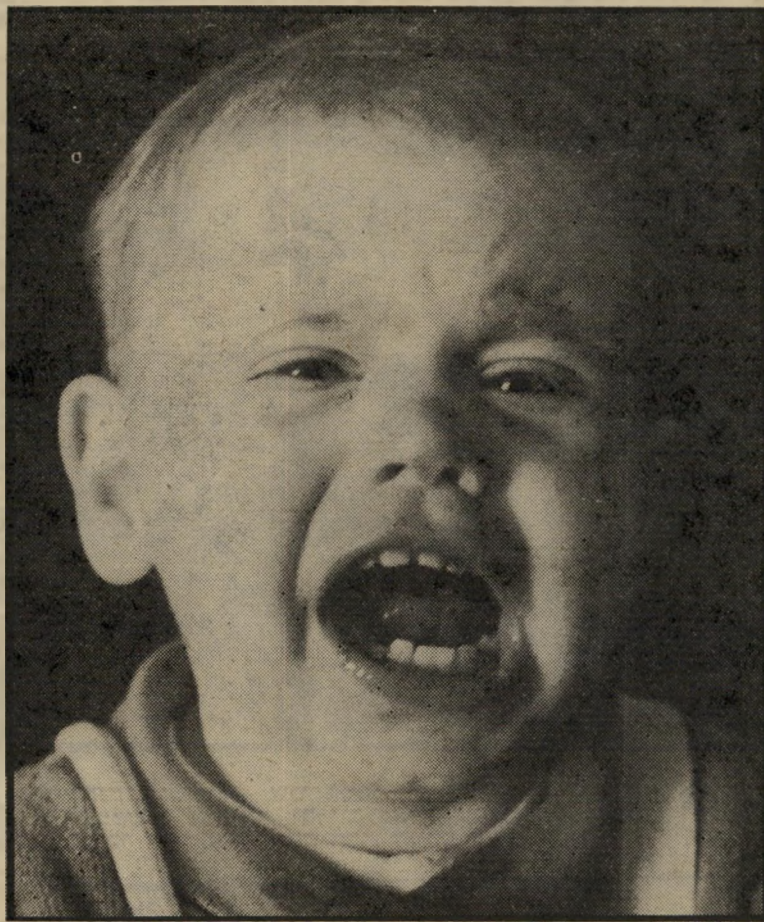

להיות אמה של דנה

"בכיי" "ותינוק מקולקל"

בחודשי הינקות הראשונים שלה גרה בתי אצלי בידיים, קשורה בדבק ללב. אני מאמינה במגעיים גופניים, בהמון חום, בהמון אהבה, וכמה שיותר. אלוהים עדי שאני יודעת להגזים, ובכל זאת, עם תי נוקות רכים אי אפשר להגזים. כל כמה שמחבקים אותם, לעולם זה לא יעלה על תחושת גן-העדן שכבר חוו עד רגע לידתם.

הוא פרט מושלם אחר. להכיר במצוקתו, כבעלת זכותיקים חשובה משל עצמה, למרות שלאמא-אבא לא מציק שום דבר חוץ מבכיו - זה כבר צעד ראשון וחשוב, אימון טוב לחינוך עתידי, שבו לא "יבלע" עליידי ההורים. אי-היענות לבכי זה היא פגיעה גוראית באימון הילד לעולם, וקובעת אם גישתו לחיים תהיה חיובית או שלילית מעיקרה. לא לזלזל בקטנים האלה. מוחם הוא הדבר הכי רגיש וקולט בעולם. הטבע עשהו כזה, כדי שיוכל להשתלט על כמות מידע קיומי אדיר, שלעולם לא יצטרך לו בי

גם להם יש זכות, "לבעיות" עובדה שיש...

שהתינוק טעם בעודו ברחם. הוא מכיר גם, איך זה אחרת". מה תעשו או אם האחות המספלת בכס הנחון עליכם, תעשה לכם קוצ-קוצ-קוצ-קוצ - ותאמר לסו-בכים באטימות: "אני לא יודעת מה יש לזה, כל הזמן בוכה, אפשר לחשוב שיש לו דאגות פרנסה". ואו יענו לה: "גו, ככה זה, כולם בוכים, אבל זה מפתח את הריאות". אני חוששת, שחוץ משינאת-עור למ כבושה לאחת הזו, הרבה אימון למקום שבו תמצאו, כבר לא תפתחו אף פעם.

עוד דבר, שמאוד אני אוהבת, זה בני אדם שמוהרים מפני פינוקייתר של ה-תינוק, ו"קילקולו". כבר אמרתי, את טעם גן-העדן החופשי שחווה במשך תישעה חודשים, ההורה הכי ספרטני לא יוכל לגוול. זה של הילד, לתמיד. אפשר רק לקרב לו את טעם החייויה קרוב ככל שאפשר - אך לא יותר.

זו שאלה יסודית. מה הולך פה? איני טרס של הורים מוכרח להיות מול אינטרס של ילדם? למה נידמה לאנשים שתפקיד של תינוק זה לדרוש אהבה, ותפקיד של הורה זה להתחמק כמיטב יכולתו? האם התינוק ביקש להיוולד, או שהיתה זו החלטה של אנשים בוגרים להביאו לעו-לם, עם כל מה שסרוך בכך? תינוק רור צה תשומת-לב? רוצה להרגיש את הלב של ההורה? מגיע לו? הוא כנה קטן וחלוש בעולם של גוליברים, למה לא לספק לו את החום והאהבה החיוניים לו כל כך בפועל, ככל שדרוש לו? והוא בלבד מוסמך לקבוע כמה. לא נכון שמר-גילים אותו "רע". זו זכות אלמנטרית שלו. להרגיל אותו טוב, זה כביכול לתר-גיל אותו לחיות "בלי זה", או עם מעט מ"זה". מוכרי לי את הסיפור על העגלון שהרגיל את הסוס שלו לא לאכול. אותו הגיון יש ביסוד שני הדברים! קחו אותם על הידיים, וכמה שיותר! לא לפחד שתי נוק יגדל כך לאדם תובען. אדם תובען זה אדם שמנגנון השובע שלו התקלקל בגלל רעב פסיכולוגי נוראי. למה לגרום לו רעב זה? בשם איוו תיאוריה?

ההענקה המאסיבית והלא מוגבלת הזו, בין כה וכה אינה לאורך זמן. הטבע חכם מכל אדם. הוא ברא מנגנון שובע, שמאותת למוח להתפתח הלאה. ברגע שעובר פרק הזמן הנתון של הגדילה, וההבשלה, ושום כלום לא חסר לבן-אדם, הוא באופן טבעי מתבגר לשלב גבוה יותר, אלא אם כן הוא חווה חסך כלשהו, ואז, במיגור הצר שבו הוא מרגיש חסך, הוא "נתקע". כך בדיק קורה שחלקים מאישיות של אדם מתבגרים, וחלקים אחרים "נתקעים". החיים שועטים קדימה, ואת אשר לא קיבלה האישיות בומן הצר הנתון, בין כה וכה אין להחזיר אחר כך, למרות תחור שת הרעב שנשארת לכל החיים. "לעיי-טר", זה תמיד "שפעייטר". כל אבטיחי העולם, לא ירווח כעת את צמאוגי לאבטי-חם שכל כך רציתי, ולא היו לי בילי-דוטי", אמר רומיון גארי, וזה ככה. ממש ככה.

מצחוק-עצוב שבדרך כלל דווקא בגיל היינקות, כשהילד זקוק לכל תשומת-הלב, מתחמקים מעול זה כמיטב היכולת. ודווקא כאשר הוא מתבגר, ואינו זקוק עוד לכל זאת, מקפצים עליו ההורים, וחונקים אותו נפש עם תשומת-לב דאגנית, כולמת ומיותרת.

אל תפתחו מפנינוק, ככל שתעניקו, לא יגדל לכם ילד רכרוכי משוקללה, אלא אם כן יש לכם בעייה, ובמודע או לא, אתם קושרים אותו לשרותים שלכם, ש-מאוד מאוד קרובים להענקת אהבה, ובכל זאת זה משהו אחר.

החיים המעשיים הוכיחו, שדווקא אדם שקיבל - וקיבל המון - גדל לאדם שיודע, יש לו מהיכן להעניק, דווקא אדם שפונק בילדותו במצע תשומת-לב אוהבת, גדל לאדם חיובי, בוטח בעצמו, חופשי מלחצי אישיות פנימיים, ובעל כור-שר התמודדות יוצא מן הכלל עם החיים. אם מבינים זאת נכון, מציצים קצת אחרת על כל חנושא.

פה

התחילה הקריירה

לכבוד הבן-פורתי-יוסף-שחר ג'וניור של דיני וזהבית חסידוף, הזמן מוחל מומ-חה. מובן שהאבא הנרגש מסתובב סביב סביב, דואג לעבודה שתצא כמו שצריך, עומד על כך שלבן שלו יהיה סיפתאח טוב בחיים.

המוהל, אישיות כריזמאטית ושחקן משופשף, הניף את כל האינסטרומנטים כמו מפיסטור-הגדול, ובתנופות מדוייקות קצץ-חתך-ארו.

"ועכשיו", פנה אל הקטנציק, לאות סיום העבודה, "שחק אותה".

מיסעדה

מאכליים

מטורפים

במחירי נוסטלגיה

הו הו, איזה פנינה נדירה שמצאנו בין המיסעדות, בתפריט הלא-רגיל, ובמחירים הסופר-בסדר. לילה אחד נפלטנו מאיזה מקום, מותשים מבולוי מפרך ומשעמם, רעבים עד לב משמיים. היה ברור לנו שאת הבטן לא משכיבים לישון במצב ריק, אבל גם להטעין אותה יותר מדי - ידענו - לא בסדר. גם לקניבאלים יש יום המחרת, ושתים-עשרה בלילה איננה שעת הסטייקים. דגו הצהיר הבן-זוגי מנוער, אני מת לדגו!

נמצאנו באיזור הירקון, פינת ירדי-הסירה, ועם כל הכבוד, הדג הפרטי שלנו מצוי לרוב ביפו. חכנו מה לעשות, עצ-לנות זה נימוק די מאסיבי, שתכלנו "שתכל-נו, ולא בא לנו משום דגים שבסביבה. פתאום ראינו משהו חדש. הקולומבוס התעורר בנו, וצללנו לבסנים. ואללה, הש-תלם לקולומבוס. דבוק לסינית של מנדיס, במקום שהיתה פעם מיסעדת ציון, פתחו מיסעדת דגים שי-ג-עון. קוראים לזה עכשיו הפינה.

הביאו שף מיוחד מצרפת, שילמו את מיסקלו בזהב, שלושה חודשים הקיוו ממנו את התמצית, למדו לבשל את התפריט כמו בתלומות, והקליינטורה מתעלפת.

איך שנכנסים, מקבלים אותך באיכ-פתיחות, עם חום מירוחי. למרות אכזבתנו המרה, לא היה זה הקסם הבלתי-עמיד שלנו, שגרם לקבלת-הפנים. כל מי שנכ-נס שם, מתקבל מאוד יפה, ובהחשב כ-ב מציאות היום-יומית בשטח, זו כבר נקו-דה. אחר-כך מתיישיבים לשולחנות עץ כהה, עם מפות צחורות, גרות דולקים, וכל האינסטנט-רומנטיקה.

בנקודה זו, הפחד מפני החשבון מת-חיל להתעורר עמומות. אנא מנוסה, אנא מביאים פרוטות לחס-חי דקיקות, עם צל-חות חמאת-שום, והוהו הפחד קם לתחיה, אני יודעת, פשוט יודעת, שכמה מאות מיתרות קופצות כאן לבל ליש. אבל נכנסנו, נכנסנו.

איציק הומין לנו בורי ברטב חרדה, ולוקוס ברטב פרבנסיאלי. לאיש הזה חיך הרבה יותר הרפתקן מאשר לי. אני שמ-רנית. לא כל כך בהרה עם דגים ברטב, בשבילי, הרוטב מקלקל אותם. אלא שכל זה היה אמור להיות נכון עד שקיבלתי את החלום שהזומן לי. מה יש? בשביל מה יש דעות, אם לא בכדי להחליף אותן?

בא לי דג בורי אפוי, מימת ברדאחיל, נסול ריח נפס יתי-כיוני, רך, רטוב וני-

אני נזכרת איך הייתי שומעת הערות של אנשים - דווקא בסדר בשאר תחור מי החיים - שעד היום מקפיצה אותי האיוולת המקובלת, האכזרית, והעדיין כלי-כיררווחת-בציבור שביצבצה מדבריהם. הם היו אומרים לי, ואפילו לא מבינים איזה חלקים מגעילים מעצמם הם חוש פים כך: "מה את קופצת אליה עם כל מיס קטן? תני לה לבכות. תינוקות צרי-כים לבכות. זה מפתח להם את הריי-אות!" - נאצים! את הריאות של התר-נוק מפתח המון בלבד והנשימות האינס-טינקטיביות. בכי לא נועד בכדי לפתח את הריאות, וגם לא בכדי לתת, "פור-קן" לעוללים. בכי בחודשים הראשונים, הרבה לפני שהוא הוסף מנוף מניפו-ר לציות, הוא איתות נואש למצוקה, שבאופן נואל התרגלו בציבור לראותה באור "טבעי" - ועל כן לא לייחס לה את תשומת-הלב הנכונה. היצור הקטן יכול לבכות לילות שלמים לעזרה כלשהי ש-תגיע ותצילו מצוקתה האימוה מאוד ב-י ענינו - ממנה אינו יכול בשום פנים להשתחרר בכוחות עצמו - וזה נחשב "טבעי", או סתם מציק, "אבל אין מה לעשות". זה ברברי!

ככל שהילוד הוא עצם מעצמו ובשר מבשרו של הורהו - הרי שבכל זאת

מייקל שאנטי
טרוולטה הצעיר

יופי

מייקל שאנטי

בן עשרים, הגיע לחופשת-מולדת אצל אביו השארמנטי ג'ו. לומד תיקשורת בארצות-הברית. לא צריך יותר להוסיף מילה. צריך להסתכל בתמונה, וכל הסיפור לפניכם.

עובדות חיים

שותפות — זה ככה.
תחילה יש לאחד ניסיון ולשני כסף.
אחר-כך לראשון יש הכסף ולשני הניסיון.

שקוף - חתיך - וזול

חברתי רונה, גגרה בארובה הרחוקה, הגיעה לביקור מולדת. תפסתי אותה אצל גלסון, בכפר, מר-ביצה הופעה חתיכות, שהנשימה נעתקה. חוץ מכל מיני דברים יפים, שזאת אלופה בלהתלבש בהם, צדו את עיני זוג נעליים חתיכות, שקופות, עם עקב גבוה, מעור צב נהדר, שהג'ל הרסה בתוך החול האבני — בלי רחמנות. מחלת הנעליים שלי היא בדרג מתקדם, לכן שאלתי מייד, איפה-איפה-איפה קונים זוג כזה. הייתי שולחת שליחים עד טימבקטו, לבקש אחריהם, כיוון שרונה זאת מגיעה בדרך כלל גם למקומות כמו טימבקטו. הקיצר, את השליחים שלי הייתי צריך להשלוח עד התחנה-המרכזית בלבה, ושם, בקואק, בנווה-שאנן 18, לשלם שבע מאות לירות בלבד — אפילו שמבקשים, בשביל סיפתח, ככה, להבהיל את התר-נגולות, תשע מאות. זו החנות היחידה שמוכרת נעליים כאלה, שאימום מגיע מאיטליה, במחיר-רים כאלה. לרוץ מהר. כדאי.

סקס

מקיץ החשק הישן

אחד היועצים הקרובים של לינדון ג'ונר-סון, הנשיא האמריקאי המנוח, פער את פיו החתום וגילה לאומה, שהבוס שלו, בחלק גדול משעותיו הפנויות מנשיאות, היה מאוד מאוד עסוק בלהיות חרמן.

לינדון ג'ונסון
איש שובב

וזאת אנו למדים, "כיוון שהנשיא היה מקבל זריקות ויטר-מין B 12, שאחת מתופעות הלוואי שלהן, היתה הגדלת התיאבון המיני." אם ביגלאי העשר-רים המוקדמות זו ממש מכה, כי ה-מוח מתייבש כל יום מחדש למצוא בריכה לכבות בה את הסנה הברי-ער — הרי שבגני-לאים גבוהים יותר, זו מתחילה להיות תופעת לוואי מי-בו-רכת, כדברי שור.

אבל למה לדסקס הרבה על קצב ה-חיים המסורף והש-פעתו הקטלנית על שושוליקו. אני פ-שוט אספר לבעלי-היכולת אך חסרי-התיאבון, שמוכרים גם בארץ ויטמין B 12 נקי, באמפולות של 1000 mcg. תחת השם Bedodek.

היצרן לא יודע שזה חומר-נפץ, ובתור ויטמין עיפי ורגיל זה עולה שבע וחצי לירות כל אמפולה. שלום למחיר.

הטיפול העקרוני באמפולות אלה הוא נגד אנמיה, ולא להעני להוריק זאת בלי להתייעץ עם רופא. אבל כמו שנדמה לי שאני מכירה את העניינים, ידהרו הרופא על פציינטו גם יחד, להשיג את התרופה.

**קורס
בישול
חינם
באמקור**

בשקט יחסי, ובלי שום פירסומת, וחבל, מתנהל כל יום שלישי קורס בישול חינם באמקור, בצפון תל-אביב, בסניף של פינג-קס פינת וייצמן. הקורס מתחיל כל פעם בשעה תשע וחצי, ונגמר באחת.

דינה הלוי, מורה לכלכלה ותזונאית מוסמכת, מלמדת בנועם, סבלנות ואהבה כל מיני מירשמים טובים.

יושבים על כיסאות במיטבה הניסיוני המרווח של הסניף, רושמים עיצ'עס על הכיפק, ובסוף ווללים את התוצרת. אפי-שר להתפנן כך בוקר לא רגיל.

לא מעבירים שם תפריטים מסודרים, אלא כל מיני דברים טעימים, ככה, איך שבא, חופשי חופשי, אם נופל איזה חג באמצע, נשארים צמודים למטעמי החג. זה יופי. באמת יופי. אפילו מוגן יש שם, כך שמבשלים מבלי להתבשל.

עכשיו יש שתי אפשרויות. או שיבוא שם עם-רוב, עם מיקנה וצאן לרוב, ואז שלום אליהו על הכיף הפרטי שתיכ-ננתי לי, או שמיקנה וצאן, עם עם-רוב יבואו, ואז אותו הדבר. אין דבר, אמר-תי, אמרתי. לא חוזרת בי.

שקוף שקוף
סקסי וזול

מוח, מכוסה ברוטב חרדל מעודן ומשגע, מלווה במין תפוחי-אדמה, ששיטת ביי-שול מייחדת הפכה אותם למחית מבפ-נים וציפס מבחוץ. פשוט מטורף! על הלוקוס אין לי סרנודות, כי אני לא או-הבת לוקוס, אבל לבן-זוגי היו גם היו.

שני דגים ענקיים משגעים, פחית בירה וקפה אחד, עלו שבע מאות לירות קומפלט, כך שלמרות היחס, למרות המפה, למרות הנרות ולמרות החמאה, יצאנו בזיל הזול, וקיבלנו מעדנים.

מחיר המנות העיקריות הכי יקרות הוא אחד — שלוש מאות לירות. מנות רא-שונות הכי יקרות, ובהן סרטנים וקלמרי מבושלים בשמנת מוקרמים בתנור — מאתיים חמישים לירות בלבד.

שפיון מהימן, ששלחנו, מודיע שהפפרי-סטייק שם הוא משהו מהסרטים. עשוי מנתח פילה עגל, ממש כמו שצריך, עם פלפל כתוש גס, עם פלמבה, עם שמנת, סים גן-עדן.

כשאני שמחה, אני משמיעה כל מיני קולות ורעשים, וההתלהבות שלי היתה מאוד מדבקת, אחרת קשה להסביר איך קיבלתי באופן וולונטרי את מירשם הפצץ של רוטב החרדה.

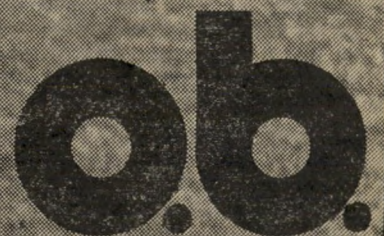
אז ככה: חמישים גרם חמאה צהובה, רצוי אירופית, שמנת כזאת, אבל יוצא די טוב גם עם התנובה שלנו, להמיס עם שן שום כתושה, מעט פלפל לבן, מעט מלח, וחצי כף כוסברה טריה קצו-צה. לא להחליף לפטרוויליה, כי זה גותן מרירות. לערבב טוב, מבלי שהחמאה או השום ישחיקו, ולהוסיף כף אחת חרדל, אפילו ישראלי. לערבב, ולהוסיף חצי שקית שמנת מתוקה. לבשל רק עד בועות, ולשר-פוך על הדג האפוי. אוה!

יש להם, לאלה, עוד המון פטנטים בשרוול, אבל עכשיו כבר לא יתנו. מה חשוב, שיתנו בצלחת, נבוא בשמחה.

כל הקיץ לפניך

שמש, ים, חופשה וטיולים...ימי הקיץ החמים קוראים לך לצאת, לבלות ולהנות. נצלי כל שעה וכל יום עם טמפון אויבה, בעל כושר הספיגה הטוב ביותר בעולם, תוכלי לעשות הכל בבטחון מלא. אל תותרי על שום פעילות! אויבה קטן וקל להחזירו. אינו זקוק למוליכים - דחיפה קלה והוא בפנים. כלתי מודגש ונעלם מעיני כל אפשר לשאתו בכיס הג'ינס או בארנק הכסף. טמפון אויבה ב-3 גוילים: מינו - לבתולה ולנערה המתבגרת. נורמל - למרבית הנשים. אקסטרה - לנשים עם דימום רב. נסו את אויבה - אין טוב ממנו.

אויבה

אויבה טבעי ובטוח

לכי ענת עצמון
אויבה מח' ההסברה
ת.ד. 2115, חופה

אבקש לשלוח אלי את
חוברת ההדרכה + השי:
3 טמפונים בנרתיק

שם _____

כתובת _____

גיל _____ משתמשת בטמפונים
 לא משתמשת בטמפונים

נאמר של נייר

המשורר מגן יבנה. הגרפיקאי. הרמאי והיריקות * יורשם הינוקא של מגד ושות' * הנרי מילר במיטבו * מוקד על המוקד

דואר חוזר

פלונטרון

ידיעה שפורסמה במדור זה (הטולם הזה 2231), על עטיפה לספר שהציע בפיוטו הגרפיקאי אלעזר גלעד למשורר איש גן-יבנה, מנחם בן, הולידה מיכתב תגור בה מטעמו של משורר זה. להלן תגובתו של מנחם בן:

האופן שבו מצליחות איפורמציות אל-מנטריות להתענות במנסרת-מחור של דן עומר וליהפך למשהו אחר לחלוטין הוא כנראה עניין לנוירולוגים, ואף על פי כן אינני פטור מלהגיב על אחת מתקלותי ההכנה שנפלו במדורו האחרון. ובכן, עומר היה עדי-שימעה. לא-אינטי ליגנטי כמסתבר לשיחה ביני ובין יוסי קריים, בן, "פרוזה", שבה ניסיתי לשכנע את קריים לקבל הצעת-עטיפה מסוימת, ומקסימה בעיני, בעיצוב אלעזר גלעד לספר-שירי בניגוד למה שדן עומר מתאר, קריים לא סירב, והשאיר בידי את ההחלטה, אך הודיע לי כי מטעמים טכניים לא יוכל להספיק להרפס עטיפה מסוג זה עד מועד שבוע הספר. עניין נוסף, המור יותר: ספרתי ל-

מנחם בן-בראון פנייתו של מנדלי מוכר-ספרים לסוסתו

קריים באותה הזדמנות, כי שילמתי גלגל עד סך של 3,000 לירות בהמאה רחוקה (שעדיין לא הגיע מועד פרעונה) עבור הצעת-העטיפה, ואף הדגשתי (ועיבר היה, כאמור, עדי-שימעה להדגשה זו), כי אני הוא שרחקתי בנלעדי, שהתקשה להסכים (והוא כבר עיצב לי, בחינה, עטיפה לספר קודם שלי) לקחת מידי את הסך הגלגל (הפחות, אגב, בהרבה ממה שנקוב בתעריף הגרפיקאים התקני עבור עיצובי-ספר). תיאורו של דן עומר את גלעד כאור-משורר, הוא אימולוה, כמו שבמעט עייש-למשוררים, הוא איפוא סטייה אופיינית ל"נכור של נייר", המנסה לשכנע את קוראיו, כי הגוינגל של חייו הנפשיים הוא אכן מציאות הנממכת בעובדות.

דן עומר מעיר: למרות, הגוינגל של חייו הנפשיים של בעל המדור, הרי שאין מחבר פלונטר סותר, ולוא אף בנימה אחת, את העובדות שפורסמו בנמר של נייר בעניין הגלגל. מה עוד, שגם העורך המויל של פרוזה, יוסי

קריים, מאשר במלואו את כל המידע שהופיע בידיעה הנ"ל, דומה שחסר עשה מדור זה עם מנחם בן, כאשר חסך מקור-איו את הדיוח על התגובה הקולנית והלגי לגנית שבה קיבל המו"ל קריים את העטי-פה של גלעד. גערותיו הזכירו את פנייתו של מנדלי מו"ס לסוסתו. מה הטעם והסיבה לתגובה זו של בן - לאלוהי הפלונטרים הפתרונות. מדור זה עשה במשך שנים כל שביכולתו על-מנת לעמוד לימינו של בן, ומצער לראות שהוא אינו מביננו כשאר "יורקים" עליו. ויכוח זה מטבב סיסתיים עתה, שהרי אין בכוחו המדור להיכנס לביצות של מילחמות-אכזב של אהבה שינאה. בנוסף המילחמות הקטנות שאותן מנהל בן עם מוריו ורבינו נתן זך ודוד אבידן מזה עשר שנים.

מקור

זבלן מגורמן

דניאל כהן-שגיא הוא מאפיין טיפוסי של דור חדש של סופרים ומשוררים, המנסה למצוא לעצמו מקום בנוף הספרות הישראלית. המאפיין הראשון של דור זה הוא בניגוד התהומי לקבוצה אחרת, או תנסית יותר, כנה ואמיתית יותר, בת אותו הגיל, שאותה מייצג הסופר יותם ראביני. המאפיין השני הוא הכישרון הדליל, והמאפיין השלישי הוא האמביציה לחבר ספרים שאינם מיועדים לקורא הישראלי, אלא לדוכני תחנוני-הרכבת של ברלין, פרוקפורט ובאזל.

את כניסתו לספרות הישראלית עשה כהן-שגיא הנ"ל בקובץ שירים גרוע וגרמי-פומני - איש ציפה בפנים שאזלו. החונכת הוא כהן-שגיא בספרות הישראלית היתה הגב' גולדה מאיר, שהקבילה את פני אורחיו של זה בפתח אחת מהגלריות התל-אביביות, במסיבה לרגל הוצאת ביכורי-שירתו. אותה גב' מאיר, שמעודה לא נודעה כפטרון האמנות, לא חנכה את יצירותיהם של יונה וולך או יותם ראביני ואחרים. השלב השני של כהן שגיא במיסוד מעמדו ובמיסוך האמיתות שלו בספרות הישראלית, היה השתלטותו על התוכנית רבי-מכר בגלי צה"ל, (תוכנית שמימצאה רואים אור גם בידיעות אחרונות). תוכנית זו, המתיימרת להיות זו שתקבע את רשימת רבייה-מכר במדינת ישראל, היא "כוכבת, יומרנית, ומשוללת כל יסוד ממי-ציאת של מכירת הספרים בארץ", כאמור, המשורר דוד אבידן. תוכנית זו סיעה לכהן-שגיא למכור את קובץ בתוליו ב"פרוזה להוצאת כתר, שרבים מספריה מצי או מקומים מכובדים ברשימת רבייה-מכר של גלי צה"ל.

קובץ בתנלי הפרוזה של כהן-שגיא נמסר לעריכה סיגנונית מייגעת לידי של משורר ישראלי נודע, המתגורר במושבה גן-יבנה (ראה: דואר חוזר). והתוצאה היא ספרון בשם מר פריפקה. מרבית עמודי מר פריפקה עומדים בטי-מן הנסיון של כהן-שגיא הנ"ל למכור למו"לים גרמניים את "היינריך בז" ב-גירסה מעוותת, בתרגום לעברית, וממנו בתרגום לגרמנית. עוד פרק בתהליך הגיר-מון, שכמה סופרים צעירים ומשוללי-כישרון של ממש עוסקים בהפצתו בעת האחרונה. מר פריפקה הוא ניסיון להוכיח שיש לאהרון מגד והנני ברמז, המחברים כשנים האחרונות ספרות של תחנות-רכבת, כאמור המבקר דן מירון - יורשים של ממש. עוד ספר חצי בלשי;

דניאל כהן-שגיא - מר פריפקה; הוצאת כתר; 148 עמודים (כריכה רכה).

משולל מתח כלשהו; שמות גרמניים, שינאה-אהבה של גרמנים, אטימות לתיאור נופים ישראליים. דמויות שטוחות. והאפי-אנד מתקתק. מר פריפקה הוא ניסיון בוסרי מאוד לבי-נות סיפורי-פלונטרי, בו את שוכב עם אחות חורגת, ואם שוכבת עם גיס, כאשר המי-געים הגופניים נקראים כמו נעשו בעזרת מבחנות במירפאה של גניקולוג. שני משור-לשים אלה של כהן-שגיא מנסים להיכנס האחד לשני וליצור מגן-דוד, או רומן גרמני מהדרגה השמינית, עם חותמת

דניאל כהן-שגיא שואן צעיר

כחול-לבן. הציר המרכזי של מר פריפקה הוא מר פריפקה, דמות בלתי-אימינה, המר-שכת בחוטי החיים של חצי תריסר דמור-יות, מבלי שיהא בה מרכיב משכנע אחד; לא בה ולא בחצי תריסר הדמויות, שאותן מכניס ומוציא המחבר בחוסר אמינות ובחוסר מהימנות. מבלי שיגלה סיבה או טעם כלשהם, שיצדיקו הופעתו של ספר זה בלשונם של הנביאים.

דניאל כהן-שגיא הוא שואן צעיר, הי-חושב כי השואה היא קרדום ספרותי לשימוש הפרטי. כבר בעמוד הראשון של סיפרו מרצף המספר משפטיו בציר-ריות שמאלצית, בנוסח: "...לקול גני-חזית היבשות של האטלנטיס..." דרך ציר-רופי-לשון דומים הוא עוסק בהשחתת הלשון והדימוי, בנוסח של: "אנחנו, בני דור-השואה, רואים את החיים כמתנה. עברנו זו מתנה מהודשת, מוחדת במי-נה. היא מזכירה לנו תמיד את אלה שלא זכו לכך..."

למישפטים של כהן-שגיא הנ"ל מי-בים חסרי-משמעות, או אפילו סותרים-מש-מעוה. הוא כותב דברים כמו: "יחסייה עם מר פריפקה החלו בהרפתקה, אך השי-נים שחלפו בנו מין מיבנה של תמימות, שהיכלו את כל הרצונות ופרנס את כל האשליות..." באמת שזה אהרון מגד סוג גימ"ל, המצופה באינולות סכרנית של סגיר-רות עלילתית כמו: "החלטתי למסור את הילד לאימני, והשבתי מיד על אברשה וזונגו השוכני-הילדים, שניסו להוליד כל השנים ללא הצליחה... מיספר ימים לאחר הלידה. יומיים לאחר-מכן מסרת את הילד לידיה של סוזה, אשתו של אברשה. הי-שנים עשו טוב כאשר עברו דירה והתגוררו בצפונה של הארץ..." ובדומה לאופנה ש-פשטה כחרולי ותרבוני קיץ בספרות הישר-ראלית באחרונה, הרי שגם תינוק זה נהרג במילחמת-ימים-הכיפורים. מתחיל להיווצר רושם, שמבול הספרים של השנים האחר-ונות, הרג יותר נפשות במילחמת-ימים-הכיפורים מאשר קטלה המילחמה עצמה. במתכוון או שלא במתכוון, במודע או

שלא במודע, הרי שארץ-ישראל מתוארת אצל כהן-שגיא הנ"ל כמו היתה מחור-נוסף של גרמניה, החל בדמויות וכלה בנופים. גם מיסגרות חיי-המישפחה תפוז-רים בנוסח שיקל את העבודה על המתרי-גם לגרמנית.

למר פריפקה שני חלקים. החלק הראי-שון, שהוא גרוע, הוא מעולה שבמעולים ונקרא כספרות-מופת בהשוואה עם החלק השני. שניתן להעניק לו פרס בעבור הכתי-בה הגרועה מכל כתיבה קיימת. החלק השני הוא משעמם ומתמשך כמו גומי-לעיסה שאינו נקרע, אך גידבק אל ריס-העיניים של הקורא. את הצמיגות הלשו-נית הזו שובר כהן-שגיא מדי פעם בשר-רות הלוקחות למשירת עמיחי, כמו "על-שנינו בחדר ועל כל אהר להוד" (ע' 86). צמיגות זו משופעת בהזיות מופרעות של המחבר, המתנהג כסופר שהמו"לים הא-מריקאים רופפים אחריו וחפצים ביקרו, כמו היה עכוס עין או אהר מדרגתו. בעברית המעוררת מחשבות של סמי-שילשול הנמכרים בבית-מרקחת, מתעורר בחלק השני, "הגבר" שמסתתר בתוככי המחבר, ומצהיר, "והאי שאמשיך לקבל צעירות ומבוגרות יותר בחרי, אשתדל להיכנס מין רגליהן כצורה הטובה ביותר שלה אני מסוגל..." מיניות המובאת בש-דיפות של גפחות מילולית. אין ספק, שהמחבר אשר סיפור אמנון ותמר עמד לנגד עיניו במהלך כתיבת הקובץ הזה לא השכיל להבין שתוצאתו הספרותית של מר פריפקה חוגגת בדלילותו ליד סיפור אמנון ותמר המקורי של התנ"ך.

כל הכבוד לבית-ההוצאה כתר על ניס-יונו ולציא לאור ספרות מקורית בכל-מחיר, אבל אם זו רמת הספרות המקורית, או חבל הכסף. עדיף להשקיע בתרגום של ספרות בת-זמננו מלשון אחרת, או בספר-נוסף של מדע-בידיוני. המחשבה בסידרה זו, שפירסמה קודם לכן ספר מעולה כמו אחרי הגשם של יצחק כהן-נר, הצליחה לרדד עצמה לזבלון מגורמן שכונה, מר-כאת. התיקוה היא, שבעתיד יימצאו ספי-רים מקוריים מעולים יותר, בהתאם למר-ניטין של שאר הספרים בסידרה זו של כתר.

תרגום

הנרי מילר

אין ספק כי מותו של הנרי מילר הוא בבהיגת סוף תקופה ספרותית, שבה נאלצו סופרים לעלות על מוקד של מילחמה למען חופש-הכתיבה הטחור. הנרי מילר הוא גדול המאטרטרים במילחמה זו. מאטרטיר אשר במשך עשרות בשנים נחשב שמו לגנאי ולדראון בעולם כולו ובישראל. רק שלושה ספרים פרייעטו של הנרי מילר ראו אור בעברית, והאחרון שבשלו-שה ראה אור בשבוע שבו מת סופר נהדר ומרתק זה.

חצות וחצי. ראשון ספריו של הנרי מילר שראה אור בעברית היה חצות וחצי. בתרגומו המצועצע, היומני והי-מתחסד של אהרון אמיר, עם ציודו של בצלאל שני, שהיה לא פחות ולא יותר מאשר גיסו של הנרי מילר. אחד * הנרי מילר - חצות וחצי; עברית: אהרון אמיר; הוצאת צוהר 1957, 239 עמודים (כריכה קשה). ** בצלאל שני - חצות וחצי; עברית: רות פסלתי ואלי שני; שהיא אותה אשתו הראשונה של הנרי מילר, המתוארת באה-בה כה רבה ממרק בחוגו של סרטן.

מהספורים המרתקים שבקובץ הוא הסיפור "חוגג של סרטן" — ניהויון המתאר לילה שבו נאסר על מילר להיכנס לאנגליה, מכיוון שנשא בכליו את חוגג של סרטן שלו. סיפור בעל עוצמה אנושית רבה הוא הסיפור שיבה לברוקלין הנפתח בתיאור חזרתו של הסופר מצרפת, ערב מילר חמת-העולם השנייה, למורתו, ארצות הברית. בסיפור זה מנסח מילר את הקוסמופוליטיות שלו: "אני רואה בעולם כולו את ביתי. אני תושב בארץ, לא באיזה חלק ממנה המכונה אמריקה, צרפת, גרמניה, או רוסיה. אני חייב נאמנות למין האנושי. לא לאיזה ארץ, גזע, או עם. אני נותן דיווחי-שבוח לפני האלוהים — ולא לפני הסקרן הראשי..."

סיפורים אחרים בקובץ מאפיינים יותר את אותו סיגנון כתיבה שהביא לאיסור ספריו של מילר בעולם האנגלו-סכסי, כמו הסיפור ה"חובבן", שבו רואה הסופר את עצמו כיצור שחצוי אדם וחצוי כלב, הכבול במרתף על-ידי שתי נשים אנושיות שהן אחת — אשה ואם. הוא מנסה להשתחרר ממלא, מוצר חזרה על-ידי סמל המציין את האכזריות — שודד המוש באקדה. בסופו של דבר, בחלומות, מושיטות לו שתי הנשים שהן אחת עצם שמנה מעורטת כסבתו נישואין — והוא מודה להן בשישוק ונב.

הסיפור שמתרגמו כינה אותו לתוך חיי הלילה מאפיין את איכות תרגומו הירודה של אמיר. וזאת מדוע? באנגית מופיע שמו בכותרת דומה: "...into the night life..." ולא רק שלוש הנקודות (...). נעלמו מתוך תרגומו של אמיר, אלא המוטו של הסיפור, האומר: "A coney Island of the mind", צירוף מילים בעל כפל-משמעות, אשר נעלם מאבחנתי המתורגמת של אמיר: "קוני-איילנד הוא מעין לונה-פארק, והוא גם הכינוי לאחד מרובעי ניו-יורק, הצירוף "קוני-איילנד של החושבה" — עם פירושו או בלעדי — היו מסובך מדי לרדיו של אמיר.

חוגג של סרטן. בשנת 1928 עבר הנרי מילר להתגורר בפאריס, שבה חי עד פרוץ מלחמת-העולם השנייה. חייו בפאריס היוו את גולת הכותרת של מיטב יצירתו, או כמאמר שנריר צרפת בארצות הברית. שהעניק לו לפני כמה שנים את עיטור אות לגיון הכבוד הצרפתי: "מספיה מילר, הצרפתים אהבים אותך משום שהם אהבים את הצד המזרחי והבלתי-שישירתי של פאריס, ואתה הצנת אותך לפני האדריש...". צד מזרחי ובלתי-שישירתי זה של פאריס, מצוי בסיפור חוגג של סרטן, שד קראו אור בתרגום עברי רהוט של ערנה קורנפלד ושולח עפרוני.

חוגג של סרטן, שנאסר למכירה, הדפסה והסצה בארצות-הברית, ראה אור בפאריס בהוצאת אובליסק. ספר זה, בדומה לספריו האחרים של מילר, הוא סיפורו של אדם נואש בתכלית, שדחן אותו ואת ראיית עולמו בארצות-הברית והוא גולה בפאריס. הוא מתאבד בקלות החיים של עלובי הנפש, בקלוזארים של פאריס, שעליהם אמר פעם כי הם לובשים מעילים גם בקיץ. מסני שכנראה אינם לובשים דבר מתחתם. הוא מתאבד בעולם זה של פרוצות ושורר יציקינים למיניהם, שולי התרבות המערבית, תוך שהוא חש את גבולות האחר שקיעתה של תרבות זו.

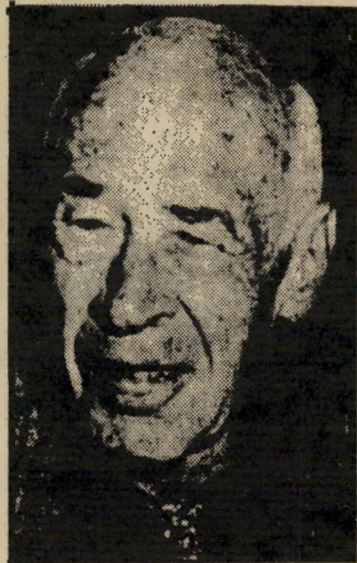
במשך 35 שנים הוברחו חוגג של סרטן וספרים אחרים של מילר לבריטניה ולי-ארצות-הברית. כתב פיליפ טוינבני: "גם אני הברחתה את שני הספרים האלה לבריטניה...". הספרים שימשו נושא לי-משפטים רבים. סופרים עולמיים כמו ת.ס. אליוט, ארדוף האכספרי, ג'ורג' אורוול, לורנס דארק ועזרא פאונד נחלצו למען הפצת ספרי מילר בארצות-הברית ובבריטניה, עד שמגישת המתירנות של סוף שנות ה-60 הפכה את מילר לקלסיקן גוסף של התרבות. חוגג של סרטן הוא ספר מדהים, העושה מהסכה-תרבותית במוחו של כל קורא. הספר מביא תיאורי חיים אינטימיים כי נוסח: "בלילה האחרון נילה בוריס, שיש לו כינים. נאלצה לנלה את בתי השחי שלי ואפילו או לא נופס הנירוי. איך אפשר לחטוף כינים במקום מרדים במקום

הנרי מילר — חוגג של סרטן; עברית: רית; ערנה קורנפלד ושולח עפרוני; הרי צאת סוף, 273 עמודים (כריכה קשה).

הזה? אך לא השיב. יתכן ולא היינו מגיבים להיכרות כה אינטימית, כורים ואני, אלמלא אותה כרסמת..."

חוגג של סרטן הוא קולאו המתאר את מצבו של האדם במעשי האהבה והרשיעה, כחול, לכנוני שקוף, עצים מכהי קיב, מתמוגים עם רקעם... מנסח מילר את יחסו לשפנופלה, מחבר שקיעת המערב: "אני נוכח בשפנופלה ובכנונויותיו הרמספיות, דם אנשי, וזואל את עצמי אם אמנם סיגנון, סיגנון מכובדו הרחב של המושג, יענה את הכל...". דומה כי הנרי מילר, הופך את אברי מינו, או, דוקרנו" כפי שהוא אהב לכנו, תו, לאיליה-ברזול שבו הוא מנסה לקעקע את חומות השמנות האירופית והצביעות המינית, ואת אלה המביאים מיליוני בני אדם לסבל של כאב, בבדידות, על מיטת תהום, בחשכת הלילה: "נהירה פמיכה של שכבת זרע בביביב...".

חוגג של סרטן משול לרשום סיסמור גרפי רגיש של ניהיליזם כואב בין שתי מילחמות-עולם, ניהיליזם שכולו מופנה אל תוך חדרה-מיטות, במטרה להשכיח ולהשקיע את כאב העולם בתאות-בשרים, המעוררת מחשבות נוגות על כל הסובב. ניהיליזם זה מתגלה בפאריס, כמאמר מיי

הנרי מילר איש אינו מת כאן

לר: "אין זה המקרה העיוור, המוליד אנשים כמנינו לפאריס. פאריס היא פשוט כמנה מלאכותית, כמה משתכבת, המאפי שרת לצופה לחיות ככל שלב התסביכות... פאריס היא פשוט קעין מולדת החולצת את העובר החי מן הרחם ומכניסה אותו לתוך האינקובטור... כל אחד חוזר כאן בחלומו לברלין, ניו-יורק, שיקאגו, וינה, מינסקה... כל דבר מועלה כאן לדרגה אלוהית. העריסה משלחת מעליה את תינוי קותיה ותיוקות הדרשים תנפחים את מקוי מם. הנך יכול לקרוא כאן על גבי הקירות היבן התגוררו וזלה ובלוק ורנה וספרינדי ברג וכל מי שהיה כאן פעם בעל שם. כל אחד חי והתגורר כאן ביום מן הימים, איש אינו מת באן...". אינו יודע מדוע, אבל קריאה מחדש בספרי מילר מעוררת, בעיקר בתיאורי פאריס שלו, הרגשה של אבהות על תיאורי פאריס של עמוס קינן, כמה שנים יותר מאוחר.

בין סדרות של מישגלים, מכל המינים ובכל הצורות, פולט מילר אמיתות מרגיות כמו: "אני חש בעולם שמתחתי, עולם מתמשט ונהרם, עולם משוגש ומי שושפש חלקות כפרחתי של מצרע, אילו נמצא אדם שיעזי לומר כגילוי כל מה שהיה חרשב על העולם הזה — לא היה נותר לו שעל ארמה אחר לעמוד עליו. כשמופיע אדם — נפנה העולם אליו, לוחץ אותו ושוכר את גבו. תמיד נשארים יותר מדי עמודים ריקים — נעותו ויצבים; יותר מדי יצורי-אנוש נרקבים מכדי ש; יותר מקום לאדם לפרוה. השלך אינו אלא כוב, והיסודות ועווע-אימים אחר... אין ספק שמילר מאבחן בקטע כמו זה המצוטט עולם של צביעות. חוגג של סרטן, בדומה לשאר כתביו של

הנרי מילר, הוא בכתיבת אנטי-מאשים של מחבר בעל עין רגישה כלפי עולם ומלואו. מכונת-העולם קבעה שספרים אלה הם פורנוגרפיה, והכסילים האמינו ומאמינים למכונת-העולם עד עצם היום הזה. יומים שקטים. היה צורך מזור שתעבורה עוד כחמש-עשרה שנה עד שיתורר גם ספר נוסף מפרי עטו של הנרי מילר לעברית. כמו בחוק מזור של הטבע, ראה אור התירגום העברי של הספר ימים שקטים בקלישי. בשבוע שבו מת מחברו, אין ספק שנוסח זה מעיד על מהפכת-עורר לסיומלוואו שעברה התרבות הישראלית מאז הביא אהרון אמיר את מילר בלי שונו הכנענית והמצרעית ועד לנוסח של יותם ראובני, המעיד כי העברית כמו ניגמלה ממחלות הצביעות. ההתחסס דות, הריפוד והגימנום שלה, תרגומו של יותם ראובני מצליח לראשונה להביא בעברית הנרי מילר אמיתי.

ימים שקטים בקלישי הוא בכתיבת מיני חוגג של סרטן. אצור בו כל שמצוי ביציר רתו המונומנטאלית של מילר: "בענידי כתב, הערב ירד והאשפים החלו לצאת לארוחת-ערב. היה זה יום אפור, דומה לאחד מאלה השכיחים כל-כך בפאריס...". מילר מוליך את עצמו ואת קוראיו אל מבין היזויות ודרכי מציאותו, תוך קביעות שוככות כמו: "אישה צרפתיה אינה משפילה את מבטה בדומה לאישה אנגלית או אמריקאית...".

גם בספר זה עשויה פשוטות כתיבתו של הנרי מילר לשמש דוגמה לסופרים צעירים בני זמננו: "היתה זאת תקופה שבה רית זימה נירא באיורי. הנערות האנגליות רקדו בקאסינו של פאריס. הם אכלו במסעדה של מחיר-אחד שהיתה סמוך לפלאס-בלאנש...". נוסחו של ראוי בני פשוט ונקי, ומעניין כיצד היה מתרגם אהרון אמיר לכנענית שלו את: "פעם, מתוך ידיות, הכנענית לה דפיקה יבשה, מול התגורר...". ה"גסויות" של מילר הן כה מעודנות.

הנרי מילר יש גם מה לומר על יהודים, והוא מספר סיפור מצחיק על התנסותו לפני ביקור במדינה הגנטית לוס-אנג'לס, לפני מילחמת-העולם השנייה: "נכנסנו לבית-קפה קטן, שבו ירעה אשה זקנה שניגנה בפסנתר, והזמנו יין. במקום היתה איורה מלנכולית, ועד מהרה השתעממתי. כאשר עמדנו לעזוב, ניגש אלינו בעל-המקום, והישט לנו את כרטיס-ביקור היבני את תיקויותיו כי נשוב תפקר. קארל העיבר אלי את הכרטיס ושטח על כתפי. קראתי נאמר שם, בגרמנית, 'בית-קפה חופשי מהיהודים'. גם אם היה כתוב שם 'בית-קפה חופשי מגרמנים לימברג', הי דבר היה נראה בעיני נלעג בה במידה. צחקנו כפניו של האיש. שאלתי אותו, בצרפתית, אם הוא יודע אנגלית. הוא השיב בחיוב. אברתי: 'אני רוצה לומר לך — למרות שאינני יהודי — כי אני מתוודע אליך כאל ארדוט. אין לך משהו טוב יותר לחשוב עליו? אתה נשמע ישר... אתה מתמשל כהרא שלך. האם אינך מכיר זאת? הוא לשש אלינו במכמים מבוהלים, ואז פתח קארל, בצרפתית שלא היתה מבוהשת כל אפאצי: 'שמע, חתיכת נבי' נה רוקה שכמוך'. האיש החל להרים את קולו. 'שב שקט', אמר קארל בקול מאיים ועשה תנועה כאילו התכוון להכות את המשוגע הוקן. 'אנדי לך רק שתי מלים. אתה כוס זקן. אתה מסריח! לאחר מכן הוא נתקף באחת מהתקפות הצחוק שלו. אני החשב, כי האיש קיבל את הרוי שם ששנינו משגיעים. יצאנו לאט... במרד חק מה כמעלה הרחוב נתקלנו בשומר ישרי-למחצה. קארל פנה אליו מתוך יראת כבוד, הסיר את כובעי, ואמר בגרמנית משלמת, כי 'בבית-הקפה החופשי מיהודים' פצה קטמח...". אני מעדיף למצוא קטע כזה במיקראות חינוכיות של משדד החינוך-והתרבות בנושא האנטי-שמיות, תחת פליטות צואה מילולית שואנית בנר שא האשם האנטי-שמיות של כוהן" שגיא (ראה: מקור) החסרות אמינות בסיסית.

מלוכסמבורג חוזרים מילר וחברו לפאי ריס. "הייתי כל-כך מגורה, עד שהייתי מסוגל לאגום נזירה...". כותב מילר ומת' חיל מתזור מרתק של אורגיות מטרפות. הנרי מילר — ימים שקטים בקלישי; עברית: יותם ראובני; הוצאת יחד, 87 עמודים (כריכה רכה).

בחטף

פרופ' זקסבנק

●● מדיכון סאטירי לשבוע הספר העברי הביא בדבר נחום ברנע, שי כתב: "הוצאת עידנים עדיין מציעה למי כירה את ספר ההעצה לבגין מציעה למי שלמה נקדימון ואביעזר גולן בשיא תקופת-כהונתו... אהודי מאבק פרס" רבין ימצאו אולי עניין בספר האוטוביוגרפי פנקס-שיירות של (יצחק) רבין... עותק אחד של הספר נרכש על-ידי לשכת ראש-הממשלה, והוא הספר האהוב על (מנחם) בגין, כאשר הוא נח מעט מכתבי (זאב) ז'בינסקי...". על ספרי קאמפ-דייוויד מוסיף ברנע לקוראים עצה: (לחות להופעת החלק השני (קאמפ-אוטו) נוחיה?) ואז לקרוא את שני החלקים יחד...". סופר חיפאי נודע, שראה בחוברת פרווה שבעריכת הסופר פינץ' חם שדה קטע מתוך רומן בכתובים מאת פרופ' אריה זקס, ניזכר ברומן שיטח אותו פירסם לפני כשנתיים פרופ' שמעון ז'רבנק... הסופר החיפאי העיר: "מדוע הם אינם מאחדים את שמותיהם וחותמם תחת שם-יהודי: פורפור זקסבנק...". הרי הם כל כך דומים בסיגנונם האקדמי המשע"מס...".

●● בגישת משוררים שנעדר כה באחד מחדרי צוחא בירושלים, אמר ד"ר אהרון שבתאי (ח"א, מווח"י) על עורך עכשווי גבריאל מוקד כי "כל תרגומו שגיגש לו, למוקד, שיר — הוא ידפיס...". גב' מיה בגרינו כינתה את מוקד מגדול. באותו ערב אמר מוקד לנוכחים כי "רוב המבקרים הם אוויר לים...". "אציגמניה...". כך הכתיר משורר תל-אביבי בולט את השיר אל שפת הצללים אותו פירסמה במערב בשבוע שעבר עין (עליזה) טורי-מה"כא רעיתו הצעירה של המשורר הקשיש, ארי צבי זינברג, העיתונאי ברוך נאדל פירסם לפני כמה שנים ספרון בהוצאת תרמיל תחת הכותרת פרשת הלוחם יונתן שוכה לתגובה עיר תונאית ממורשת של עמוס קינן. הספר נסב בעיקר סביב אישיותו של אדם שבגד במחתרת. בימים אלה גילה דן מרגלית כי אחד מגיבורי ספר זה הוא ח"כ שמואל טולידאנו, שבחוקף עבודתו בשי רות-הידיעות של ההנהגה העביר ידיעות אל הלח"י. על כך הגיב טולידאנו, ואישר: "לא יכולתי להשלים עם העוול שעשו ללח"י העברתי להם את הביוליתין של-גו...".

הסיפור השני בקובץ, מארה מארינאן, עוסק באותה תקופה בחיי מילר; "כשאני מניח לחלודה לאכול ביר...". הוא ממשיך באוטוביוגרפיה המרתקת הזאת, אליה הוא מצרף חוויות בלתי-מקובלות כמו: "אליאן היתה צעירה, רזה, מושכת, אך היתה גם מפורכת כשפע של שזומת מכווערות וכי פלימת-שיער רדק מעל שפתה העליונה... בעיני ידירי, פגמים אלה אך הוסיפו להן שלה... אחד משפע הפגמים של אליאן: שומה ענקית שהיתה על קימור צווארה, לדבריו, שילחבה אותו במיוחד כאשר נישק אותה...".

יש בהנרי מילר רגישות לאומללים, רגישות אותנטית שמוטת סופרים ניתנו בה, רגישות שבה הוא מתאר זונה בעלת רגל מעץ הניצבת במקום קבוע, מדי לילה: "היא היתה רק אישה, שבורה, חבולה, מיכה, יצור המכה בכנפיו בחוסר-אונים אל מול האפלה. היא לא פנתה אל איש, ופחות מכל אלי; היא לא דיברה אל עצמה קול, ולא האלה. היא היתה צעע אשר מצא קול, וכאפלה היה נדמה כי הפצע נפתח והוא יצר מביבו חלל, שבו הוא יכול לדמך ללא כל חשש מפני ההשפלה...". עולמו של מילר כמו מטולי טלת הנעה בין, "הזהירות לתאוה", בי לשונו.

ימים שקטים בקלישי היא יצירת מופת שבה מכונסים היפה שבתויתו והמכוער שבעולם הסובב אותו. הספר הוא מחמער לים שמתרגמו בשנים האחרונות לעברית לשון התרגום, מעשה ידי יותם ראובני, נקיה וללא רבב.

"כשיוצא לך פעם לטוס בחברה אחרת, אתה יכול להעריך באמת את לופטהנזה."

מדברי גוסע לופטהנזה

Lufthansa

הזמנות דרך סוכן הנסיעות שלך או טלפן אלינו: תל-אביב 03-651414, חיפה 04-512862

לפני 25 שנה

הרימוז נתן ריחוק... כמו בתסריט מצחיק, היה זה תורה של חיפה להעניק השנה את התואר מלכת-היופי, והיה זה ראש העיר, אבא חושי, שהכתיר את המלכות בלוויית נשיקה מצלצלת. בשער הגיליון: אילנה כרמל, מלכת היופי של ישראל תשס"ו.

בגיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, פורסם העורך רשימה מסכמת על הצדדים הציבוריים של פרישת קסטנר שהגיעה לקיצה באותו השבוע, תחת הכותרת "מישפט שרת" במדור "מישפט" פורסם סיקורו של כתב-השבוע עמנואל פרת על נאומי הסיום במישפט קסטנר. בסידרה "הוסיטאן", שהשפה את השחיתות של אבנת העיר חיפה, תוארה חוכמת שירים אנונימית שהיללה את אבא חושי וחבריו, ויצאה בנגות "העולם הזה" וכתבותיו. הבולט במשוררי החוכמת היה הפיומנאי יעקב ארלנד ("עץ

מישפט קסטנר-גריןולד: סוף * קלאוס קינסקי, ידיו

הגוי והמכות * עזריאל קרליבך וקשר הטיפשים

העם

הפצצה השלישית

ישנם רגעים בחייו של עם, כשהמדינה כולה מוכה תדהמה. כך קרה השבוע כאשר שמעו מאת אלפי האזרחים במדינתנו, כי נשיא בית-הדין המיוחד בירושלים מצא, שמלכיאל גרינוולד צדק ברוב האשמותיו הנוראות נגד ד"ר רוי דולף ישראל קסטנר.

כבר ברגע הראשון של הזעזוע נתגלה באופן חותך מה אדיר המרחק בין העם קן המיפלגתי הממוצע לבין האזרח הפשוט. רוב רובם של העסקנים, אנשי הקואליציה והאופוזיציה כאחד, גימגמו בבהלה, הרי כיוונו מחדש כי למעשה אין כל הבדל בין מרבית המיפלגות, וכי הן שותפות למישטר הקיים. ואילו האזרחים הפשוטים הוכיחו באופן ספונטאני את בריאותו היסודית של העם: הם לא שמחו לאידו של קסטנר, אולם הם שמחו שנמצא שופט אמיץ-לב.

טפילים על הגוף. פסק-הדין התפוצץ כפצצה במערכת הבחירות. אופייני לריי קבון של החיים המיפלגתיים בארץ, שכל שלוש הפצצות שהסעירו במערכת הנוכחית את דעת-הקהל לא יזומו על-ידי מיפלגות, אלא על-ידי אנשים בלתי-תלויים:

- גילוי שערוריית חיפה, פרי עובי דתם של עיתונאים בלתי-תלויים.
- הוקעת עלילת רצח ארלוזורוב, תוצאה מקרית של הרצאה מקרית של איש-עסקים בלתי-תלוי.
- חשיפת פרשת קסטנר, בידי שופט בלתי-תלוי, עקב יומתו של אזרח פרטי. לא היה זה מיקרה. המיפלגות הישראליות אינן מדריכות את התודעה הפוליטית של הציבור. הן טפילים על גופו הפוליטי.

היסטוריה

קריאה לרומל

הוויכוח על פסק-דין במישפט קסטנר-גרינוולד עוד סער בכל תנופתו, כשיצא אלוף משה כרמל באסיפת-בחירות של מיפלגת אחדות-העבודה, בהשמיע האשמה נוראה נוספת: בשעה שהפלמ"ח התר כונן ב-1941 ללחום נגד הפילדמרשל אר-וין רומל, במיקרה שהוא יגיע בראש שועליה-המדבר לארץ, הציעו מנהיגי היישוב לפתוח במשא-ומתן עם הגרמנים, בניסיון לשכנעם שהיישוב יוכל לעזור למאמציהם המילחמתיים, ולכן לא כדאי להם להשמידו. האלוף לא הוכיר שום שם. אולם בשיחות פרטיות לא הסתירו אלופי הפלמ"ח למי הם מתכוונים: אחד משלושת ראשי המדינה.

חולדות

בנו של היהודי זים

פייט הארלאן, מפיק הסרטים הגרמני הנודע, היה אנטישמי ומשרת המישטר

הנאצי. לפני שנתיים נתגלה בנו, תומאס בקפה כסית בתל-אביב. נתברר שתומאס הארלאן קיבל תמיכה מבית רוטשילד, המלצה מד"ר נחום גולדמן וסיוע ממישרד החוץ הישראלי. הוא הגיע בעזרת דרכון תורכי בעל שם כוזב ("תומאס אינצ'ה") כדי להסריט סרט בארץ.

כשנתגלה הדבר ברבים, נתעוררה שערורייה ותומאס הארלאן נתבקש לצאת מהארץ. לפני כן הוא נתפס כשהוא מצלם את בית-המסבתיים התל-אביבי, ונתעורר חשד שהוא מצלם סרט אנטישמי (העולם הזה 813, 814).

קטטה בכאר. הארלאן הצעיר נעלב קשות. הוא הוסיף לכתוב ארצה למכרים שונים, הוכיח להם שהוא הסתייג מאביו. השבוע שלח קטע מתוך עיתון מצוייר גרמני, המעיד על צידקתו.

העיתון הגרמני פירסם תצלום גדול, המראה את הארלאן בשעת תיגרת-ידיים. נתברר שבילה עם חברו, השחקן היהודי קלאוס קינסקי, בבאר הברלינאי קווארטייר בוהם. לפתע ניגש מישוה אל קינסקי, וקרא לו "חזיר יהודי". הארלאן פקץ ממקומו, העמיד את עצמו לפני חברו וספג מכות. מוסיף העיתון הגרמני: "זה עתה צילם הארלאן סרט ישראלי, בעזרת הרוטשילדים".

אורחים

קיסר העיתונים

גמאל עבד-אל-נאצר אמר לוויילאם רני

דולף הרסט הבן * בעל שרשרת-העיתון גים הגדולה ביותר בארצות-הברית, כי בן-גוריון הוא המוסמך ואילו שרת אדם מתון. בשבוע שעבר, כשבא הרסט (47), בעל הפנים הצעירות, לארץ, ציפתה לו ההפתעה של חייו. דויד בן-גוריון נתן גלה לו כאדם חביב, פשרני, המוכן לשלום מידי. ואילו משה שרת היה קיצוני ותוקף פני, ולא איפשר להרסט לפתוח את הפה במשך חצי שעה.

לבסוף התרגו הרסט. כששאלו ראשי הממשלה (שרת) לתפארת המליצה "מה היית אתה עושה?" והמשיך מייד ב"דבריו, שיסע אותו האזרח באירוניה: "אתה באמת רוצה שאענה?"

הרסט הוא יורש קיסרות העיתונות הצהובה. היה זה אביו שהמציא לפני דור את סוג העיתונים הסנסציוניים, הדפיסם על נייר צהוב וזול, וגרם על-ידי כך ליצירת המושג "עיתונות צהובה". אולם הרסט עצמו לא רדף סנסציות, ונתגלה כפרשן רציני ומעמיק ביותר. מסקנתו העיקרית בענייני המרחב: ישראל זקוקה לשלום עם הערבים. המועמד האמיתי לכריתת שלום כזה הוא גמאל עבד-אל-נאצר, שליט מצריים שקסם להרסט.

כשחדרה כתבת העולם הזה אל חדרו בבית-המלון זן, בשעות המאוחרות של הערב, לפני יציאתו מן הארץ, מצאה את

● אביה של החטופה המפורסמת פ"ט רישיה הרסט.
● אביו של הרסט שימש אב"ט-פופט לגיבור הסרט האזרח קיין שעשה אורטון וולט. איל-העיתונות אמר: "אני אעשה לכם את המיחממה — ואתם תספוקו לי חדשות ממנה..."

השופט בנימין הלוי

לפני פסק-הדין במישפט קסטנר-גרינוולד, בעת צאתו מלישפטו, לבוש בגלימתו, אל עבר אולם בית-המישפט בירושלים, קסטנר נגד מלכיאל גרינוולד. הוא קבע כי רודולף קסטנר, מכר את נפשו לשטן.

השופט הזה

"העולם הזה" 924 התאריך: 30.6.1955

הסכין המשולטת

חדשות פאריס

בצרפת אסור לרתם. אחד שריחם כאן קיבל 15 חודש-מאסר. המדובר באחד שהיה ראש המדור למלחמה בי סמים משכרים במישרת פאריס. יום אחד תפסו אותו כשהוא מוביל אפי' יום במכוניתו המישטרית אל אחד, מרקיו קשיש ומכובד. הוא טען להגנתו שעשה מתוך רגש-רחמים הואיל והמרר קרן היה אומלל מאוד. המרקיו קיבל קנס. מה יהיה?

ביומן הקולנוע הראו מירוש מכור גיות באמריקה. מכונית אחת התרסקה בקול נפץ, השנייה עלתה באש, השלישית קפצה מעל הראשונות והמשיכה כאילו לא קרה דבר, וכל האחרות עלו על מקפצות משופעות וקפצו באוויר כאילו היו דגים מעופפים. לבסוף הכי ריז הקריין: "קטע זה הוצג במיס' גרת חילופי תרבות צרפת-אמריקה". הקהל צחק.

יום לאחר מזה נהרגו 85 איש במי' רוח מכוניות ואף אחד לא צחק, כי המירוצ נמשך ולא היה זמן לצחוק. מנה כ"ץ מציג כאן תערוכה. גועל נפש כזה לא ראו כאן מזמן. אבל התמונות נמכרות כאילו היו נקניקיות חמות. המיטגרות בעצמן מוכרות את התמונות — כל כך יפות. מתאימות לכל חדר מודרני. בצד עומד פסל אחד מעשי ידיו של מנה כ"ץ, יוצא מהכלל. הוא יכול להרשות לעצמו להיות פסל בחדר עליון, מפני שאף אחד אינו קרן פסלים.

גם פרנקל מציג תערוכה. הוא שיי' נה את שמו לפרנקל, וחושב שאולי לא יכירו אותו. אבל מכירים. אביגדור אריכא עומד לפתוח תערוכה כה בקופנהגן, ולאחר זאת תערוכה באחת הגלריות הגדולות של פאריס. עמום קיין

אנשים

- אמר עורך מעריב, ד"ר עזריאל קרליבך, בהביעו דעתו של פסק-הדין במישפט קסטנר: "הטיפשים כרכו את מפא"י וקסטנר ביחד, ועלשיו גם הפיק' חים אינם יכולים להתיר את הקשר".
- חשבון עם מבקרי-הספרות עשה הסופר זלמן (פנודי הגיבור) שניאור בהרצאה באולם אוהל, שם אמר: "המבק' רים הם מלמדים האזרחים ברצועות הצ' לפה והמציצים מחרכי מערכות העיתונים".
- בתגובה למישאל שערך מעריב על השאלה כיצד משפיע השרב על מלאכת היצירה של סופרים ואמנים, השיב הר משורר נתן אלתרמן: "אני נגד כל מישאל. למה? זה כבר נושא למישאל שני".

האפנה שמתחת לחגורה מכנסים של אבי מודל.

אבי מודל
יותר איכות באופנה

המכנסים שהולכות השנה
מכותנה, דריל וג'ינס.

הבדים הטובים ביותר
הגזרה החדשנית ביותר
ובאיכות המעולה ביותר

התאימי להם T. SHIRT אפנתית ואת לבושה כל הקיץ.
ברשת חנויות השווק הישיר של אבי מודל תוכלי
למצוא את דגמי האפנה האחרונה של אבי מודל -
אופנת נשים,

אבילי - אפנת הילדים.

להשיג ברשת חנויות השווק של אבי מודל ובחנויות
האפנה.

אבי

תל אביב: רח' נחלת בנימין 41 • רח' גרוזנברג 5
חיפה: רח' נורדוי 20 • רח' יפנת הבנקים
רמת גן: רח' רוקח 12 • רח' ביאליק 45 קומה ב' אצל גידי
גבעתיים: רח' ויצמן 13 • פתח תקוה: רח' ההגנה 14

העניין

ג'יין

פונדה

בישראל